

I sundhedens tjeneste

citater af Ellen G White

Originaltitel: Medical Ministry

engelsk 1932 – dansk 2020

Sidetæl efter den engelske udgave

ellenwhite.dk

Indholdsfortegnelse

Forord	
overskrift	sidetal
Den helbredende kraft og dens ophav	7
Den guddommelige plan med sundhedsmisjonsarbejdet	19
Den kristne læge og hans arbejde	31
Vort læge-college	55
Advarsel mod spiritistisk sofisteri	87
Sande og falske systemer for sindshelbredelse	105
Honorarer og løn	119
Råd og formaninger	137
Ledelse af sanatorierne	163
Mulighed for forkyndelse på hospitaler og sanatorier	187
Sanatorie-familien	199
Forhindre sygdom og behandle med fornuftige metoder	221
Lægemisjonsarbejde og evangelisk forkyndertjeneste	237
Undervise i sundhedsprincipper	259
Kost og sundhed	273
Mearbejderens helbred	291
Sundhedsmisjonsarbejdet i de store byer	299
Arbejdet udbredtes	315

Forord til første udgave

Hvordan bevares og forbedres sundheden, hvordan forhindres og behandles sygdomme, er virkelige og vitale problemer i sundhedsverden i dag. Aldrig før i menneskeslægtens historie er der stillet så store spørgsmål, og givet så alvorlige, intensive og videnskabelige studier og udbredt bevågenhed, som der sker i denne stund. Lægevidenskaben har gjort mærkbare fremskridt i alle sine forgreninger i det sidste halve hundrede år. Det vil kræve et helt bind at opremse og forklare de opdagelser, og den udvikling og bedrifter der er sket i denne store del for menneskenes velfærd. Der er kommet megen kundskab ud af at studere disse fundamentale emner så udtømmende, og givet til offentligheden med højt videnskabelige og tekniske bind, og i enkle form af bøger, magasiner, aviser og foredrag.

Denne bog, med titlen *I sundhedens tjeneste*, er et mere værdifuldt bidrag til verdens behov inden for det fysiske, mentale og åndelige velværes område. Den har et unikt område at behandle. Den genkender og kommenterer den sande videnskab med sygdommes årsager og behandling. Den lægger stor vægt på overholde alt som har med sygdomsforebyggelse at gøre. Og endnu længere, skriveren af denne bog erkender at synd, overtrædelse af den guddommelige lov, er den største årsag til lidelse, sygdom og død.

Idet skriveren tror at overtrædelse af moralloven leder til vanrøgt af den fysiske og mentale lov, tillægger hun lydighed mod moralloven meget stor betydning, som en af de største betingelser for fuldstændig sundhed. Og det fremhæves at lydighed mod moralloven kan kun gives ved at acceptere Kristus og foreningen med Ham, som Forløser for de mennesker der er ruineret gennem overtrædelse. Således hævdes det at fuldkommen hjælp for menneskehedens dårligdomme er forbindelsen, påskønnelsen og overholdelsen af vor tilværelses åndelige, mentale og fysiske lov.

Det er dette udbredte, og altindbefattende indlæringsområde der fremligges i *I sundhedens tjeneste* som anbefales så meget til almindelige mennesker. Denne instruktion er ikke teknisk. Den kan forstås af lægfolk. Kravene som hører til åndelig, mental og fysisk sundhed og lykke er så fornuftige at man kan gå med til dem. Det som hører til sygdomsforebyggelse er af særlig værdi; for som et gammelt ordsprog siger os, en smugle forebyggelse sparer megen helbredelse.

Forfatteren til denne bog, Mrs. E. G. White, brugte næsten halvfjerds år af hendes meget seriøse og aktive liv på evangelisk forkyndertjeneste. I sin ungdom var hun syg. I hendes første år af ægteskabet kæmpede hun med svagt hjerte, med kræft og med andre lidelser. I en alder af seksogtrediven oplevede hun en stor vækkelse inden for afholdsområdet som har med sundhed, fysisk og mental livskraft at gøre, og med kristen levemåde. Den hårde tilegnelse af kendskab til sindets og kroppens love gav hende stor lindring og helbredelse, og fra den tid af til afslutningen af hendes energiske arbejde, en periode på næsten halvtreds år, var hun en alvorlig eksponent for sundheds- og afholdsprincipper.

I 1865 sendte Mrs. E. G. White en appel til syvendedags adventistmenigheden, som hun var medlem af, til at oprette en sundhedsinstitution, hvor de syge kunne få fornuftig og medicinfri behandling for deres sygdomme, og hvor de også kunne blive undervist om sundhedslovene. Som reaktion blev en sådan institution oprettet i Battle Creek, Michigan. Dette tiltag fik stor succes. Institution voksede til store vidder, og i næsten et halvt århundrede var det gunstigt og vidt udbredt som Battle Creek-sanatoriet. I de efterfølgende år er mange lignende søster-sanatorier blevet oprettet på forskellige steder i Forenede Stater og i mange andre lande i verden.

De betroede folk i Mrs. Whites Estate, har fundet mange dokumenter, i hendes breve og manuskripter, som hidtil ikke var publiceret, som har værdifuld instruktion til læger, sygeplejersker, sanatorieledere, hjælpere, og evangelieforkyndere, - og kristne medarbejdere, tror at dette værdifulde råd bør sendes ud til folk i almindelighed. Det er vort oprigtige håb at denne bog skal blive til stor velsignelse for dens læsere, og gennem dem, en stor skare som de måtte tjene.

A. G. Daniells

Forord til anden udgave

Historiske baggrund for Ellen G. Whites skrifter om sundhed

Den fortsatte efterspørgsel efter Ellen G Whites bøger kræver ofte genoptryk, og ind i blandt også nye udgaver. Til at begynde med blev denne udgivet i 1932, og nu fremkommer den i en anden udgave. Selvom skriftsnittet og sidestørrelsen er blevet ændret så at passe ind i det almindelige kristne hjemms bibliotek, så er teksten uforandret og sidetalsinddelingen bevarer sit tidligere oplag. Således forbliver den nye udgave med de samme

henvisninger til det Omfattende indeks over Ellen G Whites Skrifter.

I sundhedens tjeneste blev den første bog af Ellen G White, der primært er sammensat af upublicerede kilder, der er udgivet efter forfatterens død. Mrs. Whites instrukser til sin udpegede betroede bestyrelse tjente som en vejleder i dette arbejde. Med sin autorisation til bestyrelsen, gav hun dem til dem ”for at trykke uddrag af mine manuskripter.” Hun vedkendte at der med meddelelserne til enkeltpersoner og institutioner igennem årene, var råd, som ville tjene sagen i almindelighed.

I sundhedens tjeneste har fundet sin plads hos andre bøger af samme forfatter, og flere værker inden for sundhedsområdet har fulgt efter. Herefter er den bog kun et led i kæden af bøger inden for dette vigtige emne, vil det være passende at se tilbage flere at Ellen G Whites produkter, både forhenværende og nuværende, som har med sundhedsprincipper og sundhedsarbejdet at gøre. Dette vil hjælpe læseren til at identificere de forskellige publikationer der udgives og ikke udgives inden for dette vigtige område.

Ellen White blev advaret i 1848 om brug af tobak, te og kaffe, og i 1854 blev der givet lys over det vigtige ved renhed og brug af ikke forarbejdet og beriget mad. Ikke desto mindre fik hun, ikke før 1863 de første omfattende syn om sundhedsreformen. Om dette skriver hun: “Det var i Bror A. Hilliards hus, i Otsego, Mich., 6. juni, 1863, at det store tema om sundhedsreformen åbnede sig op for i synet.”— *Review and Herald*, 8. oktober, 1867. I de efterfølgende syner blev der givet hende mange detaljer om dette emne, og disse syner udgjorde grundlaget for mere detaljerede skrivelser om sundhed og føre menighedens sundhedsarbejde.

De primære E. G. White-artikler om sundhed

Den første generelle skrevne præsentation Mrs. White gav inden for sundhedsområdet var et kapitel op toogtrediven sider med titlen ”Sundhed”. Dette blev udgivet i Åndelige Gaver 4a:120-151, i sommeren 1864. I denne artikel fremsætter hun de store principper hun fik i 1863-synet i forkortet form. Dette materiale er i dag tilgængelig i et facsimileoptryk af Åndelige Gaver-bøgerne.

Da den store opgave at lede 3,500 syvendedags adventister til fuld forståelse af sundhedsreform-budskabet kunne ses, udgav James og Ellen White seks pamfletter med titlen ”Sundhed, eller hvordan lever man.” i 1865. Fem af disse

pamfletter havde fireogtres sider, og en firs sider. I hver af disse var en artikel fra Ellen G Whites pen, under titlen, "Sygdom og dets årsager." Sammen med Mrs. Whites artikel viste der sig materiale taget ud af lægers og prædikanter skrifter, og artiklerne blev udfærdiget specielt af James White og andre til disse pamfletter. Hver blev brugt til et grundlæggende sundheds-tema: Kost, ægteskab og hjemmeliv, brug af medicin, omsorg for syge og vegetarisme, børneomsorg og klæder til børn, og sunde klæder. I 1899 og 1900, blev Ellen G Whites budskaber udgivet som en serie der udgjorde artiklerne i *Review and Herald*. I 1958 blev de gjort tilgængelige som et niogtres-sider stort appendiks i *Udvalgte budskaber*, bog 2.

På et mere specielt område af de første sundheds råd, var artiklen med overskriften "En appel til mødre." Denne blev trykt i 1864 i et hæfte med denne titel. I 1870 tog James White dette som et af Ellen G White bidrag til den 270-sider store "Alvorlige appel om afsondrede uvaner." Store dele af denne artikel kommer frem i dag i "Barnet i hjemmet" under sektionen "Opretholdelse af sund moral." De samme grundlæggende råd findes i *Vidnesbyrd for menigheden 2* og *Vidnesbyrd for menigheden 5*.

Kristen afholdenhed og bibelsk hygiejne, 1890
En bog med titlen *Kristen afholdenhed og bibelsk hygiejne* blev udgivet i 1890. Den første del, *Kristen afholdenhed*, blev skrevet af Ellen G White, og den anden del, om *Bibels hygiejne*, blev sammentrukket fra James Whites skrifter. I de første 162 sider bringer Mrs. White de grundlæggende sundhedsprincipper i en mere populær og udbredt form. Femten år senere dannes grundlaget for bogen *I den store Læges fodspor*. Også alle eller dele af ni ud af nitten kapitler af Mrs. White i 1890-bogen blev genoptrykt i 1923 i *Råd om sundhed* og *Grundprincipper for kristen uddannelse*. De andre kapitler blev nøje sidestillet *I den store Læges fodspor*.

Sund levevis, 1897

I 1897, da Mrs. White var i Australien, sammendrog Dr. David Paulson, som den gang arbejdede på Battle Creek-sanatoriet, Mrs. Whites skrifter om sundhedstemaer, som han havde tilgængelige, med et stort antal uddrag og afsnit, samlede dem efter emner. Denne samling blev kaldt for *Sund levevis*, udkom otte år før udgivelsen af *I den store Læges fodspor*. Denne 284-sider store bog, blev en værdifuld undervisningshjælp, og helt op til tre udgaver blev trykt. Imidlertid blev Paulson-samlingen ikke længere udgivet da *I den store Læges fodspor* kom

frem i 1905. Mrs. White påskønnede denne sammensatte bog, men den havde naturligvis ikke den sammenhæng som karakteriserede hendes bøger.

I den store Læges fodspor, 1905

Mrs. Whites fulendte fremstilling af emnet om sundhed, som kom i bogen *I den store læges fodspor*, en 516-sider stor bog, som hun ville at både adventister og ikke-adventister skulle læse, i både Amerika og oversøisk. Under udarbejden af de treogfyrrer tyve kapitler trak hun meget af sine materialer i *Kristien afholdenhed og bibelhygiejne*, selvom hun udvidede og genskrev materialet. Omkring Mrs. Whites død i 1915, var den hendes eneste tilgængelige bog om sundhed.

Råd om sundhed, 1923

De brede principper om sund levevis blev fremstillet i *I den store Læges fodspor*. Alligevel kom der mange yderligere budskaber i Mrs. Whites artikler som blev udgivet i kirkens blade, i *Vidnesbyrd for menigheden*, og i visse ikke tilgængelige bøger. Disse indeholdt den nødvendige instruks om sundhedsprincipper, ledelse af syvendedags adventistinstitutioner, og forkyndelsen af sundhedsbudskabet. Materialerne blev samlet af Whites betroede folk i *Råd om sundhed*, udgivet i 1923. Denne 634-sider store bog, indkredsede det tema som var udgivet på tryk i den ene eller anden form, var en bog til stor tjeneste for kirken og særlig for sundhedspersonalet.

I sundhedens tjeneste, 1932

Forkyndelsen af sundhedsbudskabet var den største sag for Ellen White i halvtreds år. Hun skrev mere inden for helseområdet end noget af hendes enkelte råd. Mange af hendes manuskript-dokumenter, henvendt til læger, institutionsledere, sygeplejersker og sanatorie-familier indeholder råd af livsvigtig betydning. Kopier af disse blev sat i arkivet. Mange af rådene giver retningslinjer for lægearbejdet. Andre, skrevet på afgørende tidspunkter under vort sundhedsarbejdes udviklingsfaser, genlyder der advarsler. Nogle blev budskaberne skrevet for at redde medarbejderne fra at udsættes for særlige farer. Instrukserne er i sig selv tidsløse.

I bogen *I sundhedens tjeneste*, er der primært udvalgt råd til lægesundheds personer og andre i forbindelse med Syvendedags adventistsundheds institutioner. Rådene er samlet og udgivet så at andre kan få gavn fra dem. Forordet er skrevet af A. G. Daniells, der i mange år var formand for generalkonferensen og en af de betroede Mrs. White valgte til at tage af hendes skrifter. Da

bogen blev ugiven, var pastor Daniells også formand for Sundhedsevangelistskolens bestyrelse.

Råd og vink, 1938

Først i 1926 samlede Dr. H. M. Walton, som underviste inden for ernæring på sundhedsevangelistskolen, Ellen G. Whites materialer fra udgivet og ikke udgivet kilder om emnet diæt og kost. Dette materiale, som blev udfærdiget i samarbejde med White-betroede folk, blev trykt på Loma Linda til klasseundervisning i et to-spalters, papirombundet, 200-sider stort væk, med titlen *Vidnesbyrdstudier om diæt og føde*. Materialerne blev ordnet efter emne for finde det hurtigt. Til sidst så man dens værdi til videre udbredelse blandt syvendedags adventister. Whites betroede folk tog disse materialer, og trak visse emner ud som var gentagelser, og supplerede det med nyt materiale fra upublicerede kilder. De tilføjede også nogle sektioner, og udgav det som viste sig som den mest populære bog, den 500 sider store *Råd og vink*. Dets rod er ordnet efter emne, og nøje indekseret, og gør kombinerede udtalelser fra Profetiens ånd om kost parat til at kunne studere.

Helse og livsstil, 1949

Det 300-sider store bind med den passende titel *Afholdenhed (udgivet på dansk som "Helse og livsstil")* fremlægger en række råd fra alle kilder for menigheden, publicerede og ikke publicerede, med dette emne. Tre af Ellen G Whites taler om afholdenhed står i et appendiks. Dette bind er blevet til en håndbog blandt afholdsmedarbejdere.

Velfærdstjenesten, 1952

Syvendedags adventistmenighedens velfærdsarbejde kombinerer sundhedsarbejdet med den kristne tjenestes næstekærlige handlinger. Med dens 350 sider, giver *Velfærdstjenesten* Ellen G Whites råd om disse vigtige dele af forkyndertjenesten. Mrs. Whites erfaringer med velfærdsarbejde har sit højdepunkt i denne bog. Dette er også en håndbog til sit område.

Disse fem bøger der er tilgængelige i øjeblikket, sammen med dele af *Udvalgte budskaber, bog 2*, giver den fulde række af Ellen G Whites råd om sundheds-temaet og hvordan vort sundhedsarbejde føres.

Råd som er vigtige i dag.

Det er interessant at observere at et hundrede år er gået siden syvendedags adventisternes opmærksomhed blev henledt til sundhedstemaet, gennem de syner Ellen G White fik. Disse råd har

gennemgået veltrænede videnskabsmænds nøjeste ransagelse. En vedholdende undersøgelses resultater fra dag til dag giver bekræftende beviser til rådernes videnskabelige nøjagtighed.

Da Mrs. White, en lægmand i medicinvidenskab, med meget begrænset uddannelse, begyndte i 1860'erne at fremlægge sine synspunkter om sundhed, var det naturligt at nogle ville prøve at forbinde hendes påstande med visse samtidige lægers skrifter. Antydninger fra ganske få, at deres meninger om hende kan have været til virkelig inspiration for hendes skrifter på inden for helseområdet, svarede hun rent ud og enkelt, efter at have refereret til synet den 6. juni, 1863.

"Jeg har ikke læst nogen værker om sundhed, før jeg fik skrevet *Åndelige gaver* bindene III og IV, *Appel til mødre*, og havde skitseret det meste af mine seks artikler i de seks numre af *Hvordan lever man*. . . . .

"Da jeg indførte sundhedstemaet for venner hvor jeg arbejdede i Michigan, New England, og i New York-staten, og talte imod medicin og kødspiser, og talte for vand, ren luft og ordentlig kost, lod svaret ofte: "Du taler meget tæt op af det der læres i bogen *Livets lov* og andre publikationer, af doktorne Trall, Jackson, og andre. Har du læst den avis og disse værker?" Jeg svarede at jeg ikke havde læst det, skulle heller ikke læse dem før jeg havde skrevet mine syner helt ned, får at det ikke kunne siges at jeg havde fået mit lys om sundhedstemaet fra læger, og ikke fra Herren."— *Review and Herald*, 8. oktober, 1867.

Senere dette år hvor hun refererede til sine skrifter om sundheds-temaet, hævdede hun:

"Mine syner blev skrevet ned uafhængig af bøger eller Andres meninger." — Ellen G. White Manuscript 7, 1867.

Visse ledende mænd inden for vore rækker kommenterede i 1864 på dette punkt i forbindelse med udgivelsen af hendes artikel i *En appel til mødre*. Herefter blev givet hendes lægevidnesbyrd i en 29-sider store fremlæggelse. Imellem Ellen G. Whites artikel og disse udtalelser fra andre skrivere, kommer Syvendedags adventist forlagsselskabets med denne bemærkelsesværdige note:

"Vi ville egentlig finde det rigtigt at tilføje til foregående nogle vidnesbyrd fra mænd med høj rang og myndighed i medicinverden, der bekræfter de synspunkter som fremkom i

foregående sider. Og retfærdigvis for skriveren af disse sider, bør vi sige at hun har ikke læst noget om forfatterne der citeres her, og har ikke læst andre værker om dette emne, før vi fik lagt det i vore hænder som hun har skrevet. Hun kopierer således, selvom hun siger vigtige sandheder, som mennesker der er tituleret med vor højeste tillid, har frembåret vidnesbyrd. *De betroede.*”

Til dem som antyder at Mrs. Whites skriverier genspejler konklusioner der går imod samtidige lægers reformatorer, kan man blot lægge mærke til tidens konfliktende udtalelser og spørge: ”Hvordan kan en ikke-informeret lægmand fra nutiden, vide hvad der skal vælges hvad der skal afvises?” Få af den nutidens populære opfattelser overlever, alligevel står Mrs. Whites råd ikke kun i dag, men er forstærket af de største opdagelser inden for det kliniske og laboratoriet.

Mål og vilkår for fremgang har ikke forandret sig.

Der er sket store fremskridt inden for lægeverden siden Ellen Whites død i 1915. Selvom disse fremskridt kun har finjusteret i udøvelsen af lægearbejdet, har de ikke taget den terapeutiske værdi af mode om ”ren luft, motion, ordentlig kost, brug af vand,” og ”stole på den guddommelige kraft”, som Ellen G White har opremset som ”de sande hjælpemidler.” Selvom moderne metoder med stridige diagnoser og sygdomsbehandling har afkortet tiden, må patienterne forblive på en sundhedsinstitution, og medens dette er har betydning for syvendedags adventistinstitutionerne eksistens, udgør grundprincipperne i Ellen G Whites råd, udgør de en sikker og arbejdsvenlig vejledning i dag. Mrs. White skriver således reflekterende:

”Idet vort arbejde har bredt sig og institutioner er blevet mangedoblet, forbliver Guds hensigt med deres opstart den samme. Vilkårene for fremgang er uforandrede.”— *Vidnesbyrd for menigheden* 6, side 224.

Vi kan beroliges os med det tidløse i disse råd inden for sundhedsområdet. Da Mrs. White stillede sig frem for Generalkonferenssamlingen i 1909, sagde hun:

”Jeg er blevet vist at de principper vi fik i budskabets første dage er ligeså vigtige bør tages med samme samvittighed i dag, som de blev dengang.” — *Vidnesbyrd for menigheden* 9:158.

Principperne forandrer sig ikke, selvom skiftende omstændigheder kan gøre tilpasningerne

nødvendige for at bruge nogle af principperne. Faktisk skrev Ellen White om arbejdet på den nyoprettede skole i Loma Linda:

”Vi kan ikke afgrænse den præcise linje der skal følges ubetinget. Omstændigheder og kritiske situationer vil komme som Herren må give særlig instruktioner for, men hvis vi begynder at arbejde, bero os helt på Herren, våge, bede, vandre i harmoni med det lys Han sendte os, skal vi ikke overlades til at vandre i mørke.”—Ellen G. White *Brev* 192, 1906.

Vidnesbyrdene og ordets betydning

Betydningen af visse begreber kan også ændres fysisk over en årrække. Dog markerer et nøje studium af grundprincipperne, som de fremkommer af de samlede råd, forfatterens klare intention og således den rigtige handle måde.

Den der studer Ellen G Whites sundhedsråd er klar over den brugen af medicin hyppigt bliver fordømt og appellen om at bruge enkle hjælpemidler. For et hundrede år siden, og i mange år derefter, har de hjælpemidler som læger sædvanligvis brugt, kender vi i nu som stærke gift. Årsagen til sygdommen var ofte ikke kendt.

Ofte kendes årsagen sygdom ikke. Teorien om bakterier havde endnu ikke vundet frem, og behandlinger gik sædvanligvis på symptomerne. Enhver der var fortrolig med lægelitteraturen på det tidspunkt var klar over en høj dødsrate og den korte forventede levetid. Man var klar over de mange medikamenters natur som lægerne brugte. Mange døde som resultat af den udskrevne medicin. [Bemærk: se et dokumenterede billede der viser det, i bogen ”Vort sundhedsbudskabs historie”, kapitel 1 med overskriften ”Tiderne for denne uvidenhed.”] Ellen Whites røst som råbte imod denne vanrøgt af liv, var ikke den eneste røst, men hun talte ud fra et hjerte som kunne føle og fra en tankegang oplyst af inspiration.

Den omhyggelige studerende vil undgå at misbruge henvisningerne til mediciner. Han vil aldrig bruge fordømmelsen af medicin på den prøvede hjælpemidler der er til rådighed ved den videnskabelige undersøgelse. Ved et overblik over Ellen G White udtalelser vil han lægge linje til linje og forskrift med forskrift, at henvisningerne til at ”stærke mediciner” og ”giftige mediciner” og brug af ”medicin som . . . efterlader skadelige virkninger på kroppen,” godtgør de ting som tages med i beretningen. Se de samlede udtalelser om brug af medikamenter i *Udvalgte budskaber* 2:279-285.

Den studerende vil finde at Mrs. White brugte hjælpende mediciner og udnyttede de gode fordele inden for medicinvidenskaben i de senere år af hendes liv. Han vil observere at hendes standpunkt var hverken ekstremt ej heller fanatisk, men rationelt og tager videnskabsresultaterne med og en vedholdende vurdering af disse resultater. Han vil observere at der lægges væk på forebyggende medicin i *Profetiens Ånd og Råd om sundhed*. Vi er kaldet til at passe på kroppen, og opelske enkle levevaner, og benytte os af de genoprettende hjælpemidler alle har til rådighed.

Idet sundhedsarbejderne søger at forstå forbyggelsen, årsagen og behandling af sygdom, og de søger at bruge sundhedsarbejdet som den "høre arm" af den tredje engels budskab, vil disse råd, advarsler og opmuntringer af guddommelig oprindelse være til betimelig hjælp.

*Ellen G. White Estatets betroede bestyrelse
Washington, D.C. . 1. november, 1962.*

Sektion 1—Den helbredende kraft og dens ophav

Naturen er Guds tjener

Den fysiske verden er under Guds kontrol. De love der behersker hele naturen adlyder naturen. Alt taler og udvirker Skaberens vilje. Skyerne, regnen, duggen, solskinet, bygerne, vinden, stormen er alt under Guds ledelse, og viser ubetinget lydighed mod ham der beskæftiger dem. Den sarte spire af græs baner sin vej gennem jorden, først strå, så aks og så fuld kærne i akset. Herren bruger disse, sine lydige tjenere, til at gøre Hans vilje. — *Brev 131, 1897.*

Kristus er livet og lyset

Kristus, som skabte verden og alle ting deri, er alle levende tings liv og lys. — *Vidnesbyrd for menigheden 6:182.*

Fra Jesus udgår vort liv. I ham er livet, som er det oprindelige, ulånte og uafledte liv. Vi har en bæk der kommer fra livets udspring. Hos Ham er livets udspring. Vort liv er noget som vi modtager, noget som Giveren tager tilbage til Sig Selv. Hvis vort liv er skjult sammen med Kristus i Gud, skal vi, når Kristus viser sig, også fremstå med Ham i herlighed. Og i denne verden vil vi give Gud, til helliggjort tjeneste, alle de evner som Han har givet os. — *Brev 309, 1905.*

Liv ved Guds kraft

Lignelsen om sæden fortæller os, at Gud udfører sin gerning i naturen. I selve sædekornet findes der spirekraft, en kraft, som Gud selv har nedlagt i det, men hvis sædekornet blev overladt til sig selv, ville det alligevel ikke kunne vokse op. Mennesket må udføre sin del for at fremme kornets vækst. . . . .

Der er liv i sædekornet, der er kraft i jordbunden; men hvis ikke en guddommelig magt virker dag og nat, vil sæden ikke give noget udbytte. Regnen må falde for at væde de tørre marker solen må give sin varme, der må ledes elektricitet ned til det skjulte frø. Det liv, som Skaberen har nedlagt i planten, kan han alene fremkalde. Det er ved Guds kraft, at ethvert frø spirer og enhver plante udvikles. — *Kristi lignelser, 63, 64.*

Guds liv i naturen

Herren har givet Sit liv til træerne og vintræerne i Hans skabervæk. Hans ord kan få landets frugter til at blive større eller mindre.

Hvis mennesker vil åbne deres forståelse for at se forholdet mellem naturen og naturens Gud, vil

anerkendelsen af Skaberens kraft kunne høres. Uden Guds liv, vil naturen dø. Hans skabervæk er afhængig af Ham. Han bibringer alle naturens produkter med livgivende besiddelser. Vi skal se på træerne ladet med frugter som gaver fra Gud, på samme måde som havde Han lagt frugterne i vore hænder. — *Manuskript* 114, 1899.

Gud giver Jordens millioner føde.

Ved at mætte de fem tusinde drager Jesus sløret bort fra naturens verden og åbenbarer den kraft, der stadig udøves til gavn for os. Gud gør hver eneste dag et mirakel ved frembringelsen af jordens høst. Ved naturens hjælp fuldføres det samme, som skete ved bespisningen af den store skare. Mennesker bereder jordbunden og sår sæden, men det er det liv, Gud har givet, som bevirker, at sæden spirer. Det er Guds regn og luft og solskin, som er årsag til, at den spirer frem, "først strå, så aks og så fuld kerne i akset." Mark. 4,28. Det er Gud, som hver eneste dag mætter millioner ved hjælp af jordens høstmarker. — *Den store mester* 248.

Holdes i aktivitet

Det bankende hjerte, den dundrende puls, alle nerver og muskler i den levende organisme, holdes i orden og aktivitet af en almægtig Guds kraft. »Læg mærke til liljerne på marken, hvorledes de vokser; de arbejder ikke og spinder ikke; men jeg siger jer, at end ikke Salomon i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder da Gud således græsset på marken, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, skulle han så ikke meget snarere klæde jer, I lidetroende? Derfor må I ikke være bekymrede og sige: »Hvad skal vi spise?« eller: »Hvad skal vi drikke?« eller: »Hvad skal vi klæde os i?« Thi efter alt dette søger hedningerne, og jeres himmelske Fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.«

Her leder Kristus tankerne til at betragte naturens åbne marker, og Hans kraft berører øjet og sanserne, til at se den guddommelige kraft underfulde værker. Han leder først opmærksomheden til naturen, og så gennem naturen til naturens Gud, som opretholder verdenerne ved Sin magt. — *Manuskript* 73, 1893.

Gennem naturens love

Man må ikke tro at der er en lov i sæden som træder i virksomhed af sig selv og at løvet drives frem ved egne kræfter. Gud har love som han har fastsat, men de er kun tjenere som han virker igennem. Det er på grund af Guds direkte virksomhed at enhver spire kommer op af jorden

og udfolder sig. Ethvert blad og en hver blomst gror og blomstrer ved Guds kraft.

Menneskets fysiske organisme er under Guds tilsyn. Men den er ikke som et urværk som går af sig selv når det først er sat i gang. Hjertet slår, pulsslag følger på pulsslag, åndedrag på åndedrag, men hele organismen er under Guds tilsyn. »I er Guds mark, Guds bygning.« (Kor 3,9) I Gud lever vi, bevæger os og er til. Hvert hjerteslag, hvert åndedrag er indgivet af ham som blæste livsånden ind i Adams næsebor. Det bliver sat i gang af den evige Gud, den store Jeg Er. — *The Review and Herald*, 8.november, 1898.

Gud i naturen

Alt, hvad der er skabt, er præget af det guddommelige. Naturen vidner om Gud. det modtagelige sind kommer i kontakt med universets mirakler og mysterier, kan det ikke undlade at erkende en almagts virken. Det er ikke ved sin egen iboende kraft, at jorden frembringer sine gaver og år efter år fortsætter sit kredsløb omkring solen. En usynlig hånd styrer planeterne på deres himmelske baner. Hele naturen er gennemtrængt af et hemmelighedsfuldt liv. Et liv, der opretholder de utallige verdener i det uendelige rum; som lever i det mikroskopiske insekt, der bæres af sommerens vind; som giver vinger til svalens flugt og mætter de skrigende ravneunger; som får knoppen til at blomstre og blomsten til at sætte frugt.

Det fysiske livs love

Den samme magt, som opretholder naturen, virker også i mennesket. De samme store love, som viser både stjernen og atomet vej, behersker menneskelivet. De love, der styrer hjertets funktioner og regulerer den levende strøm af blod ud til legemet, stammer fra den Almægtige, som har domsmyndigheden over sjælen. Fra ham udgår alt liv. Kun i harmoni med ham kan den rette livsudfoldelse finde sted. For alt, hvad han har skabt, er betingelserne de samme: Et liv, der bliver opretholdt ved at modtage Guds liv, et liv, der leves i overensstemmelse med Skaberens vilje. At overtræde hans lov fysisk, sjæleligt eller moralsk, er at bringe sig selv ud af harmoni med universet, at skabe disharmoni, lovløshed og ødelæggelse.

For den, som således lærer at fortolke dens lære, bliver hele naturen til oplysning; verden er en lærebog, livet er en skole. Menneskets samhörighed med Gud og med naturen, lovens verdensomspændende herredømme, følgerne af overtrædelser, kan ikke undgå at påvirke sindet og forme karakteren.

Det hjerte, som endnu ikke er blevet forhærdet ved at være i kontakt med det onde, er hurtigt til at erkende den Ånd, som alt det skabte er gennemtrængt af. Det øre, som endnu ikke er blevet sløvet af verdens larm, lytter opmærksomt til den røst, der taler gennem naturen. . . .

Det synlige er et billede på det usynlige. I enhver ting på jorden, . . . , har de mulighed for at se Guds billede og indskrift. — *Uddannelse*, 99, 100.

Naturens budskab

Hele naturen lever. Gennem dens forskellige former for liv taler den til dem som har øre til at høre med og hjerte til at forstå Ham, som er al livs kilde. Naturen åbenbarer Mesterkunstnerens underfulde værker.—*Brev* 164, 1900.

Kærlighedens budskab

I begyndelsen åbenbarede Gud sig gennem hele skaberværket. . . . . Og på alle ting, på jorden og i luften og himmelen, skrev han budskabet om Faderens kærlighed.

Nu har synden vansiret Guds fuldkomne værk, men alligevel bliver denne skrift stående. Selv nu forkynder alt det skabte storheden i Guds herlighed. . . . . Fra hvert træ og busk og blad udstømmer det livselement, uden hvilket hverken mennesker eller dyr kunne leve; og mennesker og dyr bidrager derefter til træernes og buskenes og bladenes liv. — *Den store Mester*. s 11,12

Naturen er ikke Gud

Guds værk i naturen er ikke Guds selv i naturen. Tingene i naturen er et udtryk for Guds karakter. Ud fra dem kan vi forstå hans kærlighed, hans magt og hans herlighed, men vi skal ikke betragte naturen som Gud. Menneskets kunstneriske evner kan frembringe meget smukke arbejder, ting der er en fryd for øjet og disse ting kan give os et indtryk af designerens tanker; men den fremstillede genstand er ikke manden selv. Det er ikke genstanden, men håndværkeren, der må tilregnes æren. Når naturen således er et udtryk for Guds tanke, er det ikke den, men naturens Gud der skal ophøjes. — *Vidnesbyrd for menigheden* 8:263.

Kilden for helbredelse

Sygdom, lidelse og død arbejder med en modstanders kraft. Satan er ødelæggeren; Gud er genopretteren.

De ord der blev talt til Israel gælder i dag for dem som helbreder til kropssundhed eller sjælssundhed: »Jeg er Herren som helbreder jer.«

Guds ønske til alle mennesker udtrykkes ved ordene: »Du elskede! jeg ønsker, at du i alle måder må have det godt og være rask, ligesom din sjæl har det godt.«

Ham er som »Han, som tilgiver alle dine misgerninger og læger alle dine sygdomme, han, som udløser dit liv fra graven og kroner dig med miskundhed og barmhjertighed.«—*Råd om sundhed*, 168.

Den store Helbreder

Guds helbredende kraft løber igennem hele naturen. Hvis et menneske får skåret i sit kød eller brækker et ben, begynder naturen straks at helne skaden, og derved bevare menneskets liv. Men mennesket kan sætte sig i en position hvor naturen hæmmes så meget at den ikke kan gøre sit arbejde. . . . Hvis man bruger tobak, . . . svækkes naturens helbredende kræfter i større eller mindre grad. . . . Når berusende brændevin drikkes, kan kroppen ikke modstå sygdomme med sin egentlige gudsgivne kraft som helbreder. Det er Gud som har gjort det muligt at naturen arbejder på at genoprette de udtømte kræfter. Kraften er fra Gud. Han er den Store Helbreder.—*Brev* 77, 1899.

Et arbejde i kombination

Den syge helbredes ved menneskelige anstrengelser i kombination med det guddommelige. Alle gaver, enhver kraft, som Gud har lovet *Sine disciple*, giver Han alle dem som vil tjene Ham trofast.—*Brev* 205, 1899.

Helligånden fornyer kroppen

Synd pådrager fysisk og åndelig sygdom og svækkelse. Kristus har gjort det muligt for os at befri os fra denne forbandelse. Herren lover, ved sandhedens medium, at reparere sjælen. Helligånden vil give alle, som gerne vil blive undervist, med sandheden på kraftfuld måde. Den vil forny alle kroppens organer, så Guds tjenere kan arbejde acceptabelt og med succes. Livskraften vokser under indflydelse af Åndens virke. Lad os da opløfte os selv, ved denne kraft, til en højere og helligere atmosfære, så vi kan gøre vort særlige arbejde godt. — *Review and Herald*, 14. januar, 1902.

Den bedste medicin

Bibelens religion er ikke skadelig for legemets eller sindets sundhed. Guds Ånds indflydelse er den allerbedste medicin, en syg mand eller kvinde kan få. Himmelen er sundhed helt igennem og jo dybere forståelse dem troende syge har af de himmelske indflydelser, desto sikre vil den

pågældendes helbredelse være. — *Vidnesbyrd for menigheden* 3:172.

Hvad lægen forsøger, udretter Kristus

Ingen andre end en kristen læge kan udføre hans professions opgaver til Guds accept. Med et så helligt arbejde, må der ikke være plads til selviske planer og interesse. Al ærgerrighed alle motiver bør sætte bag interessen for det liv, som måler sig med Guds liv. Lad Jesu krav, verdens genløser blive genkendt i alle dine forretninger; lad Hans eksempel blive kopieret. Hvad lægen forsøger at gøre, kan Kristus udrette. De kæmper for at forlænge livet; Han er Livgiveren. Jesus, den Mægtige Helbreder, er Overlægen. Alle læger er under en Mester, og alle de læger som har lært fra sin Herre at overvåge sjæle, medens han arbejder med sin professionelle dygtighed for at helbrede den lidende syges krop, han er faktisk velsignet. — *Brev* 26a, 1889.

Uddannelse er bedre end mirakuløs helbredelse

Nogle har spurgt mig: »Hvorfor skal vi have sanatorier? Hvorfor kan vi ikke, ligesom Kristus, bede for den syge, så de kan blive helbredt mirakuløst?« Jeg har svaret: »Velsagtens fordi vi ikke kan gøre dette i alle tilfælde; hvor mange vil påskønne helbredelsen? Vil dem som blev helbredt blive helsereformatorer, eller fortsætte med at ødelægge sundheden?«

Jesus Kristus er den Store Helbreder, men Han ønsker at vi lever i overensstemmelse med Hans love så vi kan samarbejde med Ham for at blive raske og fortsætte med at være raske. I kombination med helbredelsesarbejde, må man lære at vide hvordan fristelser modstås. Dem som kommer til vore sanatorier bør vækkes til en ansvarsbevidsthed, at arbejde i harmoni med sandhedens Gud.

Vi kan ikke helbrede. Vi kan ikke ændre legemets sygdomstilstande. Men det er vor del som sundhedsmissionærer og Guds medarbejdere at bruge de midler, som han har tilvejebragt. Så burde vi bede om, at Gud må velsigne disse midler. Vi tror på en Gud; vi tror på en Gud, der hører og besvarer bøn. Han har sagt: »Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.« — *Review and Herald*, 5. december, 1907.

Når bøn for helbredelse er formasteligt

Mange forventede at Gud ville holde dem borte fra sygdomme kun fordi de har bedt ham om at gøre det. Men Gud tage ikke hensyn til deres bønner, fordi deres tro ikke er fuldkommen ved

gerninger. Gud vil ikke udføre et mirakel for at holde dem fra sygdom, som ikke sørger for sig selv, men som hele tiden overtræder sundhedslovene, og ikke anstrenger sig for at forhindre sygdom. Når vi gør alt hvad vi kan fra vor side for at være sunde, så kan vi forvente at de velsignede resultater vil følge efter, og vi kan bede Gud i tro om at velsigne vore anstrengelser for at bevare sundheden. Så vil han besvare vor bøn, hvis hans navn kan æres derved. Men lad alle forstå at de har et arbejde at gøre. Gud vil ikke arbejde mirakuløst for at bevare de personer sunde, som handler helt sikkert for at gøre sig selv syge, ved deres hensynsløse uopmærksomhed mod sundhedslovene.

Dem som tilfredsstiller deres appetit, og lider så på grund af deres umådeholdenhed, og tager medicin for at hjælpe dem, kan være sikre på at Gud ikke vil lægge sig imellem for at bevare sundhed og liv, som sættes så hensynsløst i fare. Sagen har affødt virkningen. Som den sidste udvej følger mange Guds ords anvisninger, og anmoder om bønner fra de ældre i menigheden for at de må blive raske igen, og de atter må ofre en usund appetit på alteret. — *Åndelige gaver bind 4a* 144, 145.

Tilvejebringelser for evangelisk sundhedsmissionsarbejde

Den måde som Kristus arbejdede på, var at forkynde ordet, lindre de lidende ved mirakuløse helbredelsesgerninger. Men jeg er instrueret til at sige at vi ikke kan arbejde på denne måde nu; for Satan vil udøve sin magt ved at udføre mirakler. I dag kan Guds tjenere ikke arbejde ved hjælp af mirakler, fordi der bliver udført falske helbredelsesgerninger, der hævder at være guddommelige.

Af den grund har Herren anvist en måde som Hans folk skal udføre et fysisk helbredende arbejde på, kombineret med ordets lære. Sanatorier skal oprettes, og på disse institutioner skal der knyttes medarbejdere som vil udføre ægte sundhedsmissionsarbejde. Derved vil de der kommer på sanatorierne for at få behandling, komme under beskyttende indflydelse.

Det er hvad Herren har tilvejebragt, hvorved evangelisk sundhedsmissionsarbejde kan udføres for mange sjæle. Disse institutioner skal oprettes uden for byerne, og i dem skal uddannelsesarbejdet udføres forstandigt. — *Brev* 53, 1904.

Mirakler er ikke et sikkert bevis på Guds gunst

Tiden er nær hvor Satan vil gøre mirakler for at bekræfter mennesker i troen på at han er Gud. Alle Guds folk skal nu stå på sandhedens platform, som den er givet i den tredje engels budskab. Alle de behagelige billeder, af alle udførte mirakler, for blive bragt for at, om muligt bedrage de udvalgte. Det eneste håb for enhver er at holde fast i de vidnesbyrd som har bekræftet sandheden i retfærdighed. Lad dette blive proklameret igen og igen, indtil afslutningen af denne jord historie.— *The Review and Herald*, 9. august, 1906.

Når Kristus afviser at udføre mirakler

Sceneriet med Kristi fristelse var en lektie for alle hans efterfølgere. Når Kristi fjender, ved Satans tilskyndelser, anmodede dem at vise et mirakel, skulle de svare det samme som Guds sagtmødige søn svarede Satan: »Der står skrevet, Du skal ikke friste Herren din Gud.« Hvis de ikke vil overbevise af det inspirerede vidnesbyrd, vil en manifestation af Guds kraft ikke hjælpe dem. Guds forunderlige gerninger vises ikke for at tilfredsstille nogens nysgerrighed. Kristus, Guds Søn, nægtede at give Satan bevis på hans kraft. Han anstrengte sig ikke for at fjerne Satans »hvis« ved at vise et mirakel.

Kristi disciple vil komme i lignende situationer. Ikke-troende vil forlange et mirakel af dem, hvis de tror på at Guds særlige kraft er i menigheden, og at de er Guds udvalgte folk. Ikke-troende, som er påvirket af svagheder, vil forlange at de gør et mirakel på dem, hvis Gud er med dem. Kristi efterfølgere bør efterligne deres Herres eksempel. Jesus gjorde ikke, med sin guddommelige kraft, mægtige gerninger på Satans anmodning. Det kan Kristi tjenere heller ikke. De bør henvise den ikke-troende til det skrevne, inspirerede vidnesbyrd for at få bevis på at de er Guds loyale folk og frelsens arvinger. —*Åndelige gaver bd 4a* 150, 151.

Reformationen går forud for miraklerne

Jeg er så taknemmelig for sundhedsmissionsarbejdet, at det føres i evangelisk øjemed. Der skal undervises, det skal føres frem; for det er den måde at Kristus gjorde, da han var på jorden. Han var den største Missionær verden nogen sinde har set.

Du kan sige: »Hvorfor ikke så tage fat på arbejdet, og helbrede syge ligesom Kristus gjorde?« Jeg svarer: Du er ikke parat. Nogle har troet; nogle er blevet helbredt; men der er mange som gjort sig selv syg ved umådeholden spise eller føje sig i andre forkerte vaner. Når de bliver syge, skal vi så bede for at de oprejses, så de kan

fortsætte på samme måde igen? Der må ske en fornyelse udover vore rækker; folk må nå en højere standard før vi kan forvente at Guds kraft udvises på en særlig måde for at helbrede den syge. . . .

Hvis vi griber fat i Mesteren, griber fat i al den kraft Han har givet os, vil Guds frelse åbenbares. Lad mig fortælle dig at den syge vil blive helbredt når du tror på at komme til Gud på den rigtige måde. Vi takker Gud for at vi har sundhedsmissionsarbejde. Uanset hvor vi fører evangeliet, kan vil undervise folk i hvordan de skal passe på sig selv. — *G.C.B.*, 3.april, 1901.

Bed for den syge

Idet du beder for den syge, er denne sag for vigtig til at blive behandlet ligegyldigt. Jeg tror at vi skal bringe alt til Herren, og gøre Gud bekendt med vore svagheder og udspecificere vore problemer. Når man er i sorg, når man er usikker hvad der skal gøres, bør to eller tre som er vandt til at bede gå sammen og spørge Herren om at lade Sit lys skinne på dem, og tildele Hans særlige nåde; og Han vil respektere deres bønner, han vil besvare deres bønner. Hvis vi er underlagt kroppens svagheder, er det sikker at have tillid til Herren, og gøre vore bønner til vor Gud i vor egen sag, og hvis vi føler trang til at bede andre, som vi har tillid til at gå sammen i bøn til Jesus, som er den Mægtige Helbreder, vil hjælpen visselig komme hvis vi beder ham i tro. Jeg tror at vi i det hele taget er for troløse, for kolde og for lunkne.

Jeg forstår teksten hos Jakob skal bruges når en person er syg i sin seng, hvis han kalder menighedens ældste, og de udfører anvisningerne i Jakob, salver den syge med olie i Herrens navn, beder troens bøn over ham. Vi læser: »Så vil troens bøn frelse den syge, og Herren skal rejse ham fra sygelejet, og har han begået synder, skal det tilgives ham.«

Det kan ikke være vor pligt at afkræve menighedens ældste for alle små lidelser vi har, for det vil være at pålægge de ældste en opgave. Hvis alle gør dette, vil de ikke kunne gøre andet; men Herren giver os muligheden for at søge Ham hver især i alvorlig bøn, eller lette vore sjæle til Ham, ikke holde noget borte fra ham som har indbudt os: »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile.« Oh, hvor taknemmelige bør vi være over at Jesus vil og kan bære vore svagheder og styrke og helbrede alle vore sygdomme, hvis det vil være til vort bedste og til Hans ære.

Nogle døde i Kristi dage og i apostlenes dage, fordi Herren vidste hvad der var bedst for dem.—
Brev 35, 1890.

****

Til videre studium

Gud, ikke mennesket, er Helbredelsens kilde:

Råd om sundhed, 346 (I den store læges fodspor, 243).

Menigheden har kraft til at helbrede:

Råd om sundhed, 30, 529.

Kristi tjenere er kanaler for livgivende kraft :

Råd om sundhed, 30, 31 (Den store mester, 561).

Kristi kærlighed er en livgivende kraft :

Råd om sundhed, 29 (I den store læges fodspor, 117).

Når uddannelse er bedre end mirakuløs helbredelse :

Råd om sundhed, 469.

Bøn for den syge:

Råd om sundhed, 373-382;

I den store læges fodspor, 225-2;

Vidnesbyrd for menigheden 2:145-150;

Vidnesbyrd for menigheden 4:565-570.

Den bevidst uvidne bliver ikke bevaret mirakuløst :

Råd om sundhed, 504.

Katastrofe: En degenereret søger helbredelse:

Råd om sundhed, 618-621.

Lydig til at følge helbredelsen:

Råd om sundhed, 138, 139 (Vidnesbyrd for menigheden 9:164, 165).

Ret levevis og bøn :

Råd om sundhed, 247 (Vidnesbyrd for menigheden 1:561).

Helbredelsens mirakler forfalskes af Satan:

Råd om sundhed, 460, 461 (Den store strid, 589, 590);

Vidnesbyrd for menigheden 1:302.

Advarsel mod spirituelle læger:

Råd om sundhed, 454-460.

Sektion 2—Den guddommelige plan med sundhedsmisionsarbejdet

Himlens majestæt som en sundhedsmissionær

Denne verden er blevet besøgt af himlens Majestæt, Guds søn. »Således elskede Gud verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at

enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« Kristus kom til denne verden som et udtryk for Guds eget hjerte, sindelag, natur og karakter. Han var afglansen af Faderens herlighed, Hans persons udtrykte billede. Men han lagde Sin kongelige kåbe og kongekrone til side og trådte ned fra Sin høje rang for at tage en tjeners plads. Han var rig, men han blev fattig for vor skyld, så vi kan få evige rigdomme. Han gjorde verden, men udtømte Sig Selv fuldstændigt at Han under Sin tjeneste erklærede: »Ræve har huler og himmelens fugle reder; men Menneskesønnen har ikke det sted, hvor han kan lægge sit hoved til hvile.«

Han kom til denne verden og stod blandt de væsener Han havde skabt som et Nedtrykkelsens Menneske og kendte til sorg. »Men han blev såret for vore overtrædelser, knust for vor brødres skyld; os til fred kom straf over ham, vi fik lægedom ved hans sår.« Han blev fristet på alle punkter som vi, dog uden synd.

En tjener for alle

Kristus stod ved menneskehedens hoved i menneskers forklædning. Så fuld af sympati og kærlighed var Hans stilling at den fattigste ikke var bange for at komme til Ham. Han var venlig mod alle, de laveste kunne let komme til ham. Han gik fra hus til hus, helbredte syge, gav hungrende mad, trøstede sørgende, mildnede det for forpinte, talte fred til fortvivlede. Han tog de små børn i sine arme og velsignede de, og talte håbefulde og trøstende ord til de trætte mødre. Med usvigelig ømhed og venlighed mødte Han alle former for menneskelig ve og pine. Han arbejdede ikke for Sig selv, men for andre. Han var villig til at ydmyge Sig selv, og fornægte sig selv. Han forsøgte ikke at skille sig selv ud. Han var tjener for alle. Det var Hans mad og drikke at være til trøst og opmuntring for andre, glæde de sørgende og tungtbelastede, som han daglig kom i kontakt med.

Et udtryk for Guds kærlighed

Kristus står foran som menneskets forbillede, den store Sundhedsmissionær – et eksempel til alle, som kommer efter. Hans rene og hellige kærlighed, velsignede alle som kom inden for hans indflydelseskreds. Hans karakter var absolut fuldkommen, fri for den mindste plet af synd. Han kom som et udtryk for Guds fuldkomne kærlighed, ikke for at knuse, ikke for at fordømme, men for at helbrede alle de svage, mangelfulde karakter, og frelse mænd og kvinder fra Satans magt.

Han er Menneskeslægtens Skaber, Genløser og Opretholder. Han giver alle indbydelsen: »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmødig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle.« Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.«

Følge i Hans fodspor

Hvad er da så det eksempel vi skal sætte for verden? Vi skal gøre det samme arbejde som den store Sundhedsmissionær påtog sig for vor skyld. Vi skal følge den selvfornægtende sti som Kristus betradte.

Når jeg ser så mange påstår at de er sundhedsmissionærer, glimter det for mig hvordan vi ser Kristus var på denne jord. Når jeg tænker på hvor småligt medarbejderne i dag falder sig ud, i sammenligning med det guddommelige eksempel, bøjes mit hjerte ned i sorg, som ord ikke kan udtrykke. Vil mænd og kvinder nogensinde kunne gøre et arbejde som bærer den store Sundhedsmissionærs træk og karakter. . . . .

Er der ikke veer nok på denne syndsforslåede, og syndsforbanede jord der får os til at vie os til proklamere budskabet at »Gud elskede verden således, at han gav sin Søn den enbårne, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.« Denne jord er blevet betrådt af Guds Søn. Han kom for at bringe mennesker lys og liv, og sætte dem fri for syndens trældom. Han kommer igen i kraft og megen herlighed, for at tage dem til Sig, som i dette liv har fulgt Hans fodspor.

Hans navn skal æres

Oh, hvor jeg længes efter at se dem der hævder at være sundhedsmissionærer ære det Store Eksempel, hvis liv erklærer det som indbefatter kravene for en sundhedsmissionær! Jeg ville gerne at de lærte Frelserens sagtmødighed og ydmyghed. Mit hjerte skælver over at Kristus bliver skuffet over Sine efterfølgere. De bærer et navn som deres dagligdag ikke giver dem ret til at bære.

Vi må helliggøres, sjæl og legeme, gennem sandheden; så vil vi give navnet »sundhedsmissionær« ære. Oh dette navn betyder så meget. Det kræver en helt anden fremstilling end det som mange der bærer det viser. Snart vil disse forstå hvor langt de er vejet fra himlens principper, og hvor meget de har såret Kristi hjerte.— *Brev 117, 1903.*

Forstået i praksis

Når alle vore sundhedsmissionærer lever det fornyede liv i Kristus Jesus, og skal tage Hans ord som betyder alt det de er påtænkt at betyde, vil der blive en meget mere klarere forståelse hvad ægte sundhedsmissionsarbejde indbefatter. Og dog kan den arbejdsgren bedst forstås ved at praktisere den i sin enkelthed. Når dette arbejde foldes ud, vil det få en dybere betydning for dem, efter at de adlyder den hellige lov der står indgraveret på stentavlerne af Guds finger, indbefattet sabbatsbuddet, om det som Kristus Selv talte igennem Moses til Israels børn. . . .

Følge Mesteren

Guds tjenere som udfører ægte sundhedsmissionsarbejde har det højtideligste og hellige ansvar hvilende på sig, for at holde Kristi livs uselviske tjeneste liv for øje. De bør vende deres øjne fra alt andet, og se på Jesus, deres tros Ophav og Fuldender. Han er Kilden for al lys, Udspringet for alle himmelens velsignelser. Jeg er instrueret til at sige til enhver sundhedsmissionsmedarbejder: Følg jeres Leder. Han er vejen, sandheden, lyset, livet. Det er Ham som har det eksempel vi som sande sundhedsmissionærer må følge.

I denne tid med sygelig fromhed og forvanskede principper, vil dem som er omvendt i liv og praktiserer åbenbare en sund og indflydelsesrig åndelighed. Dem som kender til sandheden, som den er åbenbaret i Guds ord, må nu komme frem til fronten. Mine brødre, dette forlanger Gud af jer. Ethvert lille punkt i jeres indflydelse skal nu på den rigtige side. Nu skal alle lære at stå som forsvar for sandhed som er værd at antage. Dem som drister sig til at leve Kristi liv, må kalde tingene ved deres rette navn, og stå som forsvar for sandheden, som den er i Jesus.

Tid til at rykke frem

Det sømmer sig for enhver sjæl, hvis liv er skjult sammen med Kristus i Gud, at komme frem til fronten nu. Noget skal gøres. Vi skal kæmpe alvorligt for den tro der tidligere blev overdraget de hellige. Den ånd som sandheden forsvares i og det fremrykkede Gudsrige, må være sådan som det ville, hvis Kristus var personligt til stede på denne jord. Hvis Han var her, ville han drages ud og irettesætte mange, der hævder at være sundhedsmissionærer, men som har valgt at ikke tage sig af den formaning Han pålagde dem med, at lære af Ham, Hans sagtmødighed og hjertedydmyghed. I nogle af deres liv som besidder de højeste stillinger, er selvet blevet ophøjet. Indtil disse frigør sig for alle ønsker om at opløfte

sig selv, kan de ikke klart se den store Lægmissionærs karakter og ære. . . . .

Nu skal vi stå sammen, og forberede vejen for vor kommende Konge ved ægte sundhedsmissionsarbejde. Lad os vokse i sandhedskundskab, og give al det bedste og ære der tilkommer ham, som er ét med Faderen. Lad os søge alvorligt efter den himmelske salvelse, Helligånden. — *Manuskript 83, 1903.*

Hensigten med Kristi ydmyghed

Der er for meget af selvet og for lidt af Jesus i alle trossamfunds virksomhed. Herren bruger ydmyge mænd til at forholde sine budskaber. Var Kristus kommet i en konges majestæt, med pomp som nærmer sig jordens store mænd, ville mange have antaget ham. Men Nazarets Jesus forblændede ikke sanserne med ydre herligheds udseende og gjorde dette til grundlag for deres ærefrygt. Han kom som en ydmyg mand, for at være Læreren og Eksempelet såvel som slægtens Forløser. Havde han udvist pomp og pragt, var han ledsaget med jordens store mænd, hvordan kunne han da have undervist i ydmyghed? Hvordan kunne han have frembragt så brændende sandheder som hans prædiken på bjerget? Hans eksempel var sådan, som han ønskede at alle hans efterfølgere skulle efterligne det. Hvor ville den ydmyges håb have været, hvis han var kommet i ophøjelse og boet som en konge på jorden? Jesus kendte verdens behov bedre end den selv gjorde. Han kom ikke som en engel, klædt i himlens pomp, men som et menneske. Forenet med sin ydmyghed, var der dog en indarvet kraft og glans der gav menneskene æresfrygt, medens de elskede ham. Selv om han havde en sådan yndighed, et så beskedent udseende, bevægede han sig iblandt dem, med en himmelskfødt konges værdighed og kraft. — *Vidnesbyrd til menigheden 5:253.*

Kristi disciple repræsenterer Hans karakter

Frelseren levede et liv på denne jord hvor kærligheden til Gud betvinger enhver sand troende i Kristus at efterleve. Følges Hans eksempel, skal vi i vort sundhedsmissionsarbejde åbenbare for verden, at vore legitimationer kommer ovenfra, hvor vi som sande repræsentanter i himlens rige opfylder ordene i Herrens bøn: ”Komme dit rige.” Forenet med Kristus i Gud, skal vi åbenbare for verden at ligesom Gud valgte Sin Søn som Sin repræsentant på jorden ligeså har Kristus valgt os til at repræsentere Hans karakter. Enhver som har ægte tro i Kristus vil fremstille Ham i karakter. . . . .

Til troens højder.

Vore sundhedsmissionsarbejdere må rejse sig til højder som kun kan nås ved en levende og virkende tro. I denne tid i vor historie skal mennesker ved værkets hoved ikke have forvirrede holdninger når det gælder hvad der faktisk forventes af sundhedsmissionærer sendt af Gud. Der bør være en mere klar og afgjort forståelse af hvad læggemissionsarbejdet indbefatter. Der må i det hele taget defineres et højere niveau, og fuldføre resultaterne i en mere helliggjort orden, før Gud kan godskrive det som ægte. Dem som ønsker at ære Gud vil ikke blande verdslig udtænkte planer sammen med Hans planer, for at prøve at lave resultater i et arbejde, som Gud har forordnet skal udføres. . . .

Vort arbejde er defineret klart. Da Faderen sendte Sin enbårne Søn til vor verden, ligeså sender Kristus os, Hans disciple, som Hans sundhedsmissionær-medarbejdere. Idet denne høje og hellige mission opfyldes, skal vi udføre Guds vilje. Intet menneskes sindelag eller dømmekraft skal være vort kriterium for hvad vi ægte sundhedsmissionsarbejde indbefatter. . . .

Sandt sundhedsmissionsarbejde er af himmelsk oprindelse. Det blev ikke forordnet af nogen person der lever. Men i forbindelse med dette arbejde ser vi så meget der vanærer Gud, som jeg er instrueret til at sige, - At sundhedsmissionsarbejdet er af guddommeligt oprindelse, og har den mest herlige mission at udrette. Det skal være i overensstemmelse med Kristi arbejde i alle arbejdets afskygninger. Dem som er medarbejdere sammen med Gud vil ligeså sikkert fremvise Kristi karakter, ligesom Kristus fremviste Sin Faders karakter, da han var i denne verden.

Renset for det jordiske

Jeg er instrueret til at sige at Gud vil rense sundhedsmissionsarbejdet for jordiske pletter, og ophøje det til at stå i sin sande position over for verden. Når sjælsfarlige planer kommer i forbindelse med dette værk, så ødelægges dens indflydelse. Det er derfor at sundhedsmissionsarbejdet har fået så mange problemer, som kræver vore nøje hensyn. . . . .

Intet vil hjælpe os mere i denne fase af vort arbejde, end at forstå og opfylde den største Sundhedsmissionær som nogen sinde har betrådt denne jord; intet vil hjælpe os mere end at erkende hvor helligt den slags arbejde er, hvor fuldstændigt det svarer til den Store Missionærs livsværk. Formålet med vor mission er det samme som målet med Kristi mission. Hvorfor sendte

Gud Sin Søn til den faldne verden? For at gøre dem bekendt med Sin kærlighed til dem og demonstrere den. Kristus kom som en Genløser. Igennem Hans forkyndertjeneste gjorde Han Sin mission ganske tydeligt, at frelse syndere. . . .

Guds mål med at overdrage denne mission til mænd og kvinder, som han overdrog til Kristus, er at frigøre hans efterfølgere fra al verdslig politik og give dem et arbejde, der er identisk med det som Kristus gjorde. — *Manuskript* 130, 1902.

Kilden til succes

Herren har instrueret os således, at alle vore sanatorier ikke skal ledes som arbejdet får succes efter lægernes dygtighed, men efter hvordan lægen er forbundet med guddommelig kraft. Den Store Helbreder skal ophøjes. Guds velvillighed skal vise sig på institutionen, fordi sundhedsreformens principper respekteres, og fordi Kristus anerkendes som den Store Læge. Vore sanatorier blev til i fortiden, og vil fortsætte med at være, hvis de ledes rigtigt, middel til velsignelse og opløftelse for menneskeheden. Hvis sandheden fremstilles rigtigt, vil dem som støtter vore sanatorier lære meget mere om dets principper, og mange vil blive omvendte. Disse institutioner er blevet fremstillet for mig som fyrtårne der fremviser sandheden som den er i Jesus. Herren Jesus er den store helbredelsestjener, og Hans tilstedeværelse på vore institutioner har været en smag af liv til liv. Kristus kom til verden som menneskeheden Store Læge. Vore sanatorier bør gøres til uddannelsescentre, der hvor de end oprettes. Herren vil blive glad for at have jer med sammen med sine udvalgte hjælpere, til at opbygge vort arbejde, og gøre et mere specielt arbejde i religiøst henseende.

Guds plan er blevet udvirket forunderligt ved oprettelsen af så mange sundhedsinstitutioner. Umådeholdenhed og drikkældighed af enhver slags har fanget verden, og dem som er de sande opdragere for denne tid, dem som underviser i selvfornægtelsens og selvopofrelsens linjer, vil få deres løn. Nu er det vor tur, nu er det vor mulighed, at udrette et velsignet arbejde. — *Brev* 50, 1909.

*****

Til videre studium

Kristi metoder i tjenesten:

Råd om sundhed, 30, 31, 34, 316-318, 497-499, 526-528;

I den store læges fodspor, 17-50, 73-94, 143.

Kristus vort eksempel i et enkelt liv:

Råd om sundhed, 319, 320.

Sanatoriernes mål og formål:

Råd om sundhed, 203-254 (Vidnesbyrd for menigheden 6:219-228);

Råd om sundhed, 271-27 (Vidnesbyrd for menigheden 7:95-97);

Vidnesbyrd for menigheden 8:181-191.

Sanatorierne og evangeliarbejdet:

Råd om sundhed, 212-214.

Den største fare for sanatoriearbejdet:

Vidnesbyrd for menigheden 1:560.

Sektion 3—Den kristne læge og hans arbejde

Ansvar for sjæl og legeme

Enhver der udøver lægegerning, hvadenten han er ved det eller ej, står til ansvar for hans patienters sjæle så vel som legemer. Herren forventer meget mere af os end vi ofte gør for Ham. Enhver læge bør være en helliget, forstandig evangelisk sundhedsmissionær, der er fortrolig med himlens hjælpemidler for den syndssyge sjæle, såvel som med videnskabelig helbredelse af kropsygdomme.

Når man daglig kommer i kontakt med sygdom og død, bør hans tanker fyldes med kundskab om skrifterne, så han kan drage trøstende og håbefulde ord fra dette skattekammer og lægge dem ned i deres hjerter som modtager dem. Han bør opmuntre de døende til at stole på Kristus, som den syndstilgivende Frelser, og bør forberede dem til at møde deres Herre i fred.

Læger behøver en dobbelt portion religion. Af de der arbejder, da er læger dem der har mest brug for klarhed i sind, åndsrenhed og tro som virker ved kærlighed og renser sjælen, så de kan gøre det rigtige indtryk på alle der kommer i deres indflydelsessfære. Lægen bør ikke kun lindre fysisk så meget som det er muligt for dem som snart ligger i graven, men han bør også lette deres bebyrdede sjæle. Vis dem hen til den opløftede Frelser. Lad dem beskue Guds Lam, som bærer alverdens synd bort. . . .

Dem som forstår kristendommens videnskab har en personlig religiøs erfaring. Han som handler som vogter for det fysiske helbred, bør have taktfølelse for at arbejde for sjælens frelse. Ikke før Frelseren faktisk er hans egen sjæls frelser, vil lægen ikke vide hvordan spørgsmålet, ”Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?” skal kunne besvares.

En frygtelig fejltagelse

Hvilket mulighed har den helligede læge ikke til at vise sin Kristus-lignende interesse for sine patienter! Det er hans privilegium at tale opmuntrende til dem, og bøje sig ved deres sengekant og sende nogle få bedende ord. At stå ved sygesengen og ikke have noget at sige, er en frygtelig fejltagelse. Lad lægen gøre sit tankesind til at lager fyldt med friske tanker. Lad ham sige ord der giver håb og tillid til Gud. Da vil der udvises en ægte interesse. Skriftens dyrebare ord at Helligånden befæster hukommelsen vil vinde hjerterne til Jesus, der Frelser..—*brev 20*, 1902.

Troskab og udholdenhed

Læger skal åbenbare Kristi egenskaber, og stadig holde ud i det arbejde Gud har givet dem at gøre. Engle er hvervet til at give dem, som gør dette arbejde pålideligt, et større udsyn på Kristi karakter og arbejde, og Hans kraft og nåde og kærlighed. Således får de del I Hans billede, og vokser dag for dag op til mænds og kvinders fulde statur i Kristus. Det er Guds børns privilegium at de hele tiden forstår mere og mere af sandheden, så de kan vise kærlighed til Gud og himlen til arbejdet og trække Guds pris og taksigelse fra andre på grund af Hans nådes rigdomme. . . .

Læger må stå fast under den tredje engels budskabs banner, kæmpe troens gode strid udholdende og succesrig, ikke stole på deres egen visdom, men på Guds visdom, tage den himmelske rustning på, udstyret med Guds ord, aldrig glemme at de har en Leder, som aldrig har været, og kan aldrig blive overvundet af ondt. — *Manuskript 24*, 1900.

Bringe Herrens arbejde i vanry

En læge skal aldrig udføre sit arbejde på en grov, ryggesløs eller tilfældig måde. Lægen skal hele tiden forbedre sig. Med sin omsorg for sine medmennesker skal han i bogstavelige forstand være en betroet tjener under Herrens fravær. Den slappe og løse måde som nogle af vore læger har arbejdet på, har ført det arbejde i vanry, som burde holdes på en ophøjet platform for verden. Når en læge gør et svagt og ligegyldigt arbejde, skader det hans andre læger. — *Manuskript 105*, 1902

Giv agt på karakteropbyggelsen

Skulle der være nogen der har brug for at undersøge deres karakteropbyggelse nøje, så er det vore læger. Fra manges side af, slækkes der gradvist på medynk, selvkontrol, renhed, hellig og vagtsomhed. Der er brug for fuldstændig forandring af tanke og ånd før de kan påstå at være acceptable medarbejdere. . . .

Den mand som dagligt og hver time lever et kristent liv kan udføre en læges pligter rigtigt. Lad vore læger lære at forstå de højtidelige ansvar der er i deres proffesion, og indse hvor meget det indebærer at have med dem at gøre, som er syge i krop og sind. Ofte ligger patientens liv i lægens hænder. Bevæges et redskab forkert et øjeblik i en operation, så kan livet gå tabt. Hvilken alvorlig tanke!

Hvor vigtigt er det ikke at lægen altid er under kontrol af den guddommelige Læge! Lad ham der prøver at forlænge livet se hen til Ham, for at styre alle hans bevægelser. Hvis lægen ved at Ham der er livet selv, står ved hans side, Ham som kan udrette det som mennesker ikke kan forsøge, hvilken tillid vil denne kundskab da ikke indgyde til! Og hvilken velsignelse kan den lære i sygeværelset, hvis han har lært at stole helt på Ham som har deres sjæle som han tjener. Frelseren vil gøre ham taktsom og dygtig til at handle i vanskelige sager. — *brev 61*, 1904.

Læges indflydelse

Læger der lærer en fornemmelse af Guds tilstedeværelse, vil indprente deres patienter med en sandhedsindflydelse. Når de viser at de virkelig tror ordene, »Jeg ved at min Genløser lever, og gør mellemkost for mig, og fordi Han lever, skal jeg også leve,« så vil den indflydelse kunne mærkes. Læger ved kun lidt om den kraft de vil kunne have i sygeværelset, hvis de erkender Guds tilstedeværelse. Deres ord vil have en sådan karakter at indtrykket for godt vil give dem oprejsning. . . .

Åben alle vinduerne mod himlen, byd Retfærdighedens Sols klare og himmelske stråler ind. »Herrens frygt er visdoms begyndelse.« Lever og arbejder vi hele tiden med tanken, »Se, Gud er her,« giver en hellig indflydelse, som Ånden altid indprenter i hjerte og sind. — *Manuskript 33*, 1901.

Et mønster for god dømmekraft

Herren ønsker at du skal være glad, og du har glade ord for den syge. Lad Retfærdighedens Sol skinne frem i jeres egenskaber. Vær meget beslutsom i din religiøse tjeneste. Gør Herren Jesus til din bedste ven. Gør dit mål til det højeste, og dine bedrifter må blive højere og endnu højere når det gælder at kende din Herre og Frelser Jesus Kristus. — *brev 128*, 1905.

Himmelske hjælpere

Den tid der er blevet brugt på at samtale med Gud, søge hjælp hos Ham når man giver sig til at lindre dem der var i kritisk tilstand, har sat englene på

doktorens og hans hjælperes side. Det har kunne lykkes for jer, idet I har støttet på Gud. Han har været ved jeres side lige så sandelig som Kristus var ved deres side, som led, da Han vandrede blandt dem på jorden. — *Sundheds, Sundheds og Lægmissionsarbejde*, side 40.

Giv Gud ære

Gud vil arbejde med enhver Kristen læge. Og lægen skal give Ham æren og herligheden for den medgang han får i sit arbejde. Lægens eneste sikkerhed er at vandre og arbejde i ydmyghed og tro. . . .

I er helt afhængige af den Store Læge efter evner og kraft til at gøre et godt arbejde. Klyng jer til Jesus. Han vil give jer forstandsskarphed til at hurtigt kunne se nervernes jævne bevægelser arbejde med præcision.— *brev 3*, 1901.

Gud er lægens virkekraft

Herren skal være livskraften for enhver læge. Hvis lægen føler, når han arbejder i operationsstuen, at han kun er Herrens synlige hjælpende hånd, er den Store Læge er tilstede og holder menneskeagents hånd med Sin usynlige hånd og leder de bevægelser der gøres. Herren ved med hvilken bæven og rædsel patienterne har for en forestående operation som den eneste chance for at redde liv. Han ved at de er i større fare end de var tidligere. De føler det som om deres liv var i hans hænder, de tror er en dygtig læge. Men når de ser deres læge på knæene, bede Gud om at deres kritiske operationer må lykkes, indgyder bønnen dem, såvel som lægen, et stærkt håb og tillid. Denne tillid er i hans mest kritiske situationer, middel til at operationen må lykkes. Menneskene må have indtrykket af hvad Gud vil have at der skal gøres. . . .

Selvom der sendes bønner op for ikke-troende og endog hedningene, fejer det dog den skygge bort som Satan har formørket sindet med, og når den lidende føres gennem krisen, vil sandhed gå i stedet for tvivl og vantro. Skeptismens kerne som har omtåget sindet er forjaget. — *Manuskript 26*, 1902.

Farligt at være populær

Dr. ___ var ikke tilfreds med en overfladisk uddannelse, men har udnyttet mulighederne for at få grundigt kendskab til menneskesystemet og de bedste metoder til at behandle sygdom. Dette har givet ham indflydelse. Han har fået respekt af samfundet som en mand af sund dømmekraft og pæn skarpsindighed og hans kristne renhed. Men der er også andre som kan blive mere

indflydelsesrige pålidelige og mægtige mænd, på denne institution. . . .

Den 23. november, 1879, fik jeg vist nogle ting om institutionerne omkring os, og deres pligter og farer som har ledende stillinger i forbindelse med dem. Jeg så at Dr. ___ var blevet oprejst til at gøre et særligt arbejde som Guds redskab, og ledes, og vejledes og kontrolleres af Hans Ånd. Han skal besvare Guds krav, og aldrig føle at det er hans egen ejendom og bruge sin magt som han selv finder det gavnligt. Selvom det er hans mål at gøre det rigtige, vil han dog være helt sikker på at fejle, medmindre han hele tiden er elev i Kristi skole. Hans eneste sikkerhed er at ydmygt vandre med Gud.

Kun sikker ved et mirakel

Farerne er på hans sti, og hvis han kommer ud som sejrherre vil han faktisk få en sejrssang at synge i Guds stad. Han har stærke karaktertræk som hele tiden skal gendrives. Hvis han er under Guds Ånds kontrol, vil disse træk være en velsignelse; men hvis ikke, vil de vise sig at være en forbandelse. Hvis Dr. ___, som nu ridder på en populæaritetsbølge, ikke bliver letsindig, vil det være en nådens mirakel. Hvis han læner sig op ad egen visdom, som så mange har gjort på det sted, vil hans visdom vise sig som tåbelighed. Så længe han giver sig selv uselvsk til Guds arbejde, rokker ikke det mindste fra princippet, vil Herren favne ham med de evige arme og vil vise sig at være ham en mægtig Hjælper. ”Dem der ærer Mig, vil Jeg ære.” . . .

De onde træk styrkes ved eftergivenesshed.

Så længe han gør Gud til sin styrke, og elsker og frygter Ham, vil han være i rigtig balance; men lige så sikkert som han mister sin forbindelse med Gud og prøver at gå i egen kraft, vil det som har vist sig som velsignelse, vise sig som skade for ham selv og for andre. Han vil blive undertrykt, tyransk, småtskåren og diktatorisk. Disse træk må ikke få herredømme under nogen omstændigheder; for de vil styrkes ved at få frit løb og vil snart blive en styrende kraft. Således vil hans karakter blive ude af balance, og det vil diskvalificere ham til Guds arbejde. . . .

Gud kræver hel og fuldstændig helligelse, og alt hvad der er mindre end dette, accepter han ikke. Jo vanskelige et arbejde du har, des mere behøver du Jesus. Josef holdt Guds kærlighed og frygt ren og uplettet i kongens hof. Han blev ophøjet med stor rigdom, til en bæret som næst efter kongen; og denne ophøjelse var ligeså uformodet og pludselig som den var stor.

Eksempel på fremgang under ydmyghed.

Det er umuligt at stå de knejsende højder uden at være i fare. Stormene efterlader dalens beskedne blomster uskadet, medens den hiver i de knejsende træer på bjergtoppen. Der er mange mænd som Gud kunne have brugt med forunderlig succes skønt de var presset af armod, - kunne han have gjort dem nyttige her, og hyldet dem med ære herefter, - men udsigterne har ruineret dem; de blev trukket ned til i hullet fordi de glemte at være ydmyge, glemte at Gud var deres styrke, og blev uafhængige og selvtilstrækkelige. Dette er deres farer.

Josef bar karakterprøven i modgangen, og guldet blev klart under fremgangen. Han viste det samme ophøjede hensyn mod Guds vilje da han stod næst efter tronen ligesom han gjorde i fangens celle. Josef førte sin religion med overalt, og dette var hemmeligheden bag hans urokkelige nidkærhed. Som repræsentative mænd, må I have den sande gudsfrygts altoverskyggende kraft. Jeg fortæller jer, i Guds frygt, jeres sti er belagt med farer, som I ikke ser og ikke fornemmer. I må skjule jer i Jesus. I er ikke sikre, hvis I ikke holder Kristi hånd. I må vogte jer imod alt der ligner formastelighed, og værne om en ånd der hellere vil lide end synde. Man kan ikke vinde sejr der er halv så dyrebar sejr som den der vindes over selvet. — *Særlige vidnesbyrd til sanatoriets læger og hjælpere, siderne 7-27.*

Lægens første arbejde

Genløseren forventer at vore læger gør sjælevinding til deres første arbejde. Hvis de vil vandre og arbejde med Gud, i Hans kærlighed og frygt, vil de modtage blade fra livets træ og give til de lidende. Hans fred vil være med dem, gøre dem til fredens budbringere.

Det er ikke nok at vi blot læser Skrifterne. Vi skal bede Herren om at fylde vore egensindige hjerter med Hans Ånd, så vi kan forstå meningen af Hans ord. For at få noget ud af læse Kristi ord, må vi bruge dem rigtigt i vore personlige situationer.

Vi har fået et budskab af overmådelig betydning frem for andre budskaber der er betroet dødelige mennesker. Dette budskab kom Kristus personligt med til øen Patmos for at give til Johannes. Han bad ham at skrive det ned som han så og hørte under sit syn, så menighederne kan vide hvad der skal ske på jorden. Indser vore sundhedsarbejdere betydningen af Åbenbaringens budskab?

Ordet »men jeg har det imod dig, at du har svigtet din første kærlighed,« gælder mange der lever i

denne tid. Gud kalder på øjeblikkelig omvendelse og reformation. Det er på tide at en stor forandring finder sted blandt folk, som ser frem til deres Herres anden tilsynekomst. Snart vil der finde besynderlige ting sted. Gud vil drage os til ansvar for den måde vi behandler sandheden på. Renheden i vor tro og vore handlinger vi afgøre vor fremtid.

Gud er seriøs med os. Han har givet ethvert mennesket sit arbejde. Enhver skal gøre sin del. Et klart og afgjort vidnesbyrd skal frembæres, for at folk skal beredes til at møde trængselstiden som den aldrig har været siden der var et folk. — *Manuskript 136, 1902*

Bereder sjæle til døden

Spørgsmålet er blevet stillet mange gange: Bør lægen føle at det er hans pligt at åbne sandheden for sine patienter? Det er afhængig af omstændigheder. I mange tilfælde er alt hvad der skal gøre, at pege til Kristus som en personlig Frelser. Der er dem som kun vil skades af en ny lære der ikke er i overensstemmelse med det syn de havde tidligere. Gud må vejlede i dette værk. Han kan forberede tankesindene til at modtage sandhedens ord. Det er lige så meget en læges pligt at forberede sjæle for hvad der skal tjene for deres fysiske behov. Lad dem kende deres fare. Vær en trofast forvalter for Gud. Lad ikke nogen blive kastet ud i evigheden uden et advarende eller formanende ord. Dette kan du ikke forsømme og så samtidig være en pålidelig forvalter. Gud forlanger at du skal være oprigtig mod Ham hvor du end der. Der er et stort arbejde at gøre. Grib fat i det, og arbejd forstandsmæssigt med det. Gud vil hjælpe enhver som gør dette. — *Manuskript 62, 1900.*

Pligt at være sanddru

En læge skal aldrig føle at han kan tale uden om. Det er ikke altid sikkert og det bedste at lægge farens fulde omfang frem for patienten. Sandheden skal ikke siges ved alle anledninger, men aldrig sige en løgn. Hvis det er vigtigt for patientens bedste at ikke forurolige ham, så en krise kan vise sig skæbnesvanger, så læg det ikke frem for ham. . . .

Religiøs tro og principper er blevet forringet og blandet med verdslige skikke og praksis, og af denne grund er den rene og ubesmittede religion blevet sjældent. Sjælen, den dyrebare sjæl, er af værdi, og den må gøres hvid i Lammets blod. Guds styrke og nåde blev givet som et uendeligt offer så du kan sejre over Satans antydninger og fristelser og komme utilsmudset og ubesmittede frem som Josef og Daniel gjorde. Lad livet,

karakteren være det stærkeste argument for kristendommen, for ved denne vil alle mennesker tvinges til at kende dig at du har været med Jesus og lært af Ham. Livet, ordene og opførelsen er de kraftigste argumenter, den højtideligste appel, for den ryggesløse, pietetsløse og skeptiske menneske. . .

I vil alle behøve en levende religion, så I kan stå som Guds vidner, proklamere for den syge at synd altid følger med lidelser; og når man kæmper med smerte og sygdom, bør du tydeligvis lægge det for dem som du ved er den virkelige årsag, og hjælpemiddelet – »at ophøre med at synde;« og pege dem til den synds-tilgivende Frelser. - *Manuskript 4a, 1885.*

Lede sjæle til den mægtige Helbreder

Sandheden skal på ingen andre områder af værket skinne klare, end den gør i sundheds-missionsarbejdet. Enhver sand sundhedsmissionær har et hjælpemiddel til den syndssyge sjæl, såvel som til den syge krop. Ved tro på Kristus skal han handle som en evangelist, en barmhjertighedens budbringer. Til at anvende de enkle hjælpemidler som Gud har givet til at kurere fysiske lidelser med, skal han tale om Kristi kraft til at helbrede sjælens sygdomme.

Ved den kristne læges anstrengelser, vil det samlede lys fra fortiden og nutiden give sin virkning. Lægen skal ikke kun instruere fra Guds ord, linje for linje, forskrift for forskrift; han skal vædde denne belæring med sine tårer og gøre den stærk med sine bønner, så sjæle kan reddes fra døden. . . .

I deres arbejde med at behandle sygdom og død, er læger i fare for at miste sjælens fremtidige alvorlige virkelighed. Med deres alvorlige, og feberhede iver for at bortlede kroppens fare, er der fare for at de forsømmer sjælens fare. Jeg vil sige til jer: Vær på vagt; for I kan møde jeres dødende foran Kristi dommersæde.— *brev 120, 1901.*

Evangeliske pligter

Vore læger behøver en dybere indsigt i det evangeliske arbejde, som Gud forventer af dem. Lad dem huske at hvis de ikke arbejder for sjælens helbredelse såvel som kroppens helbredelse, skal de ikke følge den store Lægemissionærs eksempel. Lad dem studere Guds ord flittigt, så de kan blive fortrolig med dens løfter og være i stand til at pege, i ømhed og kærlighed, syndere hen til den Store Helbreder. Det skal bringe åndelig såvel som fysisk helbredelse til den syge da vore sanatorier blev oprettet.

Lægen skal hele tiden tage imod Kristi nåde. Han skal huske at den gudfrygtige læge er bemyndiget til at betragte sig som medarbejder sammen med Gud. Frelseren er villig til at hjælpe alle som påkalder ham efter tankeklarhed og visdom. Og hvem behøver mere visdom og tankeklarhed end læger, som har så mange afgørelser at træffe?

Herren forventer at vore læger samarbejder med Ham i deres behandling af syge, viser mere tro og burger mindre mediciner. Lad os stole på Gud. Vor tro er svag, og vore hjerter forbliver uforandrede. Gud ønsker at en forandring finder sted. Han siger: »Et nyt hjerte vil jeg give jer.« Når dette løfte er opfyldt for Guds folk, vil tingenes tilstand blive meget anderledes fra hvordan det er nu. — *Manuskript 14, 1904.*

En dybere længsel for sjæle

I sundhedsmissionsarbejdet må der være større længsel efter sjæle. Det var denne længsel der fyldte deres hjerter, som oprettede vore første sundhedsinstitution. Kristus skal fremstilles i sygeværket, fylde lægens hjerte med en vellugt af Hans kærlighed. Når hans liv er sådant at Kristus kan gå med ham til den syges sengekant, vil de overbevises om at Han, den medfølgende Frelser, er til stede, og denne overbevisning vil gøre meget for at genopbygge dem til sundhed.

Læger og sygeplejersker på vore sundhedsinstitutioner skal i ord og handling sige så tydeligt at det ikke kan misforstås: »Gud er på dette sted,« for at redde, ikke ødelægge. Kristus indbyder vore læger til at blive kendt med Ham. Når de reagerer på Hans indbydelse, ved de at de får de ting de beder om. Deres sind vil oplyses af visdom ovenfra. Når man hele tiden beskuer Frelseren, vil de blive mere og mere lig Ham, indtil de til sidst kan bede i Hans navn. Idet de arbejder i harmoni med Ham, kan de bede Ham hjælpe dem i enhver stund de behøver det. — *Manuskript 14, 1904.*

Tag tid til at tale med Gud.

Den læge som er sandt omvendt vil ikke påtage sig ansvar som står i vejen for hans arbejde for sjæle. Den kristne læge, som Gud har udpeget til fremstille Gud på Sin egen måde, skal ikke tage så mange ansvar at han ikke har tid til tale med Gud og læse Hans ord og ved bøn. Kristus erklærer. »Uden Mig kan I intet gøre.« Hvordan kan da en sundhedsmissionær involvere sig så succesrigt i sit vigtige arbejde, uden at alvorligt søge Herren i bøn? Bøn og studium af ordet bringer liv og sundhed til den troende medarbejder. — *Manuskript 159, 1899.*

Til en ung læge der er modløs

Mit hjerte drages mod dig. Han er en øm og medfølelse Gud og underfuld elskelig venlighed, og Han ønsker ikke at du skal vandre i mørke. Du behøver ikke at lægge dig selv bort; for Herren siger: »Hans liv behøver ikke være en fiasko. Jeg vil gøre ham til en af Mine. Jeg vil vise ham at jeg påskønner hans sjæl. Jeg vil kæmpe med ham, og løfte ham op. Han må ikke gå fortabt. Jeg har et særligt arbejde for ham at udføre. Hvis han forener sig med Mig, tror på Mig, og arbejder for Mig, vil hans svageste karakterpunkter, uanset hans tidligere fejl, blive til hans stærkeste punkter.«

Hold ikke dine tanker fæstnet på bekendende kristnes mangelfulde eksempler. Så vil du naturligvis, se ting i deres liv som ikke er rigtige. Men hvis du fortsætter med at se på deres fejl, vil du blive som dem. I stedet for at se på dine medmenneskers liv, så se på Jesus. Der vil du ikke kunne se ufuldkommenheder, men fuldkommenhed, retfærdighed, godhed, barmhjertighed og sandhed. Tag Frelseren som et eksempel på alle ting. Du har gjort en stor fejl ved at se på mennesker i stedet for at beskue Kristus.

Uden undskyldning

Du er ikke undskyldt for at leve ukristeligt liv. Kristus kom til denne verden, underlagt Sin Faders vilje, med et stort formål – at vise mænd og kvinder hvad Gud ønsker at de skal være og hvad de, gennem hans nåde, kan blive til. Han kom for at udvikle en karakter til mennesker efter den himmelske lignelse.

Men jeg begyndte ikke at skrive dette brev for at fordømme dig, men for at opmuntre dig til at se bort fra syndige eksempler hen til det fuldkomne Eksempel, og udpege dig fredens og hellighedens sti. Herrens barmhjertige kærlighed er stadig mod dig. Men Han vil have at du følger en bedre vej end den du før har fulgt. Dette skal du gøre, ikke ved at holde dine øjne fæstnet på bekendende kristne mangelfulde liv, men ved at beskue Kristus, Guds Udsending, som i denne verden og i menneskelig natur levede et rent og ædelt og fuldkomment liv, satte et eksempel som alle kan følge sikkert.

Herren rækker Sin hånd ud for at redde dig. Jeg længes efter at se dig besvare Hans indbydelse: »Lad ham gribe fat i Min styrke, så han kan få fred med Mig; og han skal få fred med Mig.« . . .

Der har været mange ting der frister dig til at vige fra din alliance med sandheden, men Frelseren har været villig til at lede dig for hvert skridt. Der er

unge mænd som Herren kræver som Sin hjælpende hånd. Samuel var blot et barn da Herren brugte ham til at gøre et godt og fornemt arbejde. . . .

Bygge en karakter til evigheden

Fordi nogle tjener på fjendens side, behøver alle ikke at svigte Herren. Sammel Guds ords lys til din sjæl. Husk på at du dag for dag opbygger karakter for tid og for evighed.

Bibelens lære om karakteropbyggelsen er meget klar: »Og alt, hvad I tager jer for i ord eller handling, gør det alt sammen i Herren Jesu navn og sig Gud Fader tak ved ham.« Sæt jer selv under Hans kontrol, og bed så for Hans beskyttende magt. Han gav Sit liv for dig. Forårsag ham ikke sorg. Vær på vagt med alt hvad du siger og gør. Kristus ønsker at I skal være Hans repræsentanter over for andre unge mennesker, Hans beskikkede evangeliiske sundhedsmisionærer.

Husk på at religion i jeres liv ikke blot er en indflydelse blandt andre. Det skal være en indflydelse der dominerer alle andre. Vær nøje afholdne. Modstå alle fristelser. Giv ikke den listige fjende nogen muligheder. Lyt ikke til de forslag han lægger i mænds og kvinders munde. Du har en sejr at vinde. Du har en karakteradel at vinde; men det kan du ikke vinde så længe du er nedtrykt og modløs af fiasko. Bryd de bånd som Satan har bundet dig med. Du har ikke behov for at være hans slave. »I er Mine venner,« siger Kristus, »hvis I gør, hvad jeg byder jer.«

Jesus elsker jer, og Han har givet mig et budskab til jer. Hans store hjerte med uendelig ømhed længes inderligt over jer. Han sender jer det budskab at I må gendanne jer selv fra fjendens snare. I kan genvinde jeres selvrespekt. I må stå hvor I betragter jer selv, ikke som en fiasko, men som en sejrherre, i og gennem Guds Ånds opløftende indflydelse. Grib fat i Kristi hænder, og slip den ikke.

I kan være til stor velsignelse for andre hvis I vil give jer selv uforbeholdent til Herrens tjeneste. I vil få kraft ovenfra hvis I vil tage standpunkt på Herrens side. Gennem Kristus kan I undfly det fordærv som er i verdens lyster, og være et ædelt eksempel på hvad Kristus kan gøre for dem der vil samarbejde med Ham.

Vælg hvem du omgås.

Vælg ikke deres selskab som er syndens tjener, og derved sætter du dig selv i fristelse. Karakteradel vindes ikke ved at sætte sig i et frastødende selskab. Læg ikke den store krav i

Guds ord over til en side. Jeres eneste håb er at sætte jer i det rigtige forhold til Gud. Du troede at du således kunne forhærdet dit hjerte så meget at du vil være ligeglad med sandhed og retfærdighed. Men det var du ikke i stand til. Du har længes efter at gribe den Eneste Hånd som blev stående, som er en styrke og en støtte.

Guds mål med os er at vi altid skal bevæge os opad. Endog i hverdagslivets små pligter skal vi stadig vokse i nåden, forsynet med høje og hellige motiver, kraftfulde fordi de udgår fra Ham der gav Sit liv for at vi skal blusse op og lykkes for at forme Kristen karakter.

Kristus er gjort til sonoffer for dig. Du skal ikke gå gennem livet med en halvformet karakter. Du skal blive stærk i Guds styrke, funderet i evangeliets håb. Du kender til Guds krav, og jeg beder dig indstændig at ikke blive ved at være svækling. . . .

Jeg har store forhåbninger om at du vil blive alt det Herren ønsker at du skal være – en evangelisk sundhedsmissionær. Du skal ikke kun vokse som en dygtig læge, men også som en af Herrens udpegede missionærere, sætte Hans tjeneste først i al dit arbejde.

Giv Kristus det bedste

Lad intet ødelægge din fred. Giv dit hjertes bedste og helligste hengivenhed til Ham som gav Sit liv så du kan være blandt den genløste familie i de himmelske sale. Kampen efter livets krone vil ikke gøre dig utilfreds eller mindre nyttig. Den Store Lærer ønsker at anerkende dig som Hans hjælpende hånd. Han kalder dig til samarbejde. Vi du ikke give Ham alt det du har og er? Vil du ikke hellige dine talenter til Hans tjeneste?

Dette liv er din såtid. Vil du ikke, over for Gud, love dig selv at din udsæd skal blive til det den giver, ikke til rajgræs, men til en hvedehøst? Gud vil arbejde sammen med dig; han vil gøre dig nyttig. Han har betroet dig talenter så at du i Hans styrke kan bruge dem til en dyrebar høst.—*brev 228, 1903.*

Til en rådvild læge

Jeg ville ønske så meget at jeg kunnet vandre med dig. Kunne jeg se dig, ville jeg sige til dig hvad jeg har sagt til dig for nylig i nattens syner. Du havde tilsyneladende ikke besluttet hvad du ville gøre i fremtiden. Jeg spurgte: »Hvorfor er du forvirret?« Du svarede »Jeg er rådvild over hvad der er det bedste for mig at gøre.« Da trådte Ham med myndighed frem for dig og sagde: »Du tilhører ikke dig selv. Du er købt for en pris. Din

tid, dine talenter, alle punkter i din indflydelse, det tilhører Herren. Du er Hans tjener. Din del er at gøre hvad han byder, og lære af Ham dagligt. Du skal ikke sætte din forretning op for dig selv.« Dette vil ikke være Herrens plan. Hans ord siger til dig: »Træk ikke i ulige åg med de vantro, thi hvad har retfærdighed og lovløshed med hinanden at skaffe? eller hvad fællesskab er der mellem lys og mørke? hvordan kan Kristus stemme overens med Beliar? eller hvordan kan den troende have lod og del med den vantro? hvordan kan Guds tempel og afguder have med hinanden at gøre? Vi er jo den levende Guds tempel, thi Gud har sagt: »Jeg vil bo og vandre iblandt dem og være deres Gud, og de skal være mit folk.«

Du skal tage imod Kristi nåde, den store Sundhedsmissionær. Hans guddommelige visdom vil gives dig hvis du nægter at give efter for tilbøjeligheden, og forbinde dig med verden. Gud ønsker at sætte dig der hvor du kan arbejde i forbindelse med andre læger. Du og ham som du er forbundet med, har ikke det samme gemt. Det er bedre det ikke er sådan. Det som den ene behøver, kan den anden supplere med, hvis hver vil lære at bære Kristi åg. . . .

Min bror, vælg at adlyde Kristus. Med Hans sagtmodighed og elskelighed modtager du Hans råd. Stå skulder ved skulder med dine brødre, og dette vil opmuntre dem til at stå skulder ved skulder med dig. Skjul selvet i Kristus, og Frelseren vil være en nærværende hjælp til den tid der behøves.

At viderebringe Guds kærlighed

Guds folk har mange lektier at lære. De vil få fuldkommen fred hvis de vil holde tankerne fæstnet på Ham, som er for klog til at fejle for god til at gøre dem skade. De skal gribe smilet af Guds genskin, og skinne det videre til andre. De skal se hvor megen solskin de kan bringe ind i deres liv, om er omkring dem. De skal holde sig nær Kristus, så tæt at de kan sidde sammen med Ham, som Hans små børn, i liflig hellig enhed. De skal aldrig glemme at de modtager Guds hengivenhed og kærlighed, de er under den højtideligste forpligtelse at give det til andre. Derved udøver de en glædelig indflydelse, som velsigner alle som kommer inden for deres rækkevidde, spreder lys ud på deres stivej.

Det er her hvor Guds folk begår så mange fejltagelser. De udviser ikke taknemmelighed for de store gaver fra Guds kærlighed og nåde. Selvskheden må drives ud af sjælen. Hjertet må renses for al fjendskab og alle onde tanker. Troende må hele tiden modtage og viderebringe

Gud kærlighed. Så vil ikke-troende sige til dem: »De har været sammen med Jesus, og lært af Han. De lever i intimt forbund med Kristus, som er kærlighed.« Verden har en skarp begrebsopfattelse, og vil kende til nogle af deres hensigter som sidder sammen på himmelske steder i Kristus Jesus. Guds menneskelige agents karakter må være en afskrift af deres Frelasers karakter. . . .

Forbundet med brødre

Jeg skriver dette til dig, min kære bror, i håb om at hjælpe dig. Du er i en ustabil sindstilstand, og fristes til at gøre besynderlige ting som Gud ikke har udpeget dig til. Ingen af os skal kæmpe i ensomhed, vi skal forbindes med vore brødre, og trække sammen, og Gud vil give os indflydelse og selvkontrol. Vi skal drage nær til Gud, så Han kan drage nær til os.

Ingen kan opnå fuldkommenhed i Kristus, som har middel til at få en dybere erfaring i Guds ting, indser ikke at nogen stråler af det himmelske lys, enhver plet af velsignelse, gives til ham giver alle, som kommer inden for hans indflydelsesfære. Hvis vi kvalificerer og selv til at leve i himlen, drages vi dagligt nærmere og nærmere til vor Genløser. Vi skal fremstille Kristus i alle karaktertræk.

Hvad er karakterens bibelprøve? »Om nogen elsker mig, vil han holde fast ved mit ord; og min Fader skal elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham.« Ingen behøver at gå tabt i åndelig blindhed. Et tydeligt »Så siger Herren« er blevet givet til alles vejledning. — *brev 40, 1903.*

Rådfør dig med dine brødre

Nægt ikke at forene dig med dine brødre, frygt at hvis du ikke sætter dig selv på ligefod med dem vil du ikke kunne gøre alt som du selv kunne vurdere skal gøres. Guds medarbejdere skal rådføre sig med hinanden. Prædikanter, læger eller direktører vandrer på falske stier skønt de betragter sig som fuldstændig hele; når de ikke føler noget behov for rådføre sig med erfarne mænd, som er blevet ledt af Herren, idet de har handlet selvfornægtende for at fremme arbejdet, har de fået bevis for at de er blevet ledt og kontrolleret af Helligånden og således i stand til at tale og planlægge og handle klogt og forstandigt.

Herren kalder på mænd som gerne vil hanke op med Kristus og med deres brødre; mænd som gerne vil kæmpe for at være helt igennem det som de skal for at kunne udføre Guds arbejde forstandigt; mænd som ser på Jesus, tager imod indbydelsen: »Kom til mig, . . . og jeg vil give

jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af Mig; for jeg er sagtmødig og ydmyg af hjerte: og I skal finde hvile for jeres sjæle.«—*brev 13, 1902.*

Skal selvet herske

Der er brug for at enhver læge ransager sig selv nøje og kritisk. Hvilken religiøs erfaring har han? Lader han selvet herske? Sætter han sine egne ønsker højest? Holder han altid Guds ære frem for sig? Lærer han dagligt af Jesus? Hvis det er din erfaring, vil dem som du er i kontakt med ledes nærmere til Frelseren: Hvorfor? Fordi du hele tiden beskuer Ham, som er vejen, sandheden og livet. . . .

Fristes til at føle sig selvtilstrækkelig

Jeg ønsker at sige til lægerne må passe på at de ikke tager sig selv i deres egne hænder, tror at de forstår det bedste at gøre. De mener at dem som giver dem råd ikke forstår deres evner eller påskønner deres værdi. Dette er anstødssten som i det mindste har faldet. I er ikke fri for fristelse, og tænker at I kan gøre et bedre arbejde alene, end hvis I var kædet sammen med jeres brødre. Netop dem som mener dette er dem, som behøver kammeratskab og hjælpe til en kollega.

Min bror, Herren behøver din hjælp med Sit arbejde. Vil du være hans hjælpende hånd? Det vil for dig være en alvorlig fejltagelse om du fik en verdslig stilling, hvor det ikke er muligt for dig at gøre det sundhedsmissionsarbejde som Gud ønsker du skal gøre. Begå ikke denne fejltagelse. Sæt dig selv under den største Lægemissionærs vejledning, som verden nogensinde har kendt. Under Hans styring vil du få større evner til at gøre Hans arbejde.

Herrens folk skal bevidne, ved deres Kristuslignede liv, at Gud har et folk på jorden, som fremstiller den rene og hellige gruppe, som vil mødes rundt om Guds trone, når de genløste samles i den Hellige Stad. Dem som på denne jord elsker og adlyder Gud vil regnes for sande og rene og loyale, værdige til at dvæle ved Ham i de himmelske sale. — *brev 41, 1903.*

En bøn for broderlig union

At frygte Gud og vandre med Ham, er enhver læges privilegium og pligt. Jeg er blevet vist at Satan presser mere på med sine fristelser over for læger, som er blandt vore folk, end på dem uden for vor tro. Det er Satans arbejde at anspore stolthed og ærgerrighed, selvished og kærlighed til overherredømme, så han kan forhindre det stærke broderlige forbund, som burde være blandt vore læger, som giver liv til deres mål, og vil gå langt for at det kan lykkes, hvad de påtager sig. På

alle vore institutioner kæmper læger, der tror sandheden for harmoni.

Der bør ikke være nogen rivaliseren. Uoverensstemmelser og rivaliseren er en større forhåelse mod Gud når det ses blandt lægerne, end blandt dem der hævder at blive kaldt til forkynnderarbejdet; for den gudfrygtige læge er Kristi ambassadør der fremholder livets ord for lidende mennesker, som slipper deres greb om dette liv. Hvis han har visdom til at sige et ord i rette tid, så lad de lidene stole på Jesus, han kan være et redskab i Guds hånd til at frelse sjælen. Hvor befæstnet bør lægens sjæl ikke være, så urene, sensuelle tanker ikke finder plads der.

Jeg er blevet vist at meget er gået tabt når læger af vor tro trækker sig væk på grund af deres anderledes arbejdsmetoder. Lægemøderne bør holdes sådan at alle kan rådføre sig med hinanden, udveksle idéer og lægge planer, hvorved de kan arbejde enstemmigt. Herren formede mennesker til kammeratskab, og Han vil at vi skal være besjælet med Kristi venlige og elskelige natur, og ved omgang med andre bindes til hinanden i tæt forhold som Guds børn, arbejde for tid og evighed.

Læger rådfører sig med hinanden

Lad lægerne i Guds kærlighed og frygt, mødes for at få råd, og tale om de bedste måder og midler hvorved Herren kan tjenes i deres gren af Hans store værk. Lad dem samles med deres forstand og dygtighed, så de kan være til hjælp for hinanden. Jeg ved at der er måder hvorved de kan komme i harmoni, så at ingen skal følge sin egen uafhængige bedømmelse. — *brev 26a, 1889.*

Et studium om årsag og virkning

Den forstandige kristne læge får større kendskab til forbindelsen mellem synd og sygdom. Han kæmper hele tiden på at udvikle sine kundskaber til forholdet mellem årsag og virkning. Han ser det nødvendige i, at uddanne dem som går sygeplejerens vej er strengt afholdende i alle ting, fordi ligegyldighed mod sundhedslovene, forsømmelse af kroppen, er årsag til megen sygdom i vor verden. Sørger man ikke for det levende maskineri er det en forhåelse mod Skaberen. Der er guddommeligt udpegede regler, som holder mennesker borte fra sygdom og for tidlig død, hvis de overholdes. . . .

Når en læge ser at sygdommen har taget fat i kroppen, som resultat af umådeholden spise og drikke, og fortæller alligevel ikke patienten at hans lidelser er på grund af forkert handlemåde, så skader han det menneskelige broderskab. Bring

sagen frem på en blid måde, men fortie aldrig årsagen til lidelsen. — *brev 120, 1901.*

Lægen som sabbatsholder

Kristus var Syvendedags adventist, i alle intentioner og hensigter. Det var Ham der kaldte Moses op på bjerget og gav ham undervisning til Sit folk . . . . Kristus bekendtgjorde Jehovas lov under højtidelig storhed, gav dem dette pålæg, blandt andre: »Kom sabbatsdagen i hu, og hold den hellig.« Min bror, du har ikke givet sabbaten den hellighed som Gud forlanger. Uærbødighed er kommet ind, og der er sat et eksempel som Herren ikke kan anerkende. Han æres og forherliges ikke.

Der vil altid være pligter som skal udføres på sabbaten, for at hjælpe den lidende menneskehed. Dette er rigtigt, og i overensstemmelse med Hans lov som siger: »Barmhjertighed vil jeg, ej slagtoffer.« Men der er fare for at falde for ryggesløshed på dette punkt, og gøre det som ikke er klart væsentligt om sabbaten.

Unødige rejser gøres om sabbaten, med mange andre ting som kunne være ugjort. »Tag jer i agt,« siger Herren, »mod alle dine veje, så jeg ikke fjerner Min Helligånd på grund af ligegyldigheden over for Mine forskrifter.« »Kom sabbatsdagen i hu, at du holder den hellig.« Hav pålægget i sinde så det huskes. Lad det ikke gå i glemmebogen, »I seks dage skal du arbejde, og gøre al din gerning.« I denne tid skal alle nødvendige forberedelser gøres for sabbaten. — *brev 51, 1901.*

Hvile for den overtrætte

De fristelser som kommer til en læge er store, for han presses ofte ud over grænserne, overbebyrdes og bliver overtræt. Men hvis han vil overgive sin sjæls varetægt til Gud, som en trofast Skaber, vil han finde hvile og fred. En udglattende indflydelse fra Jesus vil komme over ham.

Der findes masser af hedenske læger. De nægter at blive oplyst af det lys som belyser andre. De ophøjer selvet, og de mister åndelig og evige muligheder. Men de medicinske behandlere, som har sandhedsudøvelsen i tanke og hjerte, er øvede i at bruge hjælpemidler for den syndssyge sjæl, såvel som for kroppen. Med himlens visdom kan de sige ord som vil skabe melodi i sjælen, på grund af åndelig vækst.

Du er en hyrde for sjælen såvel som en læge er for legemet. Du behøver guddommelig hjælp, og du kan få den hvis du vil komme til Herren som et lille hjælpeløst barn. Du kan få en rig erfaring. Men du må ikke trætte dig selv af overarbejde og overbebyrdelse. Hvis du er afbalanceret af

Helligånden, vil du først søge Guds rige og Hans retfærdighed. Du vil sætte dig i en position, hvor denne tids sandhed kan komme i klare og tydelige lysstråler til dig. Du vil se sandheden som den frembæres i denne tid, og din erfaring vil blive i fuldstændig harmoni med den tredje engels budskab. . . .

Beskue det evige og usynlige

Vi kan ikke fæstne vore øjne på synlige ting, og alligevel påskønne den evige virkelighed. Vi - og særlig dig, som er knyttet til menneskehedens lidelser og nødvendigheder - behøver at holde troens øjne fast på de evige og usynlige, så du kan få mere og mere forstand på Guds store plan, men at få disse lidende mennesker til at se menneskesjælens værdi. Du skal påskønne Kristi skam meget højere end Ægyptens rigdomme.

Du vil komme ud for modløshed ved jeg, og prøvelserne betynger din sjæl, og du næsten glemmer at Jesus er din Hjælper, og at Hans øjne er på dig hvert øjeblik. Når dine planer udvirkes for at velsigne og afhjælpe menneskene, så hav altid i sinde at det ikke er dig som gør arbejdet. Kristus forlanger at du bærer Hans åg, og opløfter Hans byrder. Kristi store og sympatiske hjerter identificerer altid sig selv med den lidende menneskehed. I dig selv kan du ikke gøre noget. Betragt dig som et redskab i Guds hænder, og lad Hans sind, Hans fred, Hans nåde, herske i hjerte og liv.

Vær Guds tråd til at udvirke Hans plan. Du kan aldrig håndtere dig selv. Du kan aldrig sætte dig i en position der giver en succes. Du må arbejde som en agent der samarbejder med Gud. »Arbejde på jeres frelse med frygt og bæven; thi Gud er den, som virker i jer både at ville og at virke, for at hans gode vilje kan ske.« Her er elementerne i kombination, Gud og menneskeagenten, der begge arbejder i harmoni.—*brev 97, 1894.*

Skjule selvet i Kristus

Dr. John Cheyne glemte ikke sin forpligtelse over for Gud. Han skrev engang til en ven: »Du ville ønske at du kende min sindstilstand. Jeg er ydmyget til støvet ved tanken om at der ikke er en handling i mit travle liv, som vil tåle en hellig Guds øjne. Men når jeg tænker om Genløserens indbydelse: »Kom hid til mig,« og at jeg har taget imod denne indbydelse, og at min samvittighed derudover bevidner at jeg alvorligt ønsker at få min vilje i alle ting tilpasset Guds vilje, så vil jeg få fred; jeg har lovet hvile, udlovet af Ham i hvem der ikke er svig.«

Før sin død beordrede en fremtrædende læge at en søjle skulle rejses nær det sted hvor han lå begravet, hvorpå der skulle skrives denne tekst, som røst for evigheden: »Således elskede Gud verden, at Han gav Sin enbårne Søn, at enhver som tror på Ham ikke skal fortabes, men få evigt liv.« »Kom til mig, alle I som arbejder og bærer på tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.« »Stræb efter fred med alle og efter hellighed; uden den skal ingen se Herren.«

Og da Dr. Cheyne således kæmpede, endog fra graven, for at drage syndere til Frelseren og til herlighed, skjulte han sit eget navn, holdt det helt borte fra søjlen. Han var ikke mindre forsigtig med at sige, da der blev talt til forbipasserende: »Hans navn, erhverv og alder som ligger herunder har lille betydning, men det er af stor betydning at du ved at han ved Guds nåde fik lov at se hen til Herren Jesus som den eneste Frelser for syndere, og at dette fremsyn på Jesus gav fred i hans sjæl.« »Bed til Gud, bed til Gud,« siger det, »så at du måtte instrueres i evangeliet; og forvisses om at Gud vil give Helligånden, den eneste Lærer i sand visdom, til dem der beder Ham.« Dette mindesmærke skulle vende alles opmærksomhed til Gud og få dem til at miste mennesker af syne.

Denne mand bragte ikke skam over Kristi sag. Jeg fortæller dig, kære bror, i Kristus kan vi gøre alt. Det er en opmuntring at huske at der har været læger som helligede sig til Gud, som blev ledt og undervist af Gud; og der kan være sådanne i denne tid – læger som ikke ophøjer selvet, men vandrer og arbejder med øjnene rettet mod Guds herlighed, mennesker som er principfaste, pligtopfyldende, ser altid hen til Jesus efter Hans lys. . . .

Idet vi undersøger fortidens efterretninger, rejser læge efter læge sig for os, udrustet til at tjene sjælen såvel som kroppen, og nogle af dem gør det i øjeblikket. Ansporet af de farer der er i deres erhverv, søger de visdom hos Gud, og blev vejledt ved Hans Ånd til den sti som ender i herlighed. . . .

Den gudfrygtige, og Gudselskende læge længes efter at åbenbare Jesus for den syndssyge sjæl, og fortælle ham hvor fri, hvor fuldstændig en tilvejebringelse han har gjort ved den syndstilgivende Genløser. »Hans ømme barmhjertighed er over alle Hans gerninger;« men for menneskehedens banes mere end blot vej, og løfterne er absolutte som peger til Jesus som Kildeudspringet der åbnes for synd og urenhed. Hvad kan gøre et hjerte så let, hvad kan sprede så

megen solskin i sjælen, som fornemmelsen af tilgivende synder. Kristi fred er liv og sundhed.

Lad så lægen erkende sit ansvar og udnytte sine anledninger for at åbenbare Kristus som en tilgivende Frelser. Lad ham få en høj agtelse for sjæle og gøre alt i hans magt for at vinde dem til Kristus og sandheden. Måtte Herren lægge Sin Ånd over vore læger, og hjælpe dem til at arbejde forstandigt for Mesteren, fordi de elsker Jesus og de sjæle som Kristus døde for.—*Manuskript 17*, 1890.

*****

Til videre studium

Den kristne læge:

Råd om sundhed, 321-386

(Vidnesbyrd for menigheden 6:229-234;

Vidnesbyrd for menigheden 4:566-569);

I den store læges fodspor, 111-124;

Vidnesbyrd for menigheden 6:243-253.

Bedre kvalificeret end en prædikant der blot prædiker:

Råd om sundhed, 503, 504.

En nådens budbringer:

Råd om sundhed, 351-354

(Vidnesbyrd for menigheden 7:72-75).

Praktiske resultater af samfund med Gud:

I den store læges fodspor, 511, 512.

Forsømmer religiøse pligter:

Råd om sundhed, 362; 403, 404.

Moralsk og forstandsmæssig dannelse:

Råd om sundhed, 257-260

(Vidnesbyrd for menigheden 4:545-549).

Værdien af prøvelser, og selvtilstrækkelighedens fare:

Vidnesbyrd for menigheden 8:123-132.

Afholdsvaner:

Råd om sundhed, 321-32;

Vidnesbyrd for menigheden 5:439-442).

Tålmodighed og forståelse for ham der ikke fortjener det:

Råd om sundhed, 347-354

(Vidnesbyrd for menigheden 3:178-184;

Vidnesbyrd for menigheden 7:72-75).

At stå fast, dog venlig og betænksom:

Vidnesbyrd for menigheden 3:170.

Sandfærdighedens pligt:

I den store læges fodspor, 245.

Undervise i sygdommens årsager:

Råd om sundhed, 366.

Passende løfter for dødende:

I den store læges fodspor, 121-124.

Guddommelig hjælp under operationer:

Vidnesbyrd for menigheden 8:187, 188.

Pris Gud for helbredelse:

Råd om sundhed, 334, 335;

I den store læges fodspor, 119.

Ingen plads til graddeling:

Råd om sundhed, 405 (Vidnesbyrd for menigheden 4:554-562).

Sektion 4 — Vort læge-college

I Guds forsyn

Søndag d. 15. april, blev Loma Linda-Sanatoriets smukke bygninger indviet til tjeneste for Gud. . . .

Under andagtsøvelserne, fik folk fortalt om de bemærkelsesværdige ting som fulgte med, når der skulle købes ejendomme. Der blev talt om målet vi havde for øje med at oprette mange sanatorier. Jeg var kun tilstede ved en del af mødet, og talte frit i næsten en halv time om fordelene ved udendørs liv under sygdomsbehandlingen.

Jeg prøvede at gøre det tydeligt at sanatoriets læger og hjælpere skulle samarbejde sammen med Gud i kampen mod sygdom, og ikke kun bruge de naturlige hjælpemidler han har givet os i rækkevidde, men også opmuntre deres patienter til at gribe fat i den guddommelige styrke ved lydighed mod Guds bud. . . .

En af de store fordele ved placeringen i Loma Linda, er den store varierende udsigt på begge sider. Men vigtigere end den storslåede udsigt og smukke bygninger og rummelige arealer tæt på denne institution, er et tæt befolket område, og muligheden for at give mange rigtig mange folk kendskab til den tredje engels budskab. Vi skal have en klar åndelig skarpsindighed, ellers kan vi ikke forstå at Guds opåbnende forsyn, bereder vejen for os til at oplyse verden.

Den store krise er lige foran os. Nu er det på tide at vi støder advarselsbudskabet, ved de hjælpemidler Gud har givet os til dette formål. Lad os huske på at et meget vigtigt agentur er vort sundhedsmissionsarbejde. Vi skal aldrig miste det store formål af syne, som vore sanatorier er oprettet på – fremme Guds afsluttende værk på jorden.

Det skal være et uddannelsescenter

Loma Linda skal ikke kun være et sanatorium, men et uddannelsescenter. At eje dette sted medfører et stort ansvar for at give institutionen et uddannelses-præg. En skole skal oprettes her til at oplære evangeliske sundhedsmissionærer.

Der er meget som følger med i dette arbejde, og det er meget vigtigt at de får en rigtig betydning.—*The Review and Herald*, 21. juni, 1906.

Et sted der værdsættes

På Loma Linda har vi et center med muligheder for at føre forskellige missionsvirksomheder. Vi kan se at det var i Guds forsyn at dette sanatorium kom i vore folks besiddelse. Vi bør påskønne Loma Linda som et sted som Herren forudså at vi behøver, og som Han gav os det.—*Manuskript 3*, 1908.

En praktisk oplæring

Vi har et arbejde med at sikre os de bedste talenter og sætte disse medarbejdere i stillinger hvor de kan klare andre opgaver. Når vore sanatorier og missionsmarker mangler læger, skal vi have unge mænd som er egnede til at bære ansvar gennem deres erfaring i praktisk arbejde. — *Råd til forældre, lærere og studerende*, s. 473

En appel til vort læge-college

Den rette udvikling for arbejdet i Loma Linda kræver bønnelig eftertænksomhed og planlægning, så at den undervisning som Herren har givet om dette arbejde måtte opfyldes. . . . Lægeskolens arbejde i Loma Linda må ikke hæmmes af mangel på lokaler. På en eller anden måde må der lægges planer så bygninger der rummer de studerende udvides hurtigt, så at dem som søger oplæring i Loma Linda ikke går bort igen.

De studerende på Loma Linda søger efter en uddannelse som er efter Herrens orden, en uddannelse som vil hjælpe dem til at udvikle lærer succesrigt og medarbejdere til andre. Når deres uddannelse i Loma Linda er færdig, bør de have god mulighed for at gå ud og slutte sig til de forstandige medarbejdere i verdens store høstmarker, som fremfører det reformarbejde der forbereder et folk til at stå den dag Kristus kommer. Overalt er der brug for medarbejdere, der ved hvordan man på dygtig vis, kæmper med sygdom og passer de syge og lidende. Vi bør gøre alt i vor magt for at de der ønsker det, kan få den nødvendige træning. . . .

Vore folk bør få forstand på behandling af syge, uden hjælp af giftig medicin. Mange bør søge den uddannelse, som sætter dem i stand til at bekæmpe sygdom i deres forskellige former, med meget enkle metoder. Tusindvis er gået i graven fordi der er brugt giftig medicin, som kunne være helbredt med enkle behandlingsmetoder. Vandbehandlinger, som gives klogt og dygtigt,

kan være middel til at redde mange liv. Det ihærdige studium må gå sammen med omhyggelige behandlinger. Lad troens bøn blive sendt op ved sygelejets sengekant. Lad den syge blive opmuntret til at selv afkræve Guds løfter. — *Manuskript 15*, 1911.

Komme med væsentligste

Det lys jeg har fået er: Vi må komme med det som er væsentligt, at vore unge der ønsker at blive læger, kan kvalificeres, så de kan udruste sig selv til at kunne stå de nødvendige prøver, for at de egner sig som læger. De bør lære at behandle de syges sager forstandigt, så at døren vil lukkes for en for enhver tænkende læge, der tror at vi ikke skal give den nødvendige undervisning i vor skole, der udruster unge mænd og unge kvinder til at gøre en læges arbejde. De studerende der har grundet i kundskab vokser hele tiden; for praksissen udvikler.

Lægeskolen i Loma Linda skal være af højeste orden, for dem som er på den skole har mulighed for at fastholde en levende forbindelse med de klogeste læger, som viderebringer kundskab af højeste orden. Og den særlige forberedelse som de af vore unge gennemgår, som er klart overbevist om deres pligt for at få en lægeuddannelse, vil sætte dem i stand til at gennemgå de eksamener loven kræver, af alle som praktiserer, er velkvalificerede læger. Her skal vi supplere med hvad der forlanges, så at disse unge ikke skal tvinges til at gå på lægeskoler, der føres af folk uden for vor tro. Derved lukker vi en dør som at fjenden finder bedst at lade stå åben; og vore unge mænd og kvinder, hvis åndelige interesser Herren ønsker på sikker grund, vil ikke føle sig tvunget til at knytte sig til ikke-troende, for at få en grundig oplæring inden for medicinområdet. — *Pacific Union Recorder*, 3. februar, 1910.

De klogeste talenter kaldes ind

Loma Linda er blevet anført for mig, som et meget vigtigt sted, og et sted der kræver de bedste bibellære vi kan finde. Her er der lovende unge, som er kvalificeret til at fylde vigtige stillinger i værket. De bør have de bedste instruktører, og dygtige bibellærer som forstår ordets sandheder. Sandheden og retfærdigheden åbenbaret i Guds ord, skal være vore medarbejderses boldværk.

Jeg har fået en oversigt over det arbejde der må gøres i Loma Linda, og jeg ved at vi må give vort bedste arbejde til dette sted. På det sted ønsker Herren de klogeste talenter, for ved hjælp af vore bedst uddannede talenter, skal vi oplære vore præstelige medarbejdere. Det arbejde som der skal

sørges for efter Herrens orden, er ikke efter menneskers formodninger.

Herren har givet os en forunderlig mulighed for at vi kunne få Loma Linda, så at vort arbejde, som oprettes der, kan gøre store fremskridt. En skole skal bygges op på Loma Linda som vil oplære bibelarbejdere og missionær-sygeplejersker til effektiv tjeneste. — *brev 196, 1908.*

Klasser af medarbejdere skal oplæres

Guds sag ville i dag have været meget længere fremme end det den er, hvis vi for år tilbage var mere aktive i at oplære sygeplejersker som, udover at blive mere end almindelig dygtige for omsorg af syge, også ville lære at blive medarbejdere i sjælevindingsarbejdet.

Det er for oplæringen af disse medarbejdere, såvel som for oplæringen af læger, at skolen i Loma Linda er blevet grundlagt. På denne skole er mange medarbejdere blevet udrustet med lægers dygtighed, til at arbejde, ikke i bekendelsens-linjer som læger, og som sundhedsmissionærevangelister. Denne oplæring skal være i harmoni med de principper der ligger under for sand højere uddannelse. Sagen har brug for hundredvis medarbejdere som har fået en praktisk og grundig uddannelse i medicinlinjer, og som også er forberedt til at arbejde fra hus til hus som lærere, bibelarbejdere, og kolportører. Disse studerende burde være kommet ud af skolen uden at have ofret sundhedsreformens principper eller deres kærlighed for Gud og retfærdighed.

De, som tager en højere oplæring i sygepleje, og som går ud i alle dele af verden som sundhedsmissionsevangelister, kan ikke forvente at få den ære fra verden, som ofte tilkommer fuldt anerkendte læger. Når de alligevel er om sig med deres undervisnings- og helbredelsesarbejde, og kæder sig tæt sammen med Guds tjenere som er blevet kaldet til Hans ords tjeneste, vil Hans velsignelse hvile på deres arbejde, og forunderlige forvandlinger vil blive udrettet. På en særlig måde vil de være Hans hjælpende hånd. — *Råd til forældre, lærere og studerende, side 471*

Forberede på mange områder af værket

Der er et meget dyrebart arbejde der skal gøres i forbindelse med sanatoriets interesser og skolen i Loma Linda; og det vil udrettes når al arbejdet er afsluttet. Guds ord er vor lektiebog. Med den enighed som kommer blandt vore elever, kan vi se at Gud arbejder i vor midte. . . .

På vor skole i Loma Linda kan mange uddannes til at arbejde som missionærer for sundhedens og

afholdenhedens sag. De bedste lærere skal uddannes til dette uddannelsesarbejde – ikke mænd der værdsætter deres egne evner højt, men mænd der vil vandre med omtanke, og bero sig helt på Herren. . . .

Hvis lærerne på lægefagene vil stå på deres lod og sted, skal vi se et godt arbejde blive gjort. Min sjæl drages i alvorlig bøn til Gud, om Han vil bevare de ærlige af hjertet, at de ikke forledes af dem, som selv er forvirrede og i mørke.

Lærere skal forberedes til mange af arbejdets linjer. Der skal oprettes skoler på steder hvor der ikke er gjort noget. . . . sandhed, bibelsandhed, skal overbringes på mange steder. Kristus fremstilles som ham der identificerer sig med alle trængende på jorden, når han siger: »Sandelig siger jeg eder: hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.«

Alle bør anstrenge sig ihærdigt for dette, for at udvide deres erfaring. Vi er i en meget kritisk situation; men Kristus identificerer Sig selv med vore behov. Kristne skal dagligt lære af Kristus. Nu er der brug for åndelige scener og muskler til at udvirke de rigtige principper i alle byer, stæder og landsbyer. Forskellige talenter skal spottes og opdyrkes, derudover behøver vi sand visdom. Vi kan nok ikke se vort behov for at rådføre os med Gud; men den sande kristne vil alle steder spørge hvad der er Herrens vilje, angående Hans personlige arbejde. . . .

Arbejdet med at proklamere sundhedsreformens principper som Herren har sat op for os, det må fuldføres. Når vi studerer Kristi selvfornægtelse, og gør Hans liv til vort eksempel, vil sandhed og retfærdighed være fremherskende blandt os. Vi vil sætte stor værdi i sagtomdighedens smykke og den stille ånd som af højeste værdi, som i Guds øjne har en høj pris. — *brev 132, 1908.*

Særlig kvinder skal oplæres

Jeg har belærende ord til dig og dine medarbejdere, som er prædikanter og læger og rådgivere på Loma Linda. . . .

Gud har bemærkelsesværdigt ført vore institution derhen, hvor vi, under Hans medvirken, kan udrette det reformarbejde for folk, som vi er blevet kaldet til. På dette tidspunkt skal alle medarbejdere betragtes som en hellig tillid at blive brugt til at udbrede reformarbejdet. Herren instruerede mig om, at vore søstre som Han har er oplært og udrustes til ansvarsbetyngede stillinger, skal tjene deres kald trofast og skarpsindigt, bruge deres indflydelse klogt, og opnå, sammen med

deres brødre i troen, en erfaring som vil udruste dem til endnu større nytte. . .

I gamle dage arbejdede Herren på en forunderlig måde gennem helliggjorte kvinder som forenede sig med Hans arbejde sammen med dem Han har valgt til at stå som Hans repræsentanter. Han brugte kvinder til at vinde store og afgjorte sejre. Mere end en gang har Han i nådens stund bragt dem ud til fronten og arbejdet gennem dem for mange livs frelse. . . .

Der er mange som har evner til at stå sammen med deres mænd i sanatoriarbejdet, og behandle de syge, og sige rådgivende og opmuntrende ord til andre. Der er dem som skal søge en uddannelse som vil ruste dem til at gøre en del for lægerne.

Et tydeligt arbejde behøver at blive gjort med den slags tjenester. Kvinder, såvel som mænd, skal have en grundige lægelig oplæring. De bør særlig studere sygdomme som kvinder ofte får, så de kan forstå hvordan de skal behandles. Det betragtes som det mest væsentlige at mænd ønsker at udøve lægegerningen skal få den bredest mulige oplæring, der er nødvendig for at følge en sådan bekendelse. Det er lige så væsentligt at kvinder får en sådan oplæring, og får deres diplomer så de har ret til at arbejde som læger.

Vore institutioner bør være særlig grundige med at give kvinder oplæring, som vil udruste dem til at arbejde som jordmødre. De bør være kvindelige læger på vore sanatorier som forstår deres bekendelse godt, og som kan hjælpe kvinden ved deres fødselstidspunkt. Jeg har fået lys om at kvinder bør tage ansvaret i disse sager, i stedet for mænd. Jeg blev ført hen til Bibelplanen, hvor der til tider var kvinder der arbejder som læger. Denne plan bør vi føre ud; for det er Herrens plan.

Jeg har igen og igen fået lys, om at kvinder bør vælges og uddannes til dette arbejdsområde. Nu er tiden kommet hvor vi skal stå klart over for det. Flere kvinder bør uddannes til dette arbejde, og således vil en fristelsens dør lukkes. Vi bør ikke tillade at unødige fristelser sættes i vejen for læger og sygeplejersker, eller de folk som de tjener. — *brev 22, 1911.*

Intet kompromis

Jeg er instrueret til at sige at i vort uddannelsesarbejde er der ingen kompromis, for at imødekomme verdens standarder. Guds lovlige folk, skal ikke forene sig med verden for at gennemføre arbejdsplaner efter verdslige planer og verdslig visdom.

Vore folk skal nu prøves om de vil få visdom fra den største Lærer verden nogen sinde har kendt, eller søge til Ekrons gud. Lad os beslutte os mod at ingen tråd i uddannelsespolitikken binder os, fra dem som ikke hører Guds røst og som ikke vil lytte til hans bud.

Vi skal give på agt advarslen: »Gå ind ad den snævre port«. Mattæus 7,13. 14. Dem som går ind af den snævre vej følger i Jesu fodspor. Lyset fra himlen oplyser deres sti.

Skal vi vise verden at vore læger må følge verdens forbillede før de kan udrustes til at blive gode læger? Dette er et spørgsmål der prøver nogle af vore brødres tro. Lad ikke nogen af vore brødre mishage Herren ved at forsvare tanken over for deres forsamlinger, at vi behøver en højere uddannelse end der er specificeret af Herren.

Den store Lærers fremstilling betragtes som en fuld ud tilstrækkelig åbenbaring. De i vore rækker som kvalificerer sig til læger skal kun få en sådan uddannelse, som er i harmoni med disse guddommelige sandheder. Nogle har anvist de studerende, efter at de har haft et arbejde på Loma Linda, at de skal fuldføre deres lægeuddannelse på verdslige universiteter. Men dette er ikke i harmoni med Herrens plan. Gud er vor visdom, vor helliggørelse og vor retfærdighed. Der bør tilvejebringes faciliteter på Loma Linda for at instruktører, som frygter Herren giver den nødvendige undervisning i medicinske linjer. Det skal være i harmoni med Hans planer for at behandle den syge.

Jeg har ikke noget som taler til fordel for verdens idéer om højere uddannelse på nogen skole, og hvordan vi skal organisere lægeuddannelsen. Der er fare for at de tiltrækker sig til verdslige institutioner, og arbejder under verdslige lægers tjeneste. Satan giver sine ordre til dem, som han har ledt til at forlade troens sti. Nu vil jeg råde til at ingen af vore unge folk knytter sig til verdslige lægeinstitutioner i håb om at få større succes eller stærkere indflydelse som læger. — *brev 132, 1909.*

Kristi andel og vor

Frelserens arbejde med at tjene den lidende menneskehed var altid kombineret med Sin ordets forkyndelse. Han forkyndte evangeliet og Han helbredte begges sygdomme med den samme mægtige kraft. Han vil gøre det samme i dag; men vi må gøre vor del ved at bringe de syge I berøring med den Mægtige Helbreder. Frelseren forlod herlighedens sale og kom til vor verden for

at stå fristelsen og modstå den onde, at han kunne få magt til at gribe fat i Sin styrke. Sjælen der kommer til Kristus ved levende tro, modtager Sin kraft og helbredes fra sin sygdom.

I dag kombinerer vi forkyndelses- og helbredelsesarbejde som aldrig før. Vi arbejder på at uddanne vore folk til at behandle kroppens sygdomme, hvordan sundheden skal regenereres, og hvordan man lever sundt efter at være rask. — *Manuskript 95, 1908.*

Ægte missionærer ligesom pionererne

En nat vågnede jeg op og blev instrueret til at skrive et ligefrem vidnesbyrd om skolearbejdet i Loma Linda. På denne skole skal der gøres et højtideligt og helligt arbejde. Sundhedsreformens lærere skal stå klart og tydeligt frem, så alle de tilstedeværende unge lære og føre i praksis. Alle vore lærere skal være strenge sundhedsreformatorer. Herren ønsker at ægte missionærer skal udgå som pionere fra vore skoler. De skal helliggøres helt, til at arbejde som medarbejdere sammen med Gud, daglig udvide deres nyttigheds-område og blive helt helliggjorte gennem sandheden. Indflydelsen fra en helliggjort sundhedsmissionær-lærer på vore skoler er uvurderlig. — *Manuskript 31, 1908.*

Den lægestuderende

Så længe den medicinstuderende forsøger at forberede sit livsarbejde, bør han opmuntres til at nå den højest mulige udvikling af alle hans kræfter. Selvom hans studier kan være belastende, behøver de ikke at underminere hans fysiske sundhed eller mindske hans glæde over åndelige ting. Han kan vokse i nåden og i sandhedskundskab igennem hele hans studie, medens han samtidig hele tiden kan lægge den kundskab til, som vil gøre ham til en klog praktiserende læge.

Til de medicinstuderende vil jeg sige: Gå beslutsomt i gang med jeres studium, opsat på at gøre det rigtige og fastholde kristne principper. Undfly fristelse, og undgå al indflydelse for ondt. Bevar din sjælsrenhed. Fasthold en samvittighedsfuldhed over for sandhed og retfærdighed. Vær trofast i de mindre ansvar, og vis dig selv som nøje og kritiske tænkere, der har hjertet og oprigtighedens sundhed, vær loyale mod Gud, og sand mod menneskeheden.

Muligheder

I har mulighederne foran jer; hvis I er flittige og oprigtige, kan I fastholde en uddannelse af højeste værdi. Få det meste ud af jeres privilegier. Vær ikke tilfreds med de almindelige mål; bestræb jer

på at kvalificere jer selv til at udfylde betroede stillinger, i forbindelse med Herrens arbejde på jorden. I forening med Guds visdom og kraft, kan I blive forstandigt stærke og blive bedre som sjælevindere. I kan blive ansvarsfulde og indflydelsesrige mænd og kvinder, hvis I ved jeres egen viljekraft, forenes med guddommelig styrke, engagerer I jer i at få en ordentlig oplæring.

Brug de mentale kræfter, og forsøm under ingen omstændigheder det fysiske. Lad ingen forstandsmæssig dovenskab lukke jeres sti for større kundskab. Lær at reflektere såvel som at studere, så jeres tanker må udvide sig, styrkes og udvikles. Tro aldrig at I har lært nok og at I nu kan slappe af for jeres anstrengelser. Det dannede sindelag er menneskets målestok. Din uddannelse bør fortsætte i løbet af jeres livstid; hver dag bør I lære og bruge den erhvervede kundskab i praksis.

Kræfterne må vokse før at I kan blive til mænd og kvinder der er til at stole på, alle evnerne bliver også brugt på de små ting; så vil der erhverves større kræfter til at bære større ansvar med. Individuelt ansvar og ansvarlighed er absolut nødvendig. Når I praktiserer det som I lærer i jeres studietid, så må I ikke kvie jer ved at bære jeres del af ansvaret, fordi der er risiko ved det, der må voves noget. Overlad ikke til andre at være hjerner for jer. I må oplære jeres kræfter til at være stærke og livskraftige; så vil de betroede talenter vokse, som stadige ensartede ufravigelige kræfter for at bære personligt ansvar. Gud vil have at I lægger til dag, for dag, lidt for lidt, til jeres forråd af tanker, handler som om øjeblikkene var juveler, der samles omhyggeligt og gemmes diskret. Derved vil I få en horisontudvidelse og forstandig styrke.

Ingen timer går til spilde

Gud kræver ikke nok så nøje regnskab over den måde, mennesker bruger sin tid på. Er dets timer blevet bortødslet og misbrugt? Har Gud ikke givet os den dyrebare livsvelsignelse for at bruges på selvtilfredsstillelse. Vort arbejde er for højtideligt, vor tid til at tjene Gud og vore medmennesker er for kort, til at blive brugt på at søge berømmelse. Oh, om mennesker ville stoppe med deres higen, men hvor Gud har sat grænsen, hvilken anderledes tjeneste vil Herren ikke have!

Grundighed

Der er mange som i hast tragter efter udmærkelse - så de springer nogle af stigettrinene over og derved mister den erfaring de burde have, for at kunne blive forstandige medarbejdere. I deres iver kan kundskab om mange ting virke uvæsentlige for dem. De stryger overfladisk hen over det og

går ikke dybere i sandhedens mine, derved få en erfaring ved en langsom og smertelige proces, som vil sætte dem i stand til at kunne hjælpe andre særligt. Vi ønsker at vore lægestuderende skal være mænd og kvinder, som er de grundigste og som føler det er deres pligt at udnytte alle de talenter der er lånt dem, så de til sidst kan fordoble deres betroede kapital.

Det lys som Gud har givet i særlige missionslinjer, vil ikke få Hans folk til at blive betragtet som ringere i videnskabelig lægekundskab, men vil sætte dem i stand til at stå på den højeste værdighed. Gud vil have dem til at stå som et klogt og forstående folk på grund af Hans nærvær hos dem. I hans styrke som er al visdoms, al nådes kilde kan mangler og uvidenhed overvindes.

Et højt mål

Lad enhver lægestuderende hjælpes til at nå en høj standard. Under den største af alle læreres disciplin må vor handlemåde altid tendere sig opad til fuldkommenhed. Alle som er knyttet til sundhedsarbejdet må være elever. Lad ingen stoppe og sige: »Jeg kan ikke gøre dette.« Lad ham i virkeligheden sige: »Gud forlanger af mig at være fuldkommen. Han forventer at jeg skal arbejde bort fra al tarvelighed og billighed, og bestræbe mig på det som er af den højeste orden.«

Der er kun en kraft som kan gøre lægestuderende til det som de bør være og gøre dem standhaftige: Guds nåde og sandhedens kraft udøver en frelsende indflydelse på liv og karakter. Disse studerende, som gerne vil tjene den lidende menneskehed, vil ikke finde nogen endelig uddannelse på denne side af himlen. Den kundskab som benævnes videnskab bør erhverves, så længe den søgende dagligt anerkender at Guds frygten er visdoms begyndelse. Alt som vil styrke sindet bør opdyrkes til det yderste i deres kraft, så længe at de samtidig søger Gud efter visdom; for hvis de ikke vejledes af visdommen ovenfra, så vil de nemt blive et bytte for Satans bedrageriske magt. De vil være store i deres øjne, formastelige og selvtilstrækkelige. . . .

De studerendes renhed

Lærerne på vor lægeskole bør opmuntre studerende til at få al den kundskab de kan i enhver afdeling. Hvis de finder studerende der mangler omsorg, ikke forstår deres ansvar, bør de lægge sagen ærligt frem for disse, give dem en anledning til at rette op på deres vaner og nå en højere standard.

Lærerne bør ikke miste modet fordi de er langsomme til at forstå det. De bør heller ikke tage modet fra de studerende når der gøres fejltagelser. Når fejl og mangler udpeges på venlig måde, skal de studerende være taknemmelige over den undervisning de får. En overlegenhed fra de studerendes side, bør ikke opmuntres. Alle bør være villige til at lære, og lærere bør være villige til at instruere, træne de studerende til at være selvhjulpne, kompetente, omhyggelige og flittige. Når de studerende studerer under disse lærere, og slutter sig sammen med dem for at bære deres ansvar, må de klatre til de øverste sigetrin, ved lærernes hjælp .

Studerende bør være villige til at arbejde under de erfarne, give agt på deres forslag, følge deres råd, og vidt muligt gå med på eftertænksom oplæring og forstandig virksomhed; men de bør aldrig overtræde grænser, ignorere principper, som er blevet indvævet i institutionens opbygning. At droppe ud er nemt nok; ignorere regler er naturligt for hjertet der er tilbøjelig til selvisk behagelighed og tilfredsstillelse. Det er meget nemmere at rive ned end bygge op. En studerende med skødesløse tanker kan gøre mere for at fornedre standarden, end ti mænd med alle deres anstrengelser kan gøre, for at modvirke den demoraliserende indflydelse. . . . .

I lægeprofessionen er der mange skeptikere og ateister som sætter Guds værk over videnskabens Gud. Forholdsvis få af dem som går på verdslige lægeskoler kommer rene og uplettede ud af dem. De er ikke blevet ophøjet, forædlet og helliggjort. Materielle ting fordunkler det himmelske og evige. Hos mange, blandes den religiøse tro og principper med verdslige sæder og skikke, og ren og ubesmittet religion er sjælden. Men det er enhver studerendes privilegium at gå på skole med de samme befæstede og bestemte principper som Daniel havde da han gik ind i Babylons hof, og gennem hans handlemåde holdt han sig helt ren.

Uden pral

Gudfrygtige læger bør tale beskedent om deres arbejde, men nybegynderne, der har en begrænset erfaring at have med menneskets kroppe og sjæle at gøre, vil ofte tale pralende om deres kundskab og mål. Disse behøver selv en bedre forståelse; så vil de få mere forstand på deres pligter og indser at de må arbejde i enhver afdeling hvor de skal arbejde, må de have et villigt sindelag, en alvorlig ånd, og en hjertelig og uselvsk iver for at gøre andre godt. De vil ikke forsøge hvordan de bedst kan bevare deres værdighed, men ved eftertænksomhed og omsorg vil tjene til godt

omdømme for eftertænksomhed og punktlighed, og ved en sympatisk tjeneste vil de vinde deres hjerter som de tjener.

Sejr

Guds styrke og nåde har vist sig som et ubegrænset offer, så mennesker kan sejre over Satans antydninger og fristelser, og komme uplettede frem. Livet, ordene og opførslen er det, det kraftigste argument, og den mest højtidelige appel, for den ryggesløse, uærbødige og skeptiske. Lad liv og karakter være det stærke argument for kristendommen; så mennesker vil tvinges til at få den kundskab som du har fået hos Jesus og har lært af Ham.

Lad ikke medicinstuderende bedrages af djævelens list eller af nogen, af hans forlokkende påskud som får mange til at fortrylles og besnæres. Stå fast på princippet. Og spørg ved ethvert skridt: "Hvad siger Herren?" Sig fast: »Jeg vil følge lyset, vil respektere og ære sandhedens Majestæt.«

Især dem som studerer medicin på verdens skoler bør passe på besmittelsen fra ond indflydelse, som de hele tiden omgives af. Når deres instruktører er verdsligvis mennesker, og deres medstuderende er hedninge som ikke gør sig alvorlige tanker om Gud, er endog erfarne kristne i fare for at blive påvirket af disse ikke-religiøse forbund. Ikke desto mindre har nogle gennemgået lægestudiet og forblevet oprigtig mod princippet. De vil ikke fortsætte deres studier om sabbaten, og de har bevist at mennesker kan kvalificeres til en læges opgaver og ikke skuffe deres forventninger, som har opmuntret dem til at få en uddannelse. . . .

Patienternes velbefindende

Når medarbejdere oplæres til at tage sig af syge, så lad den studerende blive indprentet af den tanke, at hans højeste mål altid er at se efter sine patienters åndelige velfærd. Han bør lære at gentage Guds ords løfter, og sende en inderlig bøn dagligt, medens han forbereder sig for tjeneste. Hjælp ham til at indse at han altid skal holde Den store Lægemissionærer liflige og helligende indflydelse for sine patienter. Hvis dem som lider kan indprentes med det faktum at Kristus er deres forstående og medfølende Frelser, vil de få sindshvile, som er absolut nødvendig for at blive sund igen.

Forberedende uddannelse

Det er på grund af disse særlige fristelser som vore unge møder på verdslige lægeskoler, at der bør forberedes på at gennemføre en forberedende og avanceret lægeopplæring på vore egne skoler,

under kristne lærere. Vore større oplæringsskoler i forskellige dele af marken af unionskonferensen, bør sættes i den allerbedste position for at kvalificere vore unge til at imødekomme adgangskravene, som statens love sætter for lægestuderende. Vi bør sikre os de allerbedste undervisningstalenter, så vore skoler kan komme op til den rette standard. De unge og dem højere oppe i årene, som føler at det er deres pligt at udruste sig selv for arbejdet, som er nødvendigt for at gennemgå visse lovbefalede prøver, bør kunne sikres oplæring ved unionskonferensens skoler, som er nødvendige for at gå på en lægeskole.

Bøn vil udføre underer for dem som hengiver sig selv til bøn, og giver agt på dette. Gud ønsker at vi alle skal være i den afventende og håbefulde tilstand. Hvad Han har lovet, vil Han gøre, og eftersom der er lovlige krav der er nødvendige for at lægestuderende skal tage et forberedelseskursus, bør vore højere skoler ordne det at deres studerende føres frem til en boglig og videnskabelig standard, som er nødvendig.

Og ikke kun vore højere læreskoler bør give denne forberedende undervisning til dem som vil tage et lægestudium, men vi må også gøre alt nødvendigt for at udvikle studiekurser som vor Loma Linda-skole giver for lægeevangelister. Sådan som det er udpeget den gang skolen blev grundlagt, må vi give det som er væsentlig for at kvalificere vore unge, der ønsker at være læger, så at de med forstanden må udruste sig selv til at gennemføre de nødvendige eksamener for at bevise deres evner som læger. De bør lære at behandle deres patienter forstandigt, så at døren vil lukkes for enhver følsom læge der bilder sig ind at vi ikke giver den nødvendige undervisning ordentlig på vor skole, så at unge mænd og kvinder kan kvalificeres til at arbejde som læge. De studerende som graduerer skal hele tiden vokse i kundskab, for at det praktiske gøres fuldstændigt.

Bibelstudiets vigtighed

Hvis lægestuderende vil studere Guds ord med forstand, vil de være langt bedre forberedt til at forstå deres andre studier; for oplysning kommer altid af et alvorligt studium af Guds ord. Intet andet vil hjælpe til at give dem en god hukommelse, som studiet af skrifterne. Lad vore lægestuderende medarbejdere forstå at jo mere de bliver bekendt med Gud og med Kristus, og jo mere de bliver bekendt med bibelhistorien, des bedre forberedt vil de være til at gøre deres arbejde.

Bibelklasser

Pålidelige lærere bør sættes til at tage sig af bibelklasserne, lærere som vil bestræbe sig på at få de studerende til at forstå deres lektier, ikke ved at forklare dem alt, men ved at pålægge dem at forklare alle passager de læser klart. Disse lærere må huske at der udrettes kun lidt godt ved at skimme ordet overfladisk. Eftertænksom undersøgelse og alvorlig belastende studier er nødvendig for at forstå dette ord.

Kristus, den store Lægemissionær, kom til denne verden som et uendeligt offer, der lærer mænd og kvinder de lektier som vil sætte dem i stand til at kende Gud rigtigt. Han levede et fuldkomment liv, satte et eksempel, som alle kan følge med sikkerhed. Lad vore Lægestuderende studere de lektier som Kristus gav. Det er nødvendigt at de får en klar forståelse af disse lektier. Det vil være en frygtelig fejltagelse for dem at forsømme studiet af Guds ord, frem for teoretiske studier der vildleder, som splitter tankerne fra Kristi ord til menneskeskabte fejlslutninger. Gud vil have at alle som vedkender sig som evangeliske sundhedsmissionærer lærer ihærdigt af den Store Lærers lektier. Dette må de gøre hvis de vil finde hvile og fred. Lærer de af Kristus, vil deres hjerter fyldes med den fred som Han alene kan give.

Gør Bibelen til din rådgiver. Din kendskab til den vil vokse hurtigt, hvis du vil holde dit tanksind frit for verdens skrald. Jo mere Bibelen studeres, des dybere vil din kundskab til Gud være. Sandhederne i Hans ord vil blive skrevet i din sjæl, gøre et uudslættelig indtryk.

Disse ting har Gud åbnet op for mig i mange år. På vore sundhedsmissions oplæringsskoler behøver vi mennesker, som har en dyb kundskab til skrifterne, mennesker som kan lære disse lektier klart og enkelt til andre, ligesom Kristus underviste Sine disciple, som Han anså for det mest væsentlige.

Og den manglende kundskab vil gives til alle som kommer til Kristus, tager imod og praktiserer Hans lære, gør Hans ord til en del af deres liv. Helligånden underviser den studerende fra Skriften at dømme alle ting ved sandhedens og retskaffenhedens retfærdighedsstandard. Den guddommelige forsyner ham med den kundskab han behøver; de som sætter sig selv under den store Lægemissionærens instruktion, at være medarbejder sammen med Ham, vil få en kundskab som verden, med alle dens traditioner ikke kan give. — *Råd til forældre, lærere og studerende*, 474-484

Erfaringen udvikles

Åndelig vækst

Til alle de studerende som søger en medicinuddannelse vil jeg sige: Se længere frem i tiden. Vend jer bort fra dette livs flygtige ting, fra selvisk jagen og tilfredsstillelser. Med hvilket mål søger du en uddannelse? Er det ikke at du må afhjælpe den lidende menneskehed? Ligesom sindet bliver udvidet af sand kundskab, ligeså bliver hjertet opvarmet af en fornemmelse af godhed, medfølelse og Guds kærlighed. Sjælen fyldes med en alvorlig længsel efter at fortælle andre, hvordan de kan samarbejde med den store Mesterarbejder. Du vil gøre meget for dig selv, idet du giver den kundskab som du tager imod. Derved vil du få mere kundskab at give, og dine evner til at arbejde for Gud vil vokse.

Der er dem som vil foreslå dig at du må være et taktisk menneske for at få succes med din profession; nogle gange må du forlade den strenge retskaffenhed. Disse fristelser bliver hurtig velkommen i menneskehjertet; men jeg siger det som jeg ved. Lad dig ikke bedrage eller forlokke. Forkæl ikke selvet. Slå ikke en dør op, som fjenden kan komme ind ad og tage sjælen i besiddelse. Det er farligt at slække på den strengeste retskaffenhed første gang. Vær realistisk over for dig selv. Bevar dine gudgivne værdighed i Guds frygt. Der er stort behov for at enhver læge-medarbejder kan gribe fat i og bevare den Uendelige Krafts arm.

Vær sandfærdig

Det taktiske princip er noget der visselig vil føre dig ud i vanskeligheder. Han som betragter menneskers gunst som mere ønskværdigt end Guds gunst vil fristes til at ofre princippet frem for verdslig vinding eller anerkendelse. Derved ofres troskaben mod Gud hele tiden. Der må værnes om Sandhed, Guds sandhed, i sjælen og bevares i himlens styrke, ellers vil Satans magt vriste det fra dig. Nære aldrig aldrig den tanke at en ærlig og sandfærdig læge ikke kan få fremgang. En sådan indstilling vanærer sandhedens og retfærdighedens Gud. Han kan få fremgang; for han har Gud og himlen på sin side. Afvis alle lokkemidler der giver sig ud for at være stærke. Hold fast i din renhed i Kristi nådes styrke, og han vil opfylde Hans ord for jer.

Uanset hvor ung den medicinstuderende er, så har han adgang til Daniels Gud. På grund af guddommelig nåde og kraft, kan han være ligeså virksomhedsfuld i kaldet som Daniel var i sin ophøjede position. Men det er en fejltagelse at

gøre videnskabelige forberedelser for den allervigtigste ting, medens religiøse principper som ligger ved fundamentet for en fremgangsrig virkemåde forsømmes. Mange bliver rost som dygtige mennesker til deres profession, som foragter tanken at de ikke skal sætte lid til Kristus vor visdom i deres arbejde. Men hvis disse mennesker som stoler på deres videnskabskundskab, blev oplyst af himlens lys, hvor meget mere udmærkelse ville da ikke kunne opnå! Hvor meget stærkere ville deres kræfter da ikke være! med hvor meget større tillid kunne de påtage sig vanskelige sager! Det menneske som er tæt forbundet med den Store Læge har himlens og jordens hjælpeklender, som gudløse mennesker ikke kan have.

Ligesom Enok, bør lægen være en mand som vandrer med Gud. Dette vil være en sikkerhed imod alle bedrageriske og skadelige indstillinger som kan danne så mange hedninge og skeptikere. Guds sandhed, der praktiseres i livet og hele tiden vejleder i alt der vedrør andres interesser, vil barrikadere sjælen med himmelske principper. Gud er ikke ligeglad med vore kampe for at fastholde sandheden. Når vi sætter ethvert ord der udgår fra Guds mund op over alt verdsligt, over alle fejlbarlige og svigtende menneskers påstande, skal vi vejledes i alt godt og på en hellig måde.

Den kristne læge har, i antagelsen af sandheden ved sit dåbsløfte, lovet over for sig selv at repræsentere Kristus, som er Overlægen. Men hvis han ikke vogter sig selv nøje, hvis han tillader barrierer imod synd blive nedbrudt, vil Satan overvinde ham med besnærende fristelser. Der vil være en plet i hans karakter som vil forme andre menneskesind, ved dens onde indflydelse. Sydens morallammelse vil ikke kun ødelægge hans sjæl som forlader de strenge principper, men vil have kraft til at gendanne det samme onde i andre.

Vær standhaftig

Det er ikke forsvarligt at være lejlighedsvis kristne. Vi må ligne Kristus i vore handlinger hele tiden. Da er vi, ved hjælp af nåden, sikker for tid og evighed. Nådekraftens erfaringsmæssige kundskab der modtages i trængselstiderne, er af større værdi end guld eller sølv. Den bekræfter troen hos den der stoler og tror. Den forsikring at Jesus er en altid tilstedeværende hjælper hos ham, giver ham frimodighed som sætter ham i stand til at tage Gud på hans ord og stole på Ham med urokkelig tro, under de mest prøvende omstændigheder.

Vor eneste sikkerhed imod at falde i synd, er at holde os hele tiden under Helligåndens formende indflydelse, samtidig engagere aktivt i sandhedens og retfærdighedens sag, udføre enhver Gudsgiven opgave, men ikke tage den byrde Gud ikke har pålagt os. Læger og medicinstuderende må stå fast under den tredje engels budskabs banner, kæmpe troens gode strid, udholdende og med succes, ikke stole på deres egen visdom, men på Guds visdom, iføre sig den himmelske rustning, Guds ords udstyr, aldrig glemme at de har en Leder som aldrig er blevet og bliver aldrig overvundet af ondt.

Studér din leder

Til enhver lægestuderende som ønsker at ære Guds sag under denne jords histories afsluttende scenerier, vil jeg sige: Se på Kristus, Guds Udsending, om i denne verden og i menneskelig natur levede et rent, ædelt og fuldkomment liv, satte et eksempel som alle må følge med sikkerhed. Herren rækker Sin hånd ud for at frelse. Besvar Hans indbydelse: »Med mindre man tyr til mit værn, slutter fred med mig, slutter fred med mig.« Esajas 27,5.... Hvor ivrigt vil frelseren tage den skælvende hånd i Sin egen, holde den med et varmt fast greb, indtil fødderne sættes på fordelagtig grund! . . .

Stol på Ham som forstår din svaghed. Hold dig tæt til Kristi side, for fjenden står parat til at tage enhver til fange, som uden for hans bevogtning. . .

Det er unge mænd som Herren kræver som Sin hjælpende hånd. Samuel var blot et barn da Herren brugte ham til at gøre et godt og elskværdigt arbejde. . . .

Der er hvervet engle til at give dem et udvidet syn på Hans karakter og arbejde, Hans kraft, nåde og kærlighed, - et syn til dem som med standhaftig udholdenhed bestræber sig på at åbenbare Kristi egenskaber. Derved får de del i Hans natur, og vokser dag for dag til mænd og kvinders fulde statur i Kristus. Åndens helligelse ses i tanke, ord og handling. Deres forkyndertjeneste er liv og frelse for alle, som de omgås. Om disse erklæres det: »I denne fylde har I del, idet I er i ham.« Kolossenserne 2,10. — *Råd til forældre, lærere og studerende*, 485-491

Forsigtig med at opmuntre de studerende

Mange ved hvor prøvende lægens opgaver er, og hvor få anledninger lægerne har til at slappe af fra omsorgen, endog på sabbaten, vil han ikke vælge dette for deres livsarbejde. Men den store fjende

søger hele tiden at udslette Guds hænders værk, og veldannede og forstandige mennesker kaldes til at kæmpe mod hans grusomme magt. Der er brug for flere mennesker af den rigtige slags, som helliger sig selv til denne profession. Der bør gøres smerteudholdende anstrengelser for at bevæge de rette mennesker til at kvalificere sig selv til dette arbejde. De bør være mennesker hvis karakter er baseret på Guds ords brede principper - mennesker som besidder en naturlig energi, kraft og udholdenhed, som vil sætte dem i stand til at nå udmærkelses høje standard.

Det er ikke enhver som kan blive en succesrig læge. Mange er gået uforberedt ind i denne professions opgaver. De har ikke den fornødne kundskab; de har heller ikke dygtighed og taktfølelse, og den omsorg og forstand der er nødvendig for at sikre sig succes. En læge kan gøre meget godt hvis han har fysisk styrke. Hvis han er svag, kan han ikke klare det tunge arbejde, der følger med hans kald. Et menneske som har en svag krop, som er dyspeptiker, eller som mangler selvkontrol kan han ikke være kvalificeret til at have med alle slags sygdom at gøre. Man bør være meget omhyggelig med at ikke opmuntre personer, som kunne være nyttige i en mindre ansvarsbetynget stilling, til at studere medicin, mod et stort udlæg af tid og midler, når der ikke er nogen god grund for at det vil lykkes.

I synet om det prøvende sundhedsmissionsarbejde, er jeg blevet instrueret til at se at dem som ønsker at tage den linje op, først bør eksamineres grundigt af kompetente læger til at forvisse sig om de har den nødvendige styrke til at klare studiekurset eller ej. Hvorigennem de må gennemgå oplæringskolen. — *Råd til forældre, lærere og studerende*, 472-473

Et kald efter de bedste talenter

Herren kalder på de bedste talenter at samle sig i dette center [Loma Linda] for at gennemføre det værk som Han har anvist – ikke det talent som kræver det største salær, men det talent som vil sætte sig selv på Kristi side og arbejder i Hans linjer. Vi må have lægeinstruktører som vil lære helbredelsens videnskaber uden brug af medicin. . . Vi skal forberede en gruppe medarbejdere som vil følge Kristi metoder. — *brev* 196, 1908.

Loma Linda-skolens høje orden

Her har vi de idelle muligheder for en skole og for et sanatorium. Her er mulighed for at de studerende, og store fordele for patienterne. Jeg er blevet instrueret om at vi her bør føre en skole efter de gamle profetskolers principper. Den kan

ikke føres på nogen måder som verdens skoler, men den skal tilpasses særlig for dem som ønsker at hellige deres liv, ikke til kommercielle sysler, men til uselvsk tjeneste for Mesteren.

Vi ønsker en skole af højeste orden – en skole hvor Guds ord vil betragtes som det væsentligste og hvor der undervises i lydighed mod dets lære. For at kunne føre en sådan skole, må vi have nøje udvalgte undervisere. Unge folk skal ikke være helt afhængig af skoler hvor de siger: »Hvis du ønsker at fuldende dit studium, må du tage dette studium her, eller studere noget andet« – studier som måske ikke vil have nogen praktisk betydning for dem som kun ønsker at give verden Guds sundheds- og fredsbudskab. Med den uddannelse som mange får, er der ikke kun emner som er uvæsentlige, men meget er direkte forkastelige. Vi bør vove at instruere sådan at de studerende hurtigt forberedes til at tjene deres medmennesker.

Vi skal søge efter studerende som vil pløje dybt i Guds ord, og som vil tilpasse ordets sandheder til det praktiske liv. Lad uddannelsen være sådan at den vil kvalificere helliggjorte unge mænd og kvinder, til at gå frem i harmoni med det store hverv. . . .

Læger skal modtage deres uddannelse her. Her skal de få en sådan dannelse, at når de går ud for at arbejde, prøver de ikke at gribe den højeste løn og ellers gøre ingenting. — Talen blev leveret af E. G. W., 30. okt., 1907. *Manuskript* 151, 1907.

Hvem gælder det

Kun de, hvis hjerter er fyldt med Guds kærlighed og som åbenbarer at Kristus har givet dem Sin nåde til at besmykke deres embedsarbejde som missionærere for ham, bør gå ind i sundhedsmissionsarbejdet. De, som tager den slags missionsarbejde op bør se på deres arbejde som et højt og helligt kald. Dette arbejde er betroet dem som en hellig tillid; og hvor de end er, forventer Herren at de åbenbarer det ypperligste af deres mission. — *brev* 186, 1903.

Studerende bør have moralsk mod

I næsten alle menigheder er der unge mænd og kvinder som kunne få en uddannelse enten som sygeplejersker eller som læger. . . . Jeg vil tilskynde at dette emne må betragtes under bøn, så der arbejdes særligt på at udvælge disse unge, til at aflægge løfte om nyttighed og moralsk styrke. — *Råd om sundhed*, 506-507

Karakterstyrken er væsentlig

Mange af de unge mænd som hengiver sig og

beslutter sig for at uddannes som læger har ikke de karaktertræk som gør at de kan at modstå de almindelige fristelser i lægearbejdet. Kun de skal antages som lover at blive opkvalificeret til det store arbejde at viderebringe sundhedsreformens sande principper. — *Breve fra Ellen G. White til Sanatorie-medarbejderne*, nr. 15, 21.

Underlagt myndighed

Det mindste der ligner ukorrekt optræden bør holdes nede, og de unge bør lære at være åbenhjertige, dog beskedne og værdige over for dem de omgås. De bør lære at respektere de forskellige myndigheder. Hvis de nægter at gøre dette, så må de fyrres, uanset hvilken stilling de har, ellers vil de demoralisere andre. - *Uddrag fra Vidnesbyrd til vore sanatoriers studerende og medarbejdere*, nr. 16, 3.

Mentale og fysiske anstrengelser følges ad

Unge som holdes i skolen, og begrænses til nøje studier, kan holde sig sunde. Mentale arbejde uden tilsvarende fysisk motion, kræver en upassende del blod til hjernen, og derved kommer omløbet ud af balance. Hjernen får for meget blod, medens ekstremiteterne får for lidt. Timerne til studium og adspredelse bør reguleres nøje, og en del tid bør bruges på fysisk arbejde. Medens de studerendes spise- og drikkevaner, klæde- og sovevaner er i overensstemmelse med den fysiske lov, kan få en uddannelse uden bekostning af helbredet. Lektierne må ofte gentages, og presses ind i samvittigheden, at uddannelsen ikke får lille værdi om der ikke er fysiske kræfter at bruge den, når den er afsluttet.

Studerende bør ikke have lov til at tage så mange studier så de ikke har tid til fysisk træning. Man kan ikke holde sig sund hvis der ikke trænes muskler i fri luft en del af dagligdagen. De første timer bør bruges til manuelt arbejde af en eller anden slags, noget hvor alle kroppens dele aktiveres. Ved ligelig belastning af de mentale og fysiske kræfter, den studerendes tankesind opfriskes. Hvis han er syg, vil fysisk motion ofte hjælpe kroppen til at komme i normal tilstand igen. Når de studerende forlader skolen, vil de være sundere og få en bedre forståelse af livets love, end da de kom. Der bør passes lige så godt på helbredet som på karakteren.

Sløve menneskesind og diætistfejl

Mange studerende er sørgelig uvidende om at kosten faktisk har en mægtig indflydelse på helbredet. Nogle har aldrig anstrengt sig målrettet for at kontrollere appetitten, eller overholde ordentlige kostregler. De spiser for meget under

deres måltider, og nogle spiser mellem måltiderne, hvilke fristelser der end kommer. Hvis dem der bekender at være kristne ønsker at løse de spørgsmål der trænger dem på, hvorfor er de da så sløve, hvorfor har de så svag religiøs stræben, behøver de i mange situationer ikke gå længere end til bordet; her er nok af årsager, hvis der ikke er andre.

Lærernes sundhedsvaner

Mange adskiller sig fra Gud når de giver efter for appetitten. Han som bemærker en spurv falder til jorden, som tæller hovets hår, bemærker deres synd, som føjer en forvansket appetit, på bekostning af fysiske kræfters styrke, sløver forstanden, og afdæmper den moralske opfattelse.

Lærerne selv bør give sundhedslovene den rette opmærksomhed, så de bevarer deres egne kræfter i bedst mulig tilstand, og kan ved eksempel såvel som ved forskrift, udøve indflydelse over deres elever. Den lærer hvis fysiske kræfter allerede svækkes af sygdom eller overarbejde, bør være særlig opmærksom på livets love. Han bør tage tid til rekreation. Han bør ikke påtage sig ansvar udover sit skolearbejde, som vil belaste ham fysisk eller mentalt, så hans nervesystem kommer ud af balance; for derved vil han ikke kunne have med menneskesind at gøre, og kan ikke udøve ret over for sig selv og hans elever.

Vore undervisningsinstitutioner bør have alle muligheder for at undervise i menneskesystemets mekanik. Studerende bør lære at ånde, hvordan de læser og taler så at tunge og lunger ikke anspændes, men bugmusklerne bliver det. Lærerne må uddanne sig selv i denne retning. Vore studerende bør have en grundig oplæring, så de kan starte det aktive liv med forstandsmæssig kendskab til den bolig Gud har givet dem. Lær dem at de må være elever så længe som de lever. Og når I undreviser dem, så husk at de vil undervise andre. Jeres lektier vil blive gentaget til mange fleres nytte, end dem der sidder foran jer i dag. — *F.E.* 146-148.

Undervis i Kristi enkelthed

Herren har instrueret os at vi på vore uddannelsesinstitutioner altid bør tilstræbe os karakterfuldkommenhed sådan som det findes i Kristi liv, og i Hans undervisning til Sine disciple. Når vi har fået vort kald fra højeste myndighed, skal vi uddanne os, uddanne, uddanne os i Kristi enkle metode. Vort mål må være at nå den højeste standard i alle træk af vort arbejde. Han som helbredte tusindvis med en berøring og et ord, Han er vor læge. De dyrebare sandheder der

indeholdes i Hans lære skal være vor frontvagt og vor gengældelsesløn.

Den standard der sættes for vore sanatorier og skoler er den højeste, og et stort ansvar hviler på læger og lærere i forbindelse med disse institutioner. Der bør arbejdes på at vi får os lærere som vil instruere efter Kristi undervisningsmetoder, anse dette for højere værdi end nogle af menneskernes metoder. Lad dem ære de uddannelsesstandarder som Kristus oprettede, og betragte disse af højere undervisningsværdi at give deres studerende lektier i tro og hellighed.

Kristus blev udsendt af Faderen for at fremvise Hans karakter og vilje. Lad os følge Hans eksempel og arbejde på at nå folk hvor de er. Lærere som ikke er særlig overens med Kristi lære, og som følger verdslige lægers skikke og praksis, er ude af det ansvarsområde som Frelseren har givet os. — *brev 61*, 1910.

Beregn omkostningerne

Jeg er blevet vist det faktum at der er dem I jeres klasse af lægestuderende hvis førsteopgave bør være at forstå sig selv, og beregne omkostninger og vide hvornår de begynder at bygge op, om de er i stand til at afslutte. Lad ikke Gud blive vanæret ved at nedbryde de mennesker der er i hans uddannelsesproces; for et nedbrudt og modløst menneske er til byrde for sig selv. Før han i et arbejde sætter sig for at støtte ham i at gøre Guds vilje, medens han påtager sig studier og underkaster sig fare for helbred og liv, og overtræder naturens love, i modsætning til det lys har Gud givet. Naturen er ikke til at narre. Naturen vil ikke tilgive de skader der begås mod det forunderlige og fintfølede maskineri.

Den blege og svage studerende er en stadig skam for helsereformen. Det ville være langt bedre for de studerende at gå uden for døren og dyrke jorden. Motion er godt. Gud har planlagt at alle dele af det menneskelige maskineri skal arbejde. Der bør være regulære arbejdstimer, regelmæssige spisetider, uden at undersøge de præcise omkostninger for den enkelte fødeartikel, og give den billigste slags. Fremstilles de fødeartikler, som er bedst for at få strømmene til at løbe i det levende maskineri. Der skal ikke laves overflod af disse fødeartikler, da systemet tager det bedste ind og fordøje det og sende det til alle dele af den levende organisation, så alle for næring.

Han må kende sig selv

Dette er enhver studerendes første pligt. Ingen skal udmåle hvad han mener at hans medstuderende er i stand til at gøre. Lad enhver

studerende ræsonnere sundt over hvad over hvad han kan klare. Enhver har sin personlighed som ingen kan håndtere så godt som han selv. Ingen kan drukne sin identitet i andres. Han må selv vide, og selv give en god chance for at komme fra med et en hel krop, med klart tankesind, med velafbalancerede nerver, og en god fordøjelse. Med dette vil han egne sig til at gøre det arbejde han har kvalificeret sig selv til at gøre. Hvis han diskvalificerer sig selv ved ubetænksomhed, ved at spise hastigt fordi han kun har lidt tid, egner han sig ikke til at gøre et sundt frugtbart arbejde. . .

Til ansvar over for Gud

Det første, højeste og bedst acceptable missionærarbejde som den studerende han udrette, er at adlyde Gud i alt han tager sig for, i enhver handling i Guds underfulde maskineri som Gud har tiltænkt da mennesket blev dannet. Han skal ikke behandle sig selv ligegyldigt; han skal kende sig selv, og arbejde med en forstandig kundskab om det som han kan gøre, og gøre det sikkert, og hvad han burde undgå med at spise og arbejde. . . . En uordentlig mave betyder et uordentligt sindelag.

Jeg vil sige til alle de studerende: I behøver at tage jer selv i hånden, og ikke lade nogen piske jeres trætte nerver og muskler der møder sin personlige grænser. I er Guds håndværk, og er helt klar over jeres ansvar over for Gud, at I skal behandle jer selv rigtigt. Giv jer den rette tid til at sove. De som sover, giv naturen tid til at opbygge og genoprette organismens udmattede spild. . . .

Overbelaste kroppen

I kan gøre det allerbedste hjemmemissionsarbejde ved at tage vare på Guds tempel . . . Ikke driste jer til at overbebyrde dette forunderlige maskineri, så en del af det ikke giver plads for at jeres arbejde går i stå.

Det smerter mig når jeg får vist studerende, som uddannes til at arbejde for sjæles frelse og deres legemer går tabt omkring dem, men som selv vil gå tabt før de kan udrette det som de kæmper så alvorligt for. Vil alle lærere og studerende lære før de går videre med hvordan de behandler sig selv, så de kan samarbejde forstandigt med Gud, og bære Hans budskab, og gøre Hans arbejde, og ikke afskære den tid, hvor der er mest brug for dem?

Manuelt arbejde i skolerne

På alle vore uddannelsesinstitutioner bør det fysiske og mentale arbejde kombineres. Med energiske fysiske øvelser, finder de dyriske

lidenskaber et sundt afløb og holder ordentligt begrænset. Sunde øvelser under åben himmel vil styrke musklerne, anspore til ordentlig blodcirkulation, og bevare kroppen fra sygdomme, og vil være en stor hjælp åndeligt set. I mange år er det blevet vist mig at lærere og studerende bør gå sammen i deres arbejde. Dette skete før i tiden i profetskolerne. — *brev* 116, 1898.

Studere praktiske ting

For meget tid til studier, endog på sande videnskaber, skaber en unormal appetit, som øges eftersom det får føde. Dette skaber et ønske der sikrer mere kundskab end det er nødvendigt at gøre for Herren. Jagten efter kundskaber, splitter blot tankerne om helligelse til Gud, og bremser fremgangen på den praktiske hellighed. . . . Herren Jesus giver ikke kun et mål af undervisning sådan som det kunne udnyttes. . . . Disciplenes sind blev ofte oprørt af nysgerrighed, men i stedet for at tilfredsstille deres ønske for at kende ting, som ikke er nødvendig for den rette optræden i deres arbejde, åbnede Han nye tankekanaler ud i deres sind. Han gav dem meget af den nødvendige undervisning om praktisk gudsfrygt. . . .

Overdrevent mange studier

Umådeholdne mange studier er en slags beruselse, og dem som føjer sig deri, ligesom drankeren, strejfer fra de sikre stier og snubler og falder i mørke. Herren vil have at enhver studerende har i tanke at øjet må holdes rettet på Guds herlighed. Han skal ikke udtømme og spilde sin fysiske og mentale kræfter ved at få al mulig kundskab i videnskaber, men skal bevare alle sine kræfters friskhed og livskraft til at engagere sig i det arbejde Herren har udpeget ham til at hjælpe sjæle til at finde retfærdighedens sti. - *Råd til forældre, lærere og studerende*, 405-406

Ikke fornøjelser, men et helligt arbejde

Der er nogle som føler at hvis der ske fremgang her [Loma Linda], vil det være nødvendigt at starte nogle fornøjelser op. Lad os ikke nære tanker som disse. Lad hellere folk se om I har et sind der er nyttigt og pligtopfyldende, og til sjælens frelse. Fornøjelser som bruger tiden, kun for at tilfredsstille, betaler sig ikke. . . .

Nogle vil tro at ved at få fornøjelser her, vil det få mere indflydelse. Men hvad vi mangler er at gå støt fremad, medens vi holder vore hænder fast på det guddommelige løfte, tror at Kristus vil lede og vejlede og velsigne og sætte et himmelsk af tryk på vort arbejde. Føl ikke at der ikke er nok i alt det vi gør, på dette sted for Kristus og himlen, og

at I må række ud efter nogle fornøjelser udenfor jeres gudsgivne arbejde. Gør ikke det; for det vil ikke være i harmoni med Kristi eksempel. Stå solidt for Gud. Fortæl de studerende, at vi har Riverside og andre steder. Hvis I ønsker at gøre et godt arbejde, så tag vore publikationer og bring dem til disse steder. Hold møder, og lad folk se at I har en levende forbindelse med himlen.— *Manuskript* 9, 1911.

Missionsarbejde

Opmuntre de studerende til større aktivitet i missionsarbejdet medens de tager deres studiekurser. — *Manuskript* 53, 1909.

Sandheden må ikke fortrænges

Studerende bemyndiges til at gå på skolen i en bestemt tidsperiode, for at gå videnskabelig kundskab, men når de får denne, bør de vise hensyn til deres fysiske behov, og studere på en sådan måde at det ikke på mindste måde skader legemets tempel. Lad dem sikre sig at de ikke hensvæver i syndige skikke, ikke bebyrder sig selv med for mange studier, ikke bliver så optaget af deres studier, at sandheden fortrænges, Gudskundskaben fordrives fra sjælen, af menneskers påfund.

Lad alle de stunder der bruges på studier, være en stund hvor sjælen er samvittighedsfuld over for sine Gudsgivne ansvar. Så skal man ikke pålægge de studerende at være sande og retfærdige, og bevare deres sjælsrenhed. De vil indånde en himmelsk atmosfære, og alle forretninger vil være indgydt af Helligånden, og retfærdighed og rimelighed vil åbenbares.

Men hvis legemet forsømmes, hvis upassende stunder bruges på studier, hvis sindet overbelastes, hvis fysiske kræfter ikke bruges, men svækkes, så hæmmes det menneskelige maskineri, og de ting der er vigtige for vor fremtidige velfærd og evige fred forsømmes. Bogkundskab gøres til det vigtigste, og Gud er vanæret. . . .

Mange fordærver sig selv fysisk, og mentalt, og moralsk, ved overdrevne studier. De bedrager sig selv for tid og evighed ved at tillægge sig umådeholdne vaner, når de vil uddanne sig. De mister deres ønske for at lære i Kristi skole, sagtmodighedens lektier og hjertets ydmyghed. Hvert øjeblik som går hen er ladet med evige resultater. Det visse resultat af at følge retfærdighedens vej er renhed.— *Særlige vidnesbyrd om uddannelse*, 126, 127.

Råd til dem med begrænsede kræfter, til at holde ud

Jeg er blevet instrueret at i synet om sundhedsmissionsarbejdets prøvende natur, der bør dem som ønsker at tage den gren op først blive grundigt undersøgt af kompetente læger, for at sikre om de har nødvendige kræfter eller ej til at klare det studieforløb, som de må gennemgå i oplæringsskolen.

Hvis de ikke er i stand til at gennemføre det mentale arbejde der rækker over to, tre eller fire år, som det kan vare, bør de få dette vide, og rådføres til at tilbringe deres sommerferiearbejde ude i den frie luft; eller, hvis de ikke kan klare anspændte stadige skolearbejde, bør de rådes til at tilbringe meget af deres tid til udendørs arbejde, og studere bøgerne for dem selv. Hvis de passer på at få motion nok, vil hjernen være klar nok til at fatte emnerne, så de som de studerer alene, og de kommer hurtigt frem. Lad dem prøve at behandle den syge, hvor de har mulighed for det, og føre den teori de har fået fra studiebøgerne ud i praksis. Jeg er blevet instrueret om at den mere praktiske kundskab kan i mange tilfælde opnås på denne måde, end ved et langt studieforløb på en lægeskole. — *Manuskript* 123, 1902.

Vort forhold til lovens krav

Der er stillet nogle spørgsmål til mig om vort forhold til lovgivningen for praktiserende lægeudøvere. Vi behøver at handle forstandigt, for fjenden finder behag i at hegne op om vort arbejde, så at vore læger kun får begrænset indflydelse. Nogle mænd handler ikke i Guds frygt, og kan prøve at få os i problemer, ved at sætte åg på vore skuldre, som vi ikke har nødig i at bære. Vi kan ikke underlægge os regler, hvis det skal være på bekostning af principper; for det vil bringe sjæles frelse i fare.

Men hver gang vi indvilger os i landets love, uden at sætte os i en falsk position, bør vi gøre dette. Kloge love er blevet dannet for folks sikkerhed mod ukvalificerede lægers receptudskrivning. Disse love bør vi respektere, for ved dem bliver vi selv beskyttet mod hovmodige hyklere. Viser vi modstand mod disse krav, vil det begrænse vore sundhedsmissionæres indflydelse.

Vi må nøje overveje hvad disse ting indbefatter. Hvis der er vilkår som vi ikke kan skrive under på, bør vi prøve at få disse ting tilpasset, så at der ikke bliver stærk modstand imod vore læger. Frelseren påbyder os at være kloge som slanger, og enfoldige som duer.

Herren er vor leder og lærer. Han pålægger os at ikke knytte os til dem som ikke anerkender Gud. »Fremfor alt skal I holde mine sabbater, thi sabbaten er et tegn mellem mig og eder fra slægt til slægt.« Forbind jer med dem der ærer Gud ved at holde Hans bud. Hvis vore folks anbefaling går på at anerkende den verdslige uddannelse som væsentlig, for at vore medarbejdere kan få succes, siger vi i virkeligheden at den indflydelse verden giver, står over den som Gud giver. Gud vil blive vanæret ved en sådan fremgangsmåde. Gud har fuld kendskab til at hans bekendende folks tro og tillid har Hans forudseenhed.

Vore medarbejdere skal få forstand på Kristi liv og arbejds metode. Herren vil hjælpe dem som ønsker at samarbejde med Ham som læger, hvis de vil blive elever af Ham, hvordan der arbejdes for lidende. Han vil udøve Sin magt gennem dem, for at helbrede den syge.

Samarbejde med den Store Læge

Umådeholdenhed og ugudelighed vokser overalt. Mådeholdenhedens værk må begynde i vore hjerter. Og lægens arbejde må begynde med at forstå den Store Læges arbejde og lære. Kristus forlod himlens sale så at Han kunne tjene de syge og lidende på jorden. Vi må samarbejde med lægernes Chef, vandre i alle ydmyge tanker over for Ham. Herren vil velsigne vore alvorlige bestræbelser på at lindre den lidende menneskehed. Det er ikke ved at bruge giftig medicin at dette gøres, men ved at bruge simple hjælpemidler. Vi bør prøve at rette forkerte levevaner og praksis op, og lære selvfornægtelsens lektier. Det største onde som vi må kæmpe med er eftergivenhed over for appetitten.

Sandheden kommer frem i lyset når Kristus lærer menneskene, at de, ved lydighed mod sandheden som den er i Jesus, må erkende den kraft der skal overvinde fordærvet i verdens lyster. Gennem levende tro på Kristi fortjenester kan sjælen omvendes og forvandles til Kristi lighed. Guds engle vil være ved deres side, som dagligt lærer Kristi lektier, med ydmygt sind. — *brev* 140, 1909.

*****

Til videre studium

Evangelisternes Loma Linda-skole:

Vidnesbyrd for menigheden 9:173-178.

Medarbejderne skal oplæres på Loma Linda:

Råd til forældre, lærere og studerende, 465-471.

Studerende samarbejder med menigheden og forkyndertjenesten:

Råd om sundhed, 516, 517 (Vidnesbyrd for menigheden 6:291).

Vigtigheden at lægestuderende studerer Bibelen:

Råd om sundhed, 369-37;

Vidnesbyrd for menigheden 8:156, 157.

Renhed hos de lægestuderende:

Råd om sundhed, 328, 329.

Farerne for nye læger eller nye lærere i sundhedsreformen:

Vidnesbyrd for menigheden 2:375, 385-387.

Sektion 5— Advarsel mod spiritistisk sofisteri

Bygge på Klippen

Kristus illustrerede karakteropbyggelsen med et hus bygget på en klippe, som storm og blæst var magtesløs over for, og om huset bygget på sand, som blev fejet bort. Vi lever i en farlig tid. Midt i blandt skiftende scenerier, med kætterier og falsk lære som kommer ind og prøver alles tro, bygges huset på den solide klippe der ikke kan rystes. Men når stormen og uvejret kommer, vil det hus der bygges på sand falde, og dets fald blive stort.

Lad os da passe på hvordan vi bygger. Ingen må bygge uklogt. Guds ord skal være vort fundament. Alt der ligner vildfarelse vil komme over os. Nogle af disse vildfarelser vil være meget falske og tiltrækkende, men tager vi imod dem, vil de fjerne de fundamentale piller, som Kristus har oprettet og sætte en menneskebygget struktur op. Der er dem som ser, dog ikke ser, og hører men intet hører, og er under Satans vejledning bereder de falske fundamenter for menneskers sind.

Enhver bør studere Kristi lektier. Sandheden er solid og væsentlig. Den sandhed skal overbringes til alle; for Satan vil komme ind med sine tiltalende synspunkter, som sætter Guds ord ud af kraft og vender menneskers sind bort fra sandheden til fabler. — *brev 223, 1905.*

Falske videnskabsteorier

Falske videnskabsteorier kommer ind som en tyv om natten, og stjæler vartegnene og underminerer vor tros grundpiller. Gud har vist mig at lægestuderende ikke skal uddannes i sådanne teorier, fordi Gud ikke vil godskrive disse teorier. Fjendens mest besnærende fristelser kommer ind, og de kommer ind på højeste niveau. Disse åndeliggør den nærværende sandheds lære, indtil

der ikke er skille mellem det virkelige og af skyggen.

Du ved at Satan vil komme ind og bedrage omend de udvalgte. Han påberåber sig at være Kristus, og han kommer ind og giver sig ud for at være den store sundhedsmissionær. Han vil få ild til at falde ned fra himlen for øjnene af menneskene for at bevise at han er Gud. Vi må stå barrikaderede med Bibelens sandheder. Sandhedens afskærmning er den eneste skærm som vi kan stå sikkert bag. — *Vidnesbyrd til menigheden om vore unge der tager til Battle Creek for at få uddannelse, s 32-33.*

Den sande højere uddannelse

Der er mange menneskelige vildfarelser og de er besnærende. Usynlige agenter arbejder på at få falskneri til at se ud som sandhed; vildfarelser er iklædt en bedragerisk forklædning, så mennesker forføres til at acceptere dem som væsentlig for en højere uddannelse. Og disse vildfarelser vil bedrage mange af vore studerende, medmindre de er grundigt beskyttede, og ledes de ikke af Guds Ånd til at tage ordets store og hellige sandheder ind i deres hjerter og sind, accepterer disse som principper for den højere uddannelse. Ingen undervisning kan overgå Guds rene undervisning i værdi, som kommer for at oplyse alle der vil oplyses.

Vore studerende må uddannes til at forstå at der ikke er nogen højere uddannelse, som den verdens Store Lærer har givet. Vi må vogte vore studerende mod fristelser, så at de gøre Guds ords hellige sandheder til basis for deres uddannelse. Denne højere kundskab, kendskabet til Guds ære, skal nu skinne ind i deres hjerter, så at den fremragende kraft er fra Gud og ikke fra mennesker. . . .

Advare enhver studerende så han er lysvågen. Lad denne sandhed fæstne sig i vore prædikanters sin dog I alle som i tro gør en del for at befri menneskesindet fra vildfarelser, så der ikke kan være nogen højere uddannelse, end den der kommer ud af Ham, der gav Sit liv så menneskene kan gribe guddommeligheden, og faldne mennesker blive et med Gud. Den lærer som er så tåbelig som at tro at han giver de studerende et mere fuldkomment kendskab, end den Store Lærer Jesus Kristus giver, ved ikke hvad den højere uddannelse indbefatter. — *brev 98, 1909.*

Sandhed styrker forståelsen

Guds ord vil give lys og kundskab, når det betragtes og studeres som det burde. Læses ordet igennem vil forståelsen styrkes. Ved kontakten

med dette vil de reneste og mest ophøjede sandheder, blive udvidet, smagen vil forfines.

Vi er afhængig af Bibelen for at få et kendskab til verdens første historie, kendskab til menneskets skabelse og dets fald. Fjernes Guds ord, så må vi forvente at overlades til fabler og gætteri, og får svækket forstanden, som et sikkert resultat af at gemme på vildfarelse. Vi behøver den virkelige historie om jordens oprindelse, om den faldne skærmende kerub, og indførelsen af synd i vor verden. Uden Bibelen, bliver vi vildført af falske teorier. Sindet underlægges overtroens og falskneriets tyranni. Men med den virkelige historie om vor verdens begyndelse, skal vi ikke hæmme os selv med menneskers gætteri og upålidelige teorier.

Hvor der end er kristne, må de have et fællesskab med Gud. Og de kan nyde den helliggjorte videnskabs forstandighed. Deres tanke sind vil styrkes ligesom Daniels blev. Gud gav ham "kundskab og dygtighed i lærdom og visdom.

Den mentale virkning af at få vildfarelse

Det tankesind som vildfarelsen engang har taget i besiddelse kan aldrig udfolde sig frit til sandhed, heller ikke efter den er undersøgt. De gamle teorier vil kræve erkendelse. Forståelsen for at ting er sande, ophøjende og helliggørende vil blive forvirret. Overtroiske tanker vil komme ind i sindet, og blander sig med det sande, og disse ideer har altid en fornedrende indflydelse. Kristen kendskab bærer sit eget mærke af overdreven overlegenhed i alt hvad der angår forberedelse til det fremtidige og evige liv. Den skelner bibellæseren og den troende, som har fået sandhedens dyrebare rigdomme, fra skepsis og ham der tror på hedensk filosofi.

Hold fast ved ordet "Der står skrevet." Driv de farlige, og påtrængende teorier ud af tankerne, som vil holde sindet i trældom hvis de får næring, så at mennesker ikke skal blive en ny skabning i Kristus. Tankerne må hele tiden holdes i ave og bevogtes. De må kun få næring som vil styrke den religiøse erfaring. — *Manuskript 42*, 1904.

Menigheden er Kristi fæstning

Menigheden er Kristi fæstning i en oprørske verden, og den må nøjes bevogtes mod fjendens listige kunster. I den anerkendes ingen andre love end Guds love. Dem som Gud har sat som vagtfolk skal ikke se stiltiende på, medens der arbejdes på at lede mænd og kvinder bort fra sandheden til falske stier. Forlokkende ånders og djævlens lære bliver nøje overvåget. Gud kalder på forkyndertjenere og sundhedsmissionærer at tage

fast standpunkt for det rigtige. Den hårde fordømmelse som Kristus gav mod farisæerne for at undervise i menneskebud viser at det er nødvendigt at vogte sig imod alle teorier der ikke er i harmoni med Guds ord sandhed. — *Manuskript 78*, 1904.

Ophøje naturen over Guds ord

Den almindelige uddannelsesmetode for de unge lever ikke op til standarden for sand uddannelse. Hedenske anskuelser væves ind i stoffet i skolebøgerne, og Guds orakler fremstilles som tvivlsomme eller endog i anstødeligt lys. Derved bliver den unges sind bliver fortrolig med Satans antydninger, og den tvivl der tidligere blev næret tages nu som kendsgerninger i stedet for, og videnskabelig undersøgelser gøres vildledende på bekostning af den måde deres opdagelser fortolkes og fordrejes på.

Mennesker påtager sig selv at hanke op i Guds ord, over for det store dommerpanel, og der afsiges dom over Guds inspiration efter den begrænsede udmåling, og Guds sandhed ser ud som om det er usikkert overfor videnskabsbøgerne.

Falske opdrageres arbejde Disse falske lærere ophøjer naturen over naturens Gud, og over al sand videnskabs Ophavsmand. På det tidspunkt hvor lærerne skulle være faste og urokkelige i deres vidnesbyrd, på det tidspunkt hvor det skulle være tydeligt at deres sjæle blev fæstnet til den evige Klippe, hvor de skulle kunne indgyde tro hos dem som tvivler, så tillod de deres egen tvivl komme frem, om Guds ord eller såkaldte videnskabelige opdagelser var sande.

De som var helt samvittighedsfulde er kommet til at vakle i deres tro, fordi nogen der bekender sig som bibelfortolkere tøver, selvom de har med de levende orakler at gøre. Satan har udnyttet de usikre tankesind, og som en usynlig agent, har han opsamlet sine sofisterier sammen, og forvirret mennesker i skepsismens midte.

Lærte mænd har givet lektier hvor sandhed og vildfarelse er blandet sammen; men de har bragt deres tanker ud af balance som er belært imod vildfarelse i stedet for imod sandhed. De pænt indvævede sofisterier fra de såkaldte vise mænd har en fortryllelse for en vis gruppe studerende; men det indtryk disse lektier efterlader i sindet, er at naturens Gud er begrænset af Sine egne love.

Teori om naturens uforanderlighed

Der dvæles meget ved naturens uforanderlighed, og skeptiske teorier antages hurtig af dem hvis

tankesind vælger tvivlens atmosfære, fordi de ikke er i harmoni med Guds hellige lov, fundamentet for hans regering i himlen og på jorden. Deres naturlige tilbøjelighed til ondt gør det nemt for dem at vælge falske stier, og betvivle det gamle og nye testamentes skrifter og histories pålidelighed.

Idet de selv er forgiftet af vildfarelser har de, ved enhver lejlighed, let ved at så tvivlens frø i andres sind. Naturen er ophøjet over naturens Gud, og den enkle tro er blevet ødelagt; for troens grundlag ser usikker ud. Omtåget af skepsis, efterlades deres sind tvivlede, til at blive slået på vantroens klipper. — *The Youth's Instructor*, 31. januar, 1895

Rigtig kundskab til Gud

Jeg har et budskab at frembære for dem som føler sig forvisset om at de er forberedt på sundhedsmissionsarbejdet. Indser ser de, som går ind i dette arbejde, at vi nærmer os afslutningen af denne jords historie, og at vi forstår det arbejde der ligge foran os til fulde? Den allerførste ting, som sundhedsmissionærer behøver at gøre, er at få et rigtigt begreb om Gud, ikke baseret på deres egen menneskelige dømmekraft, men begreber baseret på et stadigt studium af Guds ord og Kristi karakter og liv.

Guds ord og hans arbejde indeholder kundskaber om Ham selv, som Han har fundet rigtigt at åbenbare for os. Måtte vi forstå den åbenbaring som Han således har givet Sig selv. Men det er med frygt og bæven, og med fornemmelse for vor egen syndighed, at vi skal antage deres studium op, ikke med ønske om at prøve at forenkle Gud, men med et ønske om at få kundskaber som sætter os i stand til at tjene Ham mere acceptabelt.

Lad ingen driste sig til at forenkle Gud. Mennesker kan ikke forklare sig selv, og hvordan kan de så vove at forklare Ham der er alvidende? Satan står parat til at give sådanne falske begreber om Gud.

For de nysgerrige frembærer jeg det budskab som Gud har instrueret mig til at ikke svare på deres spørgsmål, som spørger efter ting der ikke er blevet åbenbaret. De ting som er åbenbaret tilhører kun os og vore børn. Ud over dette skal mennesker ikke prøve at gå. Vi skal ikke prøve at forklare det som Gud ikke har åbenbaret. Vi skal studere Kristi åbenbaring, den Store Lærer, som har givet Guds karakter, så at vi i ånd, ord og handling, kan fremstille Ham, for dem der ikke kender Ham.

Hvor tavshed er veltalenhed

Med hensyn til Guds personlighed og forret, hvor Han er, og hvad Han er, er det et emne som vi ikke tør røre ved. I dette tema er tavshed veltalenhed. Der er dem, som ikke har erfaringsmæssig kendskab til Gud, som vover at spekulere over Ham. Skulle de vide mere om Ham, vil de have mindre at sige om hvad Han er. Ham som i det daglige liv har tæt samfund med Gud, og som har dyb kendskab til Ham, erkender menneskers uduelighed ganske skarpt, for at forklare Skaberen. . . .

Gud har altid været til. Han er den store JEG ER. Salmisten erklærer: »Førend bjergene fødtes og jord og jorderig blev til, fra evighed til evighed er du, o Gud!« Han er den høje og knejsende der beboer evigheden. »Jeg er Herren, jeg forandrer mig ikke,« erklærer Han. Hos ham er der ingen foranderlighed, ejheller skiftende skygge. Han »er den samme i går og i dag, ja, til evig tid.« Han er ubegrænset og almægtig. Ingen af vore ord kan beskrive Hans storhed og majestæt.

Kristi enkle lære

Guds bibellære er den eneste lære som det er sikkert for mennesker at følge. Vi skal tilpasse vor tro med et tydeligt »så siger Herren.« Hans egen kundskab om Gud ønsker at vinde os ud fra Sit ord vil, hvis det kommer ind i det daglige liv, gør mænd og kvinder stærke til at modstå ondt og sætte dem i stand til at vise Ham for andre.

Vi behøver at Studere det enkle i Kristi lære. Han fremhæver behovet for bøn og ydmyghed. Dette er vor sikre grund imod de vildfarne tankegange hvor Satan forsøger at lede os på vildspor til andre guder, og acceptere vildførende teorier, som han har iklædt lysets klædninger med.

Et menneske som er åndeligt blind, bliver let forledt af dem, der på alle mulige måder prøver at fremme teorier og gætterier om Gud. Ham som bedrages af Satan, bibringer et medmenneske nyt lys som han tror han har modtaget, ligesom Eva lagde den forbudne frugt i Adams hænder. Uoplyste hedningene er ikke i en værre åndelig tilstand, end ham som har kendt sandheden men accepterer vildfarelse. . . .

Modstå fjenden

Satan kommer først forsigtigt med sine teorier, og ser at hans anstrengelser lykkes, indfører han teorier der er endnu mere vildledende, forsøger at lede mænd og kvinder bort fra de grundlæggende principper som Gud vil skal være Hans folks sikre grund.

Lad ikke vore sundhedsmissionærmedarbejdere antage teorier som Gud ikke har givet til nogen. Gud vil ikke undskylde mennesker for at lære teorier som Kristus ikke har undervist i. Han kalder på Sin hær af medarbejdere til at stille sig på række, tage deres ståsted under sandhedens banner. Han advarer dem at tage sig i agt for at bruge deres tid på at diskutere ting som Gud ikke har bemyndiget nogen mennesker at diskutere.

Lad os tage alle dele af den kristne rustning på, og modstå fjenden standhaftigt. Vi skal kunne modstå faldne engle og mørkets magters fyrste. Satan sover på ingen måde; han er lysvågen, og spiller livets spil for Guds folks sjæle. Han vil komme til dem med al slags smiger, i håb om at lede dem til at vige fra deres troskab. Han ønsker at henlede deres opmærksomhed fra virkelige problemer til falske teorier.

Et kald til at vågne op

Prædikanter og læger, udstød et alarmsignal. Kald Guds folk til at være sande og trofaste. Bliv på jeres vagt. Husk at når I samarbejder med Gud, så har I hjælpende engle som er stærkere. Accepter ikke de teorier der hævdes af dem der ikke står på det sande fundament, som henrives af dette, de ikke kender den sande betydning af.

Vågn op mine brødre, vågn op, og opløft faresignalet. Udstød advarselsråbet. Lad ingen overtale dig til at antage teorier, som er imod Guds ords sandheder. Guds tjenere har et højtideligt budskab at frembære for denne faldne, og syndsforbandede verden. De skal holde det bander højt, hvor der står: »Guds bud og Jesu tro.« — *Manuskript 132, 1903.*

Gud er åbenbaret i sig i ord og gerninger

Ingen må lære noget, som Genløseren, der ejer mennesket, legeme, sjæl og ånd, som Genløseren ikke har undervist i. Vi behøver ikke nogen fantasifuld undervisning om Guds personlighed. Det Gud ønsker at vi skal vide, står åbenbaret i Hans ord og Hans gerninger. Naturens skønne ting åbenbarer Hans karakter og Hans kraft som Skaber. De er Hans gave til slægten, der viser Hans kraft og viser at Han er en kærlighedens Gud. Men ingen er bemyndiget til at se at Gud Selv er i form af en blomst eller et blad eller et træ. Dette er Guds håndværk, der åbenbarer Hans kærlighed til menneskeheden.

Men tager man Guds gerninger, og fremstiller dem som om de er Gud, er det en frygtelig forkert fremstilling af Ham. Den fremstilling skulle imødegås fra begyndelsen af mit arbejde, I min ungdom, hyrede Herren mig til at gå frem og

proklamere det som Han befalede mig at forkynde. Og idet Herren styrer mig, må jeg nu gøre hvad jeg kan for at modstå en sådan lære, og de teorier der fører til sådanne synspunkter. Dem som fremholder disse teorier ved ikke hvor deres fødder går hen.

Hvad vi behøver mest, er en erfaringsmæssig kundskab til Gud, idet Han er åbenbaret i Hans ord. En sådan kundskab vil sætte os i stand til at se vor ufuldkomne karakter og vor uvidenhed til vor Herren og Frelser Jesus Kristus. . . . .

Gætterier om Gud

Menneskers talenter og mennesker gætterier har prøvet at ransage og finde ud af Guds ord. Mange har betrådt denne stivej. De mest forstandig mennesker kan belaste sig selv, indtil det trættes, med gætterier om Gud, men anstrengelserne vil være frugtesløse, og faktisk vil det stadig være menneskers søgen, der ikke kan finde ud af Gud. Vi har ikke fået lov til at løse dette problem. Alt hvad mennesker behøver at vie og kan vide om Gud, er blevet åbenbaret i Hans Søns liv og karakter, den Store Lærer. Idet vi lærer mere og mere om hvad mennesker er i selv, ifølge Guds øjne, så vil vi skælve og frygte over for Ham.

Føder mennesker en konge?

Til dem som viser sig som en født konge over andre, til dem som ikke sætter skille mellem omvendte og uomvendt, til dem som ikke påskønner deres behov for Kristus som deres Frelser, vil jeg sige: Se på jer selv, hvad I har gjort i løbet af jeres liv. Vil det være godt og elskeligt for jer at betragte jeres livsværk træk efter træk, i Hans øjne som kender alle menneskers tanker og over for deres øjne, hvor alle menneskers gerninger er som en åben bog?

Fare for tomt bedrag

Jeg kalder alle som går ind i Guds tjeneste at sætte sig selv helt på Kristi side. Der er farer til højre og til venstre. Vor største fare vil komme fra mennesker som har opløftet deres sjæle i forfængelighed, som ikke tager sig af de advarsels- og irettesættelsesord Gud har sendt den. Mennesker vælger deres egen vilje og veje ligesom disse gør, står fristeren lige ved siden af dem, iklædt en engels klæder, parat til at forene hans påvirkninger med deres, åbner han op for den mest tiltrækkende karakters bedrageri, som de vil bringe Guds folk. Nogle som lytter til dem, vil bedrages og vil arbejde i farlige linjer.

Herren kalder. Vil mænd og kvinder høre Hans røst? Han kommer med advarselen? Vil de tage sig agt for den? Vil de lytte til det sidste

nådesbudskab til en falden verden? Vil de acceptere Kristi åg og lære Hans sagtomdighed og ydmyghed af ham? — *brev 240, 1903.*

Spekulationer om Guds personlighed

Jeres kendskab til Gud og Hans egenskaber er blevet mindre siden I er begyndt at lave teorier om Hans natur og forrettigheder.

Menigheden går nu i en krig som vil øge intensiteten på alle de punkter som I er blevet vildført på. Ikke en af vore tros grundpiller er blevet bevæget. Ikke en eneste linje af den åbenbarede sandhed vil erstattes af nye og fantasifulde teorier.

Sandheden er givet os i klare linjer. Under Guds vejledning, er der udarbejdet bøger som fortæller klart om denne tids sandhed. Hvis I ikke tror disse beviser, vil ingen af jer stå op fra de døde.

I må gøre et grundigt angers-arbejde. Kom frem for Gud i ydmyghed og brødebetyngelse. Der må arbejdes harmonisk iblandt Guds folk. Vi må vide hvem der går efter at følge lyset. »Hvis Herren er Gud, så følg Ham; men hvis det er Baal, så følg ham.« — *brev 247, 1903.*

Spidsfindige teorier om Gud

Ingen må narre jer til at tro at Gud er et væsen der gennemstrømmer naturen. Sådanne tanker er besnærende bedrag. Alle må være på vagt imod sådanne formodninger. Disse spidsfindige teorier er iklædt smukke klæder, der baner vejen for større vildfarelser, hvis teorierne accepteres, vil endog lede samvittighedsfulde sandhedstroende bort fra deres standhaftighed, til falske doktriner.

Fra tid til anden behøver vi i enighed, at ransage vor tros årsager. Det er væsentligt at vi studerer Guds ords sandheder nøje; for vi læser at »nogle skal falde fra troen, idet de lytter til forførende ånder og dæmoners lærdomme.« Vi er i alvorlig fare, når vi tager let på en sandhed; for så åbnes tankesindet for vildfarelser. Vi må tage os i agt for hvordan vi lytter og hvad vi hører. Vi skal ikke prøve at forstå de argumenter mennesker giver for at støtte deres teorier, men det kan ses hurtigt at disse teorier ikke er i harmoni med Bibelen. Nogle som tror at de har videnskabelig kendskab, giver forkerte tanker med deres fortolkninger - både videnskabeligt og bibelsk set. Lad Bibelen afgøre alle spørgsmål, som er væsentlige for menneskets frelse. — *brev 25, 1904.*

Beherskelsen og den moralske styring ødelægges

Vi kaldes ikke til at gå i stridigheder med dem, som fremholder falske teorier. Man får ikke noget ud af stridigheder. Det gav Kristus sig ikke i lag med. »Der står skrevet,« var det våben verdens Genløser brugte. Lad os holde os tæt til Ordet. Vi må lade Herren Jesus og Hans budskaber bevidne. Vi ved at deres vidnesbyrd er sande.

Kristus er over alle Hans skabelsesgerninger. I ildstøtten førte Han Israels børn, Hans øjne så fortiden, nutiden og fremtiden. Alle som elsker Gud skal genkende og ære ham. Hans bud skal æres, værnes om og adlydes. De skal være den styrende magt i Hans folks liv.

Fristeren kommer med formodninger om, at Kristus har fjernet Sit ærefulde og magtfulde sæde hen til et ukendt område, og at mennesker ikke længere skal besvære sig med at ophøje Hans karakter og adlyde Hans lov. Mennesker skal være en lov for sig selv, erklærer han. De sofistrierer han indfører nedgraderer Gud og gør Ham til intet. Grænserne og moralsk kontrol i menneskeslægten udslettes. Grænserne for uvaner udvandes mere og mere. Verden elsker ikke og frygter ikke Gud. Og dem som ikke elsker eller frygter Gud, mister snart al pligtfølelse over for hinanden. De er uden Gud og uden håb i verden. — *Manuskript 92, 1904.*

Ikke en tråd af panteisme

Fra Kristus udstråler al sandhed. Er man væk fra Kristus, vildleder videnskaben og filosofi er tåbelighed. Dem som skiller sig bort fra Frelseren vil fremme teorier der kommer fra den listige fjende. Kristi liv fremstår som modsætning til al falsk videnskab, alle vildfarende teorier, alle vildførende metoder.

Hyklerne vil fremstå med teorier der ikke har grundlag i Guds ord. Vi skal holde det banner der højt som frembærer inskriptionen: »Guds bud, og Jesu tro.« Vi skal holde fast ved vor tillid fra begyndelsen til afslutningen. Lad ingen prøve at udvande sandheden ved at blande sofistrier ind. Lad ingen prøve at nedrive vor tros grundlag, eller ødelægge mønsteret ved at indføre mennesketillavede tråde ind i vævningen. Ikke en tråd af panteisme skal trækkes ind i vævningen. Sensualitet der fordærver sjæl og legeme, er altid resultatet af disse tråde inde i vævningen.—*brev 249, 1903.*

Problemet forudset

Jeg er blevet advaret [1890] at vi fra nu af har en stadig kamp. Den såkaldte videnskab, og religion vil sættes op imod hinanden, fordi begrænsede mennesker ikke fatter Guds kraft og storhed.

Disse ord fra den Hellige Skrift blev vist mig: »Af jeres egen midte skal der fremstå mænd, som fører falsk tale for at drage disciplene efter sig.«

Dette vil visselig kunne ses blandt Guds folk, og her vil der være dem, som ikke kan forstå de mest forunderlige og vigtige sandheder for denne tid, sandheder som er væsentlige for deres egen sikkerhed og frelse, medens der dvæles ved ting der sammenlignes med små atomer, ting som knapt er et korn af sandhed i, og de forstørres af Satans kræfter så de kan se ud som af største betydning. Disse menneskers moralske øjesyn er sygelig, de nærer ikke deres behov for den himmelske salvelse, så de kan se de åndelige ting. De tror at de selv er for kloge til at fejle.

Mennesker som ikke dagligt får en erfaring med Guds ting, vil ikke kunne håndtere hellige ansvar særlig klogt; de vil gå fejl af lys for vildfarelse, og besnærende vildfarelser vil de kalde for lys, forveksle fantasibilleder med virkelighed og virkelighed med fantasibilleder, kalde en verden for et atom og et atom for en verden. De vil falde for de bedrag og forlokkelser som Satan har forberedt som skjulte net, der ind snærer deres fødder, der tror de kan vandre efter deres menneskelige visdom, uden Kristi særlige nåde. Jesus ønsker at mennesker skal se og ikke mennesker der ser træer der går rundt, men ser alt klart. Der er kun et hjælpemiddel for den syndige sjæl, og tager man ikke imod dette, vil mennesker antage det ene bedrag efter det andet til deres sanser er forvanskede. . . .

Moral kan ikke skilles fra religion

Moral kan ikke skilles fra religion. Man tager konservative traditioner fra uddannede mænd og fra fortidens store mænds skrivelser, er ikke helt sikkert for os i disse sidste dage; for den største kamp står foran os, som aldrig er set før. Brødre som ikke har gjort en del i dette arbejde førhen, må handle langt mere forsigtigt med det som de accepterer, og med det som de afviser; de må trænge meget dybere ind end det som deres begrænsede åndelige kundskab de har med deres nuværende levevaner eller meninger kan føre dem til. Alle disse behøver fornyelse.

Ingen af os er i sikkerhed, heller ikke med de tidligere erfaringer med arbejdet, og slet ikke sikker hvis vi ikke har haft den erfaring, med mindre vi lever ved at se kunne Ham der er usynlig. Vi må hver dag, hver time ansføres af Bibelens sandhedsprincipper - Guds retfærdighed, barmhjertighed og kærlighed. Ham som har moralsk og forstandsmæssig kraft, må trække af

den guddommelige Kilde. Ved hvert punkt og beslutning må vi spørge: Hvad er Herrens vej?

Med jeres bibler åbne for jer kan I rådføre jer med hellige begrundelser og god samvittighed. Jeres hjerter må bevæges, jeres sjæl berøres, jeres fornuft og forstand vækkes op af Guds ånd; de hellige principper der lægges ned i Hans ord, vil oplyse sjælen. Jeg siger jer, mine brødre, vor sande visdoms-, dydigheds- og kraftskilde er på Golgats kors. Kristus er vor tros ophavsmand og fuldender. Han siger: »Uden mig kan I intet gøre.« Jesus er den eneste sande garanti for forstandsmæssig success og fremgang. — *Manuskript 16, 1890.*

Spekulationer om det fremtidige liv

I dag er der mennesker som udtrykker deres tro på at der finder bryllupper og fødsler sted på den nye jord, men dem som tror Bibelen kan ikke acceptere en sådan lære. Læren om at børn vil fødes på den nye jord, er ikke en del af »Profetiens sikre ord.« Kristi ord er for tydelig til at misforstås. Det bør afgøre spørgsmålet om bryllupper og fødsler på den nye jord for altid. Hverken dem som oprejses fra døde, eller dem som forvandles uden at se døden, vil blive gift eller givet til ægte. De vil være som Guds engle, medlemmer af den kongelige familie.

Forkynd Ordet

Jeg vil sige til dem, som fremholder synspunkter imod denne klare erklæring fra Kristus: Med disse ting er tavshed veltalenhed. Det er formasteligt at hengive sig til gætterier og teorier om sager Gud ikke har bekendtgjort i Sit ord. Vi behøver ikke at spekulere om vor fremtidige tilstand.

Til mine brødre i tjenesten vil jeg sige: »Forkynd ordet, hvad enten det er belejligt eller ubelejligt.« Indfør ikke træ, hø og strå til fundamentet – jeres egne gætterier og spekulationer, som ikke gavner nogen.

Kristus tilbageholder ingen sandheder der er væsentlig for vor frelse. Disse ting er åbenbaret for os og vore børn, men vi skal ikke lade vore fantasier skabe doktriner om ting der ikke er åbenbaret.

Herren har gjort alle tilvejebringelser for vor lykke i det fremtidige liv. Men Han har ikke åbenbaret noget om disse planer, og vi skal ikke spekulere om dette. Vi skal heller ikke måle det fremtidige livs vilkår med dette livs vilkår. — *Manuskript 28, 1904*

Bedrag om åndeligt slægtsskab

For mig har I vist, at I er i stor fare. Satan er på sporet af jer, og til tider har han hvisket tilløkkende fabler til jer og vist jer fortryllende billeder af nogen som han viser som en bedre ven for jer, end din ungdoms hustru, dine børns moder.

Satan arbejder snedigt og utrætteligt for at bevirke dit fald gennem hans listige fristelser. Han er opsat på at blive din lærer, og du behøver nu at sætte dig der hvor du kan få styrke til at modstå ham. Han håber på at lede dig til åndelighedens labyrinter. Han håber på at trætte din kærlighed fra din hustru, og fæstne dem til andre kvinder. Han ønsker at du skal lade dine tanker dvæle ved denne kvinde, indtil hun bliver din gud gennem en uheldig hengivenhed.

Sjælefjenden har vundet så meget, at han kan forføre fantasien på en af Jehovas udvalgte vagtfolk så han dvæler ved selskabets muligheder, i den kommende verden, med nogle kvinder som han elsker, og der oprejser en familie. Vi har ikke brug for så behagelige billeder. Alle sådanne synspunkter stammer fra fristerens tanker.

Vi har fået tydelig vished fra Kristus, at den genløste i den kommende verden, »tager de ikke til ægte, ej heller bortgiftes de, men de er som engle i Himmelen.«

Det er blevet vist mig at åndelige fabler tager mange til fange. Deres tanker bliver sensuelle, og sker der ikke en forandring vil dette blive deres ruin. Til alle som følger sig i uheldige fantasier, vil jeg sige: Stop; for Kristi skyld, stop lige hvor du er. I er på forbuden grund. Angre, jeg beder jeg indstændigt, og bliv omvendt. — *brev 231, 1903.*

En efterligning af himlen

Hvor utrættelig har Gud ikke været på vagt over Sin kirke! Skal vi ikke gøre vor del så Han kan give os nåde, så at vi kan udvikle en kristen karakter? Du må ikke forlede dig til at tro at du vil leve i himlen så længe du er i denne faldne verden. Dem som tror dette belaster deres tanker med forunderlige erfaringer som forfører deres sjæle til en forfined og åndelig atmosfære. Men dette er ikke den kristne erfaringes sande videnskab. Når de tror at de har nået et højt åndeligt ædelt niveau, er Satan i lysets engels forklædning, lokker dem til det som ikke ser syndigt ud.

Jeg vil advare jer imod disse tilsyneladende forfinede læresætninger, som siger at synd ikke er synd, og lærer muligheden at leve et åndeligt liv

udover syndes grovhed. Jeg skriver dette fordi der er mennesker som fristes af denne forfinede videnskab om spiritistiske mål. I vil møde denne videnskab, og vil knapt nok kunne vide hvordan den håndteres.

Vi har nået de sidste dages farer, hvor nogle, ja mange, forlader troen, for at bruge kræfter djævlens forlokkende ånder og lære. I må være forsigtige med hvad I læser og hvad I hører! Vær ikke interesseret i spiritistiske teorier på mindste måde. Satan venter på at overliste enhver som lader sig bedrage af hans hypnose. Han begynder at udøve sin kraft over dem, ligeså snart at de begynder at undersøge hans teorier.—*brev 123, 1904.*

Forsømmer de grundlæggende sandheder om tom spekulation

I Guds ord er der store sandheder som er intens studium værdig. Skal vi forsømme disse store fundamentale sandheder, for at vi kan spekulere over hvad der ikke er blevet åbenbart så klart? Jeg er ofte blevet spurgt om nogle teologiske læresætninger, spørgsmål som jeg ikke føler mig fri til at svare på. Jeg svarer nogle gange dem, som spørger: »Du har ordet. Hvis Herren ønsker at du skal vide noget om den sag, vil du finde din kundskab i Guds ord, og du har ikke brug for at spørge mig. Hvis vi når himlen, kan vi så forstå de ting som ikke er klare for os nu.« Lad os studere Skrifternes store sandheder; de belaster vore tankesind nok til yderste grænser.

»Dette er det evige liv, at de kender Dig, den eneste sande Gud, og Jesus Kristus, som Du har sendt.« Oh kender vi Gud som vi burde. Hvilken trøst, hvilken glæde skal have hvis vi dagligt lærer de lektier Han ønsker at vi skal lære! Vi må kende ham ved erfaringsmæssige kundskaber. Det vil være gavnligt for os at bruge mere tid til personlig bøn, at blive personlig kendt med vor himmelske Fader. Vi kan komme til Ham med vor svaghed og spørge Ham om at vise os forstand på hvad Han vil gøre for os, at vi kan skille os af med alt, der ikke ligner Hans egen karakter.—*The Review and Herald, 15. august, 1907.*

Ære overtro og falskneri

Jeg beder for at vore folk ikke er ofre for de snarer Satan har lagt, for at fange uforsigtige sjæle. Men hvor mange farer alligevel vild. Alle har brug for at være selvstændige bibelstuderende. Jeg skriver advarende ord, så at ingen skal bedrages af fjenden, og lede andre ud på krogede stier.

Jeg har båret en tung byrde på grund af udgivelsen i _____. Jeg tror at Herren har ladet

denne sag udvikle sig, for at vække vore folk op til at forstå og rigtigt værdsætte de grundlæggende sandheder som vi, som et folk, har modtaget fra Guds ord. Vi må vide at vi ikke har fulgt listigt opfundne fabler. Vor Fader påbyder os at tænke på tidligere tider, hvor vi udstod pinslernes store kampe, da vi blev oplyste. Jeg har modtaget de dyrebareste forvisninger om at vor tidligere erfaring var fra Gud. Jeg ønsker at alle vore folk må kende til, ligesom jeg kendte til, den sikre og bestemte måde Herren ledte os i forgangne tider på. . . .

Det skaber stor sorg i mit hjerte når jeg ser dem blandt vore medarbejdere, som ikke indser det farlige i den lære, som nogle har om Gud. Jeg ved hvor farlige disse læresætninger er. Før jeg blev sytten år gammel, måtte jeg frembære et vidnesbyrd imod dem, over store grupper. . . .

Nu fortolkes ordets sandheder falsk, for at de bedragede mennesker bliver tilfredse. Vildfarelse ser ud som sandhed. Jeg er instrueret til at frembære et bestemt vidnesbyrd imod disse vildførende teorier. Jeg er pålagt et budskab imod de kætterier og sofisterier som Satan udbreder. Vor Herres liv og lære giver ikke plads til disse udspekulerede opfundne fabler. Den pris der må betales for at fortsat værdsætte overtro og falskneri over Guds ord, og gør Hans lære værdiløs, er tab af evigt liv.

Guds karakter og magt åbenbares ved Hans hænders værk. I den naturlige verden ses beviser på Guds kærlighed og godhed. Vi har fået disse tegn for at henlede opmærksomheden fra naturen til naturens Gud, så at Hans »evige kraft og Guddom« kan forstås. — *brev 262, 1903.*

*****

Til videre studium

Den væsentlige kundskab:

I den store læges fodspor, 407-466;

Vidnesbyrd for menigheden 8:255-335.

(Disse stykker er parallelle for hinanden, men der er tilføjelser og variationer, fordi de er til forskellige grupper af læsere.)

Faren ved spekulative studier:

Patriarker og Profeter, 111.

Filosofi og tomt bedrag:

Vidnesbyrd for menigheden 1:290-302.

Bekendende prædikanter forsvare spekulative teorier:

Vidnesbyrd for prædikanter og evangeliske arbejdere, 281.

Falske teorier vil blive »rystet«:

Vidnesbyrd for prædikanter og evangeliske arbejdere, 112.

Sektion 6— Sande og falske systemer for sindshelbredelse

Lykke og sundhed

Sindets tilstand har stor indflydelse på den fysiske organismes sundhed, Dersom bevidstheden om at have handlet ret og dersom tilfredshedsfølelsen over at have været årsag til andres lykke er til stede og gør sindet let og glad, vil det skabe en glæde, som virker tilbage på hele organismen og medfører et hurtigere blodomløb og styrker hele legemet. Guds velsignelse er et lægende middel og de, der med rund hånd gør godt mod andre, vil erfare denne underfulde velsignelse i deres hjerte og liv. — *Vidnesbyrd for menigheden 4:60.*

Tusindvis er unødigt syge

Tusinde er syge og dør omkring os kunne få det godt og leve hvis de ville; men deres indbildninger holder dem. De er bange for få det værre hvis de arbejder eller dyrker motion, men det er netop den ændring de behøver for at få det godt. Uden dette kan de aldrig få det bedre. De bør bruge viljens kraft, komme sig over deres smerter og svaghed og gå i gang med nyttigt arbejde og glemme at de har ømme rygge, sider, lunger og hoveder. Hvis man ikke bruger hele legemet, eller en del af det, vil det påføre sygelige tilstande. Passivitet i nogen af legemets organer vil efterfølges af en nedgang i musklernes størrelse og styrke og vil få blodet til at fylde trægt gennem blodkarrene. — *Vidnesbyrd for menigheden 3:76.*

Sund af at tjene andre

Dem som, så vidt muligt, involverer sig i gode gerninger for andre og giver en praktisk tilkendegivelse for deres interesse for dem, lindrer ikke kun menneskelivets onder ved at hjælpe dem med byrder, men samtidig bidrager de stort til deres egen sjæl og eget legemes sundhed. Gode gerninger er et arbejde der både gavner giveren og modtageren. Hvis I glemmer selvet i jeres iver for andre, vinder I sejr over jeres svagheder. Denne tilfredshed I ser ved at gøre godt vil hjælpe jer meget under helbredelsen til en sund spændstighed.

Fornøjelsen ved at gøre godt besjæler sindet og dirrer igennem hele legemet. Medens godgørende menneskers ansigter er oplyst af venlighed og deres udtryk viser den moralske sindsophøjelse,

kuldkastes de selviske, karrige mennesker der er nedslåede og formørkes. Deres moralske mangler ses i deres ansigtsudtryk. . . . .

Invalide mennesker! - jeg råder jer til at vove noget. Opvæk jeres viljekraft, prøv det da, i det mindste! Hold jeres tanker og hengivenhed tilbage fra jer selv. Gå ud i tro. Er I tilbøjelige til at samle jeres tanker om jer selv, er bange for at røre jer, er I bange for at udsætte jer for den friske luft så vil I miste jeres liv. Modarbejd disse tanker og fornemmelser. Overgiv jer ikke til jeres sygelige fantasi. . . . .—*Vidnesbyrd for menigheden* 2:534.

Slid og slæb imod sunde aktiviteter

Manuelt arbejde opvikler blodcirkulationen. Jo mere aktiv, des mere fri vil blodets kredsløb være for blokering og urenhed. Blodet giver kroppen næring. Kroppens sundhed beror på blodets sunde omløb. Hvis det udføres uden at hjertet er med i det, der det bare slid og slæb, og udkommet af disse øvelser vinder intet. —*Hesereformeren*, maj, 1873.

Glæde og tilfredshed

Et tilfreds sindelag, en glad ånd, er sundt for legemet og styrker sjælen. Intet andet er større årsag til sygdom end depression, tungsind og sørgmodighed. Mental depression er forfærdeligt. —*Vidnesbyrd for menigheden* 1:702.

Få viljekraft

Når jeg rejser har jeg mødt mange som virkelig lider på grund af deres indbildning. De mangler viljekraft til at rejse sig og bekæmpe kroppens og sindet sygdom, og derfor holdes de i lidelsens trældom. En stor del af den klasse syge mennesker findes blandt de unge.

Jeg har nogle gange mødt unge kvinder som ligger i sygesengen. De klager over hovedpine. Deres puls slår nok fast, og de har godt kød; alligevel viser deres gulblege hud at de har mavesyge. Jeg har tænkt, at hvis det er deres situation, vil jeg straks vide hvad der skulle gøres for at give hjælp. Selvom jeg føler mig utilpas, vil jeg ikke kunne forvente at blive rask når jeg ligger i sengen. Jeg burde tage min viljekraft til hjælp, og forlade min seng, og gå i gang med aktivt fysisk arbejde. Jeg ville straks få regelmæssige vaner med at stå tidligt op. Jeg ville spise spartansk, og således afhjælpe min krop med en unødige byrde, og således blive munter, og hjælpe mig selv til den rette motion under åben himmel. Jeg ville ånde hyppigt, og frit drikke af rent, fersk vand. At vær helt vedholdende, modstå tilbøjeligheder til alt andet, vil det gøre underværker for at blive sund.

Sygdommenes bedrag

Jeg bliver bedrøvet over dem som ikke kun bedrager sig selv når de tror de er syge, men holdes bedraget af deres forældre og venner, som forkæler deres sygdomme og fritager dem fra arbejde. Hvis disse blev anbragt hvor de blev tvunget til at arbejde, vil de knapt bemærke de vanskeligheder, som holder dem i sengen, selvom de er dovne. Fysiske øvelser er den dyrebare velsignelse for både fysiske og psykiske lidelser. Velmotiveret motion vil i mange tilfælde vise sig som det mest effektive helbredelsesmiddel mod sygdomsbeklagelser. Nyttig beskæftigelse vil aktivere de svage muskler, og oplive blodstagnationen i systemet, og vil opvække den sløve lever til gøre sit arbejde. Blodcirkulationen vil udjævnes og hele systemet får liv til at overvinde de dårlige vilkår.

Jeg vender ofte bort fra disse selvforskyldte syge menneskers sygesenge, der dør lidt efter lidt af dovenskab, en sygdom som ingen andre end de selv kan kurere. Jeg ser unge mænd og kvinder som kunne være til velsignelse for deres forældre, hvis de ville dele livets bekymringer og byrder med dem. Men det føler de ikke noget for, fordi det ikke er passende, men man bliver noget træt af det. De bruger meget af deres tid på forfængelige fornøjelser, udfører ikke de nødvendige pligter for at få en erfaring som vil være til stor værdi for dem i deres fremtidige kampe, med det virkelige livs vanskeligheder. De lever kun for nuet, og forsømmer de fysiske, mentale og moralske kvaliteter som udruster dem til livets nødsituationer og giver dem selvtilid og selvspekt i trængslens og farens stund.—*Hesereformeren*, januar, 1871, side 132, 133.

Helligånden som styrkende middel

Dr E har taget fejl med hensyn til fornøjelsesaktiviteter og morskab og endnu mere med hans lære omkring religiøs erfaring og religiøse aktiviteter. Bibelens religion er ikke skadelig for kroppens eller sindets sundhed. Guds Ånds ophøjende indflydelse er den bedste styrke for den syge. Himlen er altid sund og frisk. Jo mere den himmelske påvirkning føles til fulde, jo mere sikker er helbredelsen for den troende patient. . . . .

Lad de syge gøre noget i stedet for at de fylder deres tanker med simpel morskab, som forringer deres egen vurderingsevne og får dem til at tro, at de lever unyttigt. Hold viljens kraft vågen, for en vågen og rigtig tilrettet vilje er en stærk lindring for nerverne. Syge er langt gladere for at blive beskæftiget og de bliver lettere helbredt. —*Vidnesbyrd for menigheden* 1:556, 557.

Helliggjort helbredelse af sindet

Jeg har fået det lys at hvis den søster du nævner støtter og opelsker sin smag for sund mad, så vil alle disse fornedrende fortryllelser forsvinde. Hun har opdyrket sin fantasi; fjenden har udnyttet hendes svage krop, og hendes tanker er ikke strammet an mod hverdagslivets vanskeligheder. Det er en god og helliggjort psykisk helbredelse hun behøver, en større tro, og aktiv tjeneste for Kristus. Hun behøver også at bruge sine muskler til udendørs praktisk arbejde. Fysisk træning vil være et af de største velsignelser for hendes liv. Hun behøver ikke at være en syg person, men en veltænkende og sund kvinde, forberedt til at gøre sin del ædelt og godt.

Al den behandling som denne søster skal have, vil kun nytte lidt, hvis hun ikke gør sin del. Hun behøver at styrke musklerne og nerverne ved fysisk arbejde. Hun behøver ikke at være invalid, men kan gøre et godt og seriøst arbejde. Ligesom mange andre, har hun en sygelig indbildning. Men hun kan overvinde det og blive en sund kvinde. Jeg har fået dette budskab at give til mange, og med de bedste resultater.

Kronisk invalidering

En gang blev jeg kaldt til at tilse en ung kvinde, som jeg kendte ganske godt. Hun var syg, og det gik hurtigt ned. Hendes moder ønskede at jeg skulle bede for hende. Moderen stod der og græd og sagde: »Stakkels børn, hun kan ikke leve længe.« Jeg mærkede hendes puls. Jeg bad sammen med hende, og talte så til hende: »Min søster, hvis du vil stå op og klæde dig på og gå til dit sædvanlige arbejde på kontoret, så vil al denne sygdom forsvinde.« »Tror du virkelig dette vil forsvinde?« – »Ja helt sikkert«, sagde jeg. »Du har næsten kvalt alle livskræfterne på grund af sygdommen.« Jeg vendte mig til moderen, og fortalte hende at hendes datter døde af en sygelig fantasi, hvis hun ikke blev overbevist om deres vildfarelse. Hun har opmuntret sig selv til at blive invalid. Nu er dette en meget enkel og ligetil skole. Men jeg sagde til hende: »Gør om på denne orden, stå op og klæd dig på.« Hun adlød, og lever i dag.—*brev 231, 1905.*

Dårlig fordøjelse kommer af frygt

Legemsøvelser vil hjælpe fordøjelsen. Det vil gavne meget at gå ud efter et måltid, holde hovet oprejst, trække skuldrene tilbage og vise mådehold. Sindet vil adspredes fra selvet til naturens skønheder. Jo mindre opmærksomhed maven skal have efter måltidet, des bedre. Hvis I hele tiden frygter at maden vil skade jer, vil den helt sikkert gøre det. Glem selvet og tænk på

noget glædeligt. — *Vidnesbyrd for menigheden 2:530.*

Mod til den fortvivlede

Fortæl de lidende mennesker om en medfølelse Frelser. . . Han ser med medfølelse på dem der betragter deres sag som håbløs. Fyldes sjælen med frygt og rædsel, kan tankesindet ikke se Kristi ømme medfølelse. Vore Sanatorier skal være redskaber til at bibringe fred og hvile til betrængte menneskesind. Hvis du kan give mod til den fortvivlede, med en håbefuld, og frelsende tro, vil tilfredshed og glæde indtage den plads, som modløs og rastløshed havde. Der vil ske forunderlige forandringer i deres fysiske tilstand. Kristus vil genoprette både sjæl og legeme, og erkende Sin medfølelse og kærlighed, og de vil få hvile hos ham. Han er den klare sol og morgenstjerne, der skinner midt i denne syndige fordærvede verdens moralske mørke. Han er verdens lys, og alle som giver deres hjerter til Ham vil finde fred, hvile og glæde. — *brev 115, 1905.*

Efterligne mirakler

Satan er flittig bibelgransker. Han ved at hans tid er kort og han prøver på alle punkter at modarbejde Guds værk på denne Jord. Det er umuligt at give noget indtryk af den erfaring, Guds folk, der lever her på jorden, vil få, når himmelsk herlighed bliver blandet med en gentagelse af tidligere tiders forfølgelser. De vil vandre i lyset, der udgår fra Guds trone. Ved englens hjælp vil der være en stadig forbindelse mellem himmelen og jorden. Satan vil udføre alle slags mirakler og omgivet af onde engle påstå at være Gud, for om det er muligt at føre endog de udvalgte vild.

Guds folk vil ikke finde sikkerhed ved at udføre mirakler, for Satan vil efterligne de undere, som udføres. Guds prøvede folk vil finde deres kraft i det tegn, som er omtalt i 2.Mos 31,12-18. De skal stille sig på det levende ord: »Der står Skrevet.« Dette er det eneste grundlag, de kan stå sikkert på. De, som har brudt deres pagt med Gud, vil den dag være uden Gud og uden håb. — *Vidnesbyrd for menigheden 9:16.*

Gribe fat i det evige

Sindets helbredelse må være fri for al menneskelig indblanding. Det må ikke lægge sig i støvet for menneskeheden, men hæve sig højt til det åndelige, gribe fat i det evige. — *brev 120, 1901.*

Satans tilsyneladende mirakler

Vi skal være på vagt imod Satans bedrageriske

kunster. Han vil tage menneskers kroppe i besiddelse, og gøre mænd og kvinder syge. Så vil han pludselig ophøre med at udøve sin onde magt, og der vil blive proklameret, at et mirakel er udført. Nu behøver vi en sand forståelse af at Jesu Kristi magt frelser alle til det yderste som kommer til ham. . . .

Mænd og kvinder skal ikke studere videnskaben om hvordan de menneskesind de omgås skal tages til fange. Det er den videnskab som Satan lærer. Vi skal modvirke alt af den slags. Vi skal ikke pille ved mesmerisme og hypnose – videnskaben fra ham som mistede sin første rang og blev udstødt fra de himmelske sale.

Videnskaben fra et rent, sundt og pålideligt kristenliv fås ved at studere Herrens ord. Dette er den højeste uddannelse som noget jordisk væsen på jorden kan opnå. Dette er de lektier som de studerende på vore skoler skal lære, at de fremkommer med rene tanker og afklaret sind og hjerte, forberedt på at stige op ad vækstens stige og praktisere kristne dydigheder. — *Manuskript* 86, 1905.

Satan anstrenger sig for at forvirre tankerne

I Tusindvis år har Satan eksperimenteret med menneskesindets egenskaber, og han har lært at gøre det godt. Ved hans diskrete virkemåde i disse sidste dage, kæder han menneskesindet sammen med sin eget, gennemsyrrer det med sine tanker; og han gør dette arbejde på en så bedragerisk måde, at dem som accepterer hans vejledning ikke ved at de ledes af ham efter hans vilje. Den store bedrager håber at forvirre mænds og kvinders tanker, så ingen andre stemmer kan høres end hans. — *brev* 244, 1907.

En farlig behandlingsmetode for sindet

Jeg er så betyngt af din sag at jeg må fortsætte med at skrive til dig, så du, i din blindhed, ikke kan se hvor du behøver fornyelse. Jeg er instrueret om at du nærer ideer som Gud har forbudt dig at arbejde med. Jeg vil nævne disse som en slags behandling af sindet. Du tror at du kan bruge denne behandlingsmetode af sindet i dit professionelle arbejde som læge. Med skær af alvorlige advarsler blev ordene sagt: Pas på, pas på hvor du sætter din fod, og sørg for dit tankesind. Gud har ikke udpeget dig til dette. At sindets teori styrer tankesindet kommer fra Satan der sætter sig som mesterarbejderne, der lægger menneskers filosofi, hvor der bør være guddommelig filosofi.

Ingen mand eller kvinde bør udøve hans eller hendes vilje for at kunne styre andres sanser eller fornuft, så at personens tankesind ligger sig passivt under nogens vilje, som udøver styringen. Denne videnskab kan nok se pæn ud, men det er en videnskab som du på ingen måde må håndtere. . . . Det er noget du hellere skal tage dig for end at menneskenatur skal kontrollere over menneskenatur.

Jeg hæver faresignalet. Den eneste sikre og sande behandling af sindet dækker meget. Lægen må uddanne folk til at se væk fra det menneskelige til det guddommelige. Han som har gjort menneskets tankesind, Han ved præcis hvad tankesindet har brug for.

Da du tog den videnskab op som du begyndte at forsvare, lavede du en uddannelse som ikke er sikker for dig eller for dem du underviser. Det er farligt at farve menneskers tankesind med sindsbehandlingens videnskab.

En bedragerisk vildfarelse

Den videnskab kan se meget værdifuld ud for dig; men for dig og for andre er det en vildfarelse Satan har beredt. Det er slangens fortryllelse som slår til åndelig død. Det spænder over meget der ser forunderligt ud, men det er fremmed for Kristi natur og ånd. Denne videnskab leder ikke til Ham, der er liv og frelse.

De stakkels forpinte sjæle som du kommer i kontakt med, har brug for mere af din opmærksomhed end du har fået. Det er i din magt at opmuntre dem til at se hen på Jesus, og forandres til Hans billede, ved at beskue Ham.

Den sande kundskab til Jesus Kristus vil lede dit tankesind. . . . i en sikker retning. Det inspirer til sand tilbedelse. Det er sjælens fællesskab med Ham som er dets liv. Ved at komme i kontakt med Ham, drages sindet til hans livs hjerte og inspireres af substansen i Hans helliggørelse.

Vær forsigtig, min bror. . . . hvor din tro bevæger sig hen. Jesus lever for at gøre mellemkomst for dig. Lad dine tanker være ét med Kristi sind. Med Hans sindelag, vil du ikke svæve til højder som fører dig ned til de laveste dybder til sidst. Leg ikke med de ting som nu ser så tiltrækkende ud, men som ikke fører til Kristus. Lad dit mål nå højere, til rent og sandt fællesskab med Ham, som du har en sikker herlighed med. Så vil din religion være en kraft for det gode. Så vil du ikke videregive det, som viser sig som en snare til død.

Kald til fuldkommenhed

Vor Frelser forstod alt om menneskenaturen, og Han siger til alle mennesker: »Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen.« Ligesom Gud er fuldkommen i Sin sfære, ligeså skal mennesket være fuldkommen i sin sfære. Dem som tager imod Kristus er blandt det antal som de helt håbefulde ord siges til: »Men alle dem, som tog imod ham, gav han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på hans navn.« Disse ord erklærer os at vi burde være tilfredse med ikke mindre end den bedste og højeste karakter, en karakter formet efter den guddommelige lignelse. Når man besidder en sådan karakter, religionens liv, tro og renhed, er det et belærende eksempel for andre. »Retfærdighed løfter et folk, men synd er folkenes skændsel.« . . .

»Men jeg er bange for, at som slangen bedrog Eva ved sin trækthed, skal også jeres sind fordærves og drages bort fra den oprigtige troskab mod Kristus.« . . .

»Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi den kamp, vi skal kæmpe, er ikke mod kød og blod, men mod magterne og myndighederne, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet. Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I må kunne stå imod på den onde dag og holde stand efter at have besejret alt. Så stå da med sandheden spændt som bælte om jeres lænder, og iførte »retfærdigheden som brynje«, tag som sko på jeres fødder villighed til at forkynde fredens evangelium, løft i al jeres færd troens skjold, hvormed I kan slukke alle den Ondes gloende pile, tag imod »frelsens hjelm« og Åndens sværd, som er Guds ord.«

Personlig erfaring med at møde falsk videnskab

Ved begyndelsen af mit arbejde havde jeg sindets behandlingsvidenskab at kæmpe med. Jeg blev sendt fra sted til sted for at erklære det falske i denne videnskab, som mange ellers gjorde sig i. Sindets behandling starter meget uskyldigt – for at afhjælpe spændingerne hos nervøst syge mennesker. Men, oh, hvilke sørgelige resultater! Gud sendte mig fra sted til sted for at irettesætte alt der angik denne videnskab.

Jeg ønsker at tale tydeligt til dig. Du er gået ind i et arbejde som ikke har plads hos en Kristen læge, og som ikke må have plads på vore sundhedsinstitutioner. Selvom denne sindsbehandling ser nok så uskyldig ud, vil den, hvis den udøves over patienterne, udvikle til

ødelæggelse og ikke til genoprettelse. I det tredje kapitel i Andet Timotiusbrev, beskrives personer der accepterer vildfarelse, hvor det ene tankesind udøver fuldstændigt kontrol over det andet tankesind. Måtte Gud forbyde sådanne ting. Behandling af sindet er en af Satans største videnskaber, og det er vigtigt at vore læger ser denne videnskabs virkelige karakter; for de vil få store fristelser igennem denne behandling. Denne videnskab må ikke få den mindste plads på vore sanatorier.

Gennem sindet kan Satan kontrollere kroppen

Gud har ikke givet noget som helst lys eller nogen opmuntring til at vore læger skal gå i gang med at kontrollere hinandens tankesind fuldstændigt, så at den ene udvirker den andens vilje. Vi må lære Guds veje og hensigter. Fjenden må ikke få den mindste fordel over dig. Han må ikke få dig til at driste at kontrollere over andres tankesind, så det bliver en maskine i dine hænder. Dette er Satans arbejdsmetodes videnskab. Sådan arbejder han når han lokker mennesker til at sælge sjælen for brændevin. Han tager kroppen, tankesindet og sjælen i besiddelse, og det er ikke længere mennesker, men Satan, som handler. Og Satans grusomhed kommer til udtryk når drankeren løfter sin hånd for at slå den hustru ned, han har lovet at elske og værne om, så længe livet varer. Drankerens gerninger er et udtryk Satans vold.

En virkelig fare

Nu, min broder, ser jeg at du er i virkelig fare. Jeg kommer med dette fordi jeg ved at du er i stor fare for at blive lokket af Satan. Vi lever i en tid hvor al slags fanatisme baner sig vej blandt troende og ikke troende. Satan vil komme ind, sige hykleriske løgne. Alt som han finder på at bedrage mænd og kvinder med, vil fremkomme.

Samtidig med at folk mister fornemmelse for deres behov for vital religion, bliver de fyldt med almindelige jordiske idéer, som de ophøjer som vidunderlige kundskaber. Læger som mister deres greb på Kristus, fyldes med deres egne idéer som de anser for at være videnskab, og kommer ind i læge-professionen som noget nyt og fremmed.

Jeg blev vækket tidligt klokken tolv, for at skrive disse ting. Lad mig sige dig det klart, at du er i en usikker sindstilstand, og at din møje for at redde dig selv, er forgæves. Ingen kan tjene to herrer. Hvis du prøver at tjene verden og Herren samtidig, vil resultatet være verdslige fremgangsmåder og systemer som det højeste i dit liv. Hvorfor? Fordi Guds ord bliver usympatisk; for hjertet får ikke lov at formes og dannes af

Helligånden. Viljen overgives ikke til Gud, og åbenbares der en fjendskab til Gud. Hjertets naturlige impulser, der tjener det naturlige menneske, vælges til at styre. . . .

Min bror, så længe du værner om dine formodninger som sandhed, kan Gud ikke oplyse dig. Med din nuværende side af karakteren, er du ikke i stand til at forstå den bedste behandling, til at indføre den principper der hviler på en solid basis. Det du må overveje mest er: »Kan jeg vedkende mig mit rette standpunkt? Er mit kald sådan, at jeg kan afgøre sager?« Dine selviske idéer må aldrig blive en styrende magt på noget sanatorium. Du skal blande dig med andre mænd og kvinder som har forståelse. . . .

Vore læger må ikke stille sig tilfreds med en halv omvendelse. De behøver at sætte hele deres lid til Kristus. Så vil et nyt hjertes sunde slag ændre atmosfæren omkring sjælen. Vær sikker på at du er accepteret af Kristus, for så stoler du på en korsfæstet og opstanden Frelseres fortjenester. Hans retfærdighed må være din retfærdighed. Han udvirker det for dig, og når du tager imod det, vil du stå retfærdiggjort under Guds tilstedeværelse. — *brev 121, 1901.*

Styre sindstankerne til Kristus

Kristus, den Almægtige Helbreder, skal ophøjes – og ikke nogen menneskelig læge. Læger, Jesus vil høre jeres bønner. Sygeplejersker, hvis I har en levende forbindelse til Gud, kan I, roligt bringe den syge frem for Ham. Han vil trøste og velsigne de lidende mennesker, forme og danne sindet, indgyde tro, håb og mod i det. Kristi liv, Kristi nåde, er den eneste kraft som sikkert kan holde i menneskets tankesind. Al anden indflydelse skal fjernes.

Ingen enkeltpersoner bør have kontrollen over en anden persons tankesind, tro at han derved får ham til at modtage store gaver. Sindets behandling er et af de farligste bedrag som kan udøves over nogen enkeltperson. Man kan mærke hjælpen for en tid, men det tankesind der kontrolleres sådan, bliver aldrig stærkt og pålideligt igen. Vi kan være ligeså svage som den kvinde der rørte ved kvasten af Kristi kappe; men hvis vi bruger vor Gudsgivne anledning til at komme til Ham i tro, vil han reagere ligeså hurtigt som han gjorde ved denne troens berøring.

Det er ikke Guds plan at noget menneske skal overgive sit tankesind til et andet menneske. Den opstandne Kristus, som nu sidder ned på tronen ved Faderens højre hånd, er den Mægtige Helbreder. Se på Ham efter helbredende kraft.

Gennem Ham alene, kan synderene komme til Gud præcis som de er. De kan aldrig komme gennem noget menneskes tankesind. Menneskeagenten må aldrig lægge sig imellem de himmelske kræfter og dem som lider.

Alle bør være i en position hvor der samarbejdes med Gud, for at rette andres tanker mod Ham. Fortæl dem om Hans nåde og kraft, som er den største Lærer verden nogen sinde har kendt. Han kom til verden for at genoprette Guds moralbillede hos mennesker. Når man ser at Satan udøver en kontrollerende indflydelse over mænds og kvinders sind, for at fremme hans onde planer, kom Kristus for at bekæmpe mørkets kræfter, bryder den kontrol, som Satan har vundet og menneskesindene. Gør Frelseren til tiltrækningspunktet.

En forkyndertjener sagde en gang at han kun kunne tro at Kristus må have kendt til nogen videnskab. Hvad kunne denne forkyndertjener have tænkt på? Videnskab! Kristus kunne have åbnet den ene videnskabsdør efter den anden. Han kunne have åbenbaret videnskabens rigdomme for mennesker, som de kunne nyde godt af indtil nu. Men da Han vidste at denne kundskab ville anvendes i uheldig øjemed, så åbnede Han ikke døren.

En farlig videnskab

Vi beder dig om at ikke sætte dig selv under noget menneskesinds kontrol. Sindets behandling er den mest frygtelige videnskab som nogensinde er blevet forsvaret. Alle onde mennesker kan bruge den til at gennemføre sine egne onde mål. Vi har ikke noget æriende med en sådan videnskab. Vi bør være bange for den. De første principper i denne, bør aldrig komme ind i nogen institution.

Kristus kan ikke gøre noget for dem som bærer åg sammen med fjenden. Hans indbydelse til os er, »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle.« Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.« Når vi i vor daglige erfaring lærer af Hans sagtmodighed og ydmyghed, så finder vi hvile. Så er det ikke nødvendigt opsøge mystisk videnskab for at lindre den syge. Vi har allerede den videnskab som bringer dem virkelig hvile – frelsens videnskab, genoprettelsens videnskab, den levende trods videnskab på en levende Frelser.—*Manuskript 105, 1901.*

*****

Til videre studium

Sindets behandling:

Råd om sundhed, 344-346;
I den store læges fodspor, 241-260;
Vidnesbyrd for menigheden 3:168, 169.

Sindets forhold til kroppen:

Råd om sundhed, 28, 29.

Kroppens helbredelse gennem sindet:

Råd om sundhed, 349, 350 (Vidnesbyrd for menigheden 3:184).

Sygelig fantasi, eksempler på effekten af forskellig uorden:

Vidnesbyrd for menigheden 1:700;
Vidnesbyrd for menigheden 2:523-536;

Ansporet af spændende læsestof:

Grundsætning for Kristen uddannelse, 163, 164.

Viljekraften til helbredelse:

Råd om sundhed, 94, 439, 440;
Den store mester, 202, 20;
Vidnesbyrd for menigheden 2:325, 428, 533.

Illustreret ved at helbrede lammelse:

Vidnesbyrd for menigheden 3:168, 169;
Den store mester, 267-269.

Kontrol af fantasien:

Råd om sundhed, 95-97 (Vidnesbyrd for menigheden 2:522-525).

Behandling af åndelige sygdomme:

Råd om sundhed, 323-325.

Virningen af guds frygt om sundhed:

Råd om sundhed, 627-630;
Vidnesbyrd for menigheden 4:552-554.

Troen ødelægges af falske systemer:

Vidnesbyrd for menigheden 1:291, 296, 297.

Efterlignende mirakler:

Budskaber til menigheden, 59, 60.

Clairvoyanter og magnetisk helbredelse:

Profeter og Konger, 210, 211.

Sektion 7—Honorarer og løn

Urimelige honorarer

Der er indvævet traditioner og skikke i troen på lægeprofessionen, at læger må at oplæres i de allerførste principper for Herrens vej. Læger der tjener for kroppens helbredelse er al arbejdet dog under Herren. Han må samarbejde med lægerne, ellers kan det ikke lykkes.

Læs venligst det femtende kapitel i Anden Mosebog. Herren gav Moses et opmuntrende budskab til Israels børn. De fortjente ikke det gode Han havde gjort og gør for dem, alligevel indgik Han en nådes pagt med dem og sagde: »Og

han sagde: »Hvis du vil høre på Herren din Guds røst og gøre, hvad der er ret i hans øjne, og lytte til hans bud og holde dig alle hans bestemmelser efterrettelig, så vil jeg ikke bringe nogen af de sygdomme over dig, som jeg bragte over ægypterne, men jeg Herren er din læge!« Læs også det syv-, otte- og ni-ogtyvende kapitel i femte Mosebog.

Guds lektie til Israel

Herren havde en lektie at undervise Israels børn med. Maras vande var en forbilledlig lektie, der viste de sygdomme der kom over menneskene på grund af synd. Det er ikke mærkeligt at jordens beboere lider af al slags sygdomme. Det er fordi de overtræder Guds lov. Sådan gjorde Israels børn. De nedbrød de barrierer som Gud i Sit forsyn, havde rejst for at beskytte dem mod sygdom, så de må leve sundt og helligt og lære lydighed under deres rejse gennem ørkenen. De rejste under Kristi særlige ledelse, som havde givet sig selv som et offer, der bevarer et folk, der altid vil komme Guds lov i hu, uanset Satans mesterlige fristelser. Omgivet af skystøtten var det Kristi ønske at holde sine beskyttende vinger under alle som vil gøre Hans vilje.

Det var ikke ved den anledning af deres rejse Israels børn kom til Mara. Før de forlod Ægypten begyndte Herren Sine instruerende lektier, så Han kan få dem til at indse at Han var deres Gud, deres Befrier og deres Beskytter. De knurrede imod Moses og imod Gud, men Herren søgte stadig at vise dem, at Han vil befri dem fra alle deres forviklinger, hvis de ser på Ham. De onder de stødte på og gennemgik, var en del af Guds store plan, hvorved Han ønskede at prøve dem.

»Så nåede de Mara, . . . Da knurrede folket mod Moses og sagde: »Hvad skal vi drikke?« Men han råbte til Herren, og da viste Herren ham en bestemt slags træ; og da han kastede det i vandet, blev vandet drikkeligt. Der gav han dem bestemmelser om lov og ret, og der satte han dem på prøve. Og han sagde: »Hvis du vil høre på Herren din Guds røst og gøre, hvad der er ret i hans øjne, og lytte til hans bud og holde dig alle hans bestemmelser efterrettelig, så vil jeg ikke bringe nogen af de sygdomme over dig, som jeg bragte over ægypterne, men jeg Herren er din læge!« Selvom Gud var usynlig for menneskenes øjne, var Han israeliternes leder, deres mægtige læge. Det var Ham der lagde det til profetiernes træer, som gør vandene anvendelige. Derved ønskede Han at vise dem, ved Sin kraft, at han kunne kurere onderne i menneskehjertet.

I Kristi sted

Kristus er den Store Læge, ikke kun for kroppen, men for sjælen. Han genopretter mennesket til sin Gud. Gud lod Sin enbårne Søn blive slået, så helbredelses egenskaber kan flyde ud af Ham, og kurere alle vore sygdomme. Læger skal handle i Kristi sted. Enhver læge som har sine fødder plantet på tidsaldrenes Klippe, drager den helbredende kraft fra den Store Læge. Den kristne læge skal gennemføre Kristi planer mere sikkert.

Da Kristus var ved at forlade Sine disciple, gav Han dem, som skulle vise Ham for verden, en ny befaling: »En ny befaling giver jeg jer,« sagde Han »at I skal elske hverandre: ligesom jeg har elsket jer, skal også I elske hverandre.« Den kærlighed som de ikke kendte før de så Jesu Kristi lidelse og død på Golgatas kors. Den nye kærlighedsbefaling blev givet for det svage, ulykkelige og hjælpeløse menneskes skyld.

For Kristi hjerte var netop trængslen et kald om hjælp. Den stakkels, syge, forladte, udstødte, modløse og fortvivlede sjæl fandt en medfølelse Frelser, en Mægtig Læge i Ham. »Han skal ikke bryde et knækket rør og ikke slukke en rygende tande, indtil han får retten ført frem til sejr.« Kristus identificerer sine interesser med din lidende menneskehed, og Han fortæller os at når vi hjælper den lidende, gør vi det for ham. . . . .

Alle som tjener for Kristus har store lektier at lære. Sabbatsmærket må sættes på Guds lovlydige folk. Holdes sabbaten i sand lydighedsånd, vil den vise at alle Guds bud kan praktiseres, »for at I skal kende, at jeg Herren er den, der helliger eder.«

Kildeudspringet for den dygtige læge

Herren har Sine øjne på alle mennesker, og Han har Sine planer med enhver. Han vil at Hans lovlydige folk skal være et udskilt folk, som praktiserer de hellige forskrifter der står anført i Hans ord. Han vil at medlemmer i lægeprofessionen fordriver alt som er kommet ind i deres praksis af selviskhed, gerrighed og uretfærdighed. Han har givet lægerne visdom og dygtighed, og Han vil at intet der smager af røveri og uretfærdighed skal praktiseres af dem, som gør Jehovas lov til deres leveregel. Ved sine egne arbejdende agenter, har Han skabt materiale der vil genoprette syge til at blive sunde. Hvis mennesker vil bruge den visdom Gud har givet dem rigtigt, vil det være et sted der ligner himlen. . . . .

Vi behøver alle en langt højere, renere, helligere tillid til Gud. Enhver læge bør være sand og oprigtig. Han skal under ingen omstændigheder

bedrage sine patienter. Hvis han udfører en enkel operation, skal han tage en rimelig betaling. De vederlag som andre praktiserende læger tager, skal ikke være hans kriterium. De syge kroppe som han arbejder med, er Guds ejendom. Han har sagt: »Ved i ikke, at I ikke tilhører jer selv? I er jo købt og prisen betalt; ær derfor Gud i jeres legeme!«

Den urimelige betaling som lægerne tager i dette land [Australien], når de kaldes til at hjælpe lidende mennesker, sker i røveri og svig. Gud gav lægerne deres visdom og dygtighed. Det er ikke mennesker som bevarer livet; det er den Store Helbreder. Men fattige mennesker betaler ofte for ydelser de aldrig har fået. . . . .

Afkræves i retfærdig dom

Gud kræver at læger vil reformere behandlingsmetoderne for de syge. Han kræver at læger vil samarbejde med Ham. Han afkræver retfærdig dømmekraft blandt læge-udøvere, som handler i Hans sted. Den læge som elsker sin broder ligesom han elsker sig selv, vil ikke afkræve ekstraordinære priser. Der må finde en forandring sted. Det er lige så væsentligt at der sker reformer inden for lægeområdet ligesom med andre fagområder. Advokater og doktorer tilraner sig alvorligt med deres honorarer. Herren ser alle disse ting. Troende læger må ikke følge nogen af de traditioner skikke eller praksis som Gud fordømmer. Han er Guds tjener, der arbejder i Kristi sted, som Hans repræsentant, og hans arbejde, hans vægt og mål, bliver revideret over for Gud. Guds bud må være lægens standard. Han må måle sit daglige liv ved lovens principper.

Templet renses

Kristus irettesatte farisæerne og de lærte for loven, på grund af den uærlige praksis som de indførte i tempelets sale. Disse mænd påvirkede køberne og sælgerne til at købe kvæg til laveste pris, og så sælge dem til deres højeste pris, der kom langvejs fra, som ikke havde deres ofre med sig, og blev tvunget til at købe dem i Jerusalem. Da disse mænd sad ved bordet, og talte pengene de fik ved røveri og overpriser, stod Kristus over for dem. Hans øjne lynede af harme, da Han så bedragede overførsler, som blev gennemført. Han tog en svøbe op af små snore, som var blevet brugt til at drive kvæg til templet, Han drog dem ud som havde solgt og købt, og væltede vekselerernes pengebord og deres stole der solgte duer, og sagde: »Der står skrevet: »Mit hus skal kaldes et bede hus;« men I gør det til en røverkule.«

Derefter udøvede Genopretteren, sit sundhedsmissionsarbejde. »Og der kom blinde og

lamme til ham i helligdommen, og han helbredte dem.«

Markedspladserne, kræmmerboderne behøvede renselse. Advokatembedsmændenes retssale og lægekollegierne behøver at blive rensed. Skal vi sige at sundhedsmissionærarbejdet behøver renselse? Kristus, som kom til vor verden for at åbenbare Faderens ømme medfølelse hjerte for os, har vist os metoder som sabbathholderne skal følge i deres arbejde. Disse specificeres tydeligt i otteoghalvtredsindstyvende kapitel i Esajas bog. Gud vil ikke være i selskab med uærlige transaktioner. Den sjæl som holder sabbaten, er præget med Guds regeringstegn, og han må ikke vanære dette tegn. Ved at undersøge Guds ord nøje, kan vi vide om vi har kongens mærke, hvorvidt vi er blevet valgt, og sat til side for at ære Gud. Læs venligst Femte Mosebog 6,4-9 og Ezekiel 20,12-20....

Gud vil aldrig, aldrig lade noget menneske gå igennem Guds Stads perleport, som ikke bærer den trofastes tegn, Sit regeringsmærke. Enhver sjæl som frelses vil værne om sande principper, som kommer af sandhedens kerne. Han må fæstne sig selv med gyldne lænker til Den sande Guds evige kraft og kærlighed. Han må være loyal mod Guds ords principper, loyal mod den evige pagt som er et tegn mellem mennesket og dets Skaber.

En samvittighed Gud lærer

Den store og ophøjede retfærdighed, skal kontrollere opførelsen. Styrken ved sindets, oplæringen og kraftens indflydelse, vil ikke forsikringspapir for menneskets evige liv. Gud vejer handlingen. Enhver må forme en individuel karakter efter Kristi lignelse. Han må have en samvittighed Gud har oplært. Han må se bag alle løfterne hos den Almægtige, som han må samarbejde med som agent for Hans viljes udførelse. Hvis mennesker ikke vil tage dette standpunkt, vil han begå troens skibbrud. Gud vil aldrig forsikre det menneske evigt liv, hvis anker ikke er sikkert fæstnet til himlens uforanderlige lov. Han må åbenbare den Kristus der arbejder i ham, med hans lærdomsmæssige forskrifter, med hans praktiske lydighed.

Den sjæl som taler med Gud gennem Skrifterne, som beder efter lys og åbner sit hjertes dør for Frelseren, vil ikke få onde fantasier, verdslige beregninger eller ærgerrige lyster efter ære eller udmærkelser på enhver måde. Han som søger efter sandheden, som efter skjulte rigdomme, vil finde at det er Guds måde at kommunikere Sit ord på. David siger: »Tydes dine ord, så bringer de

lys, de giver enfoldige indsigt.« Dette betyder ikke at de er forstandigt svage, men dem som, uanset deres position, har en sand fornemmelse af deres behov samtale med Gud, ligesom Enok hade. Guds ord vil forædle sindet og helliggøre menneskeagenten, sætte ham i stand til at blive samarbejder med guddommelige agenter. Guds hellig lovs ophøjede stand vil betyde så meget for ham, ligesom en standard for al hans livspraksis. Det vil betyde hellighed, som er helhed hos Gud. Idet menneskeagenten presser sig frem på den sti der er banet for Herrens genløste, at vandre på, idet han tager imod Jesus Kristus som sin personlige Frelser, vil han få næring af livets brød. Ordet er ånd og liv, og hvis det kommer ind i det daglige liv, vil det forædle hele menneskenaturen. Hans sjæl vil få åbnet et udsyn til Frelserens kærlighed, som den skildres ved den inspirerede pen, så hans hjerte vil blødgøres i ømhed og brødebetyngelse.

Vi skal se og forstå den belæring den store apostel har givet os: »Som nyfødte børn hige efter ordets uforfalskede mælk, for at I ved den kan vokse op,« forståelsen af og ligheden til Kristi karakter. Karakterudvikling, vækst i kundskab og visdom, vil være det visse resultat af at give ordet føde.

Hvad vil Jesus gøre?

Vi gør vore medarbejdere, vore forkyndertjenere og læger, opmærksom at nøje overveje deres arbejde, i fuldstændig lydighed mod Guds ord forskrifter. Spørg nøje ved hvert skridt: Hvordan vil min Frelser handle inden for dette arbejdsområde? Hvilket indtryk efterlader jeg folk? Jeg skal bære åg med Kristus i arbejdet, som sundhedsgenopretter for krop, sind, hjerte og sjæl. Hvor nøje bør enhver læge ikke repræsentere Mesteren! ...

Nye arbejdsmetoder

Det er på tide at Guds folk, dem som bærer Hans riges tegn, og hvis autoritet udgår fra et »der står skrevet«, at disse arbejder. Verden er vor arbejdsområde, og vi skal kæmpe for at give det sidste nådesbudskab til verden. Alle vore handlinger skal overvåges med nidkære øjne. Vær på vagt som læger. I kan tjene Herren i jeres stilling, når I arbejder med nye metoder og udskriver medicin.

Som reformatorer skal vi forny lægepraksissen ved at uddanne hen mod lyset. Vort arbejde skal udføres under Guds fulde accept. Vi skal udøve strenge barmhjertigheds og retfærdighedsprincipper. Vort arbejde skal ikke være en klædning der syes sammen af bindende tråde. Vi

må se efter Guds fuldkommenhed. »Thi Guds medarbejdere er vi; Guds ager, Guds bygning er I.« Vi skal fundament for alle bygninger grundige og solide, som de skulle stå evigt. — *Manuskript* 63, 1899.

Fremvise redelige principper

Ærlighed, renhed, retfærdighed, barmhjertighed, kærlighed, medfølelse og sympati skal indbefattes i sundhedsmissionsarbejdet. I alt dette arbejde skal bibelreligionen praktiseres. Herren ønsker ikke at nogen skal arbejde som Hans repræsentanter, som følger verdslige lægers forkerte skikke og praksis, når lidende mennesker behandles. Vore læger behøver at reformere sig når der kræves store vederlag for kritiske operationer. Og reformen bør brede sig til mere end dette. En ublu sum afkræves ofte for små tjenester, fordi det er meningen at lægerne skal styres af de vederlag verdslige læger afkræver. Nogle følger verdslig politik, for at samle sig midler, som de siger det, for at samle midler til Guds sag. Men Gud accepterer ikke disse ofre. Han siger: »Jeg hader røveri af brændofferet.« Esajas 61,8. Dem som behandler deres medmennesker uretfærdigt, så længe de bekender at tro mit ord, vil jeg dømme for at fremstille Mig så forkert.

Idet disse ting blev præsenteret for mig, sagde min Lærer: »Institutioner som er afhængige af Gud og samarbejder med Ham, må altid arbejde efter Hans lovs principper. Det er ikke retfærdigt at kræve en stor sum, for nogle få minutters arbejde. Læger som er under den store Læges disciplen som verden nogen sinde har kendt, må lade evangeliets principper sætte alle honorar. Lad Guds barmhjertighed og kærlighed blive skrevet på alle dollars der indkasseres.«

Når vore sanatorier ledes som de burde, vil der gøres et stort sundhedsmissionsarbejde. Enhver vil gøre sit arbejde på en måde og i en sådan ånd, at han vil skinne som et lys i verden.

Gud afkræver et praktisk Kristuslignende arbejde. Patienter der kommer til vore sanatorier skal se principperne i det otteoghalvtredsindstyvende kapitel i Esajas bog blive gennemført. Dem som har accepteret sandheden, skal praktisere den fordi det er sandheden. I Guds værk på vore institutioner skal sandheden bevares med al sin hellige indflydelse.

Religiøse principper må fastholdes

Lægeudøveren bør holde sine religiøse principper klare og uplettede alle steder. Sandhed bør stå øverst i hans praksis. Han skal bruge sin

indflydelse som et sjælsrenselsesmiddel ved Retfærdighedens Sols helbredende stråler. Når tiden kommer hvor lægerne ikke kan gøre dette, vil Herren ikke oprette flere sundhedsinstitutioner blandt syvendedags adventisterne. Høje priser strømmer over verden; men de rigtige principper skal indføres i vort arbejde. Bibelstandarden skal fastholdes. Herrens vej, retfærdighed, barmhjertighed og sandhed, skal følges op på. Der må ikke sendes for store regninger for lette operationer. Lønkravet skal stå i forhold til det udførte arbejde.

Det arbejde der gøres på vore lægeinstitutioner skal svare til navnet, »Lægmissions arbejde.« Vi vil ikke at Herren skal tænke dårligt om os, fordi vi præsenterer Kristi arbejde dårligt. Gud har ikke givet os lov til at arbejde som ikke vil stå domsprøven. Han ønsker ikke at nogen institution oprettes af Hans folk skal have omdømme som Ananias og Safira havde. Når vi vil berygtes for selvpofrelse, gavmildhed og helligelse til den kristne tro, så solgte Ananias og Safira deres ejendomme, og lagde ejendommene for apostlenes fødder, og gav ud for at de havde givet alt de havde. De var ikke blevet tilskyndet til at give alt til sagen. Gud ville acceptere dele. Men de ønskede at det skulle se som om de havde givet det hele. Således prøvede de at vinde det omdømme de dækkede over, og på samme tid holde en del af deres penge tilbage. De mente at de havde lagt en god plan; men de snød Herren, og Han behandlede dette uden omsvøb, det første bedrag og falskneri i den nydannede kirke. Han slog dem begge ihjel, som en advarsel til alle at ikke vinde gunst på bekostning af sandhed.

Vi skal ikke fremstille det forkert som vi bekender at tro, for at vinde andres gunst. Gud foragter forkerte udlægninger og udflugter. Han vil ikke tolerere mennesker som siger det, og ikke gør det. Det bedste og ædlest arbejde udrettes ved fair og ærlig behandling. — *Manuskript* 169, 1899.

En andel af det er en snare

Herren viste mig at du har begået slående fejl ved at tage alle de penge du har fået for dit øjne, ører og tunge-arbejde udover den grundløn. Dette er en snare for dig. Det har en vildledende indflydelse på dig. Dit store ønske om opvisning leder dig til overdådighed. . . .

Pligt mod at være Hellig og ufordærvet

Kun den rene, elskelige og gode efterretning er sikkert for os at følge. Menneskevæsener er under den helligste forpligtelse under Gud for at være hellige og ufordærvede; for de er blevet købt for

en pris, endog for Guds Søns dyrebare blod. Ved deres dåbsløfte er de højtideligt forpligtet til at ikke gøre noget som ikke bringer kristnavnet i dårligt ry. Over for Faderen, Sønnen og Helligånden har den bekendende kristne lovet at bortlægge stolthed, ærgerrighed og vantro. Og idet den sande kristne der søger at opfylde dette løfte, vokser han i mistillid til selvet. Han gør sig hele tiden mere afhængig af Gud. Hans ærbødighed og kærlighed til Frelseren vokser konstant, og han er et levende vidne for sin Mester. Han erkender hvad det vil sige at være et Guds barn. Han erkender at Guds rensende blod sikrer ham tilgivelse, og karakterhøjnelse. Åndeligt vokser han som det knejsende cedertræ. Han har dagligt samfund med Gud, og han har et forråds-kammer af kundskaber han kan trække af. Han har et mægtigt kendskab til Skrifterne. Hans fællesskab med Faderen og Sønnen, og han ved mere og mere om den guddommelige vilje. Han fyldes hele tiden med større kærlighed til Gud og sine medmennesker.—*brev 46, 1901.*

Tager vare på forbruget

Hvis læger føler at de ikke får nok løn, bør deres forhold undersøges. Hvis deres arbejde er for tungt, bør andre komme ind og dele deres ansvar, og de bør få mindre at gøre. Vi er involveret i et vigtigt arbejde, og der må udvises stor omhu for at brugen af midlerne. Der er en verden til at modtage lys. Sjæle der ikke advares går tabt. Hvis der betales højere løn til dem som burde være tilfredse, vil dette føre til at andre medarbejdere, som der er brug for, holdes ude, men som ikke kan ansættes fordi der mangler midler. — *Manuskript 59, 1912.*

Politiske grundprincipper vanærer Gud

Der er dem som vil foreslå dig at du må være et taktisk menneske for at få succes med din profession; nogle gange må du forlade den strenge retskaffenhed. Disse fristelser bydes hurtigt velkommen i menneskehjertet; men jeg siger det som jeg ved. Lad dig ikke bedrage eller forlokke. Forkæl ikke selvet. Slå ikke en dør op, som fjenden kan komme ind ad og tage sjælen i besiddelse. Det er farligt at slække på den strengeste retskaffenhed første gang. Vær realistisk over for dig selv. Bevar dine gudgivne værdighed i Guds frygt. Der er stort behov for at enhver læge-medarbejder kan gribe fat i og bevare den Uendelige Krafts arm.

Det taktiske princip er noget der visselig vil føre ud i vanskeligheder. Han som betragter menneskers gunst som mere ønskværdigt end Guds gunst vil fristes til at ofre princippet frem for verdslig vinding eller anerkendelse. Derved

ofres troskaben mod Gud hele tiden. Sandhed, Guds sandhed, må værnes i sjælen og bevares i himlens styrkes, ellers vil Satans magt vriste det fra dig.

Giv aldrig den tanke næring at en ærlig, sandfærdig læge ikke kan få fremgang. En sådan indstilling vanærer sandhedens og retfærdighedens Gud. Han kan få fremgang; for han har Gud og himlen på sin side. Afvis alle lokkemidler der giver sig ud for at være stærke. Hold fast i din renhed i Kristi nådes styrke, og han vil opfylde Hans ord for jer. — *Råd til forældre, lærere og studerende, 485-486*

Løfter til selvopofrende medarbejdere

Lad enhver arbejde efter selvopofrelsens principper. Arbejd så længe dagen varer; for natten kommer, hvor ingen kan arbejde. Som Guds folk arbejdes alvorligt, ydmygt og selvopofrende, vil de vinde den store løn som Job taler om: »Øret hørte og priste mig lykkelig, ...den, det gik skævt, velsignede mig, jeg frydede enkens hjerte.« Kristus vil anerkendes som Skaber og Genløser. Dem som er medarbejdere sammen med Gud vil blive anerkendt og påskønnet. Anerkendelsen af Guds trofaste tjenere forringer ikke taknemmeligheden og prisen det mindste, som vi giver Gud og Lammet.

Når de genløste står omkring Guds trone, vil dem der er blevet frelst fra synd og fordærv komme til dem der arbejdede for dem med grådvalte ord: »Det var uden Gud og uden håb i verden. Jeg gik tabt i fordærv og synd. Jeg hungrede efter fysisk og åndelig mad. Du kom til mig i kærlighed og medynk, og gav mig føde og klædte mig. Du pegede mig hen til Guds Lam, som bærer alverdens synd bort.»—*brev 74, 1901.*

Berede for evigheden

Gør din livsberedelse for evigheden. Du må ikke miste et øjeblik. Holder du Guds bud? Er du bange for at krænke ham? Mærker du din afhængighed af Kristus? Erkender du at du må holdes ved Hans kraft, hvert øjeblik? Er dit liv dagligt fyldt med underdanig tilfredshed og taknemmelighed?

Kristus anerkender sundhedsmissionsarbejderne, ikke fordi de bærer det navn de har, men fordi de er under denne Overlæges vejledning, som forlod himlen for at give Sit liv for verdens liv. Han siger: »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger! . . . . Den, som har mine befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig; og den, som elsker mig, skal elskes af min Fader; og jeg skal elske ham og åbenbare mig for ham.«

Så beviser I, som vidner for Gud, at I er under den store Lægmissions disciplin og oplæring; at I har lagt jer selv i hans hænder, for at udvise Hans Ånd, og vise verden den hellige karakter i Hans store værk, og åbenbare fordelene ved Hans vejledning over for ikke-troende.

En sundhedsmissionær har ikke værdi for Guds sag, hvis alle principperne i det navn han frembærer, ikke udvikles i hans liv. Kristi evangelium skal bringes ind i det daglige liv. Med vort liv skal vi, så vidt vi kan, sætte et eksempel for verden, hvordan livet i himlen vil være. Dette forventer Kristus af alle som hævder at være sundhedsmissionærer. De skal ikke værne om et eneste princip der er fordærvet af selviskhed. De skal stå over for verden som Kristi efterfølgere, få del i Hans selvfornægtelse og ydmygelse og bebude Hans komme.—*brev 63, 1903.*

Råd til en ung læge

Herren har givet dig dit arbejde. Han forventer at du hver uge skal tale med dig selv, finde ud af hvordan du handler med din Herres gods. Belaster du din mentale, moralske og fysiske kræfter for at behage Herren, som ønsker at du skal samle talenterne ved at bruge dem, Han har givet dig? Du befries under ingen omstændigheder for at udøve sparsommelighed. Der er nye marker der skal indtages, og for at indtage disse kræves der streng sparsommelighed. Vil du indtage disse marker, ligesom du har indtaget _____, tilfreds med at lade andre udvise selvfornægtelse og løfte korset, medens du føjer din fantasi, ødsler med dine penge for at det skal se ud af noget?! Gud forlanger at du udretter noget godt, med al din indflydelse. Så vil der kunne ses de bedst salige resultater.

Du behøver at lære kunsten at bruge dine talenter til Hans ære som har lånt dem til dig. Dette kræver studium, bøn og helligelse. Nogle synes at ikke have nogen oprigtig idé om håndtering af penge. De lader hundredvis af dollars gå gennem deres hænder, uden at gøre noget for Gud. . . .

Opelske renhed, selvfornægtelse, og ydmyghed

Gud kalder dig til at styrke dig selv. Være en mand. Lægge din øsselhed bort. Overdådige tanker må ikke få frit løb i sundhedsmissionsarbejdets navn. Det er på høje tid at vi bliver kristne af hjerte. Renhed, selvfornægtelse og ydmyghed bør karakterisere vore liv. . . .

Der er et stort arbejde der skal gøres. Gør I alt I kan, for at hjælpe? Gud har givet os et hverv som

engle kunne misunde. Lægmissionsarbejdet må udføres. Tusinde af tusinde mennesker går tabt. Guds medfølelse bevæges. Hele himlen ser på med intens interesse for at se hvilket præg sundhedsmissionsarbejdet vil tage under menneskevæseners ledelse. Vil mennesker drive handel med Guds forordnede plan, at nå jordens mørke steder, hvor Hans godgørelse manifesteres?

Sundhedsmissionsarbejdet er en hellig sag efter Guds egen plan. Efter Adams overtrædelse blev der betalt en kostbar pris for at redde den faldne slægt. Dem som samarbejder med Gud i hans møje for at frelse, arbejder efter linjer som Kristus arbejdede efter, vil blive helt succesrig. Kirken er pålagt at bidrage Guds frelsende nåde til verden, uden tøven. Vi skal ikke dække over barmhjertighed, med selviskhed og så kalde det for sundhedsmissionsarbejde.

Kirken, en lysets engel

Vi har ingen tid at spille. Gud har tilvejebragt midler til at helbrede syndere. Ved uselvisk arbejde fremvises Hans sandhed. Dette er den betroelse Han har givet os, og den skal udvirkes til fulde.

Hvornår vil kirken gøre sit bestemte arbejde? Den fremstilles som en lysets engel, der flyver over himlen med det evige evangelium der skal proklameres for verden. Dette fremstiller den hastighed og ligefremhed som kirken skal udrette sit arbejde med. I sundhedsmissionsarbejdet skal Jesus beskue Sin sjæls møje. Mennesker skal hives som brændende stykker ud af bålet.

Himlen overvåger

Men der er kommet en forandring som har forhindret det arbejde som Gud har planlagt skal pågå uden spor af selviskhed. Hele himlen overvåger med intens iver for at se hvad der kommer ud af det værk som er så stort og så vigtigt. Gud overvåger, det himmelske univers overvåger; og sjæle går tabt. Er det igennem nådens virksomhed at Gud førhen har udvist Sin nåde at redde og genoprette, at det så drejer sig om selvisk handelsvarer? Skal den virksomhed himlen har forordnet for at bringe mennesker godt og forherlige Gud, gå tabt på grund af en ubetænksom forvaltning? Skal Guds velsignede virkekraft bruges af dem der bekender at tro sandheden, ved at købe, sælge og få vinding?

Erfaringen fra apostlenes tid vil komme til os, hvis mennesker vil bearbejdes af Helligånden. Herren vil trække Sin velsignelse tilbage, hvor de selviske interesser får frit løb; men Han vil give

Sit folk gode besiddelser over hele verden, hvis de vil bruge dette for at opløfte menneskene. Hans arbejde skal være et tegn på Hans godgørenhed, et tegn der vil vinde verdens tillid og bringe ressourcer ind til Hans riges fremme.

Et eksempel der smitter

Gud vil prøve menneskers oprigtighed. Dem som vil fornægte sig selv, tage korset op og følge Kristus, vil få et stadigt arbejde at udrette for at genoprette den faldne menneskelige orden. Dem som ofrer sig for sandheden gør stort indtryk på verden. Deres eksempel er smitsomt og overbevisende. Mennesker ser at der i kirken er den tro som virker ved kærlighed og renser sjælen. Men når dem der bekender at arbejde for Gud søger at gavne sig selv, så forhaler de arbejdet stærkt og bringer skam over det. . . .

Guddommelig autoritet anerkendes

Svigt aldrig den sande standard, heller ikke om det gør dig til en tigger. Gud har sat en høj standard for retfærdighed. Han har sat en tydelig skillelinje mellem menneskelig og guddommelig visdom. Alle som arbejder på Kristi side må arbejde på at frelse, ikke på at ødelægge. Verdslig politik skal ikke være Guds tjeneres politik. Guddommelig autoritet skal anerkendes. Menigheden på jorden skal repræsentere himmelske principper. Midt i uretfærdighedens, bedrages, røverierne og forbrydelsernes frygtelige forbund, skal menigheden skinne med lys oppefra. I Kristi retfærdighed skal den modstå det fremherskende frafald. — *brev 38*, 1901.

Som Kristi tjenere

Uanset hvilket arbejde vi gør, skal vi gøre det for Kristus. Der er mange slags timeligt arbejde der skal gøres for Gud. En ikke-troende vil gøre dette arbejde mekanisk, for den løn han modtager. Han kender ikke samarbejdsglæden med MesterArbejderen. Der er ingen åndelighed i hans arbejde, som tjener selvet. Almindelige motiver, almindelig stræben, almindelig inspiration, et ønske om at anses for dygtig af mennesker, er regler i hans liv. Disse kan modtage ros fra mennesker, men ikke af Gud. Dem som er sandt forenet med Kristus, arbejder ikke for den løn de modtager. Medarbejdere sammen med Gud, bestræber sig ikke for at ophøje selvet.

På den sidste store dag vil der tages beslutninger som vil overraske mange. Menneskelig bedømmelse vil ikke have plads i de beslutninger der tages. Kristus kan og vil dømmehver sag; for Han har fået overdraget alle domme af Faderen. Han vil bedømme tjenester som er usynlig for mennesker. De mest hemmelige tir

ligger åbne for Hans altseende øjne. Når alle menneskers Dommer skal gøre Hans ransagelse, vil mange af dem som påskønnes af mennesker, blive sat bagerst, og dem som er blevet sat på det laveste sted af mennesker, vil tages ud af rækkerne og sættes først.—*The Review and Herald*, 31.juli, 1900.

Hjerteransagende spørgsmål

Jeg spørger dem som lever i egensindighedens tomhed: Vil du fortsætte med at handle som om du ikke var ansvarlig for at udvise selvornægtelse? Hvad er formålet med dit liv? Hvad godt udretter du? Kan du tillade dig at leve for dig selv? Kan du få evigt liv, så længe du lever sådan? Har Gud ikke en plads og et arbejde til dig? Er der ikke noget mere du kan gøre end blot at behage og tilfredsstille selvet?—*brev 4a*, 1902.

To klasser af tjenere

Fra en prædiken, Grimsby, England, 19. sept., 1886.

I de sidste dage er der kun to partier, den ene ved den højre hånd og den anden ved den venstre, og Kristus siger til den ene: »Kom hid, min Faders velsignede! arv det rige, som har været jer beredt, fra verdens grundvold blev lagt. Thi jeg var sulten, og I gav mig at spise; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer af mig; jeg var nøgen, og I gav mig klæder; jeg var syg, og I så til mig; jeg var i fængsel, og I besøgte mig.« Og de svarer: Når så vi dig således og tjente dig? Og Kristus siger: »Sandelig siger jeg eder: hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre dér, har I gjort imod mig.« Men til dem til venstre siger han: »Gå bort fra mig, I forbandede! til den evige ild, som er beredt Djævelen og hans engle.«

Den første klasse har fået Kristus indvævet i deres karakter, og de var ikke klar over noget de havde gjort. »Kom hid, min Faders velsignede!« lyder hilsenen, »arv det rige, som har været jer beredt, fra verdens grundvold blev lagt.« Her ser vi at Kristus identificerer sig med faldne mennesker. Han vender sig til dem på den venstre hånd og siger: »Jeg var sulten, og I gav mig at spise; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer af mig; jeg var nøgen, og I gav mig klæder; jeg var syg, og I så til mig; jeg var i fængsel, og I besøgte mig.« Så spørger de Ham: »Når så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel uden at tjene dig?« Og svaret kommer: »Sandelig siger jeg eder: hvad I ikke har gjort imod en af de mindste der, har I heller ikke gjort imod mig.« Ikke den største men den mindste.

Nuvel, vi ønsker at bringe Kristus ind i vort hverdagsliv. Dem som ikke gav den sultne mad, eller den nøgne klæder, eller besøgte den syge, var ikke klar over det, og hvorfor? Fordi de havde uddannet og oplært sig selv i egensindighedens skole, og resultatet var at de mistede himlen og den evige lyksalighed som de kunne have haft, om de havde helliget deres kræfter til Gud. — *Manuskript 16, 1886.*

En ros til sjælevindere

Der vil komme en velsignet ros, en hellig velsignelse til de trofaste sjælevindere. De vil slutte sig til de glade i himlen, som råber høsten hjem. Hvor stor vil glæden være når alle Herrens genløse skal modes, samles i de boliger der tilberedt dem! Oh, hvilken glæde til alle som har været upartiske og uselviske medarbejdere sammen med Gud, i fremførelsen af Hans værk på jorden! Hvilken tilfredshed hos enhver høstmand, når Jesu klare og musikalske røst vil høres, når han siger: »Kom hid, min Faders velsignede! arv det rige, som har været jer beredt, fra verdens grundvold blev lagt«! . . .

Frelseren bliver ophøjet, fordi han ikke døde forgæves. Med glade, frydefulde hjerter skal de, som har været Guds medarbejdere, se de fortabte, døende syndere, som deres sjæl har haft møje for, og de skal mættes. De angstfulde timer, de har tilbragt, de indviklede tilstande, de kom ud for, deres hjertesorg, når nogen ikke ville se og forstå, hvad der tjente til deres fred, det er alt sammen glemmt. Den selvfornægtelse, de udviste for at støtte arbejdet, huskes ikke mere. Når de ser på de mennesker, de søgte at vinde for Jesus, og ser dem frelst, evigt frelst, som vidnesbyrd om Guds barmhjertighed og en Genløseres kærlighed, da genlyder himmelhvælvingerne af lovprisning og taksigelse. — *The Review and Herald, 10. oktober, 1907.*

Vinding der er tab

Gud vil visselig vende alt, der er vundet af selvisk og uretmæssig omgang, vende alt det bort. Min bror, dine sanser må renses og helliges. Vi må nå en højere standard. Vi må våge, vi må bede, altid stå parat til at handle. — *brev 13, 1902.*

*****

Til videre studium

Honorarer og løn:

Råd om sundhed, 302-320 (Vidnesbyrd for menigheden 7:206-209, Vidnesbyrd for menigheden 8:142-144).

Ønske om højere løn:

Råd om sundhed, 299.

En lektie fra Salomons regering:

Profeter og konger, 61-65.

Lægers og præsters løn sammenlignes:

Vidnesbyrd for menigheden 1:640, 641.

Institutionens løn i forhold til fremgangen:

Vidnesbyrd for menigheden 8:142, 143.

»Ikke bestukket af velstand eller skræmt af armod «:

Livsskildringer af Ellen G. White, 302.

Enkelthed og sparsommelighed:

Råd om sundhed, 319, 320.

Rimelig løn til kvinder:

Råd om sundhed, 365.

Sektion 8—Råd og formaninger

Vor holdning over for Herrens institutioner

I de senere år har jeg skrevet mange ting til vore brødre og søster i Amerika, i Europa og i Australien om den holdning de har over for vort samfunds institutioner. Nu sender jeg nogle af disse ting til jer, som betimelig belæring.

Fra et brev skrevet i 1889, citerer jeg:

“De som bærer på tunge ansvar på vore institutioner bør styrkes og understøttes af den kundskab som medlemmerne på alle steder beder for, for disse institutioners fremgang. Hvis menighederne ikke føler at det arbejde der udrettes på vore institutioner er det vigtigste arbejde, og at medarbejderne behøver deres sympati, og hjertelige, og forstandige samarbejde, vil denne mangel sinke værkets fremme. Det er ikke sjældent at man beklager sig til mænd, der bærer tunge byrder. Disse mænd bliver modløse, fordi uhellige elementer i menighederne, der elsker at snakke, og sige: »Rapportér, og vi vil rapportere det.» Dette giver større arbejde til mennesker der allerede er overbebyrdede.

»De som dagligt helliger sig selv til Gud, og vover at holde deres hænder oppe som bærer ansvar, vil blive velsignet af Himlen. Vi skal involvere os i et stort arbejde, og Satan vil bruge al sin kraft på at vinde de mænd og kvinder over på sin side, som samarbejder med Gud, at gøre et dyrebart arbejde, hvis de renses, helliggøres, og vejledes af Helligånden, hvis de havde varme, sande hjerter med øm kærlighed og viste passende respekt for dem som Gud har udpeget til at bære et ansvar og vigtigt arbejde. Mennesker som er engageret i Mesterens tjeneste er ofte blevet såret

af dem som tænker og taler ondt, og skaber mistillid og jalousi, som ikke brude tolereres eller holdes i live af uheldiggjorte tunger.«

Netop disse principper blev vore brødre og søster gjort opmærksom på under Iowa-konferensen i 1902. I en meddelelse til disse står denne instruks:

Menighedsmedlemmernes forhold til sundhedsmissionærere

»Under dåbsløftet har menighedsmedlemmerne sluttet pakt at forblive under Faderens, Sønnens og Helligåndens kontrol. Derefter fristes nogle til at trække sig fra Guds Ånds indflydelse, og tjene fjenden. De taler forfængeligt, urostiftere. I stedet for at helbrede og genoprette, så skader de og ødelægger.

»Hvor forsigtige må de personer ikke være, som hævder at elske og frygte Gud, med de institutioners omdømme, som Gud selv har oprettet efter Hans ord! Hvor forsigtig bør enhver bekendende kristen ikke være med deres omdømme, hvis arbejde det er et lindrende menneskevæsener. Lægen behøver rolige nerver. Kan mænd og kvinder ikke forstå, at når de hele tiden drister sig at skade og nedgøre Herrens udpegede lægers rygte, som har fået et særligt arbejde, disse Guds tjenere mærker skarpt de sår disse uheldige udtryk giver? Deres hjerter bliver forslået og gjort ømme af den kritik, nedsættende bemærkninger, det ukristne eksempel og deres praksis som bør stå som støtter for mænd der handler som Guds hjælpende hånd.

Hensynsløs og grusom kritik

»Mange bekendende kristne er blevet Satans agenter, som bruger dem til at kritisere og gøre dem modløse helt til døden, som Gud har udpeget til at gøre det vigtigste arbejde. Mange ord er blevet sagt som går imod sandhedens og retfærdighedens principper; mange ord er blevet skabt som skaber mistanke og mistillid. Kan de stakkels sjæle som så længe har været på vej, ikke se at de med deres handlemåde helt uvidende tjener fjenden for al retfærdighed? Kan de ikke se at de driver succesrige medarbejdere over på Satans slagmark, for at blive kastebold for fristelser?

»Mange af disse ubesindige talere ved ikke hvad de gør. De kan ikke se at deres ord gør dem modløse som Gud har udpeget til at repræsentere Jesus Kristus og Hans sandhed for denne tid. De helligede læger gør den Store Genoprettets arbejde, når de hjælper de lidende mennesker, som har sagt: »Sandelig hvad I har gjort imod en

af disse mindste, mine brødre, har I gjort imod Mig.« Mattæus 25,40.

»Lad dem hvis læber ikke er helliggjort, indse at de, for deres egne sjæles skyld, nu bør lade sig omvende så at deres ord kan blive en smag af liv til liv, og ikke af død til død. Det er på tide at de forfængelige talehoveder reformeres. Lad enhver begynde at forny sig, og bygge over i sit eget hus. Lad ethvert menighedsmedlem oplyse byrderne og opmuntre sine brødres hjerter, ved at holde deres hænder oppe og styrke dem til at gøre Guds vilje.«—Serie B, nr. 5, side 23-25.

Behov for erfaring og visdom

Der kan fås masser af læger, som har ophørt som studerende, når de har fået deres diplomer, som har opblæst sig selv op, som føler at de ved alt som er værd at vide, og hvad de ikke ved, er ikke værd at vide. Men denne klasse er ikke dem vi ønsker. Når en læge går ind i dette arbejde som behandler, så jo mere ægte og praktisk erfaring han har, des mere vil han mærke sit behov for kundskab.

Hvis han er indbildsk, vil han læse artikler skrevet om sygdommene, og hvordan de behandles uden naturlig hjælp; vil han gribe udtalelser og flette dem ind i hans praksis, og uden dyb undersøgelse, uden ærligt studium, uden at afprøve alle udtalelser, vil han blot blive en mekanisk medarbejder. Fordi han ved så lidt, vil han blive parat til at eksperimentere med menneskers liv, og ofre ikke så få. Dette er mord, virkelig mord. Han gør ikke dette arbejde i ondt øjemed, han har ingen ondsindede mål; men der ofres liv på bekostning af hans uvidenhed, fordi han blot er en overfladisk studerende, fordi han ikke fik den erfaring som vil gøre ham til en sikker mand, der kan betros menneskers liv. Det kræver omsorgsansvar, dyb og alvorlig eftertænksomhed, at bære en læges byrde, bør indføres for at gøre hans arbejde grundigt.

Enhver læge som har fået en grundig uddannelse, vil være meget fordringsløs med det han forlanger. Det vil ikke passe for ham at løbe nogen risiko at eksperimentere med menneskeliv; ellers vil han blive skyldig i mord og det skrives imod ham i himlens bøger. Der bør være en omhyggelig og kompetent læge som næsten aldrig bruger medicin, og som ikke vil prale af at disse meget giftige gifte, er langt mere effektive, end at udvise en smugle god omhu. — *Manuskript 22*, 1887.

Prædikanttjeneren og hans hustru

Prædikanten og hans hustru som er helt omvendte

og som giver sig selv helt til Herrens arbejde får daglig mere og mere forstand på dette, og bliver bedre til deres arbejde for andre. De kan åbne Skrifterne for sjæle på en sådan måde, at der bringes lys til mennesker i mørke.

Kvinder kan lære hvad der er brug for at gøre for at nå andre kvinder. Der er kvinder som egner sig særlig til at give bibellæsninger, og de har stor succes med at bringe Guds ord på enkel måde for andre. De bliver til stor velsignelse, når mødre og deres døtre skal nås. Dette er et helligt arbejde, og de som er med i dette vil blive opmuntret.

Lægen og hans hustru

I det sundhedsmissionsarbejde der skal gøres, bør kvinder behandle kvinder. En mand og hans hustru som begge er læger kan udrette meget godt ved at arbejde sammen. Hustruen kan besøge en anden kvinde, og når hun finder lidelse og sygdomme, kan hun rådføre sig med sin mand, som den bedste metode for at hjælpe de lidende. Vi bør have flere kvindelige læger end vi har. Når kvinder som er syge og behandles og plejes af kvinder, lukkes en dør for Satan, som han prøver at komme indad. Jeg er blevet vist mange tilfælde hvor Satan er kommet ind gennem denne dør for at fordærve familier. Lad ham ikke få mulighed på noget punkt.

Jeg ønsker at alle skal forstå denne sag. På vore sanatorier bør der være kvindelige læger som kan stå hos deres mænd, og som kan undersøge kvindelige patienter, og behandle dem. Mange flere følsomme, grundigt omvendte kvinder bør blive forstandige læger.

Jeg er instrueret til at vore sanatorier må have kvindelige læger såvel som mandlige læger.—
brev 108, 1910.

Ubemærkede fristelser

Ubemærkede og farlige fristelser vil komme til den læge der tror disse sidste dages sandhed. Det som ville være fornemt for en arbejder i en anden klasse, vil regnes som tilladelig for ham. Dette er en masse synder der dækkes over, synder som registreres i himlens bøger, såsom at forlade bibelske principper. I stedet for at være ligeglad og tilforladelig med det, bør han handle klogt og varsomt. Vore sanatorier må ikke være genstand for kritik, på grund af det ligegyldige vellevned som læger og sygeplejersker udviser. Den slags fristelser må lægen modstå hvis han forstår sin fare og klynge sig til sin Frelser, udleve Guds ord i enhver henseende. Hvis vi er oprigtige mod Guds ord, er vi på Kristi side, på loyale hellige engles side; vi står under den Almægtiges

beskyttelse. Hvem skal vi da være bange for? —
Manuskript 162, 1897.

Fastholde en høj moralstandard

Nogle med indflydelse, som tilsyneladende arbejder for sanatoriets sag, opmuntrer til ligegyldighed over for regler og orden, igennem deres egen handlemåde; og indflydelsen fra sådanne personer rækker langt ud og opmuntrer til lydighedsnægtelse, særlig når det gælder frieri og ægteskab. Partnerne egner sig ikke til deres pligter; de lever et urealistisk liv, hengiver sig til for høje og romantiske lyksalighedsdrømme, og bliver upålidelige i deres ønske om at behage hinanden.

Tanken om frieri bygger på fejlagtige idéer om ægteskab. De følger impulser og blind lidenskab. Frieri gennemføres under flirt og leg. Ofte overtræder partner ærbødighedens og ærbødighedens regler, og er skyldig i ubetænksomhed, hvis de ikke bryder Guds lov. Guds ophøjede og ædle plan med ægtskabsinstitutionen kan ikke ses; derfor udvikles hjertets reneste hengivenhed og de ædleste karaktertræk ikke.

Der må ikke siges et ord, ikke udføres en eneste handling, som du ikke vil at de hellige engle skal se og registre i bøgerne deroppe. Du bør have alle øjne rettet mod Guds herlighed. Hjertet bør kun have den rene og anerkendende hengivenhed, der er Jesu Kristi efterfølgere værdig, der ophøjes i sin natur, og mere himmelsk end jordisk. Alt andet end dette er fornedrende, nedværdigende i et frieri; og ægteskabet kan ikke være helligt og ærværdigt i en ren og hellig Guds øjne, medmindre det er efter ophøjede bibelske principper.

Nødvendige forhåndsregler

Disse forhåndsregler kan betragtes som unødige. Men dem som vil beder om større frihed, er ikke værdig at være knyttet til disse institutioner. Milde tilladelser benævnes som frihed, men de som er Guds sønner og døtre efter bekendelse, bør ophøje standarden, og har ikke fællesskab med den uregerlige som har regler og forhåndsregler der skal imødekomme den ulydiges problemer.

Hvis der ikke strammes op med alle regler og regulativer, vil sanatoriet snart blive arnested for syndighed. Der er dem som vil fælde og vildlede sjæle; de har en ånd der snarere forhåner, i stedet for at vise respekt mod dem, som bærer byrder og forsøger at opretholde standarden. Jo mindre der er ansat af sådanne personer, des sikrere og renere vil sanatoriets moralske atmosfære være. Der vil altid være personer som vil få adgang til en sådan

institution, hvis indflydelse vil være for ondt. De er af den klasse som hele tiden ligger det liflige og bitre. Der er bekendende kristne som vil forkvakle samvittigheden og omtåge sindet, under foregivenhed af guds frygt; og dem som ikke ser eller fornemmer faren, er allerede forført af Satan og hans ofre. . . .

Instruktioner om selskabsdannelse

Det er ikke nu at ægteskabet skal betragtes let og lykkeligt. Det er en usikker forretning. Resultatet kan blive til mere ulykke end lykke; og alligevel giftes og gives der til ægte ligesom i Noas dage.

Der lader ikke til at være nogen grænser; men lidenskaber og impulser er den styrende kraft, og unge synes at være forheksede med elskovsyt sentimentalisme. Af den grund er regler og regulativer meget væsentlige, for at beskytte dem, der er knyttet til sanatoriet, skolen og forlagskontoret; og enhver som betragter disse restriktioner som unødige har ikke åndelige skarpsindighed, og vil snarere vise sig som en forhindring end en hjælp . . . .

I denne syndens tidsalder

Sensualiteten er denne tids synd. Men Jesu Kristi religion vil holde kontrollen over alle tanker, ord og handlinger. Der vil ikke findes svig i den sande kristnes læber. Ikke en uren tanke vil få frit løb, der vil ikke siges et ord der nærmer sig sanselighed, ikke en handling har det mindste udseende af ondt.

Pas på sanserne. Den sjæl som har Kristus iboende i sig vil udvikle sig til sand storhed. Den forstandige sjæl, som har respekt for alle Guds bud, gennem Kristi nåde, vil sige til hjertets lidenskaber idet han peger hen til Guds store moral-standard for retfærdighed: »Hertil og ikke længere! Her standser din stolte dristighed!« og Kristi nåde vil være som en ildmur omkring sjælen.

Der er dem som vil sige: »Oh, du behøver ikke at hænge dig i detaljer. En harmløs flirt vil ikke skade.« Og det kødelige hjerte tilskynder til fristelse, og anerkendes eftergivenheden i praksis vil det ende med syndighed. Dette er en lav form for moralitet, imødekommer ikke Guds lovs høje standard.

Menneskehjertets usselhed forstås ikke. Der er altid enkeltpersoner i forbindelse med vore institutioner, hvis karakter sættes i en ringere form, og de behøver ikke andet end et opmuntrende ord fra dem i højere stillinger, for at tage sig friheden at stilne det uhellige hjerte. Der

er dem på sanatoriet som ikke er åbenlyse syndere; de skjuler deres synder for mennesker øjne; de har en rimelig ydre moralitet; men Herrens øjne ser dem. De finder midler til at stilne den lave sensuelle trang; deres liv plettes til, og de besmitter andre med deres eksempel . . . .

Undgå de første forkerte skridt

Se ikke på hvor tæt du kan til afgrundens rand, og så være sikker. Undgå de første skridt mod faren. Sjælens tarv er ikke til at spøge med. Din bagage er din karakter. Værn om den som var det en gylden rigdom. Der må værnes om moralsk renhed, selvrespekt og stærk modstandskraft. Der bør ikke afvises det mindste; en fordækt handling kan bringe sjælen i fare, og åbne døren for fristelse, og modstandens kræfter kan svækkes.

Når salmisten ser de mange snarer og fristelser for uvaner, spørger han: »Hvorledes holder en ung sin vej ren?« Dette spørgsmål gælder enhver som er forbundet til vore missioner og alle Guds redskaber. I denne del af vort værk, kommer svaret: »Ved at holde sig efter dit ord.« Det er nødvendigt at fastholde en levende forbindelse med himlen, og søge ligesom Daniel gjorde – tre gange om dagen – efter guddommelig nåde til at modstå appetitten og lidenskab. Brydes med appetitten og lidenskab uden hjælp fra guddommelig kraft, så vil det ikke lykkes; men gøres Kristus til din fæstning, og din sjæls sprog vil være: »Men under alt dette mere end sejrer vi ved ham, som elskede os.« Apostlen Paulus sagde: »Men jeg er hård mod mit legeme og holder det i ave, for at ikke jeg, der har prædikeret for andre, selv skal blive forkastet.«

Lad ingen tro at han kan overvinde uden hjælp fra Gud. Du må have energi, styrke, agt og et indre liv udviklet i dig. Da vil du bære frugt i guds frygt, og vil få en væmmelse mod ondskab. Du vil hele tiden kæmpe for at arbejde bort fra det jordiske, fra tarvelig omgang, fra alt hvad er sensuelt, og målrette dig for sjælens adel og en ren og uplettet karakter. Dit navn kan holdes så rent at det retmæssigt ikke kan forbindes til noget uærligt eller uretfærdigt, men vil respekteres af alt godt og rent, og det kan skrives i Lammets livets bog, og udødeliggøres blandt de hellige engle. — *Manuskript 4a*, 1885.

Som strømme fra en ren kilde

Ledere og hjælpere, ... Jeg taler til jer som kristne, som mænd og kvinder hvis sjæle er forenet med Kristus som grenene der er forenet med den levende vin. Hvis du ikke er blevet fornyet i ånden i jeres sind, så tøv ikke for jeres sjæles skyld med at få jeres liv skjult med Kristus

i Gud. Dette er det første i jeres liv. Når Kristus bor i hjertet, vil du ikke være let, værdiløs og usømmelig, men velovervejet alle steder, udsende rene ord som strømme fra en ren kilde, der fornyer alle du kommer i kontakt med.

Hvis du beslutter dig at forsætte din tomme tale og overfladiske opførsel, så tag et andet sted hvor din indflydelse og dit eksempel ikke vil mærkes så vidt og bredt, og besmitte andre sjæle. Hvad I alle behøver, er en fornemmelse af Kristi renhed og hellighed, så vil I kunne foragte denne foregivenhed for religion, som ikke velsigner nogen, og ikke giver fred i samvittigheden, ingen hvile i troen.

Lad alle som er knyttet til disse institutioner som Gud har forordnet til sjælevinding, søge guddommeligt visdom, himmelsk nåde, så de kan få en ophøjende indflydelse på andre. Hvis de ikke hele tiden får styrke fra Jesus, ser på Ham, stoler på Ham, og drager i tro Hans guddommelige nåde fra ham, vil de blive et let bytte for fristelse.

Der er så mange progressive frøkener, og frække udadrettede kvinder, som har en evne til at smigre sig til opmærksomhed, bringe sig i selskab med unge mænd, bejle til opmærksomhed, indbyde til flirt fra gifte og ugifte mænd, at du, medmindre dit ansigt er vendt mod Kristus, stålsat i dette, vil du drages over i Satans net.

Uddanne til rene tanker

Det er på tide at vi som kristne rækker ud efter en højere standard. Gud forbyde at nogen institutioner som Han har plantet skal blive middel til at forlokke sjæle, et sted hvor der læres syndighed. Lad alle lære hjertets ydmyghed i Kristi skole; hjertets ydmyghed; lad dem læne deres hjælpeløse sjæle på Jesus. Lev i lyset af Guds orakler. Uddan jeres sind og hjerter til rene, ophøjede og hellige tanker, »således skal også I være hellige i al jeres færd.« Uanset hvilken indflydelse du har, så lad den styres for at ophøje Jesus. Gør du ikke dette, er du en falsk leder, der fører sjæle væk fra sandheden, livet verdens lys; og jo mere behagelig og tiltrækkende du optræder, des større skade gør du mod sjæle . . . . .

Der vil ikke være smag for spøgefuldt omgang med dem som ser på Jesus efter styrke, beror sig på Hans retfærdighed for frelse. I tro accepterer de Jesus som deres personlige Frelser, og får del i guddommelig natur, undfly det fordærv der er i kødets lyster.

Så længe mænd og kvinder i en sundhedsinstitution er venlige og omgængelige, så længe de er pålagt at være venlige og sympatiske mod alle, bør de undgå at se utilbørligt fortrolige ud. Og de bør ikke kun selv overholde den strengeste rigtige optræden, men de bør ved forskrift og eksempel uddanne andre til at være ærbare og undgå løbsagtighed, spøg, skæmt og uvæsentlig snak.

Foretræk ikke nogen særlige

Alt der smager af ubetimelig fortrolighed bør læger, tilsynshavende og sygehjælpere kassere. Nogle få bør ikke fortrækkes eller få særlig opmærksomhed, og ikke foretrækkes frem for andre. Dette er sket, og det behager ikke Gud. Der er værdige personer som er i pine og lider, men som ikke beklager sig, som har behov for særlig opmærksomhed. Disse mænd og kvinder forbigås ofte i ligegyldighed, og med et hårdt hjerte som mere ligner Satans karakter end Kristi karakter, medens unge, mest frøkener, der ikke har behov for hjælp eller fortjener gunst, får særlig opmærksomhed. Al denne forsømmelighed skrives i himlens bøger. Alle disse ting udvikler karakteren.

Lad alle, som er forbundet til institutionen som hjælpere have de inspirerede ord på sinde: »Men visdommen ovenfra er først og fremmest ren, dernæst fredselskende, mild, hensynsfuld, fyldt med barmhjertighed og gode frugter, fri for partiskhed og hykleri.« Når du forbigår én som behøver jeres forståelse, dine venlige handlinger, og ikke giver dette dem, men vender dig til dem i forreste række og giver dem dine gaver, så husk på at Jesus er forhånet i form af Hans hjemsogte mennesker. Han siger: »Thi jeg var sulten, og I gav mig ikke at spise; jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke; jeg var . . . . nøgen, og I gav mig ingen klæder; jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig.« Og så kom de overraskede spørgsmål: Hvornår så vi dig sådan? var svaret: Hvad I ikke har gjort imod en af de mindste der [som var forlegen og behøvede din forståelse], har I heller ikke gjort imod mig. »De raske har ikke brug for læge, men de syge.« De som er rige har ikke brug for dine gaver, men de fattige. De forslåede og sårede, hjortens lamme, er blandt os, og disse prøver deres karakter som hævder at være Guds børn.

Leder andre i fordærv

Guds engle overvåger karakterudviklingen. De vejer den moralske værdi. Hvis du giver dem opmærksomhed som ikke har behov, gør du dem skade som får opmærksomheden, og du vil selv blive fordømt, snarere end blive belønnet. Husk at

når din omgang går ned på niveau med overfladiske karaktertræk, opmuntrer dem til den strid der fører til fortabelse. Din ukloge opmærksomhed vil vise sig som en fordærv for deres sjæle. Du fornædler deres begreb om hvad kristenliv og karakter udgør. Du forvirrer deres tanker, og gør indtryk som aldrig kan udviskes. Den skade du forøver mod sjæle som behøver styrke, forfining og forædling, er ofte en synd til død. De kan ikke omgås disse mennesker med de hellige embeder som de har. Kirkens prædikanttjenere og embedsmænd, betragtes alle ikke bedre end de selv. Hvor er da deres eksempel?

Gud kalder alle, som hævder at være kristne, til at højne retfærdighedsstandard, og rejser sig selv ligesom Han er ren. »Således skal også I være hellige i al jeres færd«. »Når I altså er opvakt sammen med Kristus, så søg det, som er oventil, ... Tragt efter det, som er oventil, ikke efter det, som hører jorden til. I er jo døde, og jeres liv er skjult med Kristus i Gud. Når Kristus, vort liv, åbenbares, da skal også I åbenbares sammen med ham i herlighed«. Så overgiv da til døden de lemmer, der hører jorden til: utugt, urenhed, begær, ond lyst, også havesygen, som jo er afgudsdyrkelse; for disse synders skyld kommer Guds vrede.« »Bind derfor op om jeres sinds lænder, vær ædru og sæt fuldt ud jeres håb til den nåde, som bliver jer til del, når Jesus Kristus åbenbares. Som lydige børn må I ikke rette jer efter de lyster, som I før, i jeres uvidenhed, levede i«, for I vandrede i lyset, medens I var i lyset; »men ligesom han, der kaldte jer, er hellig, således skal også I være hellige i al jeres færd; thi der står skrevet: »I skal være hellige; thi jeg er hellig.« — *brev 6a*, 1890.

En appel for mere forståelse

Den kristne læge er en prædikanttjener af højeste orden. Han er missionær. De som, ved deres dygtighed, og trofaste og alvorligste arbejde, ved visdom fra Gud, kan afhjælpe kropslig smerte, sætter sig selv i et forhold til deres patienter, hvor de kan pege dem til Sjælens Helbreder, som kan sige: »Dine synder er dig tilgivet.« . . .

Opnå patienternes tillid

I er for tilbageholdende. Det er i jeres magt at binde den syge til jeres hjerte, og hvis I ikke opnår jeres patienters tillid, er det fordi I ikke ser det store behov for taktfølelse og sindrighed for at tjene sjælen såvel som legemet. Jeg retfærdiggør ikke nogen når døende bedrages. Fortæl dem sandheden på en så mild så mulig måde, om deres sag (sådan jeg tror I gør), og peg dem til Jesus som deres eneste håb.

I har ingen ret til at lukke jer inde i jer selv, og knapt nok sige nogle til patienterne. I må ikke lade patienter afvente jeres afgørelse i deres sag. Det er ikke rigtigt at lade dem lide i deres længsel, under unødigt udskydelse. Enhver sag bør få ordentlig opmærksomhed for sin del og hvor nødvendigt det er. Forsømmelighed i denne henseende har skadet jeres lægepraksis fra allerførst af. Sådan skal det ikke at være.

Jeg er blevet vist at denne mangel i jeres karakter, har fået mænd og kvinder til at forbande jer af hjertet, og næsten bespøtte Gud. Hvis jeg mente at der ikke kunne rettes op på dette, vil jeg ikke skrive som jeg gør. Som kristne læger er det jeres pligt at ophøje jeres metoder og vaner i sygeværket, og være glade og venlige, og udvise den ømmeste sympati, og tale frit om de emner er væsentlige for jeres patienter, og som kommer inden for jeres udøvelseskreds. I kan nå en høj standard i jeres udøvelse.

Tænke på ubehagelige sager

Jeg beder jer, bebrejd ikke andre. I har grundet alt for meget over ubehagelige sager. Der er mange ting som I ikke ser i et korrekt lys. Ophør nu med at tale om ubehagelige ting; ophør med at tale om det; fæstne jeres sind på Jesus, jeres Hjælper, og arbejd i tro og tillid. Når I disciplinerer jer selv, kan I få større succes end i nogensinde har haft. . . .

En læge må være i dagligt samfund med Gud, så han hele tiden kan være en lyskanal for sine patienter. Han bør efterligne Herren Jesus Kristus. Når han daglig er velbevandret med døden, arbejder med dem som er ved gravens rand, forlanger han en stadig tilførsel af Guds nåde, for der er fare for at han bliver ligegyldig med de evige realiteter. Hans eneste sikkerhed er at altid holde Herren foran sig, at hans sind hele tiden er under Guds Ånds indflydelse.

Kristen indføling og taksomhed

Lægen bør beherskes af en stærk fornemmelse af tilstedeværelse hele tiden og ved alle lejligheder. Jeg taler tydelig, fordi jeg ved at dette er min pligt. I kan ikke være for smagsfulde med jeres ord eller for beskedne eller for sømmelige når I undersøger patienter. Grovhed eller uartighed i operationsværket, eller ved den ledendes sengekant er en synd i Guds øjne; og i patienternes sind vil det tælle som en kraft imod lægen. Hvis han ikke hele tiden passer på den strengeste fornemmelse af betimelig, vil han uvægerligt kvæle patienternes ædle og forfinede følsomhed.

Frem for alle andre mennesker med ansvarsbetyngede stillinger, så må lægen være knyttet til Gud, og hele tiden blive belært af Ham, ellers er der fare for at han under fristelse vil blive upålidelig, grov og ryggesløs. Han behøver en ren og ubesmittet religion. Og dem som står som sine assistenter bør være kloge og rolige, personer som frygter Gud. Du er kun sikker når du er knyttet til al kraftens, al renhedens og karakterophøjelsens Kilde.

Også blandt læger er der grove og endog sandselig sindede mennesker. Gud forbyde at dette skal være deres karakter, som hævder at tro den hellige sandhed. Guds Ånd vil skærme os fra alt ondt, og vil få os til at påskynde de åndelige og evige tings realiteter. De højtidelige sandheder som vi bekender, vil helliggøre sjælen, hvis vi bringer dem ind i hjertets inderste helligdom. Oh, om enhver læge vil være det som Gud vil have ham til – ren, hellig, ubesmittet skænket af Guds nåde, vidende om at Kristus er hans personlige Frelser.

Hav altid i tanke, Dr. ____, at sygeværrelset er et sted hvor der altid må udvises kristen belevenhed, taksomhed og høflighed. Endog det tarvelige må man ikke tilnærme sig. Patienten vejer de handlinger lægen gør, de indtryk han giver, tonerne i hans røst, hans ansigtsudtryk og de ord han siger. Ethvert øjeblik undersøges nøje.

Rette taknemmeligheden mod Gud

Hvis den syge hjælpes fra smerte, og bringes tilbage hvortil de burde, fra død til liv, er han tilbøjelig til at næsten tilbede ham, som han mener har frelst hans liv. Han tænker sjældent over at det er Gud som har gjort dette arbejde, gennem Hans menneskelige agenter. Nu er dette, det rigtige øjeblik for Satan at komme ind og få lægen til at ophøje sig selv, i stedet for Kristus. Jesus siger: »Uden Mig kan I intet gøre.«

I vil lede patienten til at beskue Jesus som kroppens læge såvel som sjælens læge. Hvis lægen har Kristi kærlighed i sit hjerte, vil han bruge sin indflydelse på at sætte den Mægtige Helbreder frem for den syge. Han kan lede tankerne, taknemmeligheden og lovprisning til al kraftens, barmhjertighedens og godhedens Kilde. Gør han ikke dette, forsømmer han de dyrebareste anledninger. Oh, hvilken chance for den kristne læge, at udøve sine talenter til Guds ære, og derved lægge dem ud til vekselererne, for at mangedobles, og sende en flod af lys tilbage til himlen med pris og taksigelse til Gud over Hans barmhjertighed og kærlighed. Oh, hvilke

muligheder er der ikke for at lægge de frø i hjertet som vil bære frugt til hellighed!

Han som elsker Gud højest, af hele hjertet, med hele sjæl, sind, kraft og styrke, vil elske sin næste som sig selv, og vil kæmpe for sit højeste bedste. Han vil ikke miste en eneste anledning for at bringe Herren frem for det forpinte menneske.

Falske idéer om skik og brug

Der er falske idéer om pålidelighed og skik og brug, som fører til at hellige pligter forsømmes. Verdslig skik og brug, som står i vejen for at frelse meneskers sjæle, i at opløfte Jesus for dem, og søge dem til at gøre godt, skal lægges bort. Det bør være vort stadige studium, hvordan vi bedst følger Kristi eksempel og fremhæve Hans herlighed. Forbindelse med Gud er alt. Hvad der er lægernes mål at gøre, har Kristus udført til fulde. Lægen arbejder ivrigt på at forlænge livet. Kristus er Livgiveren.

Hvem har begavet lægen med fornuft og intelligens? Han som er sandheden og livet. Han påfører Gileads balsam. Han er den store Genopretter. Det er Ham der gentagende gange har overvundet døden, som tilstår evigt liv – Gud overalt. Hvis lægen har fået undervisning i Kristi skole, vil han, når han tjener de syge kroppe, overvåge sjæle, som én der må aflægge regnskab.

De usynlige vidner

Kristne læger behøver at bede – at våge i bøn. Der åbnes en dør med mange fristelser foran dem, og de må at vækkes til en levende fornemmelse om at der er en Vagtmand ved deres side, ligeså sikkert som der var en Vagtmand ved Beltsazzars ugudelige fest, hvor mennesker priste guder af sølv og guld og drak af hellige kar fra Guds tempel. Når mennesker selv tager ære, vanærer de Gud.

Hver gang nogen får mennesker til at glemme Gud ved deres handlinger, eller ignorerer Hans ords tydelige pålæg, bevidner det usynlige Vidne, ligesom da der blev skrevet på paladsets mure: »Du er vejet på vægtene, og fundet for let.« Daniel 5,27.—*Manuskript 17, 1890.*

Oprette nye sanatorier

Denne formiddag skrev jeg til alle der ellers er på benene. Jeg fik breve fra personer der spurgte om jeg har noget lys om at oprette nye sanatorier.

Med hvilket formål skal vore sanatorier oprettes? Hvordan skal vi forholde os til dem?

For år tilbage fik jeg lys om at oprette sanatorier. Det er ikke efter Herrens sind at få så mange sanatorier så hurtigt. Det er ikke Hans plan at en institution skal være så tæt op ad hinanden og gøre det samme slags arbejde; for en institution, uanset hvor den er, må have gode faciliteter og erfarne hjælpere. Der bør være knyttet dygtige og gudfrygtige ledere på denne – mennesker med sund tro, som vil udøve en indflydelse for godt, og som kan bære tunge ansvar, de har fået betroet uden at sakke bagud og involvere institutionerne i gæld.

Han som begynder at bygge et tårn må først sætte sig ned og beregne omkostningerne, og finde ud af hvorvidt han kan afslutte sit byggeri, efter at være begyndt. Alle som vil oprette et sanatorium må forstå hvor meget de går i gang med. Hvis de ikke er dygtige nok til at bygge et nyt sanatorium op, så lad dem knytte sig til sanatorier der er allerede er bygget op, og gøre disse institutioner til deres egne. . . . .

Sanatorier til personlig profit

Personer som føler sig fri til at handle ud fra selviske impulser, og oprette et uafhængigt sanatorium til personlig vinding, har ikke overvejet den indflydelse det vil have på verden. . . . .

For tid siden har syvendedags adventister begyndt denne linje, med et selvisk ønske om at få noget der hjælper dem selv. De har ikke set nøje nok på den virkning deres handlinger har på en lignende institution, der er oprettet efter Guds ord. Hvis de igangværende institutioner fremstilles forkert, kan disse mennesker tage midler til sig selv, til personlig profit, vil de hele tiden fristes til at udøve uret mod disse institutioner. . . . .

Gud vil ikke velsigne dem, som arbejder uden deres brødres råd. Enhver syvendedags adventist som mener at han hviler i sig selv, og at han til enhver tid kan følge sikkert sit eget sind og dømmekraft, er ikke til at stole på; for han vandrer ikke i lyset, ligesom Kristus er i lyset. Der vil være mange som ikke har en rigtig fornemmelse af hvad de gør. Mennesker behøver klare idéer, dyb åndelighed. Gud ønsker med Sin tjeneste at ethvert menneske skal handle følsomt, veje de motiver der står bag hans bevægelser.

Der vil være uansvarlige mennesker iblandt os som ikke har noget ordentlig begreb om det vigtige Herren vil have udført på vore institutioner – at sørge for syge og udbrede dyrebare og væsentlige principper om sundhedsreformen. Dem

som ikke har tilpasset deres liv-udøvelse til denne vigtige reform behøver en grundig omvendelse.

Åndelige tab på grund af selviske mål

Hvis mennesker bliver for forvirrede og principløse til at udføre sanatoriearbejde for selvisk personlig vinding, vil de ikke kunne vokse i deres åndelige liv, og vil ikke kunne påvirke andre ordentligt i åndelig henseende. Lad dem som har et stort ønske om at skille sig selv ud på en vis måde, tage et arbejde der ikke involverer Guds sag så meget, som det gør at oprette et nyt sanatorium.—*Manuskript 26*, 1902.

I visdom og med rimelighed

I går aftes [25. august, 1907], besøgte Dr. ___ mig, og vi havde en lang samtale. . . . .

Dr. ___ spurgte mig om vi skulle støtte det private sundhedsarbejde og private sanatorier. Jeg kunne ikke sige vi skulle binde os til mennesker som arbejder privat, med selvisk øjemed, selvom jeg ved at nogle af sagerne medfører store forviklinger. Meget beror på hvordan disse private sanatorier ledes. — *brev 410*, 1907.

Beregne omkostningerne

Der må udvises stor omhu for at oprette sanatorier; for dette er et vigtigt arbejde. De som har ansvar for arbejdet må rådføre sig med erfarne brødre, om de bedste planer at følge. De bør beregne omkostninger for alle skridt der tages. De bør ikke igangsætte et arbejde uden at vide hvor mange penge de skal investere.

Det første spørgsmål der må stilles er: »Skal der være et sanatorium på denne lokalitet?« Hvis dette er tilfældet, er pligtens sti tydelig. Men der er et andet spørgsmål, og meget vigtigt spørgsmål at stille: »Er de som skal betros planlægningsarbejdet for at udtænke virksomheden, parat til at handle forsigtigt, ikke i selvsikkerhed, men i Herrens frygt? Vil de modtage råd fra dem, som har erfaring med arbejdet?«

At forhindre fejltagelser er af langt højere værdi end man regner med. Lad ikke unge mænd som har haft ansvar for visse linjer af arbejdet, blive bange, rastløse og dumdristige. Lad dem lære visdom fra andres fejl.

Lad ingen tro at det er en let sag at lede en institution. Jeg har set så mange tage dette arbejde op, og det mislykkes. En mand med beslutsomt ståsted som leder for en virksomhed. Et sanatorium som han har valgt. Tager han dette

arbejde op i egen kraft, går han helt forkert. Medmindre de mennesker som står som ledere på vore institutioner, er ydmyge nok til at blive ledt af Herren Jesus, ellers vil de handle uklogt. For at mennesker skal kunne styrke Guds sag, så må deres evner helliggøres, så de kan tænke klogt fra årsag til virkning.

Der må passes nøje på vore sanatoriers interesser. Alle bør føle at det er et privilegium at gøre deres bedste for at fremme sundhedsmissionsarbejdet. Gud forlanger at Hans folk afholder sig fra alt, der kan kollidere med andres arbejde. Det er ikke ædelt eller rigt at en mand stater et sanatoriearbejde under uafhængige linjer, på et sted hvor der allerede er oprettet et sanatorium. Det er ganske sandsynligt at der kræves den strengeste sparsommelighed for blot et sanatorium, for at skabe de rigtige faciliteter til behandling og sund mad til patienter og hjælpere.

Enhver forretningstransaktion fortæller om denne persons karakter. Der må ikke gøres noget overilet arbejde. Der må ikke handles ud fra en selvished, uanset rettighederne og andres ejendomme. — *Manuskript* 93, 1901.

Sanatoriearbejdet som en spekulation

Jeg stod tidligt op med ordet: Skriv de ting ned som Jeg har vist dig.

Ved opbyggelsen af tabernaklet, fik israelitterne givet taktfølelse og dygtige evner. I dag vil Herren give Sit folk taktfølelse og dygtige evner til at gøre Hans arbejde. Til alle som har del i Hans sag, vil Han bibringe visdom. Men de må bero sig helt på Ham. De må villigt kontrolleres og vejledes af Ham. Som et folk må vi vandre og arbejde som mænd og kvinder der står til ansvar over for Gud.

Nogle har påtaget sig sanatoriearbejdet efter eget ansvar. Nogle er gået ind i dette arbejde som en spekulation, håber på at lave penge. Deres hovedformål var ikke så meget at helbrede de syges kroppe og sjæle, som at lave penge. Disse er begyndt at lære at sanatoriearbejdet betyder meget mere end de regnede med.

Der er gjort mange uretfærdige ting i håb om at vinde noget. Herren er vidne til disse handlinger. Ingen uretfærdige handlinger går ubemærket hen. Alt som vindes på denne måde vil være et tab, et evigt tab.

Guds redskaber skal være rene, hellige og ophøjede.

Vore sanatorier er Guds redskaber, og de skal stå

fast som forsvar for sandheden, gøre sig til evangeliemagtes levende udtryk. De skal være ophøjede, rene, rene hellige og fremføre arbejdet efter reformerende linjer. De som er knyttet til vore sanatorier skal underlægge selvet, selv gå til opgaven, afskære al uretfærdighed fra deres livspraksis.

Der må ikke trækkes en eneste selvishedens tråd i netværket. Men dette er blevet gjort, og vil fortsætte medmindre Guds bekende folk modtager det nye hjerte der gør handlingen hellig. Medmindre de fornyer sig, med mindre deres karakter forandres, vil de efterlades udenfor Guds Stad; for intet kan komme inden for dens porte, som smudser til. Kun dem som er uden plet og rynke, eller noget sådan vil gennemgå det store tilbageblik. Uhellig ærgerrighed vil ruinere mange sjæle. Dette er det ord jeg er betroet at give alle som hævder at tro den nærværende sandhed.

Aflægge de rigtige principper

Der er kommet mennesker ind på sanatoriet som vil have mere udbytte end ønske om at udrette missionsarbejde for Kristus. De erkender ikke deres ansvar for helligede, indviede troende der søger bibringe lys til dem i mørke, vise den hellighed som Gud accepterer. De fremholder ikke sundhedsreformens principper. Nogle var imod sundhedsreformen; andre var kun halvt omvendte i spørgsmålet om reformkost.

Nogle mente at ledelsen for at påtage sanatoriearbejdet var at vise hvad »jeg kan gøre.« De sad ikke først ned og beregnede omkostningerne, og spørge sig selv om hvor meget de kunne gøre, efter at have taget arbejdet op og fremføre det acceptabelt og succesrigt i Guds frygt og kærlighed. I stedet for at bevæge sig forsigtigt, og udvise den strengeste sparsommelighed for hvert skridt, investerede de på lånt kapital. De følte sig sikker på at de kunne fremføre værket uden tab, og at deres gæld snart ville blive betalt. De udvirkede ikke deres planer med frygt og skælven, og de pådrog sagen problemer, som deres arbejde også kunne lade sig til.

Hvis vore læger var villige til at forene sig med mænd som har succes med finansiell ledelse; hvis de vil arbejde glædeligt på en ydmyg måde, indtil indtægten af deres arbejde satte dem i stand til at udvide; hvis de resolut ville nægte at hobe gæld op, ville de spare sig selv og deres brødre for mange sorger. Hvis de ville bero sig på Guds hjælp, og sætte deres lid til ham, og vise sig selv villig til at begynde småt og lade deres arbejdes fortjeneste tale for sig selv, hvis de havde ofret

motiver, hvis de ville gøre det til deres forsættelse at udøve en frelsende indflydelse på verden, ville de være til velsignelse med deres arbejde, og mange flere sanatorier vil oprettes som repræsentanter for sandheden.

En højtidelig advarsel

Herren har instrueret mig til at advare dem som opretter sanatorier på nye steder, at de begynder deres arbejde i ydmyghed. De skal hellige deres evner til Gud, at bruges til at ære Hans navn.

Sanatorier der oprettes fremover, skal ikke være umådelige og dyre bygninger. Små lokale sanatorier skal oprettes i forbindelse med vore skoler.

På steder uden for byerne skal der oprettes mange sanatorier. I forbindelse med disse skal der være dygtige og helligede mænd og kvinder, som vil styre sig selv i Guds kærlighed og frygt. Disse institutioner skal være oplæringsskoler. De som gør en del på disse institutioner, skal ikke føle at de forberedes til forfremmelse, at de ved alt hvad de behøver at vide. De skal studere forstandigt og nøje praktisere de lektier Kristus har givet.— *Manuskript 76, 1902.*

Handle forsigtigt

Der er mænd som ikke handler klogt. De er ivrige efter at det skal se stort ud. De tror at det ydre giver dem indflydelse. Når de arbejder, så sætter de sig ikke først ned og beregner omkostningerne, for at se om de kan afslutte det som de har begyndt. Derved viser de deres svaghed. De viser at de har meget at lære om at skulle handle forsigtigt. I deres selvsikkerhed gør de mange fejltagelser. Derved er nogen kommet til skade som aldrig vil komme sig over det igen. Sådan har det været med flere som følte sig kompetente til at oprette og styre sanatorier. De kommer ud for fiaskoer, og . . . finder de sig selv involveret i gæld. . . .

Tilfreds med langsom vækst

Mennesker som kunne have gjort rigtigt hvis de havde helliget sig selv til Gud, hvis de var villige til at arbejde på en ydmyg måde, udvide deres forretning langsomt, og ikke stifte gæld, har begået en fejl fordi de ikke har arbejdet i de rigtige linjer. Og efter at være kommet ud i vanskeligheder er de købt ud som inkompetente mænd til at lede. De ønskede hjælp til det finansielle pres, og stoppede ikke med at tænke over efterfølgerne.

De som hjælper disse ud af vanskeligheder, fristes til at binde dem med så stærke bånd i form

af pligter, at de altid føler at de er bundne slaver. De vokser sjældent ud af rygget om elendig ledelse og fiasko.

Til dem som bliver involveret i gæld, er jeg instrueret at sige: Giv ikke op hvis I handler efter de rigtige linjer. Arbejd med alle jeres kræfter for at afhjælpe jeres situation. Kast ikke en forlegen institution over i et selskab som allerede er tungt bebyrdet med gæld. Det er bedst for ethvert sanatorium at stå med sige eget ansvar.

De som har ansvar for vore sanatorier bør handle forsigtigt. Der er tider hvor de vil få en meget lille indtægt. Lad dem handle klogt, taktfuldt og dygtigt. Lad dem studere og praktisere den institution, som Kristus gav med at bygge et tårn. Forudseenhed er af langt større værdi end efterrationalisering – når en klog udregning forsømmes og omhyggelig ledelse tydelig ses som en fiasko. Slappe ledere, som ikke ved hvordan der skal ledes, bør tages fra bestillingen. Der må sikres mænds og kvinders tjeneste som ved hvordan der bindes op omkring så at værket ikke trevles op.

Lad alle, som er forbundet med vore institutioner, ydmyge sig selv for Gud. Lad dem bede Gud om hjælpe til at planlægge på en klog og økonomisk måde at institutionerne vil slå fast rod, og bære frugt til Guds ære. Bero ikke på mennesker. Se på Jesus. Fortsæt i bøn og våg i bøn med taksigelse. Vær sikker på at I har en tæt forbindelse med Kristus. — *brev 12, 1902.*

Ære ved hjælp af ydmyghed

Selvom alle nødvendige ting er med i arbejdet, har nogle af lederne på vore større sanatorier ønsket at gøre mange forbedringer med de penge som ikke er deres egne, men Herrens. Nogle forsømmer de barmhjertighedspligter for trængende, og bruge småbeløbene selv som er sparet på denne måde. Mange begår gang på gang kompliceret røveri mod Gud, i form af Hans hellige. Med deres forretninger, bør de, der er forbundet til institutionerne altid handle ud fra ædle principper, der ved deres eksempel åbenbarer rene og hellige principper der styrer enhver kristen. . . . .

Menneskehedens frelser blev født af ydmyg herkomst i en syndsforbandet ond verden. Han voksede op under fattigdom i Nazareth, en lille by i Gallilæa. Han begyndte sit arbejde i armod og uden verdslig rang. Således introducerede Gud evangeliet på en måde der er helt anderledes fra den måde som mange anser det for klogt at proklamere det samme evangelium i 1902. Ved begyndelsen af evangeliets forvaltning, lærte Han

Sin kirke at stole, ikke på verdslig rang og glans, men på troens og lydighedens kraft. Guds gunst var over guldets og sølvet's rigdomme. Hans Ånds kraft er af uvurderlig værdi.

Vi skal aldrig stole på verdslig anseelse og rang. Når institutionerne oprettes skal vi aldrig prøve at konkurrere med verdslige institutioner i størrelse og herlighed. Vore sanatorielederes store ønske bør være at vandre i lydighed til Herren, så at alle hjælperne i forbindelse med institutionerne kan vandre i tro med Gud, ligesom Enok gjorde.

Herren vil lede alle som vandrer ydmygt med Ham. Ydmyge mænd som stoler på Ham vil være de mest succesrige i Hans sag. Vi skal vinde sejr, ikke ved at rejse massive bygninger for at kappes med vore fjender, men ved at værne om en Kristus-lignende sagtmødighed og ydmyghed. Langt hellere krydsede og skuffende håb, end at leve med fyrster og være forbudt himlen. Sandheden vil modsættes til det bitreste, men mister aldrig sin vitalitet. — *Manuskript* 109, 1902.

Ulemperne ved store institutioner

”Bryd de store centre op,” har været Herrens ord. »Bær lyset til mange steder.« Dem som ønsker at modtage en oplæring til effektivt sundhedsmissionsarbejde, bør forstå at de store sanatorier vil mere ledes som verdens institutioner, hvor studerende på sådanne sanatorier ikke kan få en symmetrisk oplæring i kristent sundhedsmissions-arbejde.

Sandhedsforkyndelsen i alle dele af verden kalder på små sanatorier på mange steder, ikke i hjertet af store byer, men på steder hvor by-påvirkningen vil mærkes så lidt så muligt.

Jeg er forpligtet til at sige, at de store plantninger der gøres i ___ og sammenkalde dem som burde være involveret i sundhedsmissionsarbejdet på mange steder, at de ikke gør det, som Gud har specificeret ikke skal gøres.

Fare for at skille sig fra evangeliet

Det at mange patienter kommer på det nye sanatorium i ___ skal ikke læses som et tegn på at planen for så stort et værk er for det bedste. Der kommer mange mænd og kvinder til denne institution som ikke er virkelig syge. Medarbejdere vil blive pålagt at vente på dem; vore sygehjælpere vil blive tjenere for verdslige mænd og kvinder, som ikke er til fromhed eller religion. Men dette er ikke det værk som Gud har givet Sine sundhedsmissionærer. Vort kald er

givet os af den allerstørste Lægemissioner som verden nogen sinde har set.—*brev* 210, 1903.

Der er fare for at Dr. ___ prøver at imødekomme verdens standard med sine idéer og praksis. Han behøver at søge Herren for hvert skridt. Han bør ikke holde sin egen ære for øje, men Herrens ære for øje. . . . Og han er i fare for at sætte sundhedsmissionsarbejdet først, og gøre det til kroppen i stedet for armen. Dette vil ikke lykkes for ham, og han må ikke prøve det som han ikke kan udrette. Han vil være ambitiøs for at gøre store ting, og skille sundhedsmissionsarbejdet fra evangelietjenesten; men Herren leder ikke Sine læger til at skille sundhedsmissionsarbejdet fra evangelietjenesten. Der skal tros på sandhed, nærværende sandhed for denne tid, og handles på den i forbindelse med sundhedsreformens principper.

Sabbaten er en prøve for denne tid

De sanatorier som etableres skal være tæt forbundet og uadskillelige med evangeliet. Herren har givet instrukser om at evangeliet skal fremføres; og evangeliet inkluderer sundhedsreformen i alle sine faser. Vort arbejde skal oplyse verden; for den er blind for de bevægelser som finder sted, bereder vejen for de plager som Gud vil lade komme over verden. Guds trofaste vagtfolk må give advarslen.

Dr. ___ har et ønske om at gøre store ting. Han er i fare for at bruge sine kræfter uden for sanatoriet, i stedet for at hellige alle sine kræfter på at gøre institution til en styrke i forbindelse med evangeliebudskabet og sabbatsreformen. Dr. ___ behøver at sætte sig selv der hvor han vil forstå sandheden for denne tid. Dette er hans eneste sikkerhed, som en læge. Han behøver at få sine fødder beslået med evangelie-beredelsen.

Han er i fare for at blive forvirret og ikke kunne se den ophøjede og hellige indflydelse som sabbatsspørgsmålet udøver på værket i denne tid. Han vil overveje om det er nødvendigt at gøre de mange ting om sabbaten, som ikke burde gøres på den dag. Hvis han forsøger at favne så mange ansvar, vil han komme og vise så lidt hensyn til sabbaten. En sådan indflydelse vil være til forbandelse for institutionen. Dem som er knyttet til vore sanatorier, skal lære at betragte sabbatsspørgsmålet som den store prøve for denne tid. Gud ønsker at Hans folk skal binde sundhedsmissionsarbejdet op med den tredje engels budskab. Dette er det arbejde som genopretter Guds moralbillede i mennesket. . . . [Se sabbatsoverholdelsen, i sektion 11.]

Større kraft i sandheden end i verdslig opvisning

Dr. ___ må ikke forsøge at imødekomme verdens behov. Han skal ikke efterligne verden med sit udseende og udstyr, bilde sig selv ind at det er den måde de højere klasser imødekommes på. Evangeliet forbyder at der værnes om verdslige idéer. I kan spørge hvor? Jeg peger jer til Kristi liv. Tænk på hvad Han var før Han kom til vor verden – Befalingsmand over alle himmelske intelligensvæsener. Hvordan kom Han til denne jord? Vi kender Ham som en fattig mand, der fastholdt Sin ydmyghed indtil afslutningen af Sin jordiske historie. Tanken at ydre opvisning påvirker et menneske eller sin position, er en af Satans løgne. Lad intet menneske klatre over vor Herres metoder og eksempel. Der er ingen højere standard end Kristi liv. Som et folk skal vi undgå verdens krav, som har gjort mænd og kvinder til hvad de er i dag. Vi skal ikke kopiere verdslige kloge folks skikke og praksis for at vinde gunst og indflydelse. Kristi lighed er sand kristendom. I sandheden er der en kraft som intet ydre udseende eller optræden kan give, som ingen verdslige antagelser eller meninger kan ændre eller forandre.—*Manuskript 172, 1899.*

Intet kompromis

Dem som vil involvere sig i sundhedsmissionsarbejdet, vil fristes til at ophøje sig selv, og påtage et udseende for virkningens skyld. Bortskær alt af den karakter fra jeres arbejde. Lad hele sjælens byrde være præcis det som Kristus var med Sit arbejde. Vi skal ikke gå på kompromis med verdens levevaner og praksis. Vi skal stå på den evige sandheds platform, ren og uforfalsket sandhed. Heri kan vi betragtes vi som noget særligt, men det er alles lod som gør Kristus til deres del. Enhver medarbejder i sundhedsmissionslinjer, skal gøre dette arbejde til en succes, ved at leve sammen med den Store Medarbejder.—*Manuskript 96, 1898.*

*****

Til videre studium

Opmuntre hinanden:

Råd om sundhed, 242, 243.

Samarbejde med kirkeorganisationen:

Råd om sundhed, 519-52 (Vidnesbyrd for menigheden 8:158-162).

Behov for samråd:

Råd til forældre, lærere og studerende, 92;

Livsskildringer af Ellen G. White, 303.

Undgå unødige ansvar:

Vidnesbyrd for menigheden 6:244-248, 252, 253;

Vidnesbyrd for menigheden 8:189-191.

Livets hellighed:

Råd om sundhed, 581-634.

Social renhed:

Råd om sundhed, 567-57 (Vidnesbyrd for menigheden 2:450-457).

Dannelse og taksomhed:

Råd om sundhed, 363-366.

Omgås sentimentalisme:

Råd om sundhed, 294, 295.

Store sanatorier:

Råd om sundhed, 239 (Vidnesbyrd for menigheden 7:102, 103).

Modstand må forventes:

Råd om sundhed, 527.

Sektion 9—Ledelse af sanatorierne

Et ædelt arbejde

Ledelsen af vore sanatorier indebærer en hel del. De som er knyttet til sanatorierne har et ædelt arbejde at gøre, og de rette principper skal fastholdes nøje. Medarbejderne skal arbejde for at etablere og understøtte Guds værk efter Hans bestemmelse, og udbrede principper om sande mådeholdne spise-, drikke- og klædevaner. For at bibringe kendskab til denne karakter og til Guds frelsende nåde og barmhjertighed skal det mest ærværdige og ædle arbejde udrettes, som syvendedags adventister kan engagere sig i. Derved ærer de Gud, og fremmer deres egne interesser for dette liv og for det fremtidige evige liv. Deres eksempel arbejder for at frelse de sjæle, som Kristus gav sit liv for.

En høj standard

På vore sanatorier må vi søge at opløfte en høj standard. Sandhedens, godhedens og nyttighedens banner må altid hæves højt. Evanglie-træets velsignede frugter skal vise sig i grundig indvielse, i hellige liv. Enhver sand medarbejder for Mesteren skal være som en by der er på et bjerg, der ikke kan skjules. Læger og lederne på vore sundhedsinstitutioner må være på vagt; ellers vil de visselig fornægte sandhedens og retfærdighedens principper, som ophøjer himmelens Herre. De må have Guds iboen i deres hjerter, ellers vil de sætte et eksempel for andre som vil være skade for dem.

De vil fristes til stille uhellige folks smag og vaner, ved at indføre nye metoder, og Guds velsignelse vil fjernes fra arbejdet. Husk altid at i Guds øjne, er et sagtomdigt og ydmygt hjerte af sand værdi, endog en sagtomdig og stille ånds besmykkelse, som hen betragter af en stor pris. Gud kan velsigne den sagtomdige og ydmyge.

Han kan bruge dem som ærede redskaber til at velsigne andre med; for de vil give Ham ære, som tilkommer al storhed og kraft.

Taktfølelse og renhed er påkrævet. Det er nødvendigt at hele tiden være på vagt, for at imødekomme fordomme og overvinde vanskeligheder. Har man ikke disse egenskaber, vil der ikke være fred, men et sværd på vore institutioner. Medarbejdere bringes hele tiden i kontakt med andre, som også bærer tunge byrder; og alle behøver guddommelig oplysning. De behøver at udvise Kristi uselviske og elskelige ånd. De vil prøves. Deres tro og kærlighed, tålmodighed og pålidelighed, vil forsøges, men Gud er deres Hjælper.—*Manuskript* 162, 1897.

Væsentlige kvalifikationer for ledelse

Vore sundhedsinstitutioner er kun af værdi i Herrens øjne, når Han får lov at være med i deres ledelse. Hvis Hans planer og udlægninger betragtes som ringere end menneskers planer, ser Han på disse institutioner som af ikke større værdi, end de institutioner verdslige mennesker har etableret og leder. Gud kan ikke godtage nogen institutioner, medmindre de tager de levende principper i Hans lov og fører sine egne forretninger under streng overensstemmelse med disse forskrifter. Disse institutioner, som ikke fastholdes efter Hans lov erklærer Han med dommen, »Ikke god nok; vejlet på helligdommens vægtskåle og fundet for lette.«

Ham der står ved hovet i hvilket som helst arbejde i Guds sag, skal være en forstandig mand, dygtig til at lede de store interesser succesrigt, en mand med jævnt gemyt, Kristi overbærenhed, og i fuldstændig selvkontrol. Kun han hvis hjerte er forvandlet at Kristi nåde, kan være en god leder.

Dem der arbejder som ledere og tilsynsmænd på vore sanatorier skal ikke gøre verdens norm til deres kriterium; for Guds tegn, som det står defineret i 2. Mos. 31,12-17, skal åbenbares i sin fulde betydning. Overholder alle der er knyttet til vore sanatorier, sabbatsdagen på den rette måde, vil det udøve en usigelig indflydelse for godt. Enhver sundhedsinstitution, som syvendedags adventister har oprettet, vil bære Guds tegn over for verden på fremtrædende måde, uden at være utilfreds på nogen måde. Vi skal udråbe den tredje engels røst der flyver midt under himlen, med det evige evangelium der skal forkyndes for verden. Vi skal holde det banner højt hvor der står skrevet: »Guds bud og Jesu tro.« [Se sabbatoverholdelse, sektion 11.]

Brug af midler

Mænd i betroede stillinger bør betragte de midler de håndterer som Guds indtægt, og bruge dem på økonomisk måde. Når der er en overflod i penge-kassen, skal de ikke investere, og føje bygning til bygning på steder hvor der allerede er mindesmærker for Gud. Der er hundredvis af andre steder, hvor der har brug for disse penge, og de må også få oprettet noget, for at kunne bringe sandheden. Alle dele af Herrens vingård skal bearbejdes.

Magten at bruge og misbruge Herrens penge, skal ikke overlades til noget menneskets dømmekraft. Der må aflægges regnskab for alle dollars der bruges. Guds midler skal bruges på de rigtige tidspunkter og på rette steder, så det kan være til velsignelse, og også en forbilledlig lektie for hvordan Han virker, efter ligelighedens, rettens og retfærdighedens principper.

I er alle brødre

Ingen skal nogensinde sætte sig selv op som hersker, som en herre over sine medmennesker, og handle ud fra hans naturlige impulser. Ingen mands røst og indflydelse skal nogen sinde få lov til at blive en styrende magt. Dem som undertrykker deres medarbejdere på vore institutioner, og som nægter at ændre den måde de behandle deres hjælpere på, bør fjernes. Som tilsynsførende bør de udøve en overordnet og forfinende indflydelse for det rigtige. Deres brug af deres kræfter gør det helt mere nødvendigt for dem at være forbillede for sand kristendom.

Jeg er instrueret af Herren til at sige at position aldrig giver mennesket nåde eller gøre det retfærdigt. »Herrens frygt er visdoms begyndelse.« Nogle mænd er betroet ansvarstillinger med en idé om at stilling er til for at forherlige selvet. Lad ingen leder tro at alle mennesker må underlægge sig hans tankesind, så at alles vilje må underlægge sig hans vilje, og at alle metoder må lægges til side for hans metoder. En institution kan ikke skades mere end at lade et sådant menneske forblive i sin position, efter de rette prøvetider. Det er en synd imod Gud, at lade upålidelige forvaltere blive i betroede stillinger; for Herrens folk er tilbøjelige til at vildføres af deres upålidelighed. — *Manuskript* 154, 1902.

Ville til at modtage råd

Ingen på en institution, ikke engang forstanderen, skal tage det standpunkt, at han er fri til at følge sin egen dømmekraft i alt. Lad ingen tro, at han ved så meget at han ikke længere behøver at lære noget. Hvis vi ikke hele tiden lærer af Kristus, og er vi ikke villige til at modtage råd og vejledning

fra vore brødre, så vil vort arbejde gå fejl; for vi skal blive selvtilstrækkelige, og dem som har nok i sig selv kan Gud ikke arbejde med. . . .

Hurtig til at se det

Ham som har forstander-stillingen må være tapper og oprigtig, parat til at stå frygtløst for det han ved er rigtigt. Han må være en mand med hurtig dømmekraft og kan skille tingene ad, en mand som kan gøre det forkerte rigtigt med så må gnidninger så muligt. Med manglende skarpsindighed, kan man ikke se fra årsag til virkning, så kommer vore institutioner i en tilstand der mishager Gud meget.—*brev 30, 1887.*

Unødig gæld

Til lederne på alle vore sanatorier, vil jeg sige: Der må ikke stiftes gæld. Gør ingen unødige ting. Sæt jeres ønsker om fuld udstyr straks til side. Gør bedst mulig brug af de få faciliteter der er, end at forøge gælden. Alt der er brug for kan i en tid opnås, men alle møbler og andet udstyr behøver ikke at skaffes med det samme. Lad fornuften, rolig eftertænkksomhed og klog beretning være jeres handleregel. Hvis succesen følger med vore institutioner, der er oprettet for at sørge for syge, vil det være fordi lederne har foretrukket at klare sig med de væsentligste ting, frem for at lave mere gæld.

Herren kalder på os til at arbejde på mange steder. Vi skal have sanatorier som kan føres uden at føre vor sag ud i stor gæld. — *brev 140, 1906.*

Uden at det ser ud af noget

Vore læger skal vise en Kristuslignende enkelhed i alle linjer af deres arbejde. Hvis de er iklædt himlens fulde rustning – Kristuslignende sagtmodighed og ydmyghed – vil de få helt succes. Men tilpasning til verden, vinde dens gunst og anerkendelse, vil føre til svaghed. En sådan indrømmelse må ikke ske. Vort håb og styrke beror ikke på ydre udseende. De som påvirkes imod sandheden, på grund af manglende overdådighed i huse, med møbler, klæder og udstyr, viser at de ikke er i stand til at forstå sandhedens fortrin. De kan ikke påskønne Kristi evangelium. Gud vanæres når dem i forbindelse med arbejdet, som skal forberede et folk til at stå trængseltidens prøve som ligger foran os, hvis de svigter ham og følger verdens mode. . . .

I skal ikke søge den popularitet som fører bort fra Kristi enkelthed. Gud skal være din Leder. De som er kristne vil stå i Guds kraft. De vil i deres liv vise den overlegenhed som Gud giver de lydige undersåtter, de som er loyale mod Hans bud. Dem som tror sandheden vil aldrig skamme

sig over Jesu Kristi evangelium. Sandhedens principper skal altid være fremherskende på vore sundhedsinstitutioner. Og så vil de, når de har fulgt verdens skikke og mode i deres lidelse komme til disse institutioner, så vil de se et enkelt liv som vil forvandle deres sanser. De vil mærke himmelske engles usynlige tilstedeværelse. — *Manuskript 172, 1899.*

Enkle møbler

Mindre dyrt udstyrede værelser, end dem I ønsker, vil være i overensstemmelse med det arbejde Gud har givet os at udrette i disse sidste dage. Jeres idéer er ikke formet og dannet efter en sand praktisk tanke hvad det vil sige at vandre ydmygt med Gud. I ser på udseende, som et stort middel der opløfter jeres succes. Dette er et bedrag. I forsøger at få det til at se ud, så det på ingen måde passer til det arbejde Gud har givet jer at udføre, et udseende som det vil kræve store summer penge at sætte op. Vi kan ikke gå med til at sanatoriets værelser er i overensstemmelse med tidens afgudsdyrkelse, også hvis dette vil give støttepenge. Kristen indflydelse er af større værdi end dette.

Et ønske om ydre udseende, er som en kræftsvulst der altid spiser sig ind på livskraften. Udseende er en nådesløs tyrann. Du må passe på din trang til opvisning og underholdning. Det er en fejltagelse at tro at I vil få flere patienter og derved flere midler ved at få det til at se bedre ud. De onde følger af en sådan kurs har endnu ikke vist sig for jer, men de viser sig, hvis I ikke passer på. . . .

Guds vej er den bedste

Gud ser ikke på det ydre, men på hjertet. Der må gøres veltilrettelagte tiltag. Der må ikke investeres i noget overflødigt. Det er ikke fordi vi ønsker at ophøje os selv at vi prøver at opbygge et sanatorium, men fordi vi ønsker at ære Gud og frembringe den sandhed ordentligt, som er blevet vist forkert. På denne institution skal vore særlige religiøse principper fremhæves og ophøjes. De skal aldrig skjules.

Herrens vej er altid den bedste vej. Vi er i sikkerhed når vi følger Ham, der siger: »Lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet.« Hvis Kristus, himlens Majestæt, er sagtmodig og ydmyg, hvor meget mere burde vi så ikke være det, som er under dødsdom for ulydighed. Vore lægers indflydelse på sanatoriet bør være sådan at vi opmuntrer til sagtmodighed og ydmyghed. Mennesker skal ikke ophøjes som store og forunderlige. Det er Gud der skal ophøjes. — *brev 51, 1900.*

Prøvelser i forkynderarbejdet

I kristenerfaringen tillader Herren prøvelser af forskellig slags at kalde mænd og kvinder til en højere leveorden og til en højtideligere tjeneste. Uden disse prøvelser vil man hele tiden falde bort fra Kristi lighed, og mennesker vil blive besjælet med videnskabelighed, fantasier og menneskers filosofi, som leder dem til at forene sig med Satans efterfølgere.

Under Guds forudseenhed er alle gode og store virksomheder underlagt prøvelser, for at teste renheden og styrken i deres principper, som står med ansvarsbetyngede stillinger og former og godtager den enkelte menneskes karakter efter Guds model. Dette er den højeste uddannelsesorden.

Karakterdannelse opnås ved at bruge sindets evner, når prøven er størst, ved lydighed mod alle Guds lovkrav. Mennesker med betroede stillinger skal være redskaber i Guds hænder for at virke for Hans ære; og udføre deres pligter med den yderste pålidelighed, så de kan opnå karakterfuldkommenhed.—*Manuskript* 85, 1906.

Der er brug for mennesker med skarpsindighed

»Du er,« sagde vor instruktør, »kommet til et vigtigt sted i dit arbejdes historie. Hvem skal der vælges til at have ansvar for sanatoriet, under dens opstart? Der må ikke begås fejl i denne sag. Der skal ikke komme mennesker ind i betroede stillinger, som ikke er blevet forsøgt og prøvet. Mænd og kvinder som forstår Herrens vilje skal vælges – mænd som kan se det arbejde som er brug for at blive gjort og gør det under bøn, så at fortidens fejltagelser og vildfarelser ikke gentager sig.«

»Ham som indsættes som forretningsleder,« sagde Han, »må daglig ledes af Herren. Han indtager en meget vigtig plads og han må have de nødvendige kvalifikationer til arbejdet. Han bør have værdighed og kundskab, blandet med en klar fornemmelse hvordan hans myndighed skal udøves. Kristus må åbenbares i hans liv. Han må være en mand som belærer religiøst og udøver en åndelig indflydelse. Han må vide hvordan han har med mennesker at gøre, og han må lade sit eget sindelag styres af Ånden. Visdommen skal komme ud af hans læber som opmuntrende ord til alle han kommer i forbindelse med. Han må vide hvordan han ser og retter op på fejltagelser. Han må være en mand som er i harmoni med sine medarbejdere, en mand med tilpasningsevne. Han må kunne tale om de forskellige punkter i vor tro, hvordan anledningen påbyder det. Hans ord og

handling bør åbenbare retfærdighed, dømmekraft og Guds kærlighed.«

Han som gav israelitterne instrukser fra skystøtten og ledte dem gennem ørkenen til det Forjættede land er vor Leder i dag. Vi er under guddommelig nåde, og hvis vi er lydige mod Guds bud skal vi være i fuldkommen sikkerhed og vil modtage Hans gunst fremtrædende kendemærker. — *brev* 325, 1904.

Moderate priser

På vore sanatorier må der gøres noget for alle klasser. Herren kalder ikke vore folk til at oprette institutioner hvor alle som kommer, kan få fri kost og logi, og hvor vore særlige trospunkter ikke introduceres. Dette har Herren ikke pålagt nogen syvendedags adventist. Gør man dette er det misbrug af tid og midler.

Logien og behandling må være sådan, at patienter fra de højere klasser vil tiltrækkes. Der må indrettes værelser som de kan bruge, som vil betale en god pris. Men læger skal ikke prioritere velhavende patienter for højt, som kan betale høje priser; der skal heller ikke gøres for overmådelige udlæg af midler for at få særlig beskyttelse. Gebyr for behandling og husly, må ikke være så højt at der er modstand mod den enkle og sunde mad der er nødvendig for at være sund. Spørg efter fornuftig pris, for den behandling der gives. Dette vil kunne anbefale sig selv for alle fornuftige mennesker.

Sættes din pris over det som er ærligt og rigtigt, kan det nok være efter verdslige lægers skikke, men det vil ikke tjene til Guds ære. Det er ikke efter Hans plan, og vil ikke vinde Hans anerkendelse. Det vil få en dårlig indflydelse i verden. Kræves der så høje priser vil man blive skuffede, og vil i det hele taget få en anden indflydelse end ventet. Der bør aldrig pålægges ublu priser.

En forandring er nødvendig

Jeg er hvervet til at tale for alle som er involverede som læger på vore institutioner. En reformation er nødvendig når det gælder ledelse af disse institutioner. De skal ikke ledes som verden vil lede dem. Når mange, som ikke kan klare at betale og behandles gratis, pålægges andre at betale overdrevne priser for operationer som kun tager lidt tid. Verdslige lægers priser skal ikke være regel for vore institutioner. . . .

På disse punkter er der givet advarsler og formaninger fra Herren. Han vil ikke velsigne bedrageri i nogen af forretningstransaktionerne.

Lægekollegiet har i almindelighed rigtige mange uretfærdige afpresninger; men skal vi kopiere deres synd? Vi er reformatorer. Det forventes at vi handler efter helt menneskelige forhold, Kristi rene og ophøjede karakter. Når dette passer på os, vil vi føre et veltilrettelagt fortsæt for streng renhed i alle ting i mindste detalje, til vi får større ansvar. Helliggjorte hjerter vil altid åbenbare helliggjorte principper. — *Manuskript* 169, 1899.

Til en uerfaren leder

Du skal altid sætte dig i hans sted, som du har med at gøre, og se hvordan du får det under sådanne omstændigheder; så må du handle sådan som du vil have at andre gør mod dig, at ingen skygge vil kastes på sandhedens dyrebare sag. Det må ikke medføre skam blot for at tjene nogle få dollars eller cents. Der må ikke være mulighed for at nogen siger at Syvendedags Adventister nogensinde vil gøre dårlige handlinger. Det som de vil høste er foragt. Lad alle vore forretningsanliggender stå i et rent og ubesmittet lys over for verden, og for dem af vor tro. Lad ikke din handlemåde være af den karakter, så det kræver forklaringer at få det til at se godt ud i favorabelt lys.

Alle må kunne se at denne institution står sådan at den virker for vore medmenneskers lykke og velvære. Det vil være bedre, langt bedre, at få det mere ubekvemt og lide tab end at blive pengebegærlig og skabe vrede, og efterlade ulykkelige indtryk på menneskesind, at de har udnyttet nogen og bedraget, og de går bort med fjendtlig indstilling over for institutionen. Institutionens principper og moral må altid styres af alle forhold, til troende og ikke-troende, med generøse og veldefinerede ædelheds principper og overvejelser, specielt mod dem som lider pine.— *brev* 26, 1888.

Hensynet til en såret medarbejder

Når en af jeres folk er blevet såret over hans arbejde, som det skete for nogen tid siden, så behandl ham som du selv vil behandles under lignende omstændigheder. Vis en Kristus-lignende forståelse. Det er Guds måde at behandle andre på. Noget mindre end dette er ikke retfærdigt eller ædelt.

Der bør vises stor omhu for at behandle en såret person; for han var ikke-troende. Du har grund til at takke din himmelske Fader for at hans liv blev sparet.

Hvis den sårede person blev taget til sanatoriet, bør hans pris være lille, hvis der overhovedet skal være en pris. Og det må også overvejes om det

ikke er rimeligt at hans løn betales i den tid hvor han er borte fra sit arbejde på grund af ulykken. En medarbejder må under ingen omstændigheder udnytte det; for alle ting er åbne for Hans øjne som vi har med at gøre. Han forlanger at sjælen værner om renhed og åbenbares i livet. — *brev* 58, 1902.

Vær venlig mod den ringe

Ønsket om at gå sin egen vej må, i modsætning til medarbejdernes dømmekraft, ikke finde sted på vore institutioner. »I er alle brødre.« En ømhed og kærlighed skal kunne vises. På vore sanatorier og i enhver institution, har venlige ord behageligt udseende, en værdig optræden, stor værdi. Der er en charme imellem mennesker, som er virkelig høflige. Hvilken god kraft har lidt venlig ikke i forretninger! Hvilken genoprettende og opløftende indflydelse har det ikke i omgang med fattige og fortrykte mennesker, som er trykt helt af sygdom og armod. Skal tilbageholde balsammen, en sådan behandling giver, fra dem? . . .

De i ansvarsbetyngede stillinger må begå sig med dem, som ikke har det så let. Slid og afsavn, uden håb om bedre ting i fremtiden, gør deres byrde meget tung. Og når smerte og sygdom kommer oveni, er byrden næsten større end de har kræfter til at bære. Lad ikke Guds forvaltere være skrappe over for disse. Dette vil være grusomt i sig selv. Lad dem iklæde sig høfligheden, som klædning. Lad dem være venlige og forsonende i deres omgang med de ydmygeste og fattigste. Gud vil se og belønne en sådan behandling. — *brev* 30, 1887.

Bevare en helliggjort værdighed

Jeg har fået instrukser om at vore sanatorier skal renses væk for de personer hvis handlemåde er til miskredit for sanatoriets hellige arbejde. Vore sundhedsinstitutioner bør bevare en helliggjort værdighed. Der må ikke ansættes hjælpere her, som ikke har en fornemmelse for sand værdighed. Ansæt kun dem som beviser at de arbejder på at møde fuldkommenhedens standard, i hvis liv den guddommelige lignelse kan ses.

Der bør udvises stor visdom for at udvælge mænd og kvinder som instruktører på vore sanatorier. De bør ikke kun tale forstandig om videnskabelige spørgsmål, men være mænd og kvinder som har lært at være under Guds Ånds regel, og som adlyder Kristi institutioner. De bør kunne gives gode råd på en venlig og forstandig måde. Det vil ikke gavne at ærgre sig og skælde ud, men siges der klare ord i en venlig ånd vil det udrette varige resultater for godt. Herren vil hjælpe alle som virkelig ønsker at lære af Ham.

De syge kan ikke få de rigtige indtryk, når dem som udgør sanatoriets familie af hjælpere er ubehagelige eller klodsede i optræden, eller gemmer på overfladiskhed eller underlagt jaloux luner. Disse medarbejdere må ikke forblive på vore institutioner, for fjenden er allerede i gang med sådanne menneskesind og drive sjæle bort fra Kristus igennem deres indflydelse. Det vil være langt bedre at betale høje lønninger og sikre sig gode og følsomme hjælpere på vore institutioner, end at tage dem ind som du ikke kan disciplinere og lære op.

Indflydelsen fra en smuk karakter

Den behagelige optræden, den smukke karakter, vil Herren bruge til at velsigne den syge med. Guds ords sandheder besidder en helliggørende og forvandlende kraft. Hvis den modtages i hjertet og føres ud i livet, vil de vise sig som en smag af liv til liv. Lad dem, som er ansat på vore institutioner være sådan at sandhedens lys vil skinne frem i deres daglige ord og handlinger. Det er kun disse at Kristus kan acceptere som medarbejdere sammen med Ham.

Jeg skriver bestemt og afgjort så alle kan forstå vigtigheden af at udslette ond indflydelse fra vore sanatorier, som er oprettet for at bringe helbredelse og velsignelse til lidende mennesker, som er syge i sind og krop. — *Manuskript 69*, 1909.

Behov for erfarne medarbejdere

Det er ikke det klogeste at sætte vore sanatorier i forbindelse med for mange uerfarne, som bliver som elever, medens der er mangel på erfarne og dygtige medarbejdere. Vi behøver mere modne kvinder, og mænd som har sunde og solide principper – solide folk som frygter Gud og som bærer ansvar klogt. Nogle kan komme og yde arbejde for mindre løn, fordi de glæder sig over at være på et sanatorium eller fordi de ønsker at lære; men der er ikke økonomi i at forsyne institutioner så meget med uerfarne hjælpere.

Hvis de rigtige personer er knyttet til vore sanatorier, og hvis alle vil ydmyge deres hjerter til Gud, selvom der nu er en høj gæld på institutionen, vil Herren arbejde på en sådan måde at gælden bliver mindre, og sjæle vil omvendes til sandheden, fordi de ser at medarbejderne følger med på Herrens vej og holder Hans bud. — *Manuskript 57*, 1909.

Helliget helt til Gud

Jeg er meget ivrig efter at alle som er knyttet til vore sanatorier skal være mænd hvis liv er helt helliget til Gud, fri for alle onde gerninger. Der er

nogle som leder til at have mistet al fornemmelse for vore institutioners hellige karakter og det formål de er oprettet til. Mine tanker gribes af stor rædsel over de resultater der kommer af manglende åndelighed og klar dømmekraft. Der er stort behov for loyalitet mod princippet. Herren kalder unge mænd til at arbejde på vore sanatorier, som ikke vil give efter for fristelse. De unge folks liv der er knyttet til vore sanatorier bør være sådan at det har en overbevisende og omvendende kraft over dem, som ikke har modtaget budskabet for denne tid.

Vore sanatorier skal styres på en sådan måde, at Gud vil æres og forherliges. De skal ikke være en snare. Men medmindre de menneskelige redskaber er under Helligåndens vejledning, vil fjenden bruge dem til at gennemføre sine påfund for at forhindre Guds sag og for at udslette deres egne sjæle. Mange har allerede mistet deres første kærlighed for de store og mægtige bibelsandheder om Kristi genkomst. — *Manuskript 63*, 1908.

Udvælge medarbejdere

Der bør udvises stor omhu for at vælge unge folk til at knytte til vore sanatorier. De som ikke har kærlighed til sandhed i sin sjæl, bør ikke vælges. Den syge behøver at få sagt nogle kloge ord til sig. Enhver medarbejders indflydelse bør gøre indtryk på sindene for Kristi Jesu religion. Der er givet lys for at vælge unge mennesker til at knyttes til vore sanatorier, som beviser at de kan være elever i Kristi skole. — *brev 59*, 1905.

Sanatorier og uddannelse

Ethvert sanatorium der er oprettet af Syvendedags adventister skal ledes efter uddannelsesmæssige linjer. Og det skal hele tiden fremme til værkets højere og endnu højere mål. Dem som vil udfylde ansvarsbetyngede stillinger, bør huske på den indflydelse deres ord og handlinger har på dem, der er knyttet til dem. De skal arbejde for deres åndelige og fysiske sundhed, som kommer i forbindelse med institutionen. Et langt højere arbejde skal gøres i denne linje end hidtil er gjort.

Dem som har ansvarsbetyngede stillinger i et sanatorium, enten som leder eller som oldfrue, bør mærke vigtigheden af det ansvar der påhviler dem, at oplære dem i deres varetægt, til at udføre deres arbejde grundigt og hurtigt. Hvis de er sande kristne, vil de kæmpe alvorligt for at udrette de bedste resultater for elevernes nuværende og evige bedste. De vil ikke forråde en hellig betroelse ved at tage deres egne læresætninger ind i deres undervisning, som ikke er i harmoni med Guds ords lære.

De som tager vare på dette arbejde, skal først opnå Kristi lighed. De skal dagligt lære i Kristi skole. Så vil de få visdom til at vide hvordan de skal behandle menneskers tankesind. De vil vide hvordan de skal fremføre sandheden trin for trin, til dem som kommer på institutionen for at berede sig selv til nyttighed i Guds tjeneste.

At være en oplærings-skole

Alle vore institutioner skal være oplærings-skoler. Det gælder særlig hensynet til vore sanatorier. De unge må have kloge råd. De må afkræves pænhed og grundighed. De skal lære at gøre deres bevægelser så hurtigt som muligt, når de arbejder. Langsomhed bør behandles som en sygdom der må kureres.

Enhver institution må have kloge tilsynsmænd over det indvendige og udvendige arbejde, så hjælperne kan oplæres til at vogte sig mod uenergiske og dovne vaner. Oldfruen bør udvælge dem under hendes varetægt, som kan hjælpe hende med at undervise hjælperne til at de arbejder pænt og grundigt. Der bør aldrig opmuntres til langsomt arbejde. Enhver bør prøve at arbejde hurtigt og samtidigt pænt og omhyggeligt.

Oldfruen skal udvise i moderlig omsorg for de piger hun har under sig. Hun skal vise dem visdom og lægge en del af deres månedsløn, og lægge det i pålidelige hænder. Hun skal opmuntre dem til pæne klæder, og samtidig lære dem at deres klæder altid skal være pæne og passende. Hun skal ikke opmuntre til forfængelighed og ødselhed på noget område.

Afskaffe spild

Han som har ansvar for finanserne bør finde ud af hvor han kan spare, i stedet for at bruge for meget. Alle unødige omkostninger bør indskrænkes. Lad hjælperne forstå at forbrug ikke må overgå produktion. Det er en alvorlig sag at spille på et sanatorium. Der er for mange som har at gøre med forskellige linjer af arbejdet, og det er det væsentlige at de forstår behovet for sparsommelighed. Sparsommelighed er en meget værdifuld videnskab. Mange spilder meget når de ikke gemmer på det tiloversblevne og stumperne af det. Hos mange spilder en familie lige så meget, som kunne underholde en lille familie. Alle disse ting er med i den uddannelse der gives på vore sanatorier.

Der er brug for penge i kassen; der må ikke gives rundhåndet til dem som ikke behøver det. Nogle behøver jeres frivillige gaver. De som har midler undlader for ofte at betænke de mange i verden

der er sultne, og mangler mad. De kan sige: »Jeg kan ikke brødføde dem alle.« Men praktiseres Kristi lektier om sparsommelighed kan du brødføde én. Det kan nok være at I kan brødføde mange som hungrer efter timelig mad. Og du kan give jeres sjæle føde med livets brød. »Sammel det tilbageblevne op, så intet går til spilde.« Disse ord sagde Han som havde alle universets ressourcer i sin hånd; og med Hans mirakelvirkende kraft forsynede han tusindvis med føde, men han foragtede ikke at undervise i en lektie om sparsommelighed.

Den glade tjenstvillighed

Medarbejderne på vore sanatorier skal oplæres til det arbejde de bedst egner sig til. Men når en nødsituation opstår, og hjælp er nødvendig, skal ingen medarbejder sige: Det er ikke mit job. Den hjælper som har en idé om at han kun skal gøre det arbejde han har fået, og ikke mere, som ikke føler noget ansvar for hjælp hvor og hvornår der er brug for hjælp, bør straks få den tanke ud af sit sind. Han bør aldrig føle at der begås fejl mod ham, hvis han i en nødsituation bliver bedt om at overarbejde. Når der er behov for ekstra hjælp, så lad en medarbejder hjælpe villigt, i kristen ydmyghed, og de vil få en velsignelse.

Det kan være at nogle vil gøre oprør når de bliver bedt at gøre nogle små almindelige pligter. Men det er disse pligter de behøver at udføre. Det er trofasthed i de små ting der forbereder til de større ansvar. De mest succesrige slidere er dem som gladelig tjener Gud i de små ting. Ethvert menneskevæsen skal arbejde med livet som indsats, væve det ind i mønsteret for at hjælpe med at fuldende mønsteret. De som ønsker at være nyttige kan altid finde beskæftigelse. Tiden vil aldrig ligge tungt i deres hænder. . . .

Ingen skal bruge sin tid på at længes efter det umulige, glemme de ordinære daglige pligter, idet de ønsker at gøre noget stort. Trin efter trin, fra det laveste trin, må stigen bestiges – om det så er smerteligt. Men succes kommer af ihærdigt arbejde, og fremgangen er af stor værdi den alvorlige kamp for sejr. . . .

Dem som er knyttet til vore institutioner skal bevise værdien eller værdigheden af deres dømmekraft i form af deres handlinger. Dem som går ind i institutionens tjeneste ude at ville hjælpe, som udfører deres tildelte opgaver som tvang, med vrangvillig underdanighed, som handler som om de gladelig ville være fri for besværet i de daglige pligter som nogen må gøre, er kun til lille hjælp for institutionen. En mekanisk lydighed kan skjule oprørets ulmende brand, men det er

nødvendigt at bryde når som helst mod betingelse. Hos disse tjeneste er der ikke være fred, lys eller kærlighed. Den atmosfære som omgiver deres sjæle er ikke velduftende. Andre kan mærke indflydelsen fra deres ord og handlinger, og denne indflydelse er endog til skade for dem som prøver at gøre deres bedste i den position som de sættes i. Selvmedlidenhed forringer deres karakter som værner om selvmedlidenhed, og det udøver en indflydelse som ødelægger andres lykke.

Være tålmodig mod de fejlede

Han som har ansvar for disse bør under ingen omstændigheder irriteres eller skældes ud. Han bør ikke give plads til utålmodighed eller miste selvkontrol. Tag dem til side og fortæl dem at noget sådant ikke kan tillades, og at de må ændre deres ånd. Fortæl dem at det tåbeligste de kan gøre, er at tro at de behøver forståelse. Bed med dem; giv dem så deres opgave, ligesom Gud giver os opgaver. Han har givet enhver sit arbejde, efter hans særlige evner.

Hvis disse unge, som er blevet prøvet tålmodigt, ikke forandre sig, så lad dem tydeligt få at vide at de ikke kan betvinges ved belæring. Lad deres plads gå til dem, som ikke vil være til sådan byrde for institutionen. . . .

Der skal ikke være noget slaveri. Alles arbejde må ske gladeligt og villigt. Men de som oplærer de unge på vore institutioner, har en ulempe imod sig. Der er mange som hjemmefra har fået en ufuldkommen oplæring. Moderen har ofte gjort sig til slave for sine børn, og derved forsømme sit vigtigste arbejde – at lære sine børn at tænke sig om, at gøre pænhed, orden og grundighed i livets små ting til en vane. . . . .

Når disse børn når en alder med ansvar, så er de ikke betvungede og udisciplinerede. Det kan være at de har et ønske om at komme på et af vore sanatorier, og tage en sygeplejeruddannelse. De kommer, men manglerne i deres hjemmeopklæring gør deres ophold på institutionen hård for sig selv og for dem som har ansvar for deres uddannelse.

Overvinde forældrenes forsømmelse

Det som blev ødelagt i hjemmet må ikke fortsætte på institutionen. Der vil ikke være noget håb for disse stakkels unge – forfejlet fra barndommen af på grund af uklog eftergivenhed – hvis dette videreføres på institutionen som var i hjemmet. Lad dem blive disciplineret klogt og venligt, og lader det til at de prøver at blive bedre, prøver at gøre sig selv til det som de burde være, så må der tales opmuntrende ord til dem. Men lad dem

tydeligt forstå at de ikke kan følge deres egen fornøjelser, som de har gjort der hjemme. Hvis de gerne vil begynde fra begyndelsen af, hvis de er opsat på at mestre ethvert problem, vil de blive bedre. . . . .

Deres forældres forsømmelighed har gjort deres oplæring hårdere end den ellers kunne have været. Forbigå ikke noget uden at bemærke det; men bebrejd dem ikke og skæld ikke ud. Det vil ikke overvinde vanskeligheden; men vil sætte dem i forlegenhed og gøre indtryk. Fortæl dem på den mest venlige måde at den tidligere forsømmelse må afhjælpes, ellers kan de ikke blive på institutionen. Der må peges tydeligt på behovet for fornyelse. De må opmuntres til at ændre forkerte vaner og befæste de rigtige vaner.

Dem der sympatiser med ham der skaber stor forvirring fordi han ikke beslutter at gøre noget ved den manglende opdragelse der er blandt medarbejderne, det mangler der at blive gjort noget ved. Vis dem at det er deres pligt at hjælpe dem som har så meget at overvinde. Dem med ansvarsstillinger på institutionen kan ødelægge unge mænd og unge kvinder for livet ved at sympatisere urimeligt meget med dem, forkæle dem, og lytte til deres beklagelser. Dem som gør dette viser at de selv har brug for reform, før de er klar til at tage klogt ansvar for et sanatorium eller nogen anden institution som de unge skal oplæres i.

Dette er den linje i sundhedsmissionsarbejdet som skal udrettes på vore sanatorier. Og oh hvor forsigtig skal de med ansvar være for at ikke begå fejl. Dem som giver forkerte råd, medens de sidder i betroede stillinger, arbejder imod Herren Jesu arbejde.

Oh, hvilket arbejde ligger foran dem som står i ansvarsbetyngede stillinger på vore sanatorier! Et stort arbejde skal udrettes. Der er tunge ansvar at bære, og de må bæres af mænd som har en levende erfaring med Guds ting, som søger Ham dag for dag, af hele hjertet. Der påhviler lægerne og lederne på vore sanatorier højtidelige forpligtelser. De skal sætte et værdigt eksempel, for deres krav at tro sandheden. . . . .

Jeg ønsker at, om muligt, indprente vigtigheden af at give så ren og retfærdig fremstilling af Gud, i vore lægers og i lederes sind, så verden vil kunne se Ham i Hans skønhed. Jeg ønsker at se dem fyldes med den Ånd som bor i Ham, så verdslig fremgangsmåde ikke vil få magt til at splitte deres tanker fra det arbejde, at bringe mennesker de store og forunderlige muligheder for enhver sjæl,

som tager imod og tror på Kristus. — *Manuskript* 27, 1902.

Opdrage i venlighed

Bring ikke nogen som helst hårdhed ind i jeres tugtelse. Pålæg ikke de unge nogen hårdnakkede påbud. Det er med disse ugennemtrængelige regler og påbud at de nogle gange føler at de må og vil gøre ting som de ikke er pålagt at gøre. Når de unge får formaninger eller irettesættelser, så gør det som nogen der har særlig interesse for dem. Lad dem se at I har et alvorligt ønske for dem, at gøre en god optegnelse i himlens bøger. . . .

Enhvers evige skæbne afgøres ved dette livs ord og handlinger; vær derfor forsigtig med at ikke drive en fristet sjæl ind på fjendens slagmark. Provoker ikke de unge til vrede. Oprør ikke impulser i dem, ved uretfærdige påbud og hård behandling, til at handle overilet. De som burde vide hvordan unge skal behandles driver dem ofte bort fra Gud ved overlagte ord og handlinger. Gud skriver en sådan behandling af unge, ned som en synd imod Ham selv. Behandle de fristede på en måde som drage dem til dig som en ven, der ikke vil fejlbedømme dem eller skade dem.

De formaninger Gud har givet i sit ord er uendelig meget bedre end de irettesættende ord du kan tale. Led de unge til at se at det er for deres evige gode at følge den sti Herren har markeret til dem. Fortæl dem at de ikke må synde, fordi det sårer Genløserens hjerte. Fortæl dem at være bange for at synde, fordi syndens løn er død. Prøv venligt og kærligt at inspirere dem alvorligt til at gøre hele deres pligt mod Gud og mod deres medmennesker. Husk på at disse unges fremtidige erfaring vil bære præg af den undervisning du har givet dem.

Idet du kæmper sådan for at uddanne de unge du har i varetægt, så uddanner du dig selv, bereder dig selv til at bedre gøre Mesterens arbejde. Der fremkaldes en karakterfornyelse som gør dig til et sikkert eksempel for den fristede og prøvede. Når du disciplinerer andre så discipliner og oplærer du dig selv. . . .

Kæmp for at vise Kristi eksempel

Lad dem som er sat i ansvarsbetyngede stillinger tage sig i agt, da de ikke, ved deres mangelfulde karakter og ukristelige temperament, arbejder imod Guds plan. Guds ære og menneskenes bedste bør lede alle til at kæmpe for et eksempel, for hvad man kan blive gennem Kristi nåde. Han skal stole helt på Hans fortjenester, som gav Sig Selv som et offer, så Han kan stå mellem Gud og

mennesker. Alle der anstrenger sig for at det daglige nådesarbejde gøres i hjertet, vil være en smag af liv til liv, for alle som er under hans omsorg. Han vil få succes med at arbejde for de sjæles frelse der er ved at gå til. Han vil bringe dem til Overhyrden, som alene kan frelse alle til det yderste, som kommer til Ham.

De mennesker som vil vejlede og instruere dem, som ikke kender til og er uden for vejen, behøver meget af Kristi tålmodighed og kærlighed. Deres tålmodighed vil prøves mange gange; dem som de arbejder for vil virke sløve til at kunne forstå; det vil være hårdt og lede dem til at handle efter rigtige principper. Sandheden må sættes ind over for dem for at blødgøre og underlægge deres hjerter. De som prøver at hjælpe dem, må have evner til at lede dem skridt for skridt, indse at de skal bønfalde de syndige mennesker, ikke drive dem, til at blive forligt med Gud.

Kristus siger: Min hyrde hør Min røst, og de følger Mig væk fra syndens afveje. Ligesom Kristus arbejdede, sådan skal I arbejde. Søg i ømhed og kærlighed at lede fejlende på den rigtige vej. Det vil kræve stor tålmodighed og overbærenhed, for at hele tiden vise Kristi tilgivende kærlighed. Frelserens medfølelse må åbenbares dagligt. Det eksempel som han har efterladt må opfølges. Han påtog sig vor faldne dydige natur på Sin syndfrie natur, så Han ved hvordan de der fristes kommer til undsætning.

Han som gør dette arbejde må lægge hele sit hjerte i det; for det er et arbejde der kræver alt af et menneske. Det vil ikke lykkes for ham som gør dette som et arbejde, for lønnens skyld. . .

Det er ikke nødvendigt at bringe alt frem for lederen, som skal rettes. Når du ser at en arbejder fejler, så gå til ham, og tal venligt og ømt med ham, vis et oprigtigt ønske for hans lykkes skyld. I ni ud af ti tilfælde vil dine anstrengelser lykkes. Du vil redde en sjæl fra død, og skjule en mangfoldighed af synder.—*brev 67*, 1902.

I stedet for en far

Alle vore institutioner bør være missionsagenter i sin fulde betydning. Intet arbejde må forhindre sjælevindingsarbejdet. På alle institutioner skal der udrettes et missionsarbejde. Fra lederen ned til den ydmygeste medarbejder, bør alle føle et ansvar for uomvendte iblandt deres egne. De bør anstrenge sig alvorligt for at vinde dem til Kristus. Som et resultat af dette vil mange vindes til Frelseren og blive trofaste og oprigtige i Guds tjeneste. Det pålidelige og religiøse liv, den hellige omgang og ufravigelig renhed, det

gudfrygtige eksempel – det er de midler Gud bruger for at fæstne overbevisning i ikke-troendes hjerter og samvittighed.

Mine brødre, unge mænd som ikke har antaget Kristus som deres frelser, er efter Guds forsyn kommet i selskab med jer i forretningsøjemed. I har flere års erfaring med sandheden. I har jeres egne børn. I burde vide hvordan I skal behandle disse unge mænd på en måde, så de vil drages nærmere til Frelseren. Og sådan som Herren har vist mig, har I alligevel kun gjort for lidt for at vinde dem, anstrengt jer for lidt for at vise kærlighed og respekt for dem. Hvis disse unge mænd var omvendte, kunne de bruges af Herren i Hans arbejde. Men hvem af jer som er små meget ældre, så meget mere erfarne, har haft byrde for deres frelse i jeres hjerter? Kristus døde for at frelse dem. Har I åbenbart en Kristuslignende ømhed for dem? Taler I med dem, fordi I mener de er værd at frelse, eller støder I dem bort? Har I bevist for dem at I har en elskelig og øm interesse for dem, eller viser I, med jeres holdning mod dem, at I ikke synes de er værd at vise opmærksomhed?

Gud drager lederne på Sine institutioner til ansvar for om de unge, som arbejder på disse institutioner, bliver behandlet høfligt, respektfuld og med faderlig venlighed. De skal behandle dem som de selv ønsker at Kristus skal være over for dem. Sådan som Herren har vist det for mig, er vort første arbejde at være så venlige mod de unge, så eftertænksomme over for deres interesser, at de føler sig hjemme i vor nærhed.

Har I prøvet at være uselviske, venlige og gøre jeres ord og handlinger velduftende? Kan dem, som I har i varetægt, se op til jer som sande kristne? I er fædre. Vil I spørge jer selv om I vil behandle jeres børn sådan som I har behandlet nogle af de unge I har i varetægt? Ud fra det lys jeg har fået, ved jeg at der er nogle som bærer ansvar, som, medmindre de omvendes, aldrig vil se himmelens rige. Det gør ondt på mig at de ikke åbenbarer visdom, tro og kærlighed for fortabte sjæle, i deres livsførelse. Den behandling som nogle unge har fået, har knapt givet dem en flig af varmt og hyggeligt venskab. De behøver en helt anden erfaring end det de har fået i deres omgang med mennesker som burde kende Gud.

Retfærdig lønudbetaling

Du har ind i mellem lovet medarbejderne lønforhøjelse, og så har du ikke opfyldt dette løfte. Er det at lade dit lys skinne frem i gode gerninger? Kan Mesteren acceptere dette? Skal dette fortsætte på Guds institutioner, som er oprettet for at frelse

de sjæle som er knyttet til dem? Du må gendrive for de lønninger som er tilbageholdt i så lang tid. Ved du ikke at når du tilbageholder disse lønninger, så har du ikke har udrettet det, som du har gjort derved? Hvorfor vil mennesker der bekender at være kristne, og stadig følge fjendens snyderi? Han vil smigre din forfængelighed. Han vil prøve at bedrage dig, og få dig til at tro at du derved gør det bedste for at have med mennesker at gøre. Men du vil være uden undskyldning når du lader han bedrage dig; for Gud har udtrukket den klare sti du skal følge. . . .

Kristus kom til verden for at opsøge og frelse de fortabte. Da Han blev anklaget af farisæerne for at spise med toldere og syndere, svarede Han: »Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige [efter deres bekendelse], men syndere til omvendelse.« Han kom for at frelse, ikke for at ødelægge. Sjæle er meget dyrebare i Hans øjne; for fra skabelsen og ved genløsningen er de Hans. Indser I ikke at Han drager jer til ansvar for deres frelse, som I har med at gøre. Indser I ikke at han kræver de sjæle af jeres hænder som I ikke har prøvet at frelse? Har I ikke forsøgt at overliste fjenden, som hele tiden prøver at få de unge til at tro at ikke-troendes handlemåde er næsten ligeså rigtig som deres handlemåde er, der hævder at tro sandheden?

Hvis lederne ikke værner om Guds kærlighed, var det så ikke bedre om de unge mænd og unge kvinder ikke kom under deres indflydelse?! . . .

Den himmelske fortegnelse

Husk på at Mesterkunstneren tager et billede af jeres karakter dag for dag. Jeres tanker, jeres ord, jeres handlinger, overføres til Hans optegnelsesbog, som trækkene i menneskeansigtet overføres til kunstnerens lærred.

Vi skal være Kristi repræsentanter på jorden – rene, retfærdige, venlige og barmhjertige, fuld af medfølelse der viser uselviske ord og handlinger. Havesyge og begærlighed er træk som Gud afskyer. De udspringer af selviskhed og synd, og de ødelægger al arbejde som de får lov at blande sig i. Råhed i karakteren er ufuldkommenheder som Bibelen afgjort fordømmer, som vanære mod Gud.

»Hold jeres færd« – jeres temperament og vaner - »fri for kærlighed til penge, nøjes med det, I har; thi han har selv sagt: Jeg vil aldrig slippe dig og aldrig forlade dig.« »Ja, ligesom I nu er rige på alt, på tro og tale og kundskab og på al iver og kærlighed til os, så vis jer også rige her, hvor det gælder kærlighedsgaven.« – den kristne

kærlighedsgave. »Glem ikke at gøre vel og dele med andre; thi i sådanne ofre har Gud velbehag.«

»Tvæt jer«

Herrens ord til dem, der er knyttet til Hans institutioner er, »tvæt jer, I, som bærer Herrens kar!« Lad dem der søger sig selv give plads til kærlighed og arbejde på alle vore institutioner. Så vil den gyldne olie tømmes fra de to olivengrene til de to guldrør, som vil tømme sig selv ud i karrene, der står klar til at modtage. Så vil livet fra Kristi gerninger faktisk udstille Hans ords hellige sandheder.

Herrens frygt, en fornemmelse af Hans godhed, Hans hellighed vil cirkulere rundt i enhver institution. En kærligheds og fredens atmosfære vil herske over alle afdelinger. Hvert ord der siges, hver ting der udføres, vil have en indflydelse der svarer til himlens indflydelse. Kristus vil forblive i menneskene, og menneskene vil forblive i Kristus. Begrænsede menneskers karakter til ikke vise sig i værket, men den ubegrænsede Guds karakter. Den guddommelige indflydelse som hellige engle vil tildele, vil indprente de menneskesind der kommer i kontakt med medarbejderne, og fra disse medarbejdere udgår der en velduftende indflydelse til alle som vælger at indånde den. Det prægtige karaktervævestykke, der er udarbejdet ved guddommelige kraft, vil få lys og herlighed fra himlen, og vil fremstå for verden som et vidne, der peger hen til den levende Guds trone.

Så vil arbejdet gå solidt fremad i dobbelt styrke. Medarbejderne vil på alle linjer, få tildelt en ny livskraft. Mennesker vil lære forsoning fra den synd som Messias bragte ind ved Sit offer. Det sidste advarsels- og frelsesbudskab vil gives med mægtig kraft. Jorden vil oplyses med Guds herlighed, og den vil være vor at bevidne vor Herres og Frelseres snarlige komme i kraft og herlighed.—*brev 58, 1902.*

*****

Til videre studium

Placeringen af sanatorierne:

Råd om sundhed, 265-270 (Vidnesbyrd for menigheden 7:80-83; 85-89).

Spare på bygninger og udstyr:

Råd om sundhed, 274-279 (Vidnesbyrd for menigheden 7:90-94).

Virksomhed:

Råd om sundhed, 280, 28

Vidnesbyrd for menigheden 4:571-573);

Råd om sundhed, 305, 319, 320.

Råd om institutionsarbejdet:

Vidnesbyrd for menigheden 5:549-563.

Ikke for fornøjelseselskere:

Råd om sundhed, 271-27

Vidnesbyrd for menigheden 7:95-97).

Kommerciel øjemed:

Vidnesbyrd for menigheden 3:169.

Fare for verdslig fremgang:

Råd om sundhed, 290, 291.

Sanatorier som tilflugt for medarbejdere:

Vidnesbyrd for menigheden 7:292-294.

Særlige medarbejdere til åndsarbejde på sanatorier:

Råd om sundhed, 312, 31 (Vidnesbyrd for menigheden 8:143, 144);

Råd om sundhed, 29 (Vidnesbyrd for menigheden 7:75).

Pligt mod de fattige:

Råd om sundhed, 228-230 (Vidnesbyrd for menigheden 4:550-552).

Forretningsfolks renhed og dygtighed:

Vidnesbyrd for menigheden 7:247-249.

Forretninger og religion:

Vidnesbyrd for menigheden 5:422-429.

Fair behandling af medarbejdere:

Råd om sundhed, 314, 315.

Fornøjelser på sanatorierne:

Råd om sundhed, 240, 24

Vidnesbyrd for menigheden 4:577-579).

Sektion 10—Mulighed for forkyndelse på hospitaler og sanatorier

Genoprettelse ved reformation

Menneskeslægten lider på grund af at Guds love overtrædes. Satan arbejder hele tiden på at få mennesker til at acceptere hans principper, og derved forsøger han at modarbejde Guds værk. Han fremstiller hele tiden Guds folk som et vildledt folk. Han er en brødrenes anklager, og hans anklagende kraft bruges hele tiden imod dem som arbejder retfærdigt. Gennem sit folk ønsker Herren at besvare Satans anklager og vise resultatet af at adlyde de rigtige principper.

Han ønsker at vore sundhedsinstitutioner skal stå som vidner for sandheden. De skal give arbejdet karakter, som må fremføres i disse sidste dage, ved at genoprette mennesket til en reformation af levevaner, appetit og lidenskaber. Syvendedagsadventister fremstilles overfor verden som sundhedsreformens fremadskridende principper som Gud har givet os.

Endnu større sandheder folder sig ud for dette folk idet vi drager nær tidens afslutning, og Gud påtænker at vi skal oprette institutioner over alt hvor de, som er i mørke med hensyn til menneskeorganismens behov, hvor de kan uddannes, så de, for deres del, kan lede andre til sundhedsreformens lys. . . .

At åbenbare Guds riges principper

Det er Guds plan at vise Sit riges principper gennem Hans folk. Så de i liv og karakter kan åbenbare disse principper, så han kan skille dem ud fra verdens skikke, levevaner og praksis. Han søger at bringe dem nær til ham, så han kan gøre dem kendt med Hans vilje. . . .

Et stort arbejde skal udrettes med at bringe evangeliets frelsende sandheder frem for mennesker. Det er de midler Gud har forordnet for at dæmme op for moralfordærvens tidevand. Dette er Hans middel til at genoprette Sit moralbillede i mennesket. Det er Hans hjælpemiddel mod universel uorden. Det er den kraft der drager mennesker sammen i enighed.

I øjeblikket er disse sandheder den tredje engels budskabs værk. Herren har ønsket at den måde dette budskab skal fremstilles på, skal være det største værk i vor verden i denne tid. For at dette arbejde fremføres i rigtige linjer har Han vist hvordan skoler, sanatorier, forlagshuse og andre institutioner skal oprettes. På disse institutioner skal Guds egenskaber foldes ud, og sandhedens ære og udmærkelse skal se mere levende ud. — *Manuskript 166, 1899.*

Hurtigt åbne lukkede døre

Alle læge- og sundhedsudøvere kan ved tro på Kristus få en kur af højeste værdi – et hjælpemiddel for den syndssyge sjæl. Den læge som er omvendt og helliget ved sandheden står registreret i himlen som en medarbejder sammen med Gud, en Jesu Kristi efterfølger.

Ved helliggørelse af sandheden, gør Gud lægers og sygeplejerskers dygtige til færdigheder, et kendskab hvordan den syge behandles, og dette arbejder åbner mange hjerters fastlåstes hjertes. Mænd og kvinder ledes til at se og forstå den sandhed som behøves for at frelse sjæl såvel som legeme. Dette er et element som giver arbejdet for denne tid karakter.

Sundhedsmissionsarbejdet er den tredje engels budskabs højre hånd og arm, som må proklameres for en falden verden; og læger, ledere og arbejdere på alle linjer udfører budskabets værk ved at handle trofast fra deres side af. Fra dem vil

sandhedens stød udgå til alle folkeslag, stammer tungemål og folk. I dette arbejde har de himmelske engle en del. De vækker åndelig glæde og melodi i deres hjerter, som er befriet fra lidelse, og glæde og tak til Gud hæver sig fra mange hjerter, der har modtaget den dyrebare sandhed. . . .

Peg hen til en syndstilgivende frelser

Lægen vil finde at det er til hans nuværende og evige bedste at følge Herrens vej med den lidende menneskehed. Det tankesind som Gud har gjort, kan Han forme uden menneskets kraft, men Han ærer mennesker idet han spørger dem om at samarbejde med Ham i dette store arbejde. Når Guds Ånd virker på de forpinte menneskers sind, spørger han efter sandhed, så lad lægen arbejde for dyrebare sjæle ligesom Kristus ville arbejde for dem. Tilskynd ham ikke til nogen særlig lære, men peg ham til Jesus som en syndstilgivende Frelser. Guds engle vil gøre indtryk på menneskenes sind. Nogle vil nægte at blive oplyst af det lys som Gud vil lade skinne i sindets kamre og i sjælens tempel; men mange vil reagere på lyset, og fra disse menneskesind vil alle former for bedrag og vildfarelser fejes bort. — *brev 205, 1899.*

Med ømhed og visdom

Den længe som viser sig som værdig ledende læge på et sanatorium, vil gøre et stort arbejde. Men hans arbejde i religiøse linjer skal altid være af en slags, så at den guddommelige modgift hjælper de syndsbebyrdede sjæle når patienterne får den. Alle læger bør forstå at et sådant arbejde vil gøres i ømhed og visdom. På vore institutioner hvor mentale patienter kommer for behandling, tales trøstende ord til de forpinte, vil det ofte være med til at udglatte tankesindet og genoprette fred i sjælen.

Når den ledende læge forbigår den åndelige del af arbejdet, forsømmer han sin pligt, og giver de yngre hjælpere et forkert eksempel, som de lærer at udføre som en kristen læges arbejde. Disse studerende forsømmer en del af det mest væsentlige arbejde. Jeg frygter meget at dette vil resultere i et tab som aldrig kan afhjælpes. — *brev 20, 1902.*

Lære at arbejde ligesom Han arbejdede

Gud skal anerkendes som Mesterarbejderen på alle vore sanatorier. Ved at blive fortrolig med Hans liv, lærer læger og sygehjælpere hvordan de skal arbejde ligesom Han gjorde. Han var himlens Majestæt, herlighedens Konge. Men iklædt med menneskers forklædning, tog han sæde ved den faldne slægts hoved. Han ydmygede Sig selv, og

blev lydig til døden, endog korsets død. Han påtog sig menneskelig natur for at gøre det muligt for mennesker at få del i guddommelig natur.

Den læge der kæmper for repræsentere Kristus vil ikke tage den første ret som Mesteren ikke har givet ham. Han vil ikke prøve at herske over sine medmennesker. Han vil huske på at han er en medarbejder sammen med Gud. I ånd, ord og handling vil han repræsentere den usynlige. — *Manuskript 136, 1902.*

Giv agt på det sjælevindende arbejde

Der ligger pastorale pligter på vore sanatorielægers hoved, udover det rent medicinske arbejde. De må give agt på de indtrængende kald som kommer for det sjælevindende arbejde. En lille tøddel af den indflydelse som Herren har givet dem, skal bruges for Ham. Vore tilsynsførende læger bør leve og arbejde så mennesker der sætter lid til Gud kan genkende det, mennesker som frygter Herren og beror på Hans guddommelige kraft. — *brev 158, 1909.*

Dagligt arbejde for sjælevinding

Vor tro på de evige realiteter er svag, for pligtfølelse er lille, i betragtning af de anledninger vi har for at pege sjæle til Frelseren som deres eneste håb. Vi skal ikke være kolde og ligegyldige for at give effektive hjælpemidler til sjælens helbredelse. Det er vor pligt at gøre sandheden kendt, ikke i vor egen styrke, men i den stærke tro, forvisning, og tillid som Gud tildeler.

Ingen dag skal have lov at gå på vore sanatorier, uden at der gøres noget for at frelse sjæle. Vi skal sende særlige bønner for den syge, både når vi er hos dem, og væk fra dem. Så vil de spørge som et hjælpemiddel mod synd, vore egne sjæle vil, blødgjort af Helligånden, gløde af et ønske om at hjælpe dem, og give deres hjerter til Gud. . . .

Et trofast arbejde

Alle sygeplejersker og hjælpere skal give behandlinger og udføre anden slags tjeneste på en fin og ærbødig måde – og derudover så solidt og grundigt og med glæde – at sanatoriet vil bevise en himmelsk hvile.

Den enkelte arbejder skal handle som en kristen ved alle behandlinger af syge og forpinte på en sundhedsinstitution. Han skal lade sit lys skinne ud i gode gerninger. Hans ord skal ophøje vor Herre Jesus Kristus. I stedet for at vente på at der kommer store anledninger til at gøre noget, skal han gøre allerbedst mulig brug, af de talenter Gud har lånt ham, for at disse talenter hele tiden forøges. Han skal ikke tro at han skal være tavs

om religiøse emner. Uanset hvor han er, er hans arbejdsområde, hvori han alvorligt fremstiller sandhedens frelsende kraft i ord og handling. Han skal ikke vente på at se hvad andre gør. Han har sin egen personlighed, og han står til ansvar over for Kristus, hvis tjener han er, for hvert ord og hver handling. Han skal være ligeså opmærksom og pligtopfyldende som om han hørte frelserens stemme: »Sandelig siger jeg eder: hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.«

Et talerør for Gud

Det er meget vigtigt at vide hvordan de syge skal behandles med håbefuldt trøst, gennem tro på Kristus Jesus og acceptere Hans løfter. Når den vækkede samvittighed råber: »Herre, vær barmhjertig mod mig en synder; gør mig til Dit barn,« så vær parat til at fortælle den lidende, de tidligere så ligegyldige person, at der er håb for ham, at han vil finde tilflugt i Jesus.

Frelseren indbyder enhver: »Se på Mig, og lev. Kom til Mig og find hvile.« De som i sagtmodighed og kærlighed overbringer evangeliets håb til de forpinte sjæle, er der så meget brug for dette håb, er Hans talerør som gav Sig selv for alle menneskene, at Han bliver en helbreder, en ømhjertet, sympatisk og medfølelse Frelser. Lad alle midler komme i brug for at bevirke sjæles frelse på vore sundhedsinstitutioner. Dette er vort arbejde. Hvis det åndelige arbejde efterlades ugjort, er det ikke nødvendigt at kalde på vore folk til at opbygge disse institutioner. De som ikke har noget brændende ønske for at frelse sjæle, er ikke dem der skal knytte sig til vore sanatorier. — *brev 159, 1902.*

Behov for medarbejdere

Herren ønsker kloge mænd og kvinder der arbejder som sygehjælpere der trøster og hjælper den syge og lidende. Gennem disse sygehjælperes tjeneste, vil de, som hidtil ikke har interesse for religiøse ting, ledes til at spørge: »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?« Den syge vil ledes til Kristus ved de sygehjælperes tålmodige opmærksomhed som tager del i deres ønsker, og som bøjer sig i bøn og beder den store Lægmissionær om at bede i medfølelse for de lidende og lade hans nådes udglattende indflydelse kunne mærkes og hans genoprettende kraft blive udvist. . . .

Overvinde nervøs generthed

Den syges nervøse generthed vil overvindes når de kender til den interesse som Frelseren har for alle lidende mennesker. Oh, dybderne af Kristi

kærlighed! At genløse os fra døde, Han døde på Golgatas kors.

Lad vore læger og sygehjælpere altid have disse ord i sinde: »Vi er medarbejdere sammen med Gud.« lad enhver læge og sygeplejerske lære hvordan der arbejdes for mental såvel som for fysiske lidelsers lindring. I denne tid hvor synden er så fremherskende og åbenbares så voldsomt, hvor vigtigt er det da ikke, at vore sanatorier ledes sådan at de udretter mest mulig godt. Hvor vigtigt er det at alle medarbejdere på disse institutioner ved hvordan der siges ord i rette tid til dem som er trætte og synds-syge.

Læger og sygeplejersker bør altid være venlige, glade og lægge al tungsind og sørgelighed bort. Lad troen gribe Kristi hånd i hans Helbredende berøring.

Idet vore sygeplejersker tjener dem tålmodigt som er syge i krop og sjæl, lad dem bede Gud om at arbejde for de lidende så de kan ledes til at kende Kristus, og lad dem tro på at deres bønner vil besvares. Lad Kristi kærlighed åbenbares i alt hvad der gøres. — *brev 17, 1905.*

Overholde aftaler

Der har været mangler i ledelsen af sanatoriet. Patienterne har mærket at de ikke er blevet behandlet som de burde. Der er indgået aftaler som ikke er blevet opfyldt. Fejl som disse vil stride stærkt imod en læges indflydelse. Patienterne vil ofte ikke skuffes sådan, uden at føle sjæls- og sinds-bitterhed. . . .

De syge beder får deres behandling for at de kan blive sunde igen; men hvis de skuffes igen og igen, vil sanatoriets ry komme i fare. Dette onde må der rettes op på; patienterne må have den udlovede opmærksomhed, ellers bryder lægen patienternes tillid ved sit ord. Hvis den ledende læge ikke har mulighed for at holde aftalen, bør han få sin samarbejdende læge til at holde dem for sig, forklare patienten om årsagen til hans fravær.

Medmindre lægerne på vore sanatorier får grundige og gennemgribende vaner, medmindre de beredvilligt udfører deres pligter, vil deres arbejde blive en skamlet, og Herrens udpegede agenter vil miste indflydelse. Ved forsømmelighed over for sin pligt ydmyger lægen den Store Læge, som han skal repræsentere. Tidspunkterne bør overholdes nøje hos alle patienterne, høje eller lave. Ingen af sygehjælperne må på nogen måde få lov at forsømme ryggesløst. Hold altid dit ord, nøje dine

aftaler; for dette betyder meget for den syge. — *brev 128, 1905.*

Omgående og effektivt

Den syge skal ikke tvinges til at vente når de behøver råd og hjælp. Lægen skal aldrig forsømme sine patienter. Han må have en hurtig og skarp dømmekraft, og bør sprede en gemytlig atmosfære i sygeværelset. Han bør ikke være kold, fåmælt eller tøvende, men opelske de kvaliteter der glatter det ud for de syge. De mangler mere end at se på det; de mangler venlige og håbefulde ord. Doktoren må være parat med de glade og beroligende ord, ord fra hjertet i visdom, der viser at han forstår deres sager som han har i varetægt. Dette vil indgyde en ro og tillid, endog fra første samtale af.

Lægen bør være en mand med et rent sind. Hvis han har ufordærvede principper, vil han udøve en tællende indflydelse for det rigtige. Læger har hele tiden brug for at blive besjælet af Kristi Ånd, lærer lektier fra Ham, den største Lærer verden nogensinde har kendt; så vil de blive rene i tanke, sind og i handling. De vil ikke give nogen antydning af de ord eller metoder der fører dem til urene tanker.

Tøjlesløsheden fordærver mange sjæle, og særlig læger behøver at våge og bede så de ikke kommer i fristelse, og så at de får den nåde som vil gøre dem til eksempel for sønlig kærlighed og renhed. Deres arbejde underlægges dagligt Guds nøje inspektion, og deres optegnelse vil skildres nøjagtigt i himlens protokol.

Lægerne på vore sundhedsinstitutioner har mange og tunge ansvar. Deres eneste sikkerhed er at holde deres tanker og impulser under den Store Læreres kontrol. De får gyldne anledninger til at gøre godt; de kan vejlede og forme mange og forskellige mennesker som de kommer i kontakt med. De bør tage ståsted for Gud. Vis mænd og kvinder, der er knyttet til institutionen, hvor rene og ædle de kan blive; vis dem at I har fast tillid til Gud, og at han er jeres styrkes Kilde, at I hviler helt på løfterne. Opfyld straks jeres pligter, medens I kalder efter hjælp hos jeres himmelske, at overvinde alle svage karaktertræk. Med troens hånd der griber den guddommelige krafts arm, så læg hele jeres sjæl i jeres arbejde. — *brev 6a, 1890.*

Forkyndertjenestens privilegium

Til medarbejderne på vore sanatorier er jeg instrueret til at sige: Sandheden må formidles klogt, venligt og med ømhed. I Johannes det fjortende kapitel er der dyrebare lektier, værdifuld

instruktion, som ethvert Guds barn må værdsætte, som ønsker at tjene til andres trøst og til Guds nåde. Lad disse lektier gøre indtryk på sindet; lad dem gentages igen og igen.

Herren har bragt vore sundhedsinstitutioner i hænde, så vi kan lære at give den syge sandheder af himmelsk oprindelse, på den mest tiltrækkende måde. Vi må aldrig miste det faktum af syne, at disse institutioner er redskaber i Guds hænder, der bringer sandhedens lys til dem der er i mørke. . . .

Med Sit tjenestearbejde for de syge og forpinte, står Kristus over for verden som den største Lægemissionær verden nogensinde har kendt, og forbilledet for enhver kristen missionsarbejder. Han kendte de rigtige ord at sige til enhver der lider, og Han talte ikke kun det som helbredte kroppen, men overbeviste sjælen og gav åndelig oplysning. Han gav dem forståelse, som selv søgte en kendskab hos Ham, og kendskab til sjælens højeste behov.

Kristi prædikener var den åndelige forklaring på Hans forkyndertjeneste for forpinte. Han var Selv det store ideal på deres retfærdighed, for Han tjente. Derved såede Han sandhedens frø i menneskehjerterne.

Bøn for den syge

Når vi sørger for de lidende, får de mindre betydningsfulde ting ofte meget opmærksomhed, medens patienternes behov for de store altfrelsende evangeliske sandheder, som ville tjene både sjæl og legeme, at de bliver glemt. Når I ikke beder for de syge, berøver I dem for store velsignelser; For Guds engle venter på at tjene disse sjæle som svar på jeres bønner. De som kender sandheden bør, på enhver mulig og behagelig måde, søge at åbenbare kraften i Kristi nåde. Idet de eksemplificerer sandheden i deres daglige vandring og omgang, vil de udøve en hellig indflydelse, og Kristi nåde vil samarbejde med menneskers anstrengelser. Når de arbejder forstandigt på at genoprette sjæl og legeme fra syndes resultater, vil de være sande medarbejdere sammen med Kristus og vil være redskaber i hans hænder, der fremviser Hans pris og frelse.

Frelserens kærlighed skal erfares

At udøve visdom og god dømmekraft udretter meget for Gud. Hans tjenere udvirker evangeliets forlangender efter deres evner, Gud vil prise dem i Hans navn. Han har til hensigt at sjæle skal vindes til ham, ved sandhedens eksempel i Hans efterfølgeres liv.

Alle som bekender gudsfrygt og en sandhedskundskab for denne tid, skal viderebringe det samme til dem som de omgås. Men en Frelseres kærligheds fylde, udtrykkes ikke så mærkbart som den burde, og som resultat ses en død på steder hvor en rig høst kunne indsamles til Gud. »Fundet for let« er de ord der står skrevet imod manges navne, som kunne have gjort et arbejde, der ville have vundet himlens anerkendelse. Der er i langt højere grad brug for at forene menneskers anstrengelser og evner brug for et forene dem med Kristi nåde.

Det er Guds hensigt at vore sundhedsinstitutioner skal blive meget effektive midler, der bringer sjæle til sandhedens lys. Der bør gøres meget mere for at opmuntre. Det er kun når vi gør vort bedste for at opbygge Kristi rige at ordene kan siges til os: Velgjort, gode og trofaste tjener. Kun når vi viser sandhedens Ånd som eksempel i vore liv, at Kristi Ånd kan arbejde for at overbevise hjerter og omvende sjæle til evangeliet.

At undervise og at trøste

Kristus ønsker at arbejde på mange måder gennem Sine udpegede mennesker. Enhver medarbejder på vore sanatorier bør betragte sig som Kristi tjener der underviser og trøster, der lader lyset skinne ud i ord og handling. De som velsignes med sandhedens lys, skal genspejle lys. Når man tager Kristi navn på sig, har de lovet sig selv at blive medarbejdere sammen med Gud, og en medarbejder med en helliggjort ånd, bør vise at han udvirker Herrens planer. De skal gå ud i hele verden, og forkynde evangeliet for al skabningen, overbringe Hans livs skønhed i deres eget eksempel, med alvorligt og selvopofrende arbejde.

Jeg beder for at Helligånden må formidle sin helliggørende kraft til vore institutioner. Mine brødre og søstre, vågn op, og bliv medarbejdere sammen med Ham, som gav Sit liv for at frelse verden. Vi må ikke formindske vore anstrengelser i denne tid. Kristus beder jer at arbejde med al hjertets, sjælens og sindets energi. Hvis I vil give jeres indflydelse og bestræbelser til Kristi værk, vil engle forene sig med jer, og gøre jer til en frelsende kraft for Kristus. — *Manuskript 57*, 1912.

En vindende indflydelse

I jeres omsorg for syge må I handle ømt, venligt og trofast, så I kan have en forvandlende indflydelse på dem. I har brug for Kristi nåde for at repræsentere Kristi tjeneste ordentligt. Og idet I viser sandhedens nåde i sand uhildet tjeneste, vil engle være til stede for at støtte jer. Trøstermanden vil være hos jer for at opfylde

Frelserens løfte: »Se jeg er med jer alle dage, helt til verdens ende.«

Jeg har en formaning at give, et budskab at frembære til vore sanatoriearbejdere. Hold jeres sjæle rene. Gør et arbejde som har en vindende indflydelse på dem som I har ansvar for. Ofte kan I tale til den syge om den Store Læge, som kan helbrede kroppens sygdomme, såvel som Ham der helbreder sjælens sygdomme. Bed med den syge, og prøv at få dem til at se deres Helbredelsesmand i Kristus. Fortæl dem at hvis de vil se på Ham i tro, vil han sige dem: »Dine synder forlades dig.« Det betyder rigtig meget for de syge at lære denne lektie. — *brev 56*, 1907.

Helliggjorte sygehjælpere

Der er brug for seriøse, helligede unge folk i Guds værk som sygehjælpere. Idet disse unge mænd og kvinder bruger den kundskab de har fået på samvittighedsfuld måde, vil deres evner vokse, og bliver bedre og bedre udrustede til at være Herrens hjælpende hånd. De kan blive succesrige missionærer der peger sjæle til Guds Lam, som bærer alverdens synd bort, og som kan frelse både sjæl og legeme.

Herren ønsker kloge mænd og kvinder, der handler som sygehjælpere, der trøster og hjælper syge og lidende. Oh om alle som er forpinte kunne få tjenester fra de Kristus-lignende læger og sygehjælpere, som kunne hjælpe dem til at lægge deres trætte og smerteplagede legemer i den Store Helbredelsesmands varetægt, og se på Ham for at blive helbredt!

Mange omvendte og helbredte

Enhver oprigtig kristen bøjer sig for Jesus, som den sande Sjælelæge. Når han står ved den forpintes sengekant, vil der være mange der ikke kun omvendes men også helbredes. Hvis patienten, ved klogt og skønsomt arbejde ledes til at give sin sjæl til Kristus, og bringe hans tanker under lydighed til Guds vilje, vindes en stor sejr. — *The Review and Herald*, 9.maj, 1912.

*****

Til videre studium

Åndeligt arbejde for patienterne:

Råd om sundhed, 255.

Åbne bibelen for den syge :

Vidnesbyrd for menigheden 7:103.

Betragte de opmuntrende temaer :

Vidnesbyrd for menigheden 5:744, 745.

Religiøse øvelser på sanatoriet:

Vidnesbyrd for menigheden 4:565.

Undgå stridigheder om læren :

Råd om sundhed, 245, 246 (Vidnesbyrd for menigheden 3:166, 167);

Råd om sundhed, 255.

Engle bruger menneskers hænder i den praktiske tjeneste:

Vidnesbyrd for menigheden 6:456, 457.

Den venlige forståelses udsigelige indflydelse:

I den store læges fodspor, 158, 159.

Sektion 11—Sanatorie-familien

Kristne skal være lysbærere

Kristne skal være lysbærere, og sige til alle de kommer i kontakt med: Følg mig, idet jeg følger Kristus. De skal være eksempel på sønlig kærlighed, repræsentere Kristus i ord, i ånd, i handling, i alle daglige gøremål med brødre og med fremmede. De skal vise at deres handlinger er en efterligning af deres store Forbilledes handlinger. Alt dette har Kristus pålagt Sine efterfølgere. De skal vise de overordnede himmelske principper over verdens principper. — *brev 148*, 1899.

At sende lys og kundskab ud

På ethvert sanatorium må principperne for sand tjeneste fremholdes for alle på institutionen. Alle, som er knyttet til den, må gøre deres del ihærdigt, som repræsentanter for denne tids sandhed. Det er i dette at de oplæres til at udføre sandt missionsarbejde, at unge mennesker bringes til vore sanatorier.

Hvis du vil samarbejde med Gud, vil Han gå foran dig, og Herrens herlighed vil være din løn. Himmelske engle vil bryde ud i sang, idet sjæle tager imod Guds store gave igennem Jesus Kristus. Du kan forsikre den syge og forpinte om at Kristus er den store Helbreder. De måtte tro på ham, og stole på Hans ord, for det vil aldrig svigte. — *brev 97*, 1905.

Oplæres i forskellige arbejdsgrene

På sanatorierne skal medarbejderne oplæres, nogle af dem vil knyttes til institutionen medens andre vil gå ud som sundhedsmissionærer. Uanset hvilken arbejdslinje de skal til, uanset om de er læger, sygeplejersker eller hjælpere, må de være befæstede i sundhedsreformens principper og på alle vore trospunkter, så de kan komme i kontakt med patienterne, eller tage ud i den civiliserede verden og til regionerne der ligger i hedenske lande, at de må få Guds sandhed på disse punkter. Idet disse medarbejdere påtager deres pligter,

vokser erfarne mænds og kvinder virkekraft hundredvis af gange, og arbejdet for denne tid udrettes langt hurtigere.

Der må udvælges og oplæres ordentlige personer, som vil gøre ære i alle værkets grene. De må virkelig hellige deres talenter, og så vil Gud velsigne deres møje. Han er al visdoms og nådes kilde. I Hans styrke overvindes mangler og uvidenhed.

Enhver lærer, enhver sygeplejerske, enhver hjælper, som har noget at gøre i Guds tjeneste, må stræbe efter fuldkommenhed og under den største Lærers disciplin, som verden nogensinde har kendt; - hans kurs må altid gå opad og mod dette mål. Alle som er knyttet til sundhedsmissionsarbejdet må være elever. Ingen må stoppe med at tænke: Jeg kan ikke gøre dette. Han må i stedet sige: Gud forlanger at jeg skal være fuldkommet. Hvad sagde Kristus om denne sag? - »Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen.« Matthæus 5,48.

Ingen som tillader at bevidste fejl forbliver i sin optræden eller karakter, kan blive undskyldt. De som knyttes til sundhedsmissionsarbejdet er knyttet til Guds tjeneste, og de må prøve at nå Hans standard. Han vil give dem visdom og forståelse. Vi skal vise en overlegen forstand, forståelse, dygtighed kundskab, fordi vi tror på Gud og på at Hans kraft kan arbejde med menneskehjernerne.

Læs Daniels historie. Herren vil have Sit flok til at nå det højeste trin på stien, så de kan ære Ham ved at få de evner Han er villig til at give. Han har et forråds-kammer af kundskaber som vi kan trække af. Lad os erkende vore mangler og forbedre os under Guds instruktion. Da vil Guds nåde og lys genspejles til verden, som den højeste uddannelse, som helliger ham der modtager den.

Jesu Kristi nåde forringes aldrig; den gør aldrig mænd og kvinder grove og rå. Ukorrekt tale, forkerte levevaner, må overvindes. Gud vil at alle mennesker retter talemåden, retter levevanerne, besidder en kundskab som vil give ham en stadig plads blandt menneskene. Jeg bringe denne sådan som Herren har bragt den for mig. Lad os beslutte os for at overgå til elev-opgaven i Kristi skole.

Oplære sygeplejersker

Under oplæringen af sygeplejersker må der være et organiseret plan. De skal lære de mest værdifulde fag; og mange fristelser vil komme til dem, i form af store lønninger og til steder hvor de

vil få bedre chance for at tjene penge, hvis de skal gå med nogle patienter. På dette punkt må man passe på, ellers vil der visselig blive problemer. . . .

Enhver må have selvopofrelsens og selvfornegetelsens ånd, som Kristus gav os et eksempel på ved Sit liv. Vi skal føle det er vor pligt at gøre det allerbedste vi kan. De som har mange talenter og de som har få, skal arbejdet sammen, som et hjul inde i et hjul. Og hvis alle nærer et ansvar og regnskab over for Gud, vil de gøre hans vilje, gøre deres del efter Hans bestemmelse. — *Manuskript 162*, 1897.

Tag Kristus på dig

Det er ikke så enkelt iblandt os som det burde være. Vi bør komme til Herren ligesom vi er, ydmyge os selv for Ham, og brydes alvorligt indtil vi modtager Helligånden. Hvorfor skal vi ikke gøre som disciplene gjorde lige før pinsefestens dag? De søgte Herren alvorligt, og da pinsefestens dag kom til fulde, var de »samlet med hverandre.« På trods af modstanden fra mørkets kræver var så stor at der opstod forfølgelse, nogle blev endog lagt i døden, så vidnede disciplene for Kristus, og et stort antal blev omvendt. . . . .

Vil I ikke alle påtage jer tage Kristus?, ikke fralægge Ham igen, men lade Hans Ånd præge jeres sind og karakter? Når alle på denne institution er virkelig omvendte, vil der være et ligeså forunderligt værk der gøres, som på Pinsefestens dag hvor disciplene modtog Helligåndens udgydelse. Herren Selv vil være hos jer, og undervise og lede og føre. I vil se Guds frelse. Ind i blant kan I blive modløse. Modløshed vil opstå, men det er altid jeres privilegium at gribe fat i det håb I har for jer i evangeliet. Våg i bøn. Tro at Gud vil hjælpe jer med at sige ord som vil gælde og opmuntre og øge deres tro som I omgås. . . . .

Ikke noget overilet arbejde

Vi kan ikke forvente at Guds velsignelse hviler over os, hvis vi tjener Gud med viljen og lader ham være i vort behag. Det er ikke nødvendigt at vi sørger for verdens krav, for behagets skyld. Der er andre steder i verden, hvor folk kan finde fornøjelse. Her behøver vi betydelige mænd og kvinder; vi behøver dem som vil åbenbare den enkle sande Guds frygt. Vi behøver mænd og kvinder som er solide kristne, som ikke føler at hvis de har en erfaring som de skal æres højt for. Du kan få en rig og levende erfaring her; men Herren æres ikke ved dig, så længe du mener at det er ligegyldigt om du er underlagt i ånd eller ej, eller om du er virkelig omvendt eller ej. Hvis

arbejdet her skal finde støtte, må vi have dem som vil bære ansvar i Guds frygt. En forberedelse for Guds rige er ikke noget overilet arbejde. Du kan ikke være religiøs nogle gange og andre gange ikke-religiøs.—*Manuskript 57, 1909.*

Regulær bibelundervisning for sygehjælpere

Sygehjælpere bør have regulær bibelundervisning, så de kan sige ord til den syge som vil oplære og hjælpe dem. Guds engle er i de værelser hvor de lidende skal have behandling, og den atmosfære der omgiver den sjæl der får behandling skal være ren og velduftende. Kristi dydigheder skal kunne ses i lægers og sygehjælperes. Hans principper skal efterleves. Så vil den syge, ved det som de gør og siger, drags hen til Frelseren. — *brev 59, 1905.*

Ligge vore byrder for hans fødder

Indflydelsen fra sanatorie-familien bør være samstemmende, hvert medlem søger at blive en kraft for godt, i hvilken afdeling han end arbejder i. Opnås dette resultat, må alle mangelfulde principper først lues bort; så medarbejderne kan håbe på fremgang, og udvikle sig selv som kristne medarbejdere. Det er kun når de sætter sig selv under Guds disciplin, tilpasser deres daglige liv til det mønster som de har i Frelserens evige liv, at de kan få del i guddommelig natur og undfly fordærvet som er i verdens lyster. Så længe at vi er her i denne verden, skal vi prøves og få trængsler. Vi vil ikke kun drages til ansvar for at udvirke vor egen frelse, men også for indflydelsen for godt eller ondt, som vi udøver på andre sjæle.

Han som er sagtomdig i ånd, som er renest og mest som et barn, vil være stærk til kampen. Han vil styrkes ved Hans Ånd i det indre menneske. Han som føler sin svaghed, og brydes med Gud, ligesom Jakob gjorde, og råber ligesom denne gamle tjener: »Jeg slipper dig ikke, før du velsigner mig,« han vil gå ud med Helligåndens friske salvelse. Himlens atmosfære vil omgive ham. Hans indflydelse vil være en stærk kraft for Kristi religions gunstighed. . . .

Jeg er så glad over at vi kan komme til Gud i tro og ydmyghed, og bede til Ham indtil vore sjæle er kommet i så tæt forhold til Kristus, at vi kan lægge vore byrder ved hans fødder, og sige: »Jeg er vis på, at han har magt til at bevare den skat, som blev mig betroet, indtil hin dag.« Herren er i stand til at gøre overmådelig meget, over alt hvad vi beder eller tænker på. Vore kolde og troløse hjerter kan opildnes til følsomhed og liv, indtil vi kan sige i tro: »Det liv, jeg nu lever i kødet, det lever jeg i troen på Guds Søn.« Lad os søge fylden

i Kristi frelse. Lad os følge i Guds Søns fodspor, for løftet lyder: »Den, som følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.« — *Manuskript 63, 1908.*

I de daglige pligter

Et sanatoriums leder bærer vigtige ansvar. Lad hans medarbejdere, som er med i et vedvarende og hårdt arbejde i forskellige håndværk, holde deres sjæle ransagede ligesom et tændt stearinlys. Det må fastholdes at kunne handle i samlet flok med forskelligt arbejde. Medarbejderne skal udleve Kristi bøn, som erklærer: »Jeg helliger mig selv for dem, for at også de må være helligede ved sandheden.«

Lad dem læse Herrens ord, for at de kan få visdom som er til frelse. De rigeste skattes findes ved at søge efter dem i ordet. Nogle menneskesind vil indprentes ved at søge skjulte rigdomme ligesom alt sælges som de har, for at købe marken og komme i besiddelse af uvurderlige sandhedsjuveler. Ofte er de laveste i besiddelse af skjulte rigdomme som de kan viderebringe til andre.

Guds ords sandheder, gælder hjertet og føres ud i ydmyghed i det daglige praktiske liv, vil gøre kristne stærke i Jehovas styrke, og lykkelige i Hans fred. Kristen venlighed og alvorlig helligelse skal hele tiden vise sig i livet. Vi er ikke altid med i de særlige pligter der hører med til den hellige tjeneste; men de almindelige hverdagspligter kan gøres i Hans ånd, og et sådant arbejde vil anbefale sig selv til ethvert menneske, også til de uomvendte som ikke kender til læren. Vi kan lade vort lys skinne således i gode gerninger, så den sandhed som vi værner om skal være, for ikke-troende, ånd og liv. — *brev 140, 1906.*

Efterligne Guds fuldkomne veje

Byg for evigheden. Kristi lektier står foran os. Hvad der skal gøres skal udføres omhyggeligt, pænt og med punktighed. Vi skal studere sparsommelighed i alle arbejdslinjer. Bygningsmænd, samler stykkerne op, lader intet gå tabt. I alt hvad der gøres, at plante og bygge, må Guds fuldkomne veje efterlignes.

Sygeplejersker og læger: tænk på Jesus. Hvor omhyggelig var han ikke med de rester af mad der var tilovers da de femtusinde blev bispist! Med hans eftertænksomme omhu, vil han undervise os i orden og sparsommelighed. Det store genløsningsarbejde tynger hele tiden på Hans sjæl. Idet han underviste og helbredte, blev alle kroppens og sjælens kræfter belastet til det yderst, alligevel lagde Han mærke til de mest simple ting

i menneskers liv og i naturen. Hans mest belærende lektier var dem som Han illustrerede Guds rige med naturens enkle ting. Han overså ikke Hans ydmygeste tjeneres behov. Hans ører hørte alle råb om behov. Han blev opmærksom på den forpinte kvindes berøring i mængden. Hans guddommelige natur, kombineret med det menneskelige, arbejdede så fint at den mindste tros-berøring affødte en reaktion. Da Han rejste Jarius' datter fra døde, vendte Han sig om til forældrene og mindede dem om at hun måtte have noget at spise.

Disse små ting blev store efter den opmærksomhed de fik. Det ene talent skal ikke pakkes ind i servietter og skjules i jorden. Gør hvad du kan for Mesteren. »Han som er trofast i dette, som er det mindste« vil være »trofast i meget.« Mesteren vil bruge alle talenter som vi helliger til Ham. Din ungdom afgøres af den pålidelighed som I har over for små ting. I dagligdagen behøver enhver at lære at bygge for tid og for evighed. Så vil der til skrives den dyrebareste anbefaling ved hans navn i himlens bøger: »I denne fylde har I del« — *Manuskript* 63, 1899.

Et helligt ansvar

Hvis dem, med betroede stillinger på institutionen, er personer der elsker og frygter Gud, vil de erkende et helligt ansvar på dem, på grund af autoritetens mål, og den konsekvente indflydelse som deres position giver dem. De har med menneskers sind at gøre, bringe dem i forbindelse med alle samfundsklasser, og de bør handle diskret, for de betragtes som repræsentanter for institutionen. De bør være venlige og høflige, og altid udøve kristen dannelse over for alle de kommer i kontakt med, både troende og ikke-troende. Brødre, I bør vogte jer for sjæle, som de må aflægge regnskab for. Vi må aldrig glemme at Jesus er det uendelige offer Han har givet for dem, har bevist Sin kærlighed for disse mænd, kvinder og børn, og vist hvilken værdi Han sætter på dem. De er indkøbt for Hans blod. Den rige og fattige skal behandles på samme måde, med uforandret venlighed.

Lad din indflydelse være overbevisende, binde folk til jeres hjerter, fordi I elsker Jesus, og de er Hans. Dette er et stort arbejde. Hvis du med dine Kristuslignende ord og handlinger, gør indtryk som optænder en hunger og tørst efter retfærdighed og sandhed i deres hjerter, så er du en medarbejder sammen med Kristus. Dine ord og optræden fremviser Jesus.

De som har en ledende indflydelse på institutionen bør være mænd og kvinder har besidder hellighed og sønlig kærlighed; som ikke er snæversynet og selviske, men samvittighedsfulde, selvfornægtende og selvopofrende; som har øjnene kun rettet mod Guds herlighed. De bør være i verden, men ikke af verden. Men disse er af en karakter som vil holde Herrens vej, og de vil hele tiden lære andre ved forskrift og eksempel.

Resultaterne af de rigtige principper

Alle patienter og gæster må have lagt de rigtige principper foran sig. Der vil være mennesker som grunder over tingene som vil få nøglen til kundskab, og vil bringe tankenes rigdomme ud for at berige andre tænkende mennesker – Tanker der vil være til sjæles frelse. Omstændighederne vil fremkalde ord og beslutninger for det rigtige, og mange vil falde ud i den rigtige retning. Disse er altid resultatet når de rette principper implementeres i menneskers sind, som elsker retfærdighed, mådeholdenhed og sandhed. Ord og gerninger der flyder af Guds kærlighed og frygt bliver en vidtfavnende velsignelse – en velsignelse der føres ud på livets hovedveje og biveje.

Mennesker der ligesom Enok, vandrer i Kristi lys, vil udøve selvkontrol, også under fristelser og udfordringer. Selvom de prøves af andres trods og genstridighed, lader de ikke impulserne få frit løb. Hvis du vandrer i lyset, vil du bevise den guddommelige kraft, kombineret med menneskers anstrengelser, og andre vil se at du ledes og undervises af Gud. Du vil mærke at den Hellige Vagtmand står ved din side og få kendskab til dine ord.

Der værnes om rene tanker som absolut virker på andre. Der må være en ren og hellig atmosfære som omgiver sjælen, en atmosfære som vil virke til at opildne åndeligt liv for alle der indånder dette.—*brev* 6a, 1890.

Valgt til arbejdet

Jeg ønsker at udtrykke nogle tanker som burde fremholdes for sanatoriernes medarbejdere. Det som vil gøre dem til en kraft for det gode, er kendskabet om at den store Lægemissionær har valgt dem til dette arbejde, at Han er deres hovedinstruktør, og at det er deres pligt at anerkende Ham som deres lærer.

Herren har vist os de onder der er over de jordiske organisationers styrke. Han har instrueret os at hvervet som sundhedsmissioner fås fra den allerhøjeste autoritet. Han vil have os til at forstå,

at det som er væsentligt for læger som forkaster Kristi myndighed, er forkert. Kristus, den største Læge der nogen sinde har levet på jorden.—*brev* 61, 1910.

Harmoni blandt medarbejderne

Det er af største betydning at der eksisterer harmoni på vore institutioner. Det var bedre om værket blev mindre, end at medarbejderne ikke er helt helliget til ansættelsen. Det er uheiliggjorte og uomvendte mænd som har ødelagt Guds værk. Herren har slet ikke brug mennesker som ikke er helt helliget til Hans tjeneste.—*brev* 202, 1903.

Forstanderindens kvalifikationer

Sygeplejerskerne og de studerende bør være under en oldfrues varetægt, som kan være vejleder og rådgiver for dem. Hun skal kunne udøve en klog ledelse. Hun behøver at være en god sund kvinde, der ikke er selv-centreret, men hengiven, uselvisk, og munter, en som kan forme menneskers sind, ikke ved autoritær, men ved at være venlig og eftertænsom, og dog principfast. Hun må glemme sig selv i interesse for andre. Den enkle hjerte-religion må kunne ses i dem, som udfører det arbejde, der forlanges af en forstanderinde. — *Manuskript* 162, 1897.

En erfaren kvinde

Den som besidder forstanderinde-stillingen på en institution bør være en erfaren kvinde, som i alle nødstilfælde ved hvad der skal gøres. Hun bør være en kvinde med særlige evner, en kvinde som er villig til at bære byrder, og som daglig går til Gud for at få visdom. Hun bør være en kvinde som kender reglerne for sømmelighed, og som overholder dem. — *brev* 30, 1887.

At ophøje Guds ord

Herren kalder os til en højtidelig helligelse til Ham på de sanatorier der skal oprettes. Vort formål med at oprette disse institutioner er at sandheden for denne tid kan proklameres gennem disse. For at dette kan ske, må de føres efter rigtige linjer. På disse skal forretningerne ikke tage pladsen for åndelige interesser. Der skal holdes andagter hver dag. Guds ord skal under ingen omstændigheder få andenpladsen. De som kommer på vore sanatorier for at få behandling må se Guds ord, som er livets brød, ophøjet over de almindelige jordiske hensyn. En stærk religiøs indflydelse må udøves. Det må vises tydeligt at Guds ære og ophøjelse af Kristus går frem for alt andet.—*brev* 183, 1905.

At bringe trøst og opmuntring

På vore sanatorier behøver vi sundt omvendte læger og kloge medarbejdere frem for alle andre

steder i verden, – mænd og kvinder som ikke vil anspore deres særlige idéer på den syge, men som vil bringe Guds ords sandheder på en måde som bringer trøst og opmuntring og velsignelse til patienterne. Dette er det arbejde som vore sanatorier skal oprettes på – at bringe Guds ords sandheder korrekt, og lede mænds og kvinders sind til Kristus.

Lad de daglige religiøse andagtstjenester afholdes i korthed men af opdragende karakter. Overbring Bibelen og dens Ophavsmand, himlen og jordens Gud, og Kristus Sønnen, Guds store Gave til verden. Fortæl patienterne hvordan Frelseren kom til jorden for at åbenbare Guds kærlighed for mennesker. Overbring dem Hans store offer, da han kom her for at leve og dø. Lad det blive kendt at ethvert syndigt menneske, ved troen på Kristus, kan få del i guddommelig natur, og lære at samarbejde med Gud i frelsesarbejdet. — *brev* 112, 1909.

Lad de daglige religiøse andagtstjenester afholdes i korthed men af opdragende karakter. Overbring Bibelen og dens Ophavsmand, himlen og jordens Gud, og Kristus Sønnen, Guds store Gave til verden. Fortæl patienterne hvordan Frelseren kom til jorden for at åbenbare Guds kærlighed for mennesker. Overbring dem Hans store offer, da han kom her for at leve og dø. Lad det blive kendt at ethvert syndigt menneske, ved troen på Kristus, kan få del i guddommelig natur, og lære at samarbejde med Gud i frelsesarbejdet. — *brev* 112, 1909.

Overvejelser om de ligegyldige mennesker

De som er knyttet til vore sanatorier er undervisere. De skal med behagelige ord og venlige handlinger gøre evangeliet tiltrækkende. Som Kristi efterfølgere, bør de forsøge at gøre det bedste indtryk af den religion de bekender, og indbyde ædle tanker. Nogle vil påvirkes af deres indflydelse for tid og for evighed.

I arbejdet med at hjælpe andre, vil vi vinde de dyrebareste sejre. Vi bør hellige os selv med utrættelig iver, med alvorlig troskab, med selvfornægtelse, og arbejde tålmodigt på at hjælpe dem som behøver at udvikle sig. Venlige opmuntrende ord vil gøre underværker. Der er mange som, hvis de anstrenger sig hele tiden og gladelig anstrenger sig for deres skyld, uden at kværulere eller skælder ud, vil vise at de kan forbedre sig. Jo mindre vi kritiserer andre, des større vil vor indflydelse være over dem for det gode. Hos mange, vil hyppige og tydelige

formaninger gøre mere skade end godt. Lad en kristuslignende venlighed blive pålagt alle.

Det er en videnskab at behandle de som virker særlig svage. Hvis vi vil undervise andre, må vi først lære af Kristus. Vi behøver et bredt udsyn, så at vi kan gøre et sandt sundhedsmissionsarbejde, og vise taksomhed i omgang med mennesker.

De som faktisk har mindst brug for hjælp, er de som får de mest af vor opmærksomhed. Men vi behøver at udvise særlig visdom mod de som virker ubetænksomme og tankeløse. Nogle forstår ikke Guds værks hellighed. De med de mindste evner, tankeløshed, og endog magelige, kræver særlig omhyggelig og bønnelig hensyn. Vi må udøve taksomhed i omgang med de som virker uvidne og ude af vejen. Med udholdende anstrengelser for deres skyld, må vi hjælpe dem til at blive nyttige i Herrens værk. De vil reagere hurtigt på en tålmodig, ømhjertet og elskelig interesse.

Vi skal samarbejde med Herren Jesus for at genoprette den virkningsløse person og ham der fejler med indsigt og renhed. Dette arbejde er lige så vigtigt som evangelieforkyndelsens arbejde. Gud kalder os til at manifestere en utrættelig og tålmodig interesse for at frelse de, der behøver den guddommelige forfinelse.—*brev* 113, 1905.

Begås med de urimelige

Når du støder på elementer der ikke viser nogen bibelreligion, men kun en bekendelse, så glem ikke at du er en kristen. Du fornædler din indflydelse og ødelægger din egen kristne erfaring når du mister din selvkontrol og giver dem den mindste mulighed for at tro at du har behandlet dem dårligt. Giv dem ikke det indtryk, at du overhovedet kan undgå det. I denne prøvetid danner vi vor karakter for det fremtidige evige liv; men det er ikke det hele, for i denne karakteropbyggelsesproces må vi være uhyre forsigtige med hvordan vi bygger, for andre vil bygge efter det mønster vi giver dem.

Vi kan aldrig vide før dommen hvilken indflydelse en venlig, hensynsfuld optræden har får det upålidelige, ufornuftige og uværdige menneske. Hvis du, efter en provokerende og uretmæssig handlemåde fra deres side, behandler dem som du ville som uskyldig person, vil du endog ved at tage smerterne, vise dem den særlige venlighed, så har du handlet som en kristen; og de bliver således overraskede og skammer sig, og ser at deres handlemåde og meningsløshed mere klart, end hvis du klart fortalte dem om deres grove handlinger og irettesatte dem.

Hvis du lade deres forkerte handlemåde frem for dem, ville de blive mere hårdnakkede og trodsige. Men behandles de venligt og hensynsfuldt mærker de deres egen handlemåde dybere, og modsætningen til din. Så vil du stå på fordelagtig grund, og du vil vise omsorg for deres sjæle, de ved at du ikke er en hykler, men at du mener hvert ord som du siger.

Siges der nogle få ord på en overilet måde, under provokation, der kun synes at være en lille ting – netop hvad de fortjente – afskærer det ofte for den indflydelse som kunne have bundet sjælen til din sjæl. Ideen om at være i mørke, under Satans fristelse og forblindes af hans fortryllende kraft, bør få dig til at føle dyb sympati for dem, det samme som du føler for en sygelig patient der leder, men er ikke klar over sin fare på grund af sin sygdom.

Sjæle som har kostet Guds enbårne Søns liv, må værtsættes højt på grund af den umådelige løsesum der er betalt for dem; og rige eller fattige, sorte eller hvide, må behandles med respekt for den værdi Kristus har tilskrevet menneskesjælen.

Disse tanker er alvorlig overvejelse værd. Forsømmes der noget fra vor side, ophøjes selvet, overilet og lidenskabelig selvophøjelse, kan sætte en sjæl på fordærvsens stier, hvor han aldrig vil finde den snævre hellighedssti der fører til himlen. . . . Der begås alvorlige fejltagelser med omgang af ubalancerede og sygelige menneskesind. De er syge. De behøver en læge, de behøver ikke at skæres bort som en sygelig legemsdel, men at helbrede dem. Jesu ledelsesmåde gives i lignelsen for det fortabte får. Skulle Jesus behandle os ligesom vi behandler hinanden, ville ikke én af os blive frelst. Oh, hvor mange vil gå tabt på grund af de ord som burde være sagt i øm barmhjertighed, men forbliver usagte! — *brev* 20, 1892.

Den tungtopfattende studerende

Studerende som i første omgang virker tungtomfattende og sløve, kan i sidste ende gøre større fremskridt end de som er naturligt kvikkere. Hvis de arbejder grundigt og systematisk i deres arbejde, vil de vinde meget mere end andre ikke gør. De som danner tålmodighedens vane med ihærdig flid, vil udrette mere end de kvikke, livlige og højt begavede mennesker, som mister pointen ganske hurtigt, selvom de griber den hurtigt. Selvom de tålmodige er langsomme til at lære, vil de stå over dem, som lærer så hurtig at de ikke behøver at studere. — *Manuskript* 115, 1903.

Instruktøernes indstilling

Medens de studerende må være parate med de mindre ansvar, og bevise at de er til at stole på, må han [instruktøren] nære den ømmeste hengivenhed for dem. Han må ikke miste modet over deres uvidenhed, men skal rose dem for de gode kvaliteter han ser i dem. Når han uddanner sig selv i denne retning, får han en værdifuld erfaring – en erfaring som han behøver for at være en praktisk kristen.

Hvis de studerende begår fejltagelser, så lad ham ikke tro at de ikke kan komme ud for prøvelser igen, som om de har begået synder der ikke kan tilgives. Han bør venligt udpege deres fejl, og de bør for deres del, vær taknemmelige over at en så trofast ven fortæller dem om deres fejl, og hvordan de rettes. At afvise de fejlende, og behandle dem koldt, vil ikke at gøre sådan som Kristus har gjort mod ham. Vi er alle fejlagtige, og behøver hinandens sønlige kærlighed, hensyn og tilgivelse. Han kan ikke finde fuldkommenhed nogen sider, og vil ikke kunne forvente det, han må kunne klare forvirrede mennesker, og prøve at undervise dem.—*brev 1, 1885.*

Denne verden er ikke himlen

Hvor personer med forskellige karakterpræg omgås hinanden på en institution, må der arbejdes meget på at holde institutionen ren, ophøjet og ædel, så det ikke må lykkes den onde at demoralisere den. Der er uhellige elementer at møde, og hvis alle kæmper for at gøre ret og retfærdighedens gerninger og være til velsignelse for hinanden, vil de anstødelige træk overvindes. Denne verden er ikke himlen. I vort livs pligter skal vi omgås engle, men med mennesker som er tilbøjelige til at fejle. — *Manuskript 41, 1900.*

Opelske en atmosfære til at rose

Lad ikke hjælperne komme på overarbejde. Patienterne må se glade og strålende sygeplejersker, ikke sygeplejersker som mister modet og er nedtrykte på grund af overarbejde. Det stemmer ikke overens med de principper vore sanatorier er grundlagt på, at sygeplejersker får lov at byde ned under deres arbejde.

Sundhedsreformen skal praktisere sundhedsreformens principper i alt hvad de gør – stå, vandre, trække vejret, spise og klæde sig. De skal omgive sig med en atmosfære af pris. De skal opdyrke stemmen, bevare den behagelig og sympatisk. Ingen modløse ord må kunne høres. Lad læger og sygeplejersker rette sig mod lyset. Lad dem åbne hjertets vinduer mod himlen, så de oversvømmes med Retfærdighedens Sols stråler. — *brev 116, 1903.*

Pænt og ordentligt

Alt hvad der er knyttet til et sanatorium må være pænt og ordenlig. Pænhed og orden vil ofte have større indflydelse en blot ord. I baderummet bør alt arrangeres så at det giver et godt indtryk på dem der besøger institutionen.—*Manuskript 57, 1909.*

Sladder

Der er nogle, både mænd og kvinder, som sladrer mere end de beder. De har ikke en åndelig skarpsindighed. De er langt fra Gud. Når de taler med patienterne, siger deres optræden faktisk: Fortæl det, og vi vil sige det videre.

Sygehjælpere som vil gøre sådan skal bearbejdes og irettesættes. Og hvis de nægter at ændre deres kurs, så lad dem gå. Hvis de får lov at fortsætte på institutionen, vil de indføre en tilstand som vil adskille Herren fra institutionen. Uanset hvilken afdeling de arbejder i, må hjælperne være diskrete. Hvis de gentager alt det de hører og taler om alt de ser, vil de være en forbandelse for institutionen. Der er dem, som glæder sig over at sige ting der skaber sensationer. Dette er demoraliserende for en institution, og bør ikke støttes på mindste måde. — *brev 30, 1887.*

Glæde sig i Herren

Talens talent er et dyrebart talent. De rige nåderigdomme som Kristus er parat til at give os, skal vi videregive med sande og håbefulde ord: »Glæd jer altid i Herren; jeg siger igen: glæd jer!« Hvis vi vil vogte vore ord, så at ikke andet end venlighed slipper ud af vore læber, vil det bevise at vi bereder os at blive medlemmer af den himmelske familie. I ord og gerninger skal vi fremvise Hans ros, som har kaldt os ud af mørket til Hans forunderlige lys. Oh, hvilken reformerende indflydelse vil ikke udgå, hvis vi som et folk værdsætter talens sande værdi og dens indflydelse på menneskers sjæle.

Sabbatmøderne, morgen- og aftenandagterne i hjemmet, gudstjenesterne der holdes i kapellet – bør alt give liv fra Kristi Ånd. Hvert medlem i sanatoriefamilien bør bekende Kristus åbenlyst og med glæde, der udtrykker den glæde, trøst og håb der står skrevet i sjælen. Kristus skal fremstilles som Anføreren blandt titusinde, og den allermest elskelige. Han skal fremstilles som alle gode og fuldkomne gavers Giver, Ham som vort håb om evigt liv centrerer sig om. Hvis vi gør dette vil al snæversyn sættes til side, og vi må udøve Kristi kærlighed. Den glæde vi erfarer i denne kærlighed vil være til velsignelse for andre.

Dyb alvor og glæde

Jeg er pålagt at sige til sanatorie-familien: Lad jeres sammenkomstmøder, og alle jeres religiøse øvelser, karakteriseres af en dyb alvor og glæde, som udtrykker Guds kærlighed i sjælen. Disse møder vil gavne alle; for de vil binde hjerte til hjerte. Lad der være nogle alvorlige bedestunder; bøn som vil styrke den religiøse erfaring. Bekend Kristus åbenlyst og bravt, og udvis Kristi sagtmødighed i alt.

Herren vil at arbejderfamilien på Loma Linda er lysets kanaler. Hvis vi vil holde hjerte og ind åben mod himlen, værne om Hans nådes trøst i hjertet, vil Kristi tilstedeværelse åbenbares. Lad alvor og iver komme ind i jeres liv. Gør ingen tilbageskridt. Herren er vor hjælper, vor vejleder, vort skjold, vor overmådelig store løn. Overfladiskhed må ikke komme ind i dine rutiner, men opelsk munterhed; for det er en fremragende nådegave. Vi kan ikke tillades os at være ligegyldige med vore ord og optræden. . . .

Vi har alle rigtig meget at være taknemmelige over; lad os åbne vore læber og prise og takke Gud. Lad os komme nær til Herren Jesus, og indrømme vore daglige forpligtelser over for Ham. Han har gjort det muligt for os at vi kan sikre os et meget lykkeligt liv endog i denne syndige verden, og fremholder håb om at hele tiden være Hos Ham i det rige, Han bereder for Sit folk. Burde disse tanker ikke fremkalde lovprisning og taksigelse hos os? — *brev 260, 1907.*

Overholdelse af sabbaten

Således er sandt sundhedsmissionsarbejde uadskilleligt knyttet til overholdelsen af Guds befalinger, hvoraf sabbaten omtales specielt, fordi den er det særskilte minde om Guds skabermagt. Dens helligholdelse hører sammen med den gerning at genoprette Guds moralske billede i mennesket. Dette er den tjeneste, Guds folk skal udrette i denne tid. Udført på den rette måde vil denne tjeneste bringe menigheden rige velsignelser.—*Vidnesbyrd for menigheden 6:266.*

Lægen går ikke fri

Ofte kaldes læger ud på sabbaten for at tjene den syge, og det er umuligt for dem at få tid til hvile og andagt. Frelseren har vist os ved Sit eksempel at det er rigtigt at hjælpe de lidende i denne tid; men læger og sygeplejersker gør ikke noget unødigt arbejde. Almindelig behandling og operationer som kan vente, bør udskydes til næste dag. Lad patienterne vide at lægerne må have en hviledag. Herren siger: »Frem for alt skal I holde

mine sabbater, thi sabbaten er et tegn mellem mig og eder fra slægt til slægt.«

Ingen kan føle sig fri til at ignorere dette ord fra Herren, selvom han er læge. Fordi han er læge må han ikke føle sig fri til at ignorere Herrens ord. Han bør planlægge sit arbejde sådan at Guds forlangender adlydes. Han bør ikke rejse om sabbaten, uden at det gør det lettere. Når det sker sådan, er det ingen vanhelligelse om sabbaten, at læger rejser på den dag; men ordinære sager bør udsættes.

Gud skabte verden på seks dage og hvilede på den syvende. Han helliggjorte og velsignede den syvende dag, og gjorde den til Sit hellige mindesmærke. »Israeliterne skal«, erklærer Han »holde sabbaten, så at de fejrer sabbaten fra slægt til slægt som en evig gyldig pagt.« 2.Mos 31,16. De som gør dette, holder alle Guds bud, kan gøre krav på alle løfterne i Esajas 58,11-14. Instrukserne i dette kapitel er fyldestgørende og afgjorte. De der afholder sig fra at arbejde på sabbaten, kan påberåbe sig guddommelig ro og trøst. Skal vi ikke tro Gud? Skal vi ikke kalde den dag hellig, som Han kalder hellig? Mennesker skal ikke skamme sig over at kende det som helligt, som Gud kalder for helligt. Han skal ikke skamme sig over at gøre det som Gud har befaleet. Lydighed vil få ham til en kundskab som udgør sand helliggørelse.

Gud må ikke berøves tiende og gaver, ingen vanhelligelse af Hans hellige tid. Mennesker kan ikke gøre som det behager ham på Guds hellige dag. Han har seks dage at arbejde på med verdslige forretninger, men Gud kræver at den syvende dag er Hans egen. »På den dag,« siger Han, »skal du ikke arbejde.« 2. Mos. 20,10. Guds tjener vil kalde det som helligt, som Herren kalder for helligt. Således vil han vise at han har valgt Herren som sin leder. Sabbaten blev til i Edens have, hvor morgenstjernerne sang sammen og alle Guds sønner råbte af glæde. Gud har lagt den i vor varetægt. Lad os holde den ren og hellig. — *Manuskript 162, 1897.*

Ved sjælens fare

De som, uanset årsag, er nød til at arbejde på sabbaten, er altid i fare; de mærker tabet, og fra at gøre de nødvendige gerninger, falder de i en vane at gøre ting på sabbaten, som ikke er nødvendige. Fornemmelsen af dens hellighed går tabt, og det hellige bud har ingen effekt. Der bør arbejdes særligt på at sætte gang i en reform for sabbatoverholdelse. Medarbejderne på sanatoriet, gør ikke altid det som er deres ret og pligt at gøre. De er ofte så trætte at de bliver demoraliseret.

Sådan bør det ikke være. Sjælen kan kun være rig på nåden, når den forbliver i Guds nærhed. . . .

Hvis arbejdets hast får lov at drive fra vort mål at søge Herren dagligt, skal vi gøre de største fejltagelser; skal vi udsættes for tab, for Herren er ikke med os. Vi har lukket døren så Han ikke kan få adgang til vore sjæle. Men hvis vi beder, endog når vore hænder arbejder, åbner Frelserens øre for at høre vore bønner. . . . Gud tager vare på dig på det sted hvor det er din pligt at være. Men forvis dig at du så ofte så mulig, tager der hen vor der plejer at blive bedt bønner. — *Råd om sundhed*, 422-424.

Sabbatsarbejdet

Læger behøver en selvfornægtelsens og selvopofrelsens hånd. Det kan være nødvendigt at, endog bruge sabbatens hellige timer, til at hjælpe lidende mennesker. Men betalingen for et sådant arbejde burde lægges i Herrens forrådshus, og bruges på de værdigt trængende, som behøver lægehjælp, men ikke kan betale for den.— *Sundhed, filantropi, og sundhedsmissionsarbejde*, side 42.

Tienden

Mennesker som er knyttet til Guds bestemte institutioner bør være omhyggelige med at anerkende Ham på deres møder. Ham skylder de deres forstand og alle deres evner, og de skal anerkende dette. Ligesom Abraham skal de betale en trofast tiende af alt hvad de ejer og alt de modtager. En trofast tiende er Herrens del. Tilbageholdelse er at berøve Gud. Enhver bør frit, villig og glædeligt bringe tiende og gaver ind i Herrens forrådskammer. Derved vil han få en velsignelse. Der er ingen sikkerhed i at holde det tilbage fra Gud, som er Hans andel. — *Manuskript* 162, 1897.

Et sted hvor de kan falde fra

Sanatoriet er et sted som giver gode muligheder for at falde fra Gud, og lade selvet få overherredømme, og således skille sjælen fra Kristus og de hellige engle.

Hverken læger, eller sygehjælpere bør prøve på at udrette deres arbejde uden at tage tid til bøn.— *Sundhed, filantropi, og sundhedsmissionsarbejde*, side 16.

Byg harmonisk

Ingen af os kan tillade os at synde. Det er en dyr foreteelse. Synd forblinder øjnene sådan at det ikke er til at se det onde, og ved deres indiskrete handlinger, bliver de ved denne forblindelse til

uretfærdighedens redskaber der spreder for Satan. . . .

Vogt dig imod syndens vane. Vogt over tungen. Vogt dig for anledninger til at gøre godt og velsigne andre, se altid på Jesus, vokse i nåde og i sandhedskundskaben. Hvis du ønsker det højere liv, må du nu leve det højere liv i denne verdens lavere liv. Vi arbejder for tid og for evighed. Et velopbygget liv dannes ved at leve på opbygningsplanet, lægge nåde på nåde i gode gerninger, tro, tålmodighed, afholdenhed, godgørelse, tapperhed og selvfornægtelse. I er Guds husførelse. I er Guds bygning. Lær af Kristus, så vil I ikke blande de modsatrettede og taktløse ting sammen – der i dag er ædruelig og andægtig og i morgen er lige glad og letsindig.

Kristus har lagt alt til rette, så din karakter kan være harmonisk ved den nåde du får. Opbyg da harmonisk. Lad strukturen rejse sig, sten på sten. Grib de guddommelige lysstråler fra Jesus, og lad dem skinne på andres stivej, som er i mørke. Hele universets Gud ser på os med intens interesse. — *brev* 6a, 1890.

Ændret til guddommelig lignelse

Til de unge mænd og unge kvinder som uddannes som sygeplejersker og læger, vil jeg sige: Hold jer tæt til Jesus. Ved at beskue Ham, vil I ændres til at ligne Ham . . . . I kan få en teoretisk kendskab til sandheden, men dette vil ikke frelse dig. Ved erfaring må I vide hvor syndig synd er og hvor meget I behøver Jesus som en personlig Frelser. Kun derved kan I blive Guds sønner og døtre. Jeres eneste fortrin er jeres store behov.

De som vælges til at tage sygeplejerskeuddannelsen på vore sanatorier, bør vælges klogt. Unge piger med en overfladisk karakterform, bør ikke opmuntres til dette arbejde. Mange af de unge mænd som er ivrige efter at få en uddannelse som læger, har ikke de karaktertræk, som sætter dem i stand til at modstå de fristelser der er almindelige i en læges arbejde. Kun de må antages som lover til at kvalificeres til det store og hellige arbejde, at bibringe den sande sundhedsreforms principper.

En beskeden optræden

De unge damer der er knyttet til vore institutioner må vogte sig selv ganske nøje. De skal være forsigtige i ord og handling. De må aldrig vise den mindste frihed når de taler med en gift mand. Til mine søstre som er knyttet til vore sanatorier vil jeg sige: Tag rustningen på. Når I taler med mænd, så vær venlige og belevne men aldrig frie. Jeres øjne skal være vagtsomme, pas på jeres

optræden, døm efter den om I virkelig er Guds børn. Vær ærbar. Afstå fra alt der ser ondt ud. Tag den himmelske rustning på, tjen jeres forbindelse til sanatoriet for Kristi skyld, det sted hvor stakkels skibbrudne sjæle finder en himmel. De som er knyttet til disse institutioner skal vogte sig for sig selv. De skal aldrig ved ord og handling give den mindste mulighed for at onde mænd taler ondt om sandheden.

Ikke af verden

Der er kun to riger i denne verden, Kristi rige og Satans rige. Enhver af os må tilhøre et af disse riger. I sin forunderlige bøn for Sine disciple sagde Kristus: »Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellige dem ved sandheden! dit ord er sandhed. Ligesom du har sendt mig til verden, således har jeg også sendt dem til verden.«

Det er ikke Guds vilje at vi skal isolere os selv fra verden. Men når vi er i verden skal vi helliggøre os selv til Gud. Vi skal ikke efterligne verden. Vi skal være i verden som en indflydelse der korrigerer, som salt der beholder sin smag. Blandt en uhellig, uren og afgudsdyrkende slægt, skal vi være rene og hellige, vise at Kristi nåde har kraft til at genoprette den guddommelige lighed i menneskene. Vi skal udøve en frelsende indflydelse over verden.

»Dette er den sejr, som har sejret over verden: vor tro.« Verden er blevet et syndens spedalskhedshus, en masse fordærv. Den kender ikke Guds børn fordi den ikke kender Ham. Vi skal ikke praktisere dens veje og følge dens skikke. Vi må hele tiden modstå dens slappe principper. Kristus siger til sine efterfølgere: »Således skal jeres lys skinne for menneskene, for at de må se jeres gode gerninger og prise jeres Fader, som er i Himlene.« Det er lægernes og sygeplejerskernes pligt at skinne som lys midt i verdens fordærvende indflydelse. De skal værne om de principper som verden ikke kan smudse til. . . . .

Nådens velsignelse gives til mennesker så det himmelske univers og den faldne verden kan se Kristi karakters fuldkommenhed, som de ellers ikke kunne se. Den Store Læge kom til vor verden for at vise mænd og kvinder at de ved Hans nåde kan leve således, at de, på Guds store dag, modtager det dyrebare vidnesbyrd: »I denne fylde har I del, idet I er i ham.«—*Manuskript 24*, 1900.

*****

Til videre studium

Succesrigt institutionsarbejde:

Råd om sundhed, 255-320 (Vidnesbyrd for menigheden 4:586, 587).

Høje kald til sanatoriernes medarbejdere:

Råd om sundhed, 250-254 (Vidnesbyrd for menigheden 7:68-71).

Sanatoriemedarbejdernes pligter og privilegier:

Råd om sundhed, 398-411, 420-424.

Pålidelighed blandt medarbejderne:

Vidnesbyrd for menigheden 4:554-564.

Kristen indflydelse:

Vidnesbyrd for menigheden 4:565-570.

Medarbejdernes moralske og forstandsmæssig kultur:

Råd om sundhed, 257-260 (Vidnesbyrd for menigheden 4:454-459).

Medarbejdere skal være sundhedsreformatorer:

Råd om sundhed, 261.

Valg af samarbejdspartnere:

Råd om sundhed, 414-419 (Vidnesbyrd for menigheden 4:587-591).

Dele ansvar:

Råd om sundhed, 338, 339;

Vidnesbyrd for menigheden 8:231-235.

Overholde principper:

Råd om sundhed, 287, 288 (Vidnesbyrd for menigheden 4:576, 577).

Munterhed:

Råd om sundhed, 406, 407 (I den store læges fodspor, 222-224).

Kritik og kværulering:

Råd om sundhed, 296, 297.

Overfladiskhed og kritik:

Råd om sundhed, 412, 413.

God samvittighed over for små ting:

Vidnesbyrd for menigheden 4:572.

Sabbatens overholdelse på sanatorierne:

Råd om sundhed, 234-239 (Vidnesbyrd for menigheden 7:104-109);

Råd om sundhed, 422.

Overlægen:

Råd om sundhed, 337-339.

Sanatoriets præst:

Råd om sundhed, 289 (Vidnesbyrd for menigheden 4:546, 547.)

Sektion 12—Forhindre sygdom og behandle med fornuftige metoder

Forhindre sygdom

Skillelinjen mellem forebyggelse og behandling er ikke gjort tydelig nok. Lær folk at det er bedre at vide hvordan man har det godt, end hvordan sygdom kureres. Vore læger bør være kloge opdragere, der advarer imod al selviske udsvævelser, viser at afholdenhed fra de ting Gud har forbudt, er den eneste måde at forhindre kroppens og sindets fordærv. — *Manuskript 99*, 1902.

Den første lære om fysiologi.

Menneskets Skaber har forordnet vore kroppes levende maskineri. Hver funktion er gjort forunderligt og klogt. Og Gud har Selv lovet at dette menneskelige maskineri holdes i en sund tilstand, hvis mennesket vil adlyde Hans love og samarbejde med Gud. Alle love der behersker det menneskelige maskineri skal betragtes som af sand guddommelig oprindelse, i karakter og af samme vigtighed som Guds ord. Alle overilede og uopmærksomme handlinger, al misbrug af Herrens forunderlige mekanik, ved at ignorere Hans specifikke lov for menneskers bolig, er en overtrædelse af Guds lov. Vi kan beskue og beundre Guds værk med den naturlige verden, men menneskenes bolig er den mest forunderlige.

Ud fra det første argument skal menneskesindet få mere forstand på den fysiske struktur. Her har Jehova givet et eksempel på Sig selv; for mennesket blev gjort i Guds billede. Det er Satans målrettede arbejde at ødelægge Guds moralbillede i mennesket. Han vil gøre Menneskets forstand, til den højeste og ædleste gave, de mest destruerende agenter at forurene med synd med alt han rører ved. — *Manuskript 3*, 1897.

Uddanne den syge

Lægens første arbejde må være at uddanne syge og lidende i den kurs som de tager, for at forhindre sygdomme. Det største arbejde der kan gøres i vore forsøg, er at oplyse alle de mennesker vi kan komme til, om den bedste måde de kan gå at forhindre sygdom og lidelse på, og om nedbrudte kroppe og for tidlig død. Men de som ikke sørger for at arbejde så deres fysiske og mentale kræfter belastes, er hurtige til at udskrive medicin-recepter, som ligger grundlag for dobbelt så meget onde for menneskeorganismen, end det som de kræver hjælp af.

En læge som har moralsk mod til at sætte sit ry i fare ved at oplyse forstanden med klare faktaer,

og vise sygdommens natur og hvordan den forhindres, og farerne ved at ty til medicin, vil være en opadgående forretning, men vil leve og lade leve. . . . Han vil, hvis en reformer taler tydeligt om den falske appetit og fordærvelige selvudsævelser, og klæder spise og drikke, så vil han gøre et meget stort arbejde i en bestemt tid, som har en fordærvende indflydelse på temperamentet, de fysiske og mentale kræfter. . . .

Praktiseres de rigtige og korrekte levevaner, forstandigt og udholdende, vil det fjerne årsagen til sygdom, og man behøver ikke at ty til stærk medicin. Mange går fra skridt til skridt med deres unaturlige eftergivenhed, som er at indføre en så unaturlig tilstand som det er muligt.

Stimulanser og narkotika

Sygdomme af enhver slags og art kommer i menneskene, ved at bruge te, kaffe og narkotika, opium og tobak. Disse skadelige udsvævelser må opgives, ikke kun éen, men alle; for alle er skadelige, og fordærver den fysiske, mentale og moralske styrke, og burde standses ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt. Den almindelige brug af døde dyrs kød har en forringende indflydelse på moral såvel som den fysiske organisme.

Dårligt helbred af forskellige former, hvis virkning kan spores tilbage til årsagen, vil det åbenbare sin sikre årsag i form af kødspise. Afskaffelse af kød, med sunde retter der er gået i stedet for kødmat vil bringe rigtig mange syge og lidende i en god situation til at blive sunde, uden at bruge medicin. Men hvis læge opmuntrer til kødspise-mad til syge patienter, nødvendiggør han da brugen af medicin. . . .

Medicin har altid en tendens til at nedbryde og destruere de vitale kræfter, og naturen forkrøbles i sit arbejde så at den syge dør, ikke fordi han behøver at dø, men fordi naturen overbelastes. Fik den fred, ville den arbejde med sin højeste anstrengelser, for at redde liv og sundhed. Naturen ønsker ikke en sådan hjælp som mange hæver, som de har givet naturen. Løft de byrder naturen er blevet pålagt, efter denne tidsalders modevaner, og du vil se mange tilfælde hvor naturen vil rette sig selv op. Brugen af medicin er ikke gunstig eller naturligt mod livets og sundhedens love. Medicineringen giver naturen to byrder at bære, i stedet for en. Den har to alvorlige vanskeligheder at overvinde, i stedet for en.

Der er nu tydeligvis behov for læger, der reformer sygdomsbehandlingens linjer, at der

anstrenges meget smerteligt for at fremføre arbejdet opad for dem selv, og instruere dem på interesseret måde, som kommer til dem med lægemæssig dygtighed og forvisser sig om årsagen til deres sygdomme. De bør henlede deres opmærksomhed til den særlige måde Gud har oprettet sine love på, som ikke kan overtrædes ustraffet. De dvæler meget ved sygdommenes arbejde, men vækker generelt ikke, opmærksomhed for de love der må adlydes forstandigt og i hellighed, for at forhindre sygdom.

Lægens eksempel har en belærende indflydelse

Hvis lægen ikke praktiserer sin diæt korrekt, hvis hans egen appetit ikke tøjles til en enkel og sund kost, og giver sig til at bruge kød af døde dyr i stor grad, . . . vil han ganske hurtigt uddanne og disciplinere sine patienters smag og appetit til ting som han elsker, end ag give dem sunde principper i sundhedsreformen. Han vil ordinere kødmat til syge patienter, skønt det er den allerværste kost som de kan få. Det stimulerer, men giver ikke kræfter.

Naturen vil mangle hjælp til at bringe tingene i deres ordentlige tilstand, som findes i de enkleste remedier, især ved brug af naturens egne tilvebragte hjælpemidler: ren luft, og med en dyrebar kundskab til hvordan der åndes; rent vand, med kendskab til hvordan det bruges; masser af sollys om muligt i alle værelser i huset, og en forstandsmæssig kendskab hvad man får ud af at bruge disse. Alle dette er kraftfuldt i deres virkning, og patienten der ved hvordan man spiser, og klæder sig sundt kan leve for trøst, fred, sundhed og vil ikke overvindes ved at putte medicin ind i munden, som i stedet for at hjælpe naturen, lammer dets kræfter. Hvis den syge og lidende blot gør det så godt de kan for at udleve sundhedsreformens principper udholdende, så vil de i ni ud af ti tilfælde komme sig over deres sygdomme.

Lydighed mod naturens love

Den svage og lidende må uddannes linje for linje, og forskrift for forskrift, lidt her og lidt der, indtil de vil få respekt for og leve i lydighed mod den lov Gud har gjort for at kontrollere menneskekroppen. De som synder imod kundskab og lys, og tyer til lægers dygtighed til at udskrive medicin, vil hele tiden miste deres greb om livet. Jo mindre medicin der doseres, des bedre vil de komme sig og blive raske. Medicin, i stedet for at hjælpe naturen, vil hele tiden lamme naturens arbejde. . . .

De spørger ikke om deres tidligere spise og drikkevaner, og ligger særlig mærke til deres fejlagtige levevaner som i mange år har lagt grundlag for sygdom. Samvittighedsfulde læger bør forberedes til at oplyse dem, som er uvidne, og bør udvirke deres recepter klogt, forbyde de ting i deres kost, som han ved er forkert.

Han bør tydeligt oplyse om de ting som han betragter som direkte imod sundhedslovene, og lade disse lidende mennesker arbejde samvittighedsfuldt for at gøre de ting for sig selv som de kan gøre, og derved sætte sig selv i det rette forhold til livets og sundhedslovene. Når de fra en oplyst samvittighed gør deres allerbedste de ved for at beskytte sig selv sundt og raskt, så ser de i tro på den Store Læge, som helbreder legeme såvel som sjælen.

Vi er sundhedsreformatorer. Læger bør have visdom og erfaring, og være grundige sundhedsreformatorer. Så vil de hele tiden underviser deres patienter væk fra medicin, ved forskrift og eksempel. For de ved godt at brugen af medicin giver gode resultater for en tid, men vil implementere noget i kropssystemet som skaber store vanskeligheder senere, så de aldrig kan komme sig over det resten af deres liv. Naturen må have en chance for at gøre sit arbejde. Forhindringer må fjernes, og naturen må få en mulighed for udøve sine helbredende kræfter, som den visselig gør, hvis al misbrug fjernes fra den og naturen får en rimelig chance.

Opelske en tillid til naturens hjælpemidler

Den syge bør uddannes til at få tillid til naturens store velsignelser, som Gud har tilvebragt; og de mest effektive hjælpemidler mod sygdom er ren blødt vand, den velsignende Guds-givne solskin, der kommer ind i sygeværelset, bo udendørs så meget som muligt, få sund motion, spise og drikke mad som er tilberedt på den sundeste måde. . . .

Der er mange, mange i vor verden der er forpint af tobakgift. . . . Hvis lægen ikke er nybegynder, kan han spore virkningerne tilbage til sin sande årsag, men han tør ikke forbyde dens brug, fordi han selv følger sig i dette. Nogle vil på en ubeslutsom halvvejs måde råde tobakbrugere til at tage mindre af dette rusmiddel; men de siger ikke til dem: Denne vane dræber dig. De udskriver medicin for at kurere en sygdom som faktisk følger en unaturlig appetit, og to onder fremvises i stedet for at fjerne én.

Tusinde behøver at uddannes tålmodigt, venligt og ømt, men bestemt, da ni tiendedele af deres

beklagelser kommer af deres egen handlemåde. . .
..

Føje sig selv er årsag til sygdom

Nogle har ikke moralsk mod til at fastholde Herrens frygt. Der er endogså dem som har forstand på livets og sundhedslovene, der hele tiden føjer sig selv i de ting som er skadelig for både sjæl og legeme. Der er umådeholdenhed i spisevaner og ved det meget forskelligt mad der tages ved et måltid. Når der forberedes mad, er der usunde blandinger som skaber gæring i maven og forårsager stor pine. Og alligevel fortsætter disse med deres udsvævelser, som ligger grundlaget for adskillige vanskeligheder. Hvis disse har selvkontrol, og oplærer deres smag til at kun spise de ting som den misbrugte mave kan og vil optage, vil de sparere store udgifter på lægeregninger og undgå store lidelser. . . .

Det er lægens arbejde at uddanne de som ikke kender til disse ting. Der bør være oplæringsskoler der uddanner sygeplejersker og forberede menneskene til en fornemmelse af den fare og se vigtigheden i at indføre en dygtig og taktfuld tilberedelse af mad, som skal erstatte kødmat. Den slags uddannelse vil betale sig i enden. Visdom bør ikke bruges til at fjerne kød på en gang fra dem som har haft det for vane at bruge det, men uddanne tankesindet til at se vigtigheden af at bruge sund mand.—*Manuskript 22, 1887.*

Loven om tro og gerninger

Guds nåde er altid reformerende. Ethvert menneskevæsen er i en skole, hvor han skal lære at opgive skadelige skikke, og få kendskab til det som han selv kan gøre. Dem som ignorerer disse ting, som ikke tager nogen forhåndsregler om at komme ud og indånde den rene luft og drikke rent vand, kan ikke blive fri for sygdom. Deres kropssystemer besmittes, og den menneskestrukturen skades.

Disse folk er uforsigtige, dumdristige, formastelige og selvdestruerende. Kundskaben bestrøs ud på deres stivej, men de nægter at samle lysstrålerne op, og sige at de vil være afhængige af Gud. Men vil Gud gøre de ting som Han har overladt dem at gøre? Vil han dække deres mangel? Vil Han se igennem fingrene med deres bevidste uvidenhed, og gøre store ting for dem, at genoprette sjæl, legeme og ånd, medens de ignorerer de mest enkle hjælpemidler, brug af det som vil gøre dem sunde? Når de dag for dag føjer deres appetit, ved at spise ting som fører til sygdom, kan de så forvente at Herren vil gøre et mirakel for at helbrede dem? Dette er ikke Herrens måde at arbejde på. Når de gør dette, gør

de Herren til det som de faktisk selv er. Tro og gerninger går sammen. . . . .

Lad alle ransage deres egne hjerter, for at se om de ikke værner om det som tydeligvis er til skade for dem, og i stedet for at åbne hjertets dør så Jesus, Retfærdighedens Sol, kan komme ind, beklages over mangel på Guds Ånd. Lad disse finde deres afguder, og kaste dem ud. Lad dem afskære sig for al usunde udsvævelser i spise og drikke. Lad dem bringe deres daglige livsførelse i harmoni med naturens love. Gør de det, såvel som at tro, vil der skabes en atmosfære om sjælen som vil være en smag af liv til liv. — *Manuskript 86, 1897.*

Bekæmpe sygdomme med enkle metoder

Vore folk burde få forstand på at behandle sygdomme, uden hjælp af giftig medicin. Mange burde prøve at få en uddannelse, som sætter dem i stand til at bekæmpe sygdomme i deres forskellige former, med de mest enkle metoder. Tusindvis er gået i graven fordi giftig medicin blev brugt, som kunne have kommet sig, ved enkle behandlingsmetoder. Vandbehandlinger, der gives klogt og dygtigt, kan være middel til at redde manges liv.

Man må gå sammen for at studere de omhyggelige behandlinger, Troens bønner må sendes op ved den syges sengekant. Lad den syge opmuntres til at selv gøre krav på Guds løfter. »Tro er fast tillid til det, man håber, overbevisning om ting, man ikke ser.« Kristus Jesus, menneskenes Frelser, skal tages med i vort arbejde og rådsmøde og meget mere. — *Manuskript 15, 1911.*

Hygiejniske principper

Vore sanatorier skal føres efter hygiejniske metoder. Der må dvæles meget ved det lys Gud har givet om emnet sygdomme og dets årsager; for de forkerte vaner med at føje appetitten og er ikke opmærksom hvordan kroppens behov, virker på folk. Vaner for renhed, omsorg for det som tages i munden, bør overholdes.

Det er ikke det bedste at fortælle patienter at kødmat aldrig skal bruges; men fornøften og samvittigheden må vækkes når det er for at beskytte sig selv og rense sig mod en fordærvet appetit. De kan lære at stole på at en sund og mådeholden kost består af frugter, korn og grøntsager.

Kemisk medicin

Kemisk medicin skal bortlægges. På dette punkt må lægens samvittighed altid holdes ømsindet og

være sand og ren. Man må vogte sig mod at ikke ty til giftig medicin, der vil dræbe hvis de ikke kurer. Sagerne er blevet lagt åbent frem for mig med hensyn til at bruge medicin. Mange er blevet behandlet med kemisk medicin og resultatet er død. Ved at praktisere kemisk medicin, har vore læger mistet mange tilfælde der ikke var døde, hvis de havde taget medicinen ud af sygeværelset.

Feberrige sager er gået tabt, om lægerne var helt udeladt af deres medicinbehandling, havde de lagt deres viden til arbejdet og brugt klogt og udholdende Herrens egne remedier, masser af luft og vand, ville patienterne være kommet sig. Den ubesindige brug af disse ting der burde aflægges, har afgjort de syges sag.

Eksperimentering af medicin er en meget dyr forretning. Det resulterer ofte i hjerne- og tungelammelse, og ofrene dør en unaturlig død, skønt var de blevet behandlet udholdende, med utrættelig og vedholdende flid, med varmt og koldt vand, varme forbindinger, pakninger og dryppende segl, så ville de leve i dag.

Der bør ikke komme noget ind i menneskekroppen som efterlader en fordærvelig indflydelse. Og for at udvirke lyset på dette emne, og praktisere hygiejnisk behandling, er grunden det som jeg har fået for at oprette sanatorier på forskellige lokaliteter.

Det gør ondt på mig når mange studerende opmuntres til at tage der hen hvor de bliver uddannet til at bruge medicin. Jeg har modtaget lys om at medicin er helt anderledes fra den måde medicin bruges på disse skoler eller på sanatorier. Vi må blive oplyste om disse emner.

Mediciner får udviklede navne for at dække over sagen, så at ingen ved disse remedier har fået, medmindre det slås op i et leksikon. . . . .

Patienterne skal suppleres med god og sund mad; og man skal afholde sig fra alle giftige drikke; medicin skal lægges bort, og rationelle behandlingsmetoder skal overholdes. Patienterne må ikke have alkohol, the og kaffe, eller medicin; for disse efterlader altid onde spor bag sig. Overholdes disse regler, bliver mange sunde igen, som ellers var opgivet af lægerne.

Med dette arbejde kan de menneskelige og guddommelige redskaber samarbejde for at redde liv, og Gud vil føje til Hans velsignelse. Mange som ikke er af vor tro og lider, vil komme til vore institutioner for at få behandling. De som har fået

fordærvet sit helbred af syndige udsvævelser, og som er blevet behandlet af læger til de udskrevne medicin ikke har nogen effekt, vil komme; og de vil blive hjulpet.

Herren vil velsigne de institutioner der føres efter Hans planer. Han vil samarbejde med enhver læge, som trofast og samvittighedsfuldt engagerer sig i dette arbejde. Han vil gå ind i sygeværelserne. Han vil give sygeplejerne visdom. — *Manuskript 162, 1897.*

Dødens frø

Når du forstår fysiologien i sin rigtige betydning, vil dine medicinopskrifter være meget mindre, og til sidst vil du ophøre med at udskrive medicin overhovedet. Den læge som beror sig på kemisk medicin viser i praksis at han ikke forstå menneskeorganismens fintfølende maskineri. Han indfører en frø-afgrøde i organismen som aldrig vil miste sine ødelæggende egenskaber resten af livet. Jeg fortæller jer dette, fordi jeg ikke tør holde det tilbage. Kristus har betalt for meget for menneskets genløsning og så bliver dets legeme behandlet så skånselsløst som den bliver ved medicinering.

For år tilbage åbenbarede Herren for mig, at der bør oprettes institutioner der behandler syge uden medicin. Mennesket er Guds ejendom, og det fordærv der er tilført den levende bolig, de lidelser dødens frø udsået i menneskekroppen, forårsager, dette er en forhånelse mod Gud. — *brev 73, 1896.*

Tusindvis kan komme sig

Tusindvis som forpines kan blive sunde igen, hvis de i stedet for at bero sig på apoteket for resten af deres liv, skulle de aflægge al medicin og leve enkelt, uden at bruge the, kaffe, brændevin eller krydderier, som irriterer maven og gør den svag, ude af stand til at fordøje selv det mest enkle mad uden stimulation. Herren er villig til at lade Sit lys skinne frem i klare og direkte stråler for alle som er svage.

Vor kost bør bestå af grøntsager, frugter og korn. Ikke et gram kødmad bør komme i vore maver. Det er unaturligt at spise kød. Vi skal vende tilbage til Guds oprindelige hensigt med menneskets skabelse. — *Manuskript 115, 1903.*

Med hensyn til det som vi selv kan gøre: Der er et punkt som kræver nøje og eftertænksom overvejelse. Jeg må kende til mig selv. Jeg må være en elev, der altid ved hvordan der sørges for denne bygning, den krop Gud har givet mig, så jeg kan bevare den i den allerbedste sundhedstilstand. Jeg må spise de ting som vil

være til mit allerbedste, sådan rent fysisk, og jeg må passe særlig på at jeg klæder mig, så det bidrager til et sundt blodløb. Jeg må ikke formene mig selv motion og luft. Jeg må få al det sollys jeg overhovedet kan. Jeg må få visdom til at passe godt på min krop.

Skulle jeg gøre noget meget uklogt er det at gå ind i et koldt lokale når jeg sveder; vil jeg vise mig selv som en uklog forvalter, er får lov at sidde i en veksler og derved udsætte mig for at blive forkølet. Jeg skulle være dum nok til at sidde med kolde fødder og ben og derved trække blodet tilbage fra ekstremiteterne, til hjernen og de indre organer. Jeg skal altid beskytte mine fødder i tåget vejr. Jeg skal spise regelmæssigt af det sundeste mad som danner den bedste blodkvalitet, og jeg burde ikke arbejde umådeholdent, hvis det er i min magt at undgå det. Og når jeg overtræder den lov som Gud har oprettet i min krop, skal jeg angre og reformere mig, og sætte mig selv i den bedste tilstand under de doktorere Gud har skaffet: ren luft, rent vand, og helbredende dyrebart sollys.

Formastelse og passivitet

Hvis vi ikke gør det som er i vor magt i næsten alle familier, og beder Herren hjælpe med den smerte vi er for magelige til at bruge disse remedier som vi har, er det ganske enkelt formastelse. Herren forventer at vi arbejder for at vi kan få noget mad. Han har ikke til hensigt at vi skal samle høsten med mindre vi bryder jordens dække, ned til jorden, og opdyrker afgrøden. Så sender Gud regn og solskin og skyerne for vegetation til at blomstre. Gud arbejder og mennesket samarbejder med Gud. Så er der såtid og høst. Gud har ladet urter vokse ud af jorden til menneskers brug, og hvis vi forstår disse rodfrugter og urter, og bruger dem rigtigt, vil det ikke være nødvendigt at gå så ofte til læge, og folk vil være meget sundere, end de er i dag. — *brev 35, 1890.*

Instrukser til missionærer

De som ønsker at blive missionærer, skal høre instruktionerne fra kompetente læger, som vil undervise i hvordan der skal sørges for syge, uden at bruge medicin. Disse lektier vil være af højeste værdi for de, som går ud for at arbejde i fremmede lande. Og bruges de enkle hjælpemidler, vil det redde mange liv. — *Manuskript 83, 1908.*

Sollys, udluftning og temperatur

For at give patienten de bedste muligheder for at komme sig, skal lokalet han bor i være stort, lyst og hyggeligt, med mulighed for grundig udluftning. Det lokale som er i huset, som bedst

imødekommer disse krav bør vælges som sygeværrelse. Mange har ikke lavet særlig god udluftning, og for at kunne få dette, er det vanskeligt; men der bør gøres alt muligt for at arrangere sygeværrelset så at en strøm af frisk luft kan gå igennem nat og dag.

Der bør så vidt muligt fastholdes en jævn temperatur i sygeværrelset. Man kan se dette på et termometer. De som har ansvar for den syge, berøves ofte for søvn eller vækkes om natten, for at tage sig af patienten, bliver nemt forkølet, og bedømmer ikke den sunde temperatur særlig godt. — *I den store læges fodspor, 220-221.*

Naturens store muligheder for at udgøre medicin

Når der arbejdes på at den syge bliver sund, skal der gøres brug af de skønne ting i Herrens skaberværk. Når vi ser blomsterne, plukker modne frugter fra træerne, hører fuglenes glade sang, så har det en opmuntrende effekt på nervesystemet. Fra udendørslivet, vil mænd, kvinder og børn få et ønske om at være rene og uden svig. Med den opkvikkende og opildende indflydelse naturen har, fra sine store lægelige ressourcer, styrkes kroppens funktioner, og forstanden vækkes op, fantasien opkvikkes og humøret bliver bedre. Sindet beredes til at påskønne skønhederne i Guds ord.

Hvorfor skal unge mænd og kvinder som prøver at lære at sørge for syge, ikke benytte sig af naturens forunderlige ressourcer? . . . .

Gud hjælper mig, jeg vil gøre det yderste for at vise solskinnets og den friske lufts livgivende kraft. Hvor meget bedre er det ikke for den syge at være i den friske luft, end at være inden for fire vægge, hvor disse vægge kan dekoreres med mange billeder! — *brev 71, 1902.*

Udelivets helbredende kraft

Et sanatoriums omgivelser bør være så tiltrækkende så muligt. Udelivet er middel til at blive sund og glad. Idet den syge ser på det smukke sceneri, idet de ser blomsterne i deres elskelighed, vil de driste sig til at tage nogle få skridt ud, for at samle nogle blomster – dyrebare budskaber om Guds kærlighed for Hans familie, der lider herunder. I blomster- og urtehaven, finder den syge sundhed, glade og lykkelige tanker. . . .

Hvilken indflydelse har det ikke blandt blomster og frugt bærende træer ikke på dem som er syge i både legeme og sind! Efter at de har opholdt sig en kort tid på sanatoriet midt i naturens

skønheder, begynder håbet at fortrænge fortvivlelsen. Hjertet blødgøres ved de skønne ting i naturen, som Mesterkunstneren har givet som billeder der skildrer Hans godhed og kærlighed. . . .

Opmuntre patienterne til at leve uden for døren. Læg planer som holder dem udendørs, hvor de vil blive bekendt med Gud gennem naturen. Idet de dyrker motion i den friske luft, vil genoprettelsen begynde i legeme, sind og sjæl. Livet i den friske luft, borte fra de tætpakkede byer, er sundt. Den rene luft har sundhed og liv i sig. Idet den indåndes, har den en livgivende virkning på hele kroppen. . . .

De som er knyttet til vore sanatorier, burde arbejde på at opmuntre patienter til et udendørs liv, så vidt som det er muligt for dem. Naturen er den store læge, som vil helbrede dem for alle deres sygdomme, både åndelige og fysiske. Alt som der kan gøres, burde gøres for at give de, der kommer til vore sanatorier efter behandling, en mulighed for at leve så meget så muligt i den åbne luft. Patienterne burde have de fordele der er ved naturlige omgivelser. Naturen er både sjælens og kroppens store genopliver. — *Manuskript* 43, 1902.

Livseliksir

Når et sanatorium oprettes på landet, kan den syge indånde himlens rene luft. Idet de vandrer blandt blomster og træer, fylder fryd og glæde deres hjerter. Det er som om Guds smil var over dem, når de ser på de smukke ting Han har skabt for at bringe glæde til deres bedrøvede hjerter.

Livet i den frie luft er godt for krop og sind. Det er Guds medicin for at komme sig igen. Ren luft, godt vand, solskin, smukke omgivelser – det er Hans midler til at de syge kan komme sig på en naturlig måde.

Det er et mægtigt incitament for at oprette et sanatorium på landet, med disse fordele kan opnås på landet. Der kan institutionen omgives af blomster og træer, urter og vingårde. Virkningen af sådanne omgivelser var en livseliksir.

For syge mennesker er mere værd en sølv eller guld at ligge i solskinnet eller i træernes skygge. Og hvad der end byder sig, så lad de med ansvar, modtage læren om Guds kærlighed fra naturens ting, fra knejsende træer, det spirende græs og de smukke blomster. Hvert opåbnende skud og udspringende blomst er et udtryk for Guds kærlighed til Sine børn. Peg dem opad til Ham hvis hånd har gjort naturens skønne ting. . . . .

Kun livet i Kristus

Frugten fra livets træ i edens have er besat en overnaturlig livskraft. Blev der spist af den, levede man for evigt. Dets frugt var en modgift mod død. Det blade opretholdt liv og udødelighed. Men på grund af menneskets ulydighed, kom døden ind i verden. Adam spiste af kundskabens træ af godt og ondt, frugten som han var forbudt at berøre. Dette var hans prøve. Han bestod den ikke, og hans overtrædelse åbnede veernes flodporte over vor verden.

Livets træ var et billede på den store udødeligheds-kilde. Om dette står der skrevet: ”I det var liv, og livet var menneskenes lys.” Han er livets kildeudspring. Lydighed mod Ham er den livgivende og oplivende kraft som glæder sjælen. Ved synden udelukkede mennesket sig selv ud fra adgang til livets træ. Nu kommer liv og evigt liv til lyset ved Jesus Kristus. . .

Fordelen ved udendørs motion

Hvorfor berøve patienterne for den sundhedsvederkvægende velsignelse der er ved udendørslivet? Jeg er blevet instrueret om at den syge opmuntres til at forlade deres værelser og bruge tid i den frie luft, passe blomsterne, eller gøre et andet let og behageligt arbejde, så vil deres tankesind henledes fra selvet til noget mere sundt. Friluftsmotion burde ordineres som en gavnlige og livgivende nødvendighed. Jo længere patienterne holdes udendørs, des mindre kræver de.

Jo glædeligere omgivelser, des mere håb vil der være for dem. Omgiv dem med naturens skønne ting, sæt dem der hvor de kan se blomsterne vokse og høre fuglene synge, og deres hjerter vil bryde ud i sang i harmoni med de syngende fugle. Luk dem ind i værelser, og selvom disse værelser er nok så veludstyrede, vil de blive irriterede og tungsindige. Giv dem udendørslivets velsignelse; for derved vil deres sjæle opløftes ubevidst, og det mærkes i stort grad. Krop og sind vil få hjælp.

Sundhed og glæde i marken og urtegården

Vor genløser arbejder hele tiden på at genoprette Guds moralbillede i mennesket. Og selvom hele skabningen sukker under forbandelsen, og frugter og blomster ikke er noget i sammenligning med det de vil være på den nye jord, kan den syge endog i dag blive helbredt og glad ved at nyde marken og urtegården. Hvilken stimulerende kraft er dette! Hvilken forebyggelse mod sygdom! Bladende fra livets træ er til helbredelse for Guds troende og angrende børn, som giver sig selv de velsignelser der er i træer, krat og blomster, også selvom det er ødelagt ligesom naturen er af forbandelsen.—*Manuskript* 41, 1902.

Vækker tro på den Store Helbreder

Den rene sandheds udglattende kraft der kan ses, udvirkes og fastholdes i alle sine afskygninger, er af en værdi som intet sprog kan sige folk, der lider af sygdom. Hold altid Kristi medfølelse og ømhed frem for de lidende syge, og væk en tro i deres bevidsthed om Hans kraft til at helbrede lidende, og led dem til en tro og tillid til Ham, den Store Helbreder, og du har vundet en sjæl og ofte et liv.

Derfor er den personlige religion for alle læger i sygeværket absolut nødvendig for at den enkle behandling uden medicin må lykkes. Han som er læge og vogter for sundhed og krop, vil Gud have uddannet på enhver måde, og få lektier af den Store Lærer, hvordan der arbejdes i Kristus og gennem Kristus for at frelse de syges sjæle. Hvordan kan en læge vide dette, før han modtager Frelseren som en personlig Frelser, der forvalter lidende mennesker?

Religionen bør være fremtrædende på den ømmeste, mest sympatiske og medfølelse måde. Ingen af alle de partier som han bliver bekendt med, kan gøre ligeså meget for den syge, som den virkelig omvendte sygeplejersker og læge kan. Renhedens og forældningens handlinger i udseende og ord, og frem for alt er bønnens liflige ord, vil, selvom de er få og dog oprigtige, være et sikkert anker for de lidende mennesker.—*brev 69, 1898.*

*****

Til videre studium

I sygeværket:

I den store læges fodspor, 219-224.

Brug af fornuftige hjælpemidler:

I den store læges fodspor, 234-240.

Hygiejniske principper:

I den store læges fodspor, 271-294.

Ren luft og solskin:

Råd om sundhed, 55-60.

Gavn af udelivet:

Råd om sundhed, 162-183 (I den store læges fodspor, 51-58, 112, 113; Kristi lignelser, 24-27;

Vidnesbyrd for menigheden 2:525-527;

Vidnesbyrd for menigheden 3:135-138;

Vidnesbyrd for menigheden 7:76-79, 85-87; *Råd til forældre, lærere og studerende*, 187);

I den store læges fodspor, 261-268.

Gavn af fysisk motion:

Råd om sundhed, 52-54 (Vidnesbyrd for menigheden 2:528-533);

Råd om sundhed, 189-192 (Uddannelse, 210-213);

Råd om sundhed, 199, 200 (Vidnesbyrd for menigheden 3:78).

Renhed:

Råd om sundhed, 61-63;

Råd om sundhed, 101-104 (Vidnesbyrd for menigheden 3:70, 71).

Sektion 13—Lægemissionsarbejde og evangelisk forkyndertjeneste

Et arbejde i forening

Jeg ønsker at tale om forholdet mellem sundhedsmissionsarbejdet og den evangeliske forkyndertjeneste. Det er blevet vist for mig at hver afdeling af værket skal forenes i en stor helhed. Guds værk skal berede et folk til at fremstå for menneskesønnen ved Hans komme, og dette arbejde skal være ens. Dette arbejde, som skal udruste et folk til at stå fast på den sidste store dag, det må ikke være et splittet værk.

Den evangeliske forkyndertjeneste skal bringe sandheden så at folk modtager den, kan helliggøres og blive rede til Herrens komme. Og dette arbejde skal favne alt det som blev favnet i Kristi forkyndertjeneste. Evangeliske arbejdere skal tjene med den højre hånd og med den venstre, udføre alt deres arbejde forstandigt og solidt.

Der skal ikke være noget skille mellem forkyndertjenesten og sundhedsarbejdet. Lægen bør arbejde på lige fod med prædikanten, og med en sådan alvor og grundighed for sjæles frelse, som for legemets genoprettelse... .

Kroppen – armen - hovedet

Lægemissionsarbejdet har aldrig været vist for mig på nogen anden måde som arbejdets helhed, sådan som armen har til kroppen. Evangelisk forkyndertjeneste er en organisation der proklamerer sandheden og lige så meget fører arbejdet for syge. Dette er kroppen, sundhedsmissionsarbejdet er armen, og Kristus er hoved for det hele. Sådan er det blevet vist mig.

Det er blevet sagt at fordi sundhedsmissionsarbejdet er kroppens arm, bør der udvises enhed. Sådan er det. Lægemissionsarbejdet er kroppens arm, og Gud ønsker at vi skal have tydelig interesse for dette arbejde.

Kristus var knyttet til alle grene i arbejdet. Han gjorde ingen splid. Han følte ikke at han gjorde indgreb over for læger, når han helbredte de syge. Han forkyndte sandheden, og når de syge kom til Ham for at blive helbredt, spurgte Han dem om de

troede på at Han kunne gøre dem raske. Han var ligeså hurtig til at lægge Sine helbredende hænder på den syge og forpinte som Han forkyndte evangeliet. Han var ligeså meget hjemme i dette arbejde som at forkynde sandheden; for helbredelse af den syge er en del af evangeliet.

At tage folk lige der hvor de er, uanset deres position, uanset deres tilstand, og hjælpe dem på enhver mulig måde – dette er evangelisk forkyndertjeneste. Det kan være nødvendigt at prædikanter går ind i de syges hjem og siger: »Jeg er parat til at hjælpe dig, og jeg vil gøre det bedste jeg kan. Jeg er ikke læge, men jeg er prædikanttjener, og jeg vil tjene de syge og forpinte.« De som er syge i kroppen er næsen altid syge i sjælen, og når sjælen er syg, er kroppen også syg. — *Manuskript* 62, 1900.

At åbne døre

Den højre hånd bruges til at åbne døre så at kroppen kan få adgang igennem. Dette er den del af sundhedsmissionsarbejdet skal virke ved. Det er hovedsageligt at berede vej, så denne tids sandhed modtages. En krop uden hænder er ubrugelig. Skal kroppen have ære, må de hjælpende hænder også have ære, som er så vigtige hjælpemidler, at kroppen ikke kan gøre noget uden dem. Når kroppen således behandler den højre hånd ligegyldigt, afviser dens hjælp, så kan den ikke udrette noget.

Udover hele dette land må der udrettes et arbejde som endnu ikke er gjort. Vi må vedkende os sundhedsmissionsarbejdet. De som går ud i dette forkyndelsesarbejde må have forstand på sundhedsreformens tema. De mænd som efter mange års erfaring dog ikke har påskønnet sundhedsmissionsarbejde, bør ikke udpeges til at være over vore menigheder. De vandrer ikke i den nærværende sandheds lys for denne tid. De som elsker sandheden og påskønner afholdenhedsspørgsmålet i alle dens afskygninger, bør ikke sættes under en prædikant som ikke har givet agt på det lys Gud har givet over sundhedsreformen. Hvilken hjælp kan et menneske være for en menighed hvis han ikke vandrer i lyset.

Intet andet arbejde er så succesrigt

På nye marker er intet arbejde så succesrigt som sundhedsmissionsarbejdet. Hvis vore prædikanttjenere vil arbejde alvorligt på at få en uddannelse inden for sundhedsmissionslinjerne, ville være langt bedre udrustet til at gøre det arbejde Kristus gjorde som sundhedsmissionær. Med forstandige studier og praksis bliver de så godt bekendte med sundhedsreformens principper

at, uanset hvor de kommer hen, vil de være til stor velsignelse for folk de møder.

Sundhedsreformens nødvendighed er blevet fremholdt for vore folk i tredive år. Ved at praktisere dens enkle principper hjælpes de syge og lidende, og marker der ellers ikke ville kunne indtages, bliver de mest interessante arbejdsområder. Sandhedens frø spredes ud på grunden, og afføder en overmådelig høst. . . .

En åbenbaring af Kristi medlidenhed.

Sundhedsmissionsarbejdet bringer evangeliet til menneskers befrielse fra lidelse. Det er evangeliets pionerarbejde. Det er evangeliet i praksis, åbenbaring af Kristi medlidenhed. Dette arbejde er der stort behov for, og verden er åben for det. Gud give at sundhedsmissionsarbejdets nødvendighed skal forstås, og at nye marker straks må blive indtaget. Så vil forkyndelsestjenesten være efter Herrens orden; den syge vil helbredes, og stakkels lidende mennesker vil velsignes.

Begynd at udføre sundhedsmissionsarbejde med de gode ting du har for hånden. Derved vil du finde en åben vej for at du kan holde bibellæsninger. Den himmelske far vil sætte dig i forbindelse med dem som behøver at vide hvordan deres syge skal behandles. Praktiser det det du ved om at behandle syge. Sådan vil lidende blive behandlet, og du vil få anledning til at bryde livets brød for hungrende sjæle. . . .

Bring stråler af himmelsk klarhed

Udføres sundhedsmissionsarbejdet bringer det stråler med himmelsk klarhed til trætte, forlegne og lidende sjæle. Det er som et kildeudspring der åbnes op for den medtagede og tørstige rejsende mand. Ved alle barmhjertighedsgerninger, gerninger i kærlighed, er Guds engle til stede. De som lever nærmest himlen vil genspejle Retfærdighedens Sol. . . .

Dette er sandt prædikantarbejde

Læs bibelen omhyggeligt, og du vil finde at Kristus bruger det meste af Sit prædikantarbejde på at genoprette lidende og forpinte til at blive raske. Derved vender Han den onde bebrejdelse tilbage til Satan, som er fjende til at godt ophav. Satan er ødelæggeren, Kristus er genopretteren. Og i vort arbejde som Kristi medarbejdere, vil vi få succes, hvis vi arbejder i praktiske linjer. Prædikanter, begræns ikke jeres arbejde til bibellæsning. Udfør et praktisk arbejde. Prøv at genoprette de syge til sundhed. Det er sand prædikanttjeneste. Husk at kroppens genoprettelse, bereder vejen for sjælens genoprettelse. — *Manuskript* 55, 1901.

Et effektivt redskab

Når vi knyttes til andre af evangeliearbejdets grene, er sundhedsmissionsarbejdet det mest effektive redskab hvorved jorden beredes til at så sandhedens frø i, og også det redskab høsten høstes ved. Sundhedsmissionsarbejdet er den evangeliske forkyndertjeneste hjælpende hånd. Det ville være godt om evangeliske arbejdere, så vidt det er muligt, lærer hvordan kroppens fornødenheder tjenestes, såvel som det gælder sjælen; for derved vil de følge Kristi eksempel. Umådeholdenhed har næsten fyldt verden med sygdom, og evangeliets forkyndertjenere kan ikke bruge deres tid og styrke på at hjælpe alle der har brug for hjælp. Herren har forordnet at kristne læger og sygeplejersker skal arbejde i forbindelse med dem der forkynder ordet. Lægmissionsarbejdet skal bindes op med evangelisk forkyndertjeneste.—*The Review and Herald*, 10. september, 1908.

Opmuntre medarbejdere

Vi beder nu dem, som skal vælges til formænd for vore konferenser, om at begynde rigtigt på steder der ikke er gjort noget. Erkend sundhedsmissionsarbejdet som Guds hjælpende hånd. Som Hans udpegede agenter skal der være plads og opmuntring. Sundhedsmissionærer skal have lige så megen opmuntring som en anerkendt evangelist. Bed med disse medarbejdere. Rådfør dem, hvis de behøver råd. Læg ikke en dæmper på deres iver og energi. Forvis dig, at du med din egen helligelse og indvielse fremholder en høj standard for dem. Der er meget brug for medarbejdere i Herrens vingård, og der bør ikke siges et modløst ord til dem som helliger sig til arbejdet. — *Manuskript* 33, 1901.

Det værste onde

Mine brødre, Herren kalder på enighed og enhed. Vi skal være ét i troen. Jeg ønsker at fortælle jer at når evangeliske forkyndertjenere og sundhedsmissionsarbejdere ikke forenes, kommer det værste onde ind i vore menigheder, som over hoved kan komme. Vore sundhedsmissionærer burde være interesserede i vore konferensers arbejde, og vore konferencearbejde burde være lige så mindst interesserede i vore sundhedsmissionærer. — *Manuskript* 46, 1904.

Et middel til at nå hjerterne med

Sundhedsmissionsarbejdet må have sine repræsentanter i byerne. Der må oprettes centre og missioner på de rigtige linjer. Evangeliets forkyndertjenere skal gå sammen i dette sundhedsmissionsarbejde, som altid er blevet vist for mig som et arbejde der nedbryder de fordømte, der er i vor verden mod sandheden.

Sundhedsmissionsarbejdet vokser med sin vigtighed, og kræver menighedernes opmærksomhed. Det er en del af evangeliebudskabet, og må modtage anerkendelse. Det er de himmelske forordnede midler, der finder adgang til folks hjerter. Det er vor menighedsmedlemmers pligt på alle steder, at følge den Store Lærers instrukser. Evangeliebudskabet skal forkyndes i enhver by; for dette er i overensstemmelse med Kristi og Hans disciples eksempel. Sundhedsmissionærer skal søge tålmodigt og alvorligt at nå de højere klasser. Hvis dette arbejde udrettes trofast, vil professionelle mennesker blive oplærte evangelister.—*Manuskript* 33, 1901.

En alvorlig appel til læger

Jeg er bekymret fordi vore læger er optaget af så mange ting, der holder dem borte fra det arbejde Gud vil have dem til som evangelister. Ud fra det lys som Gud har givet mig, ved jeg at der er brug levende forkyndere, som er indviet og helliget, og ved hvordan han skal sætter lid til Gud. Vi behøver ethundrede medarbejdere hvor vi nu har én. Der er et stort arbejde som skal gøres overfor den sataniske modstand lukker vejen for vore nuværende muligheder for at arbejdet skal gå til spilde. Tiden går hurtigt. Vi har mange publikationer, men Herren kalder mænd og kvinder i vore menigheder, som har lys til at involvere sig i ægte missionsarbejde. Lad dem i al ydmyghed, bruge deres Gudsgivne talenter, og proklamere det budskab som bør komme til verden i denne tid.

Jeg håber at du vil bruge dine evner til dette arbejde. Overbring den nærværende sandheds vigtighed fra lægens ståsted. Herren har erklæret at uddannede læger vil få adgang til vore byer, hvor andre mennesker ikke kan. Undervis i sundhedsreformens budskab. Dette vil få en indflydelse på folket.

Lad os studere vore bibler, og lære sandhedens ord. Lad os gøre som Kristi apostle gjorde; lad os sende bøn til den syge, for der er mange, som ikke har vore sanatoriers muligheder. Herren vil fjerne sygdomme som bønnen svar. Evangeliske forkyndertjenere bør kunne bringe sundhedsreformens tema i sin enkelhed. Hvis denne del af den nærværende sandhed bringes på en klar, enkel og Kristus-lignende måde, vil det få en effekt på folk. Der vil komme et gensvar fra mange hjerter.—*brev* 128, 1909.

Mange reddes fra fordærv

Jeg er blevet vist at sundhedsmissionsarbejdet vil opdage mennesker, som er langt nede, som

tidligere har haft fine sindelag, rige kvalifikationer, som vil blive reddet, ved ordentligt arbejde, fra deres faldne tilstand. Det er sandheden sådan som den er i Jesus, at den skal bringes frem for menneskenes tanker efter at de er blevet sørget sympatisk for dem og dækket deres fysiske behov. Helligånden arbejder og samarbejder med menneskeagenter, som arbejder for disse sjæle, og nogle vil påskønne fundamentet på en klippe, for deres religiøse tro. Der skal ikke være noget forskrækkende samkvem med fremmed lære over disse emner, som Gud elsker og ynkes over; men idet de hjælpes fysisk ved sundhedsmissionsarbejderne, samarbejder Helligånden med de menneskeagenternes prædikanter, med at opvække de moralske kræfter, de mentale kræfter vækkes til aktivitet, og disse stakkels sjæle vil, mange af dem, frelses i Guds rige.— *Særlige vidnesbyrd for prædikanter og medarbejdere* – nr 11, side 32.

De fattige skal ikke forsømmes

Vi lever i de sidste dage af denne jords historie, og sundhedsmissionsarbejde skal være alt hvad navnet indebærer. Evangeliet skal forkyndes for fattige. Den fattige såvel som den rige mand er genstand for Guds særlige omsorg og opmærksomhed. Tag fattigdommen bort, og vi vil ikke få plads til at forstå Guds barmhjertighed og kærlighed, ikke plads til at kende den medfølelse og sympatiske himmelske Fader.

De som har sandheden for disse sidste dage, vil frembære et budskab der passer til de fattige. Den ene vil tro at evangeliet blev inspireret til at nå denne klasse. Kristus kom til jorden for at vandre og arbejde blandt fattige. Til de fattige forkyndte Han evangeliet. Hans arbejde er evangeliet udvirket i sundhedsmissionslinjer – i Guds retfærdighed, barmhjertighed og kærlighed som er den sikre frugt, fordi træet er godt. Og i dag arbejder børnene i form af Hans troende, som handler under Helligåndens vejledning. Kristus besøger de fattige og trængende, afhjælper behovene og lindrer de lidende.—*brev 83, 1902.*

Arbejde for de velhavende

De som vil bruge deres Gudsgivne evner for at omvende de intellektuelle, forfinede, og verdensoptagede velhavende klasse til at de må omvende sig, gør et godt og væsentligt arbejde. Mange ser på denne klasse som håbløse, og de gør lidt for at åbne deres øjne som er forblændede og omtågede af Satans magt, de regner ikke længere med det evige liv. Men her er en arbejdsmark som ikke må forsømmes. Disse personer er forvaltere som Gud har betroet vigtige sandheder. Vi bør komme tæt til denne klasse, for jeg ved at mange af dem er

bebyrdede sjæle; de har længes efter noget, som de ikke kender til.

Hvis de vil frelses til Jesus Kristus, vil de være nyttige agenter i Guds hænder der bibringer andre lys. Hvis de er omvendte til sandheden vil de have en særlig byrde for at drage sjæle til lyset. De vil føle at de er blevet betroet evangeliets forvaltning over for dem som har gjort verden til deres gud. De behøver den opvågner, som Guds Helligånd kan give dem, og de som har en erfaringsmæssig kendskab til sandheden, er forpligtet over for Gud, at give det dyrebare lys til den verdensoptagne og verdenselskende sjæl.

Nogle vil overbevises og give agt på de ord der tales til dem i kærlighed og ømhed. De vil anerkende at sandheden er det som de behøver foran sig, fri for syndens slaveri og trældommen i verdslige grundprincipper. Der åbnes tanke-temaer op over for dem, virkeområder som de aldrig har fattet.

Hos Genløseren Jesus ser de den uendelige visdom, ubegrænset retfærdighed, ubegrænset nåde – kærlighedens dybder, højder, længder og bredders om overgår kundskab. Ved at beskue Kristi karakter, betragte Hans mission, Hans kærlighed, Hans nåde, Hans sandhed, forvandles de; sjælens store mangel dækkes, og de vil sige sammen med salmisten: »Jeg skal . . . mættes ved din skikkelse, når jeg vågner.« De ser Jesus Kristus ved troens og kærlighedens guddommelige mål; for dem har verdenskærlighed og tilbedelse af jordiske rigdomme fået en afslutning. . . .

Ved personlig bestræbelse og levende tro

Gud vil at sandheden åbnes op for de mennesker, som Han har givet særlige gaver, men ikke kender til sjælens store behov. Der er nogle som egner sig særligt til dette arbejde; der er de som bør søge Herren dagligt, studere dagligt, gør det til et studium at nå personer i disse klasser, der ikke kun kender dem tilfældigt, men griber fat i dem med personligt arbejde og levende tro, udviser en dyb kærlighed for deres sjæle, en virkelig bekymring for at de kender sandheden, sådan som den fremstilles i Guds ord. . . .

Denne klasse er blevet sørgeligt forsømt. Medarbejderne er blevet dømt ud fra udseende, og har ikke været sikker på at de ville arbejde forgæves for dem. Men disse personer som Gud har givet gaver, skal prædikanter og folk gribe fast i med den levende tros hånd. Led medarbejderne gribe Guds løfter, og sige: »Du har lovet, Bed og I skal modtage.« Må jeg få denne sjæl omvendt til

Jesus Kristus.” Indtrængende bøn for de sjæle du arbejder for; bring dem frem for menigheden som forbønsemne. Det vil være lige hvad menigheden har brug for, at får deres tanker afledt fra deres smålige ubetydelige vanskeligheder, til at nære en stor byrde, og en personlig interesse, for en sjæl som er ved at gå til. Udvalg en anden og endnu en sjæl, og søg daglig Guds vejledning, læg alt frem for ham i alvorlig bøn, og arbejd med guddommeligt visdom. Når I gør dette, vil I se at Gud vil give Helligånden til at overbevise, og sandhedens kraft til at omvende sjælen.

Jeg er blevet vist at tusindvis velhavende mænd er gået i graven uden at få advarsel, fordi de dømmes ud fra udseende, og forbigået som håbløse sager. Herren vil have denne orden af tingene forandret. Lad eftertænksomme mænd indgå i arbejde, mænd som hidtil ikke har gjort noget i denne linje, fordi det virket håbløst for dem. Det er et stort og vigtigt arbejde, og Gud vil begave mænd med visdom som påtager sig dette.

Det vil ikke være en tilfældig og uvæsentlig sag at disse velhavende, verdenselskende og verdenstilbedende sjæle drages til Kristus. Mænd og kvinder der er besjælet med missionsiveren, må arbejde alvorligt, som ikke svigter eller mister modet. Guds budbringere skal altid have i sinde at himlens univers har ventet længe på at samarbejde med menneskeagenter i dette arbejde, som er blevet undgået og forsømt. — *brev 47*, 1894.

Værdien af lægearbejdet

Nogle kan ikke indse vigtigheden af at missionærer også er sundhedsmissionærer. En evangelisk prædikant tjener vil have dobbelt så stor succes med sit arbejde, hvis han forstår hvordan sygdom behandles. Jeg har fået større lys om dette emne. Nogle, som ikke ser fordelene ved at uddanne unge til læger både af sind og af krop, siger at tienden ikke skal bruges til at støtte sundhedsmissionærer, som bruger deres tid på at behandle syge. Som svar på dette, er jeg instrueret til at sige at sindet ikke må blive så snævert, at det ikke kan tage den sande situation. En evangelieprædikant som også er sundhedsmissionær, som kan kurere fysiske lidelser, er meget mere effektive medarbejder en som ikke kan dette. Hans arbejde som evangelisk forkyndertjener, udfyldes meget mere.

Vil nedbryde fordomme

Når sundhedsmissionæren sørger for den syge, vil han, hvis han er veludrustet med kendskab og med redskaber der fører kundskaben ud i praksis, vil han visselig nedbryde fordomme. Kvinder bør uddannes i sundhedsmissionslinjer, så når de

kommer ud til hedenske lande, hjælper de deres søstre der behøver hjælp. I Hans tjeneste vil Herren åbne døre, Hans ord kan finde ind i.

Efterleve evangeliet, fastholdes dets principper – dette er en smag af liv til liv. Døre som er lukket for ham, der blot forkynder evangeliet, vil åbnes for den intelligente sundhedsmissionær. Gud når hjerter ved at lindre fysisk lidelse. Et sandhedsfrø sås i sindet, og vandes af Gud. Det kræver megen tålmodighed for de udsåede frø viser tegn på liv, men spirer til sidst op, og bærer frugt til evigt liv.

Hvor langsomme er mennesker til at forstå Guds forberedelse for Hans magts dag. I dag arbejder Gud på at nå hjerterne på samme måde som Han arbejdede da Kristus var på denne jord. Ved at læse Guds ord, ser vi at Kristus bragte sundhedsmissionsarbejdet i Sin forkyndertjeneste. Kan vore øjne ikke åbnes for at kunne se Kristi metoder? Kan vi ikke forstå den opgave Han gav Sine disciple til os? — *Manuskript 58*, 1901.

Hvad missionærpsygeplejerskere kan udrette

Der er mange arbejdslinjer at missionærpsygeplejersker kan gøre. Veltrænede sygeplejersker kan åbne op blandt familier og søge at vække en interesse for sandheden. I næsten alle samfund er der rigtig mange som ikke deltager i religiøs tjeneste. Skal de nås med evangeliet, må det foregå i deres hjem. Hjælpen til deres fysiske behov er kun adgangsvejen, de kan nærme sig ad. Idet missionærpsygeplejerskere sørger for syge og hjælper de stakkels lidende, vil de få mange anledninger til at bede sammen med dem, og læse fra Guds ord for dem, og tale om Frelseren. De kan bede med og for de hjælpeløse som ikke har styrke og vilje til at kontrollere den appetit som lidenskaberne har fornedrede. De kan føre håbets stråler ind i de nedslåede og mismodiges liv. Viser deres uhildede venlige handlinger ved uselvsk kærlighed, vil det være lettere for disse lidende mennesker at tro på Kristi kærlighed.

Ingen andre muligheder for takke eller erstatte

Mange har ingen tro på Gud og har mistet tillid til mennesker. Men de påskønner forstående og hjælpsomme handlinger. Idet der ikke er andre muligheder for jordisk taknemmelighed eller erstatning til deres hjem, og de tjener de syge, giver de sultne mad, klæde den nøgne, trøste de sørgende, og sørge for at pege alle til Ham, som elsker og ynkes er menneskearbejdere kun en budbringer – idet de ser dette, bliver de rørt om hjertet. Taknemmelighed springer op, troen tændes. De ser at Gud sørger for dem, og når Hans

ord åbnes, forberedes de til at lytte. — *The Review and Herald*, 9. maj, 1912.

Virkeevne og kraft

Når bibelske principper overbringes af en forstandig læge, vil det have stor vægt hos mange mennesker. Der er virkeevne og kraft hos den person der kombinerer sin ligelige indflydelse med en evangelisk prædikanttjener. Hans arbejde anbefaler sig selv til folks gode dømmekraft.— *Råd om sundhed*, 546.

Et eksempel på helbredelse og sjælevindende arbejde

Kristus har givet os et eksempel. Han underviste evangeliske sandheder ud fra Skrifterne, og han helbredte også de forpinte der kom til Ham for lindring. Han var den første læge verden nogensinde har kendt, og alligevel kombinerede han Sit helbredende arbejde med at give sjælsfrelsende sandheder.

Og sådan skal vore læger arbejde. De gør Herrens arbejde når de arbejder som evangelister, underviser i hvordan sjælen skal helbredes ved Herren Jesus. Enhver læge bør vide hvordan troens bøn skal bedes for den syge, såvel som at give en ordentlig behandling. Samtidig bør han arbejde som en af Guds prædikanttjenere, der lærer anger og omvendelse, og sjælens og kroppens frelse. En sådan kombination af arbejdet vil udbrede hans erfaring, og forstørre hans indflydelse meget.

En ting ved jeg, det største vore læger kan gøre er at få adgang til verdens folk på den rigtige måde. Der er en verden som er ved at gå til i synd! Hvem vil tage arbejdet op i vore byer?! Den største læge er han som vandrer i Kristi fodspor. — *Råd om sundhed*, 544.

En blandet forkyndertjeneste

Lægen bør åbenbare den højere uddannelse med sine evner til at pege hen til verdens Frelser som ham der kan helbrede og frelse sjæl og legeme. Det giver den forpinte opmuntring som er af højeste værdi. Prædikantarbejdet for både det fysiske og åndelige skal blandes, lede de syge mennesker til at stole på den himmelske Læges kraft. De som vil betale for Kristi nådige helbredelse, når de får den ordentlige behandling, vil indgyde tro i patienternes sind. Deres egen handle måde vil være til inspiration for dem som mente de var håbløse tilfælde.

Det er derfor vore sanatorier blev oprettet – give de håbløse mod, ved at bønnen forenes med ordentlig behandling, og undervise i det rigtige

fysiske og åndelige liv. Ved et sådan prædikantarbejde kan mange blive omvendte. Lægerne på vore sanatorier skal give sjælshelbredelsens klare evangeliebudskab.— *brev* 146, 1909.

Læger som byevangelister

De som er kristne læger må gøre et værdifuldt arbejde for Gud som sundhedsmissionærer. Der er for ofte så mange ting der optager lægerne, at de holders væk fra det arbejde Gud vil have dem til som evangelister. Lad sundhedsarbejderne bringe den tredje engels budskabs vigtige sandheder fra lægens synspunkt. Dedikerede og talentfulde læger kan blive hørt i de store byer, når andre mennesker ikke kan. Idet læger forener sig med prædikanterne i at forkynder evangeliet i landets store byer, vil deres kombinerede arbejde resultere i at påvirke mange mennesker for denne tids sandhed.

Ud fra det lys Gud har givet mig, ved jeg at Hans sag i dag behøver bibelsandhedens levende repræsentanter. De ordinerede prædikanter alene kan ikke klare opgaven. Gud kalder ikke kun prædikanter, men også læger, sygeplejersker, kolportører, bibelarbejdere og andre helligede lægfolk med forskellige talenter, som kender til den nærværende sandhed, til at tænke over de uadvarede byers behov. Der burde være et hundrede troende aktivt engageret i det personlige missionsarbejde, hvor der nu kun er én. Men tiden går hurtigt. Der er meget arbejde at gøre før den sataniske modstand vil lukke vejen. Ethvert redskab må sættes i gang, så de nuværende muligheder må udnyttes klogt.— *The Review and Herald*, 7. april, 1910.

Den dobbelte tjeneste

Du behøver guddommelig visdom, så du kan arbejde i to ansvarsbetyngede stillinger – som en dygtig læge, og også som en evangelieforkynder. Der må ske en daglig omvendelse, for at blandingen af legemet og sjælens arbejde må lykkes. Jeg kan ikke fortælle dig i detaljer hvordan dette skal gøres, men jeg ved at du kan gøre et vigtigt arbejde med at ordets tjeneste, instruere de sjæle som du arbejder på skal tro på Jesus Kristus.— *brev* 64, 1910.

Udsendt to og to

Det er brug for sundhedsmissionærer over hele marken. Kolportører skal udnytte enhver mulighed de får, for at lære hvordan sygdom skal behandles. Læger skal huske på at en prædikants opgaver ofte forlanges af dem. Lægmissionærer kommer under evangelisternes hoved. Medarbejdere bør gå ud to og to, så de kan bede

og rådføre sig med hinanden. De skal aldrig sendes ud alene. Herren Jesus Kristus udsendte Sine disciple to og tro til Israels byer. Han gav dem opgaven: »Helbred de syge, som er der, og sig til dem: »Guds rige er kommet nær til jer.«

Vi er instrueret i Guds ord at en evangelist er en lærer. Han bør også være en sundhedsmissionær. Men alle har ikke fået det samme arbejde. »Og han gav os nogle som apostle, andre som profeter, andre som evangelister, andre som hyrder og lærere for at gøre de hellige fuldt beredte til deres tjenestegerning, at opbygge Kristi legeme.«

De som arbejder som prædikanter i vore konferenser bør være bekendt med hvordan syge får tjeneste. Ingen prædikant bør være for stolt at han ikke ved hvordan han skal være klog. Sundhedsmissionsarbejdet forbinder mennesker med sine medmennesker og med Gud. Der sættes ikke grænser i tid og rum for, hvordan forståelse og tillid udvises. — *Manuskript 33*, 1901.

Samarbejde

Gud har givet anvisninger for hvordan arbejdet skal udføres. Ved vore lejr møder møder vi alle folkeklasser, høje og lave, rige og fattige. Ingen bliver udelukket. Det er Herrens ønske at de allerbedste sundhedsmissionslæger skal selv være parate til at samarbejde med evangeliske præster. De skal være ét med Kristus, og gennem hvem Gud kan arbejde. Herren ønsker at Hans arbejde skal vokse i reformerende linjer. Under vort lejr møde skal der udføres ægte sundhedsmissionsarbejde.

Der trækkes ingen linje mellem ægte sundhedsmissionsarbejde og det evangeliske forkynderarbejde. Disse to må blandes. De skal ikke stå væk fra hinanden, som adskilte arbejdslinjer. De skal forenes i en uadskillelig union, ligesom hånden er forbundet til kroppen. De på vore institutioner skal bevise at de forstår deres del i det ægte evangeliske sundhedsmissionsarbejde. En højtidelig værdig skal karakterisere de oprigtige sundhedsmissionærer. De skal være mænd der forstår og kender Gud og Hans nådes kraft.

Afklædt for al selvished

Selvom vi indhøster konferensen og den vokser, må den alligevel friholdes for enhver selvished. Sådan skal sundhedsmissionsarbejdet også afklædes for al selvished, og fremføres efter Guds orden. De forskellige arbejdslinjer skal støtte hinanden. — *brev 102*, 1900.

Ikke med nogen stedfortræder

Nu er der behov for hellige og indviede personer, både mænd og kvinder, til at gå ud som sundhedsmissionærer. Lad dem opdyrke deres fysiske og mentale kræfter og deres sønlige kærlighed til det yderste. Der bør gøres alt for at udsende forstandige medarbejdere. Den samme nåde som kom fra Jesus Kristus til Paulus og Apollos, som fik dem til at erkende deres åndelige færdigheder, denne nåde må nu modtages, og vil bringe mange helligede missionærer i arbejdsom tilstand.

Mange må ikke lægge deres hænder i skødet og sige: »Oh, ja, lad dem og dem tage ud til de uprøvede marker,« medens de selv ikke udøver det interesserede, helligede og selvfornægtende arbejde, og forventer at det arbejde Herren har betroet dem skal gøres af stedfortrædere. Der er dem som, hvis de fornægter sig selv og løfter korset, vil finde at Gud vil give dem det samme, som Han gav Paulus og Barnabas. Disse repræsenterer det som rigtig mange burde være. »Skriften siger jo: »Enhver, som tror på ham, skal ikke blive til skamme.« Thi der er ingen forskel på jøde og græker; de har jo alle den samme Herre, rig nok for alle dem, der påkalder ham.»—*Særlige vidnesbyrd om sundhedsmissionsarbejdet*, side 8 (1893).

Skillemærket

Den sande forståelse mellem mennesket og sit medmenneske skal være deres skillemærke, som elsker og frygter Gud, fra dem som ikke har Hans lov i sinde. Hvor stor forståelse udtrykte Kristus ikke da han kom til denne verden, for at give Sit liv som offer for en døende verden! Hans religion førte til at udrette et ægte sundhedsmissionsarbejde. Han var en helbredende kraft. »Barmhjertighed vil jeg, ej slagtoffer,« sagde Han. Dette er den store sandhedens Ophavsmands prøve der bruges til at skille sand religion fra den falske. Gud ønsker at Hans sundhedsmissionærer handler med ømhed og medfølelse, som Kristus ville udvise, da Han var i vor verden. — *Manuskript 117*, 1903.

Sand næstekærlighed

Det er kun ved uselvisk interesse for dem der behøver hjælp, at vi kan demonstrere evangeliesandhederne i praksis over for. »Hvis en broder eller søster mangler klæder og dagligt brød, og en af jer siger til dem: »Gå bort i fred, klæd jer varmt og spis jer mæt, men ikke giver dem det, legemet behøver hvad nytter det så? Sådan er det også med troen; hvis den ikke har gerninger, er den i sig selv død.« »Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre; men størst af dem er

kærligheden.« Evangeliet indbefatter meget mere end forkyndelse. De uvidende oplyses; den mismodige opløftes; den syge helbredes. Menneskets røst skal gøre sin del i Guds værk. Ømme, forstående og kærlige ord, skal være vidne for sandheden. Alvorligt hjertefølge bønner skal bringe engle nærmere.—*En appel til en sundhedsmissionskole, siderne 13, 14.*

En kærlig atmosfære

Besøge den syge, trøste den fattige og bedrøvede for Kristi skyld, vil bringe medarbejdere til Retfærdighedens Sols klare lys, og endog ansigtet vil udtrykke den fred der dvæler i sjælen. Mænds og kvinders ansigter som taler med Gud, som den usynlige verden er virkelig for, udtrykker Guds fred. De tager himlens bløde og elskværdige atmosfære med sig, og spreder den i venlige gerninger og kærligt arbejde. Deres indflydelse er af en karakter der vinder sjæle til Kristus. Hvis alle kan se og forstå, og være Guds ords gørere, hvilken fred, hvilken lykke, hvilken fysisk sundhed og sjælsfred vil så være resultatet. Kristi varme og venlige atmosfære i kærlighed, og ømhed i sjælen, kan ikke sættes højt nok. Kærlighedens pris ligger over guld, sølv og ædelstene, og gør menneskeagerne lig Ham der ikke levede for at behage sig selv.—*brev 43, 1895.*

Så og høste

Der er ikke sagt et ord for meget for at forsvare og rose det gode sundhedsmissionsarbejde. I forbindelse med andre linjer af det evangeliske arbejde, er sundhedsmissionsarbejdet det instrument hvor grunden tilberedes til at udså sandhedens frø, og det redskab hvorved høsten skal høstes. Hvis alle vore prædikanter havde modtaget og praktiseret det lys som Gud har givet om sundhedsreformen, den trængende og forstødte vil favnes af det evangeliske arbejde i meget højere omfang end de er blevet. Med sundhedsmissionsarbejdet som evangelietjenestens hjælpende hånd, vil den syge blive rask, og mange sjæle vil ledes ind til lyset. . . .

Kristi evangelium skal bindes op med sundhedsmissionsarbejdet, og sundhedsmissionsarbejdet skal bindes til den evangeliske forkyndertjeneste. Verden behøver sundhedsmissionernes arbejde, som er bundet op til det evangeliske budskab. Evangeliets tjenere kan ikke bruge deres tid og kræfter på at gøre det arbejde som skal gøres i denne linje, men ved pennens og stemmens indflydelse kan de styrke dette arbejde. De skal se på det som evangeliets hjælpende hånd, betragte af stor værdi som middel der bereder

hjerterne for sandhedens frøs udsåning, og bringe mange til Kristus.

Prædikanttjenere skal bekæmpe sygdom

Prædikanttjeneren vil ofte kaldes til at gøre lægens del. Han bør få en oplæring som sætter ham i stand til at give de enkleste hjælpemidler der hjælper lidende. Prædikanttjenere og bibelarbejdere bør berede sig selv for denne arbejdslinje, for gør de det, så følger de Kristi eksempel. De bør være velforberejede med en uddannelse og udøve sygdomsbekæmpelse på kroppen, såvel som de helbreder den synds-syge sjæl, ved at pege til den Store Læge. De opfylder det hverv Kristus gav de tolv og senere de halvfjerds: »Hvor I kommer ind i en by,. . . . helbred de syge, som er der, og sig til dem: »Guds rige er kommet nær til jer.« Kristus står ved deres side, parat til at helbrede syge, som da Han var på denne jord i person.—*Manuskript 88, 1902.*

Som han er fuldkommen

Vort arbejde er at kæmpe for at opnå den fuldkommenhed i vor virkekreds, som Kristus opnåede i sit liv på jorden, i alle karaktertræk. Han er vort eksempel. Vi skal med alle ting kæmpe for at ære Gud i karakter. Når vi dag for dag ikke får nok af de guddommelige krav, bringer vi vor sjæls frelse i fare. Vi behøver at forstå og påskønne det privilegium som Kristus indbyder os til, og vise at vi vil nå den højeste standard. Vi skal være helt afhængig af den kraft Han har lovet at give os.

Lige før Kristus kom med dette krav, sagde Frelseren til Sine disciple: »Elsk dine fjender, velsign dem som forbander dig.« Vi skal elske vore fjender med samme kærlighed som Kristus viste mod Sine fjender, ved at give Sit liv, for at frelse dem. Mange siger nok: »Det er et vanskeligt bud; for jeg ønsker at holde mig længst mulig væk fra mine fjender.« Når der handles i overensstemmelse med sine egne tilbøjeligheder, vil de principper vor Frelser har givet ikke blive gennemført. »Gør godt«, siger Han, »imod dem, der hader jer og bed for dem, som forfølger jer, så I må vorde jeres himmelske Faders børn; thi han lader sin sol stå op både over onde og gode og lader det regne både over retfærdige og uretfærdige.« Dette skriftsted illustrerer en fase af den kristne fuldkommenhed. Medens vi stadig var Guds fjender, gav Kristus sit liv for os. Vi skal følge Hans eksempel.

Elsk dine fjender

Jeg må stadig skrive mere fra dette skriftsted: »Elsk jeres fjender velsign dem, som forbander jer, gør godt imod dem, der hader jer og bed for

dem, som forfølger jer, så I må vorde jeres himmelske Faders børn; thi han lader sin sol stå op både over onde og gode og lader det regne både over retfærdige og uretfærdige. . . . . Så vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen. «Jeg er dybt berørt af disse ord. Vi må forstå deres virkelige betydning. Hvis vi vil fremstille Kristi karakter ved at adlyde dette bud, vil der ske store forandringer med dem der gør ondt. Mange sjæle vil overbevises om deres syndighed og omvendes ved de indtryk de får, når vi nægter at gå med til at gøre de onde handlinger der kontrolleres af sataniske agenter. Vi må arbejde under bøn og beslutsomt på Herrens side. Med alle de problemer som opirrer sjælen, må vi modstå det onde og nægte at skælde den ondsksfulde ud.

Lad os daglig fremstille Kristi store kærlighed ved at elske vore fjender ligesom Kristus elsker dem. Hvis vi således fremstiller Kristi nåde, vil stærke hadfølelser nedbrydes og ægte kærlighed vil bringes i manges hjerter. Så vil der efterfølgende kunne ses mange flere omvendelser. Ganske vidst vil det koste noget at gøre dette. Hvis den forkyndertjener som forkynder ordet, og de som besidder fremtrædende stillinger i sundhedsmissionsarbejdet, vil betragte det som deres særlige pligt at praktisere ordets lære i det daglige liv, bringe sig selv under Kristi kravs disciplin og arbejder under Hans myndighed, vil deres konsekvente handlemåde få mange til at bryde med tyranniet i Satans tjeneste, og tage ståsted under Fyrst Immanuels blodbestænkte banner.

En udvidet erfaring

Mit sind bliver atter oprørt over vor opførsel og karakterdannelse i dette liv. Vi har efter bekendelse taget vort standpunkt på Herrens side, for at vise denne onde slægt det tætte forhold Kristne nyder sammen med Gud, og sammen med Jesus Kristus, hvem Han har sendt. Det er visselig vort privilegium at udvide vor erfaring, og uddybe vor helligelse, og komme i tættere kontakt med vor himmelske Fader, bringe vor vilje og vej i overensstemmelse med hans vilje og vej.

Min bøn denne morgen er mere alvorlig og pågående, at vi ikke skal svigte eller miste modet i den Kristne krig. »Der er lys deroppe,« siger en Røst til mig, og som svar trækker jeg mine øjne bort fra det jordiske og nedslående og ser på det himmelske, bede alvorligt at Guds folk må indse tydeligere og mere påtvingende den værdighed, som vor himmelske Fader har overdraget os, at kalde os til at vise verden Hans godhed og barmhjertighed i syndigt kød. Han udgyder

utallige velsignelser på os, såvel som på de utaknemmelige og uhellige. Vi skal udtrykke vor taknemmelighed til Ham, at vi er antaget som medarbejdere der samarbejder med Herren Jesus Kristus.

De som forkynder Herrens ord må efterleve det som de lærer. Hvis vi modtager Guds nåde i hjertet, må vi åbenbare denne nåde for andre i alle ord og handlinger. De som dvæler ved Kristi langmodighed og barmhjertighed må praktisere Hans tålmodighed og barmhjertighed, og aldrig åbenbare en egenmægtig uretfærdighed mod deres brødre eller mod andre.

Udøv ret uanset resultaterne

Nogle vil sige: »Hvordan kan vi gøre dette? Vi burde udnytte de principløse og lumske mennesker.« Husk at en discipel skal gøre sin mesters vilje. Vi skal ikke tænke over resultaterne; for så vil vi få nok så travlt, og altid være i usikkerhed. Vi må tage vort standpunkt og anerkende Guds ords magt og autoritet til fulde, uanset om det stemmer med vore forudfattede meninger. Vi har en fuldkommen Vejledningsbog. Herren har talt til os; og uanset hvad konsekvenserne bliver, skal vi modtage hans ord og praktisere det i det daglige liv, ellers vælger vi vor egen version af opgaven, og gør præcis det modsatte af det som vor himmelske Far har udpeget os til at gøre.

Vi er ikke vore egne, der handler som vi vil. Vi er kaldet til at være Kristi repræsentanter. Vi er købt for en pris. Som Guds sønner og døtre, skal vi være lydige børn, der handler efter Hans karakters principper, som er åbenbaret gennem Hans Søn.

Jesus har sagt: »Gør godt mod dem der hader jer.« Vi kan ikke vurdere hvor meget kan vi faktisk kan udrette, ved at følge den undervisning. »Bed for dem, som forfølger jer, så I må vorde jeres himmelske Faders børn; thi han lader sin sol stå op både over onde og gode og lader det regne både over retfærdige og uretfærdige.«

Kommer der ikke principper frem her som ofte overses? Der kunne undgås så lidt ondt ved at følge disse principper: For nogle gange er forfølgernes hjerter modtagelige for guddommelige indtryk, som det var i apostlens Paulus hjerte før hans omvendelse. Det er altid det bedste at prøve at gennemføre hele Guds vilje, sådan som Han har bestemt det. Han vil tage sig af udfaldet. — *Manuskript* 148, 1902

Iver og udholdenhed i sundhedsmissionsarbejdet

Kunne jeg blot vække vort folk til kristent arbejde, ville jeg lede dem til at gå ind sundhedsmissionsarbejdet med hellig iver og guddommelig udholdenhed, ikke på få steder, men på alle steder, hvor der arbejdes møjsommeligt for dem uden for folden, hvor taknemmelig vil jeg dog være! Dette er sandt missionsarbejde! På nogle steder har det tilsyneladende lidt succes; men igen er det at Herren åbner vejen, og anstrengelserne følges af tydelig fremgang. Der siges ord som søm der fæstnes på et sikkert sted. Engle fra himlen samarbejder med menneskers medhjælp, og syndere vindes til Frelseren. — *brev* 43, 1903.

I et fortræffeligt selskab

Forfølgelsens ånd vil ikke udøves mod dem, som ikke har forbindelse med Gud, og som ikke har moralsk styrke. Den vækkes mod de trofaste som ikke giver verden indrømmelser og ikke vil lader sig rokke over for dens meninger, hvad den foretrækker eller dens modstand. En religion som bærer et levende vidnesbyrd for hellighed, og som dadler stolthed, selviskhed, gerrighed og moderigtige synder, vil verden og overfladiske kristne hade. . . . Når du tillader skam og forfølgelse, er du i et fremragende selskab; for Jesus udholdt det hele, og meget mere. Hvis du er trofaste vagtfolk for Gud, hilser du disse ting velkommen. Det er de heroiske sjæle, som vil være oprigtige hvis de står alene, som vil vinde den uforgængelige krone. — *The Youth's Instructor*, 28. maj, 1884

En vækkelse vil komme

Når arbejderne ydmyger sig for Gud, vil de få hans velsignelse. De vil modtage nye indtryk og den evangeliske sundhedsmission vil opleve en underfuld vækkelsestid. — Vidnesbyrd for menigheden 9:219.

*****

Til videre studium

Lægmissionærerne og deres arbejde:

I den store læges fodspor, 161-216.

Pionerarbejde:

Råd om sundhed, 497-502.

En bøn for sundhedsmissionærer:

Råd om sundhed, 392-397 (Vidnesbyrd for menigheden 9:167-172).

Et kald til evangeliske missionærer:

Den store mester, 821-828.

Råd til sundhedsmissionærer:

Vidnesbyrd for menigheden 8:201, 202.

Evangeliet, "Illustreret":

Vidnesbyrd for menigheden 6:241;

"I praksis":

Råd om sundhed, 532.

Menigheden og tjenesten forsømmer:

Vidnesbyrd for menigheden 6:294-304.

Prædikanttjenere skal være sundhedsmissionærer:

Råd om sundhed, 533.

Læger som evangelister:

Råd om sundhed, 535, 536, 543-548.

Helligede sygeplejerskers muligheder:

Råd om sundhed, 387-390 (Vidnesbyrd for menigheden 6:83, 84).

Evangeliske medarbejdere skal lære sundhedsreformen:

Råd om sundhed, 43 (Vidnesbyrd for menigheden 6:376, 377).

Kosthold, evangelistens rigtige tema:

Råd om sundhed, 44 (Vidnesbyrd for menigheden 9:112, 113).

Arbejde i enighed:

Råd om sundhed, 513, 518 (Vidnesbyrd for menigheden 6:288-293);

Råd om sundhed, 516, 517 (Vidnesbyrd for menigheden 6:291-292);

Råd om sundhed, 519, 520 (Vidnesbyrd for menigheden 8:158, 159);

Råd om sundhed, 524, 525 (Vidnesbyrd for menigheden 6:240-242);

Råd om sundhed, 534, 550 (Vidnesbyrd for menigheden 7:111);

Råd om sundhed, 557, 558.

Lægens og prædikantens arbejde kombineres i Kristi arbejde:

Råd om sundhed, 528.

Formanende ord til en læge:

Råd om sundhed, 519-52 (Vidnesbyrd for menigheden 8:158-162).

Sundhedsmissionærernes dør til dør arbejde:

Råd om sundhed, 538.

»Undervise og helbrede«:

I den store læges fodspor, 139-160.

Arbejdet for fattige:

Råd om sundhed, 14 (Vidnesbyrd for menigheden 6:255);

Vidnesbyrd for menigheden 6:83-85;

I den store læges fodspor, 183-208.

Arbejdet understøttes af omvendte velhavende folk:

Vidnesbyrd for menigheden 9:114, 115.

Forkyndertjenesten for den rige:

Råd om sundhed, 15-18 (Vidnesbyrd for menigheden 6:256-258);

Vidnesbyrd for menigheden 6:80-83;

I den store læges fodspor, 209-216.

Sektion 14

—Undervise i sundhedsprincipper

Sundhedsevangeliet

Sundhedsreformens principper findes i Guds ord. Sundhedsevangeliet er fast kædet sammen med ordets forkyndelsestjeneste. Det er Herrens plan at sundhedsreformens genoprettende indflydelse skal være en del af det sidste store arbejde for at forkynde evangeliebudskabet. Vore læger skal være Guds medarbejdere. De skal være mænd som har helliget deres kræfter og forvandlet dem ved Kristi nåde. Deres indflydelse skal knyttes sammen med den sandhed, som skal gives til verden. Sundhedsreformarbejdet vil i fuldstændig enighed med den evangeliske forkyndertjeneste åbenbare sin Gudsgivne kraft. Sundhedsmissionsarbejdet udføres under indflydelse af evangeliets store reformer.—*Manuskript 172, 1899.*

Det første arbejde

Hvis vi vil ophøje moralstandarden i det land vi kaldes til, må vi begynde med at rette op på deres fysiske levevaner. Karakterdydighed beror på sindets og kroppens rigtige handlestyrke. —*Råd om sundhed, 505.*

Uddanne i livets lov

Guds velsignelse vil hvile over alt arbejde der vækker interesse for sundhedsreformen; for den behøves overalt. Der må ske en vækkelse inden for dette område; for Gud vil udrette meget ved dette redskab. Nuværende afholdenhed med alle dets fordele med henblik på helbredt. Uddan folk i livets love, så at de ved hvordan sundheden bevares. Det arbejde der gøres i øjeblikket imødekommer ikke Guds tankesind. Kemisk medicin er en forbandelse mod denne oplyste tidsalder.

Undervis altid mod medicin. Brug dette mindre og mindre, og bero mere på de hygiejniske redskaber; så vil naturen besvare Guds læger – ren luft, rent vand, ordentlig motion og en klar samvittighed.

Mange kommer sig uden den mindste medicin, hvis de vil udleve sundhedslovene. Medicin behøver sjældent at blive brugt. Det vil kræve alvorlige, tålmodige og langtrukne anstrengelser at oprette arbejde, og fremføre det under hygiejniske principper. Men inderlig bøn og tro kombineret med jeres anstrengelser, og så vil det lykkes. Men dette arbejde vil du lære patienterne og også andre, hvordan de skal sørge for sig selv

når de er syge, uden at ty til medicin. — *brev 6a, 1890.*

Selvfornektelsens videnskab

Skulle alle de syge helbredes ved bøn, vil meget få, bruge muligheden for at blive bekendt med de rigtige spise-, drikke- og klædevaner. De som er knyttet til vore sanatorier bør erkende den pligt det påhviler dem at give patienterne en uddannelse i principperne for sund levevis.

Den syge har lektier at lære. De må fornægtes den tilbedelse af mad, som forhæler eller forhindrer at de bliver raske. De må lære selvfornektelsens videnskab, spise simpel mad der er tilberedt på en enkel måde. De bør leve mest muligt i sollyset, som skal finde vej til alle bygningens værelser. Der må gives lektier inden for sundhed. Disse lektier vil åbne den forblindede forståelse, og sandheder der aldrig før er blevet tænkt, vil fæstnes i sindet. — *brev 63, 1905.*

Råd til en sanatorielæge

I natstunden talte jeg med dig. Jeg havde nogle ting at sige til dig om kostspørgsmålet. Jeg talte frit med dig, fortalte dig at du ikke vil forandre dine idéer om kost til dem, som kommer fra verden til sanatoriet. Disse folk har levet af upassende overdådig mad. De lider som resultat af at have føjet appetitten.

Der er brug for at deres spise- og drikkevaner reformeres. Men denne reform kan ikke ske på én gang. En ændring må ske gradvist. Den helsekost der stilles foran dem, må være appetitlig. I hele deres liv har de måske haft tre måltider om dagen, og de har spist overdådig mad. Det er vigtigt at nå disse folk med sundhedsreformens sandheder.

Men for at få dem til at antage en fornuftig kost, må du sætte en overmådelig forsyning af sund appetitvækkende mad foran dem. Forandringerne kan ikke ske så pludseligt at de vil vende sig fra sundhedsreformen, i stedet for at blive ledt til den. Den mad de får serveret må tilberedes pænt, og det må være mere overdådig end hverken du eller jeg vil spise. . . .

Jeg skriver dette fordi jeg er sikker på at Herren vil at du skal være taktfuld i at møde folk hvor de er, i deres mørke og selviskhed. Så vidt det angår mig personligt, er jeg afgjort for en enkel kost, men det vil ikke være det bedste at sætte en kost foran verdslige og forkælede patienter, der er så streng, at de vender sig fra sundhedsreformen. Dette vil ikke overbevise dem om behov for forandring i deres spise- og drikkevaner. Fortæl dem kendsgerningerne. Uddan dem til at se

behovet for en enkel og simpel kost, og forandre det gradvist. Giv dem tid til at reagere på behandlingen og den undervisning de får. Arbejd og bed, og led dem afsted så venligt så muligt. — *brev 331, 1904.*

Hvordan undervises i den sunde kosts principper

Herren ønsker at enhver prædikant; enhver læge, ethvert menighedsmedlem, er forsigtig med at ikke tilskynde dem som ikke kender vor tro, til at forandre kosten pludseligt, og således føre dem til en for tidlig død. Fremhold sundhedsreformens principper, og lad Herren lede den alvorlige i hjertet. De vil høre og tro. Herren kræver ikke at Hans budbringere bringer sundhedsreformen skønne sandheder på en måde som vil fordømme andres tankesind. Lad ingen sætte anstødsstene for dem, som vandrer på uvidenhedens mørke stier. Når der endog roses i gode ting, vil det ikke være godt at være for ivrig, for at de ikke ændrer deres vej, som kommer for at lytte. Bring mådeholdenhedens principper i sin mest tiltrækkende form.

Led folk

Vi må ikke handle formasteligt. De medarbejdere som indtager nye territorier for at oprejse menigheder må ikke skabe vanskeligheder, ved at prøve at sætte kostspørgsmålet som det første. De må passe på med at ikke trække linjerne for tæt. Således vil der kastes forhindringer på andres stivej. Driv ikke folk. Led dem. Forkynd ordet som det er i Kristus Jesus. Sundhedsbladet vil hjælpe dig til at ikke blot at udvise andre i at tilberede god mad og behandle den syge, men også instruere andre i disse linjer. Medarbejderne må arbejde beslutsomt og udholdende, og huske på at alt ikke læres med det samme. De må være fast besluttede på at undervise folk tålmodigt.

Overalt hvor sandheden fremføres, skal folk undervises i at tilberede sund mad. Gud ønsker at folk, på alle steder, skal undervises af dygtige lære, hvordan de bruger de produkter klogt, som de har fået eller kan skaffe, i deres del af landet. Således kan fattige, såvel som de under bedre forhold, lære at leve sundt. — *brev 135, 1902.*

Arbejdet gik tabt uden undervisning.

Det er spildt arbejde at undervise folk at gå til Gud som deres sygdommes helbreder, hvis de ikke lægger alle forkerte levevaner til side, og standser med at føje en forvansket appetit. De må lære at bruge de forsyn Gud har givet. At nægte de remedier som de kunne have fået, og ligeså godt undgå en doktors honorar, og ikke lade Guds rene luft og solskin komme ind i alle værelser,

viser en mangel på tro på Ham. Troen på at Gud har kraft til at helbrede sygdomme, er død, medmindre den syge udnytter det lys Gud har givet ham, og sætte sine levevaner i harmoni med de rigtige principper. — *Manuskript 86, 1897.*

Uddan, uddan, uddan

Vi må uddanne, uddanne, uddanne på tiltalende måde og forstandigt. Vi må forkynde sandheden, bede for sandheden, og udleve sandheden, bringe den ind med sin herlige, sundhedsgivende indflydelse inden for deres rækkevidde som ikke kender den. Idet den syge kommer i berøring med Livgiveren vil deres sinds- og kropsfærdigheder blive fornyet. På for at kunne dette, må de praktisere selvfornægtelse og være mådeholdne i alle ting. Kun derved kan de reddes fra fysisk og åndelig død og blive raske igen.

Når det menneskelige maskineri arbejder i harmoni med Guds livgivende ordninger, som de fremkommer i evangeliet, overvindes sygdommen og sundheden springer hurtigt frem. Når mennesker arbejder i overensstemmelse med Livgiveren, som gav Sit liv for dem, fylder lykkelige tanker sindet. Krop, sind og sjæl helliggøres. Mennesker lærer af den Store Lærer, og alle som ser Ham forædler og beriger tankerne. Hengivenheden drages i glæde og taknemmelighed til Skaberen. Det menneskes liv som er fornyet i Kristi billede, er som et lys der skinner i mørke.—*brev 83, 1905.*

Forkyndertjenestens gerninger

Til lærerne på vore skoler, til forkyndertjenere, læger og sygeplejersker, vil jeg sige: Hvis I vil, kan I få succes med den tredje engels budskabs åbenbarende sandheder. Dette vil ikke kun gøres ved at forkynde ordet, men ved elskelig forkyndertjenestes gerninger. Det er ordets ånd som vi behøver så meget af. De som har Kristi ånd vil udvirke Hans gerninger.

Jeg er blevet instrueret i at henvise vore folk til Esajas det otteoghalvtredsindstyvende kapitel. Læs dette kapitel omhyggeligt og forstå den slags forkyndertjeneste som vil tilføre menighederne liv. Evangeliets arbejde skal fremføres med vore gavmildhedsmidler, såvel som ved vort arbejde. Når du møder lidende sjæle som behøver hjælp, så giv dem hjælpen. Når du finder de, som hungrer, så giv dem føde. Når du sådan vil du arbejde i Kristi forkyndertjenestes linjer. Mesterens hellige arbejde var et godgørende arbejde. Lad vore folk blive opmuntret overalt til at få del i det. — *Manuskript 7, 1908.*

Lær selvfornægtelse

Det arbejde som du har gjort i byerne, møder himlens anerkendelse. . . . Hvad har du gjort demonstrer at hvis vore læger og prædikanter kan arbejde sammen på at præsentere sandhed for folk, kan der nås flere end ved indflydelsen fra prædikantens arbejde alene. . . .

Frembring folks deres behov for dem, for at ikke fristes for appetitten. Dette er der hvor mange fejler. Forklar hvor tæt krop og sind er forbundet og viser behov for at holde begge i allerbedste tilstand. Den sundhed som taler til dig til møderne, vil være en af de bedste måder at anbefale vore sanatorier på. . . .

Afholdenhed og sundhed

De lidende menneskers tanker må ledes til at gribe udfrielsens håb fra den særlige fare. Tal håbefulde ord til dem, opmuntrende ord. Der er dem som holder hånden over vore sanatorier, som Herren vil helbrede hvis de vil afholde sig fra at drikke brændevin og narkotika, og vil bruge særlige og sikre remedier til at modvirke sygdommen af en forvansket appetit. Hvis de vil gøre deres del for at bryde fjendens fortryllelse, ved at fast modstå fristelse, vil de overgive sig selv til Ham, som gav Sit liv til syndige sjæle, vil de blive Guds sønner og døtre.

Alle som føje appetitten, spildes de fysiske kræfter, og svækkes den moralske kraft, vil man før eller senere mærke straf der kommer af at overtræde den fysiske lov.

Kristus gav Sit liv for at købe genløsning for synderen. Verdens Genløser vidste at eftergivenhed for appetitten medfører fysisk svaghed og sløver skarpsindigheden så at de hellige og evige ting ikke kan ses. Han vidste at føjer man sig selv, forvanskes de moralske kræfter, og at menneskets store behov for omvendelse – i hjerte, sind og sjæl, fra livets selviskhed til det selvfornægtende og selvopofrende liv. . . .

Kristi sejr er en lektie for os

Kristus gik i tjenesten med en prøve på appetitten, og modstod fristelsen i næsten seks uger, for menneskenes skyld. Denne lange faste i ørknen, skal være en lektie for faldne mennesker til alle tider. Kristus blev ikke overvundet af fjendens stærke fristelser, og dette er til enhver sjæls opmuntring, som kæmper med fristelser. Kristus har gjort det muligt for ethvert medlem i menneskeslægten at modstå fristelse. Alle som lever et gudfrygtigt liv kan vidne sejr ligesom Kristus vandt sejr, ved Lammets blod og deres

vidnesbyrds ord. Denne lange faste for Frelseren, styrkede Ham til at holde stand. Han beviste for mennesker at Han kunne begynde sejrarbejdet lige der hvor ruinen var begyndt – på appetittens punkt. . . .

Læger og forkyndertjeneres ansvar

Vi behøver indflydelsen fra vore lægers og forkyndertjeneres rette indflydelse. Lad dem bruge deres kræfter på at kontrollere appetitten, så mental og moralsk styrke vil styrkes. Lad dem så vidt muligt, få levevaner så de fysiske og mentale kræfter belastes lige meget. Stemmens brug til at tale er en sund øvelse. Lær og lev forsigtigt. Hold fast ved den position, at alle, også vore ledende folk, skal udvirke godt i almindelig for at sørge for deres sundhed, belaste krop og hjerne lige meget.—*brev* 158, 1909.

Spiserestauranter såvelsom skoler

Interesserede arbejdere vil tilbyde sig for udførelse af forskellige slags missionsbestrebelse. Spiserestauranter vil blive opstartet. Men med hvilken omhu skal dette arbejde dog ikke udføres!

Spiserestauranter hvor der serveres sund mad, vil blive oprettet. Men med hvilken forsigtighed bør ikke dette arbejde udføres! Enhver sådan spiserestaurant bør være en skole. De arbejdere som er knyttet til den, bør hele tiden granske og eksperimentere for at kunne forbedre tilberedningen af sunde retter. I byerne kan dette undervisningsarbejde foregå efter en langt større skala end på andre steder. Men på ethvert sted hvor der er en menighed, bør der gives undervisning i tilberedning af sunde fødemidler til brug for dem som ønsker at leve i harmoni med sundhedsprincipperne. Og menighedens medlemmer bør lade deres naboer få del i det lys de får, om dette emne. —*Vidnesbyrd for menigheden* 7:112, 113.

Undervisning i hjem og i skoler

I San Bernardino har Dr. ____ Wood-Starr fundet åbninger for uddannelsesarbejdet. For tre måneder siden begyndte man at føre madlavningskurser, sunde klæder og hygiejne med nogle af vor menigheds familier. Hun hjalp til med sit arbejde, med nogle hjælpere fra Sanatoriet, som kan give praktiske maddemonstrationer i sund mad og enkel pleje.

Naboerne blev indbudt til at deltage ved disse demonstrationer, og nogle som var kommet på invitation, anmodede om lignende til deres hjem, som de kunne indbyde nogle af deres venner til. Således voksede arbejdet hurtigt, indtil Dr. ____

ikke kunne besvare alle de opfordringer hun fik. De offentlige skolers tilsynsførende fik øje for hendes arbejde, og på hans invitation gav hun sundhedsforedrag for så mange som femten hundrede børn på byens skoler. Hendes samarbejde med Kvinders Kristne Afholdsunion, fik hun bekendtskaber med mange fremragende damer. Det hårde arbejde som dette, er kraftfulde faktorer som at fjerne mange fordomme, som er imod vore folk. — *The Review and Herald*, August 1, 1907.

Samarbejde med andre afholdsarbejdere

Vi bør gøre alt i vor magt for at samarbejde med himmelske agenter for at proklamere sandhed og retfærdighed på jorden. Vi kan ikke gøre et bedre arbejde end at stå sammen, så langt som vi kan uden at gå på kompromis, sammen med W.C.T.U. medarbejdere. For år tilbage betragtede vi udbredelsen af afholdsprincipper som en af vore vigtigste pligter. Sådan bør det være i dag. Vore skoler og sanatorier skal åbenbare Kristi kraft og nåde til at forvandle livet. De bør være vigtige faktorer i afholdssagen.—*brev 274*, 1907.

Uddan den fattige

Spørgsmålet blev stillet [i synet] om det er tilrådeligt at uddanne andre til at erstatte kød, the og kaffe med en sund kost. Skal vi gøre vore metoder kendt, og derved afskære os selv fra de goder vi kunne få ved at opstarte handelsvirksomhed i kolonierne? Skal vi fralægge os videnskaben om at fremstille denne sunde mad? Skal vi undervise fattige folk i hvordan de kan leve uden at bruge kød fra døde dyr? Skal vi undervise de fattige folk, som er kommet til sandheden, hvordan de skal plante og dyrke nødder, hvordan de producerer disse ting for sig selv, som ville koste for meget hvis de skulle købe dem som færdigvarer fra andre? Skal vi lære dem hvordan de selv kan tilberede denne mad?

Visdommens røst

Dette virker til at være vigtige spørgsmål, og vanskelige at løse. Så vil visdommens røst kunne høres; sundhedsreformens tema er et stort emne, og et vigtigt emne, og dette missionsarbejde skal føres ud på livets hovedveje og biveje. Den tredje engels budskab er nærværende sandhed for 1898, og så er sundhedsemnet lige så tæt forbundet med dette budskab som armen er til kroppen. Derfor må lyset gives som de bedste metoder til at indføre sundhedsreformen på. Kød er den største sygdomsavler, som kan indføres i menneskekroppen. Men du kan ikke lære sundhedsreformen medmindre du kommer med de mindst omkostningsfulde levemetoder. Fjenden må ikke få noget fortrin på nogen måde. Herren

kan kun velsigne dem som holder alle de forskrifter Han har givet med hensyn til dette liv. — *Manuskript 105*, 1898.

Formålet med helsekostarbejdet

Efter det lys Gud har givet mig, skal fødevarerfabrikationen fremføres med det formål at uddanne folk til at leve sundt og økonomisk, ikke for at drive forretning. Enhver bør lære hvilken slags føde der passer til hans egne behov. — *brev 82*, 1903.

Ligesom mannaen

Det lys som Gud har givet vil fortsætte med at give om føde-spørgsmålet, skal være det som manna var for Israels børn. Mannaen faldt ned fra himlen, og folk fik at vide at samle det og tilberede det til at spise. Således vil lyset til Herrens folk gives til verdens forskellige lande, og hvordan maden i disse lande skal tilberedes.

Medlemmerne i enhver menighed skal opelske den taktfølelse og renhed som Gud vil give dem. Herren har en dygtighed og forståelse til alle som vil bruge deres evner på at kæmpe og lære hvordan jordens produktioner skal kombineres, og tilbedes enkelt og let som sund mad, at de går i stedet for kødmat, så at folk ikke har nogen undskyldning for at spise kødmat. — *Manuskript 78*, 1902.

Herren vil lære den lydige

Vi finder alle de fødeelementer vi behøver i korn, frugter, grøntsager og nødder. Hvis vi vil komme til Herren med et enkelt sindelag, vil Han undervise os i at tilberede sund mad, fri for kødmadens besmittelse. — *Manuskript 27*, 1905.

Instruktion i kogekunsten

Vi behøver en ægte uddannelse i kogekunsten. . . . Dan klasser hvor I kan undervise folk i at tilberede godt brød, og sammensætte ingredienser og lave sunde kombinationer af korn og grøntsager som føde. En sådan uddannelse vil hjælpe med at få et ønske op blandt vore folk at flytte ud af byerne, og få jorde på landet, hvor de kan dyrke deres egne frugter og grøntsager. — *Manuskript 150*, 1905.

Nødvendigt at arbejde i enighed

Det er Herrens plan at mænd og kvinder på alle steder skal have privilegiet for at udvikle deres talenter ved at tilberede sund mad af naturlige produkter fra deres landsdel. Ingen skal forbyde dem dette. Hvis de ser på Gud, bruger deres dygtige evner og renhed under Hans Ånds vejledning, vil de lære hvordan de skal tilberede naturlige produkter som sund mad. Derved vil de

kunne lære de fattige hvordan mad tilberedes, som går i stedet for kødmat.

Således bliver de hjulpet ved at undervise andre. Et sådant arbejde vil dog blive gjort. Var det blevet gjort før, vil der i dag være mange flere folk i sandheden, end der er nu, og vi ville have mange flere at undervise end vi har. Lad os lære hvilken pligt vi har, og så udføre den. Vi skal ikke være afhængige og hjælpeløse, stole på menneskevæsener. — *Manuskript* 85, 1902.

Tilskynde til aktivitet

Nogle kan sige: »Hvis Herren kommer snart, er der så behov for at oprette skoler, sanatorier og fødevarerfabrikker? Hvilken behov er der for at vore unge folk lærer håndværk?«

Det er Herrens plan at vi skal udnytte de talenter Han har givet os. Dette kan vi ikke gøre medmindre vi bruger dem. Udsigten til Kristi snarlige komme bør ikke lede os til dovenskab. I stedet for bør udsigten få os til at gøre alt hvad vi overhovedet kan, for at velsigne og hjælpe menneskeheden. Ingen lediggænger er skyldfri i Herrens øjne.

Bibelreligionen danner aldrig lediggængere. Vi tror at Kristi komme er nær. Lad da enhver få det meste ud af hans gudsgivne tid, og forsøge at berede sig selv og andre til denne store begivenhed. Undervis dem om livets vigtige pligter, som spilder deres muligheder.

Arbejde for umådeholdne mænd og tobaksbrugere, fortæller dem at ingen drunker skal arve Guds rige, og at »intet urent skal nogensinde komme ind i den«. Vis dem det gode som de kunne gøre for de penge der bruges nu, for det som blot gør dem skade. — *brev* 25, 1902.

Tolerance for andres meninger

Vi må huske på at der er mange forskellige menneskers meninger i verden, og vi kan ikke forvente at nogen ser det præcis som vi gør med alle kostens spørgsmål. Folks tankesind løber ikke præcis i den samme kanal. Jeg spiser ikke smør, men der er medlemmer i min familie som gør det. Det sættes ikke på mit bord; men jeg råber ikke op fordi nogle af mine familiemedlemmer vælger at spise det ind i blandt. Mange af vore samvittighedsfulde brødre har smør på deres borde, og jeg føler mig ikke nødsaget til at tvinge dem til noget andet. Disse ting burde aldrig tillades når det skaber forstyrrelse blandt brødre. Jeg kan ikke se behovet for smør, når der er en overdådighed af frugter og rensede fløde. De som elsker og tjener Gud burde have lov at følge deres

egen overbevisning. Vi føler os ikke retfærdiggjort ved at gøre som de gør, men de bør ikke tillade meningsforskelle, der skaber uenighed. Måtte Herren hjælpe os til at stå klippefast på den lovs principper der blev udtalt fra Sinaj, og måtte han hjælpe os til at ikke lade meningsforskelle være en barriere mellem os og vore brødre. — *brev* 331, 1904.

Lære ekstreme synspunkter

Det er Satans ønske og plan at indføre iblandt os sådanne, som vil gå til store yderligheder, snæversynede, som er kritiske og skarpe og holder meget stædigt på deres egne meninger om, hvad sandhed er. De vil være krævende og vil søge at gennemtvinge strenge pligter og søge at gå meget vidt med sager af mindre betydning, medens de forsømmer det i loven, der har større vægt: ret og barmhjertighed og Guds kærlighed. Som følge af hvad nogle få af denne klasse mennesker går og udretter, vil alle, som holder sabbatten, blive betegnet som yderliggående, selvgode og fanatiske. Sandhedens arbejde vil, p.g.a. disse arbejdere, blive betragtet som uværdigt til opmærksomhed. — *The Review and Herald*, 29. maj, 1888.

God kogekunst er en videnskab

Nogle kaldes til hvad der anses som ydmyge pligter – om det så er at lave mad. Men madlavningsvidenskaben er ikke nogen lille sag. Den dygtige tilberedelse af mad er en af de væsentligste handlinger, der står over musikundervisning eller dameskrædderi. Med vil jeg ikke nedgøre musikundervisning eller skrædderi, for det er væsentlige ting. Men vigtigt er det at tilberede mad, så at det både er sundt og appetitvækkende. Denne kunst skal betragtes som den mest værdifulde af alle kunster, fordi den er så tæt forbundet med livet. Den bør have mere opmærksomhed, for at kunne danne godt blod, kræver det god føde. Det fundament som holder folk raske, er sundhedsmissionsarbejdes gode madlavningskunst.

Sundhedsreformen misdannes ofte helt ved den uappetitive tilberedelse af mad. Der må rådes bod på den manglende kendskab om sund madlavningskunst før sundhedsreformen er en succes.

Der er få gode kokke. Mange, rigtig mange mødre behøver at tage lektier i kogekunst, så de kan sætte veltilberedt og pænt serveret mad foran familien.

Før børnene lærer lektioner i orgel eller klaver, bør de have lektier i kogekunst. At lære at

tilberede mad behøver ikke udelukkende musik, men at lære musik er mindre vigtigt end at lære hvordan mad, som er sundt og appetitvækkende, bliver tilberedt.

Madlavningsskoler

Der bør være madlavningsskoler i forbindelse med vore sanatorier og skoler, hvor der undervises i ordentlig tilberedelse af mad. På alle vore skoler bør der være dem, som egner sig til at uddanne studerende, både mænd og kvinder, i madlavningens kunst. Særlig kvinder bør lære hvordan er tilberedes mad.

Det er en synd at sætte dårligt tilberedt mad på bordene, fordi indtagelsen angår hele kropssystemets velbefindende. Herren ønsker at hans folk skal værdsætte nødvendigheden af at få tilberedt mad sådan at det ikke danner sure maver og derved et surt temperament. Lad os huske på at der er en praktisk religion i et godt stykke brød.

Et talent af højeste værdi

Madlavningsarbejdet må ikke betragtes som en slags slaveri. Hvad vil der blive af dem i vor verden, hvis alle som tilberedte mad, opgav deres arbejde med skrøbelige undskyldninger, at det ikke var rigtigt nok? Madlavning kan betragtes som mindre ønskværdigt end andre arbejdslinjer, men i virkeligheden er det en videnskab over alle andre videnskaber. Således ser Gud på tilberedelsen af sund mad. Han værdsætter det højt som gør dette trofaste arbejde med at tilberede sund og velsmagende mad.

Ham som forstår kunsten at tilberede mad rigtigt, og som bruger denne kundskab, er højere ros værd, end dem som tager et andet slags arbejde. Dette talent bør betragtes af samme værdis om ti talenter; for dens rette brug har meget at gøre med at holde menneskekroppen sund. Fordi det er så uadskilligt forbundet med liv og sundhed, er det den mest værdifulde af alle gaver. — *Manuskript* 95, 1901.

Mange vil reddes

Herren har vist mig at ved helsereformens praktiske indflydelse, vil mange, mange blive reddet fra fysisk, åndelig og moralsk degeneration. Der vil blive holdt sundhedsforedrag og udgivet en mangfoldighed af skrifter. Helsereformens principper vil få en velvillig modtagelse og mange vil blive oplyst. Den indflydelse som helsereformen har med sig, vil overgive sig til alle, som ønsker lys og de vil gå frem skridt for skridt for at modtage de særskilte sandheder for denne tid. — *Vidnesbyrd for menigheden* 6:378, 379.

*****

Til videre studium

Sanatoriearbejdet skal være uddannende:

Råd om sundhed, 221-223, 248, 469, 470.

Lægen uddanner:

I den store læges fodspor, 125-136.

Prædikanter skal lære sundhedsreformen:

Råd om sundhed, 43 (Vidnesbyrd for menigheden 6:376, 377).

Menigheden studerer sundhedsprincipperne:

Råd om sundhed, 425-430 (Vidnesbyrd for menigheden 7:62-67).

Den fortsatte reform skal forsvares:

Råd om sundhed, 445-453.

Forstand på at undervise i sundhedsprincipper:

Råd om sundhed, 438, 442 (Vidnesbyrd for menigheden 3:20, 21).

Brug af sundheds- og afholdslitteratur:

Råd om sundhed, 445-447, 462-466, 479 (Vidnesbyrd for menigheden 7:136).

Undervise i afholdsreformen:

Råd om sundhed, 432-437.

Undervise i sundhedsprincipper ved lejr mødet:

Råd om sundhed, 433, 467, 468.

Sektion 15—Kost og sundhed

Vigtige principper

Syvendedags adventisterne håndterer betydningsfulde sandheder. Med afholdsspørgsmålet bør de være forrest for alle andre folk. Spørgsmålet om hvordan sundheden bevares er af største vigtighed. Når vi studerer dette spørgsmål i guds frygt, skal vi lære hvad der er det bedste, både for vort fysiske helbred og for vor åndelige vækst, for at kunne overholde en enkel kost. Lad os studere dette spørgsmål tålmodigt. Vi behøver kundskab og dømmekraft for at kunne handle klogt i denne sag. Naturens love skal ikke modsættes, men adlydes.

Kun når vi har forstand på sundhedsreformens principper kan vi vækkes helt op til at se de onder der kommer af upassende kost. De som har mod på at ændre deres vaner, efter at have set deres fejltagelser, vil finde at reformationen kræver kampe og megen udholdenhed. Men når den rette smag formes, vil de indse at brugen af mad, som de tidligere betragtede som harmløs, langsomt

med sikker lagde fundamentet for dyspepsi (fordøjelsesbesvær) og andre sygdomme.

Giv nærende mad

Nogle af vore folk afstår samvittighedsfuldt at spise upassende mad, og undlader samtidigt at spise mad som ville dække kroppens nødvendige behov. Lad os aldrig fremføre vidnesbyrd imod sundhedsreformen, ved at ikke bruge sund og velsmagende mad i stedet for skadelige kostingredienser som vi har lagt bort. Der bør vises megen taktfølelse og diskretion i tilberedelse af nærende mad, der går i stedet for det som har været kost i mange familier. Dette kræver tro på Gud, alvorlige mål, og villighed til at hjælpe hinanden. En kost der mangler de rigtige næringsstoffer gør sundhedsreformens sag til skamme. Vi er dødelige mennesker og må forsyne os med føde som giver kroppen ordentlig næring.

De som ikke ved hvordan der koges med rene varer (uden kød) (hygiejnisk), bør lære at kombinere sund nærende fødeartikler, på en sådan måde at der kommer appetitvækkende retter. Lad dem som ønsker at få kundskab om dette, abonnere på vore sundhedsblade. . . .

Ingen kan udmærke sig i sund kogekunst, uden at hele tiden være opfindsomme; men de hvis hjerter er åbne for de store indtryk og forslag fra den Store Lærer, vil lære mange ting, og vil også kunne undervise andre; for Han vil gøre dem dygtige og forstandige.

Man må være meget opmærksom på den rigtige brug af nødder i maden. Nogle slags nødder er ikke så sunde som andre. Reducér ikke spiseseddelen til nogle få artikler som mest består af nødder. Denne mad bør ikke bruges så frit. Hvis nogle var mere spartanke, ville resultatet være mere tilfredsstillende. Sættes store mængder af dette sammen med andre fødeartikler, som det står i nogle opskrifter, vil de gøre maden så rig at kroppen ikke kan optage det ordentligt.

Kloge fremskridt

Lad os gå forstandigt frem, ved at forenkle vor mad. Under Guds forsyn producerer hvert land fødeartikler med de nødvendige næringsstoffer der opbygger kropssystemet. Dette kan gøres til sunde og appetitvækkende retter.

Lad dem som forsvarer sundhedsreformen kæmpe alvorligt for at gøre alt hvad de hævder det er. Lad dem lægge alt bort som går imod det sunde. Brug enkel og sund mad. Frugter er fremragende, og sparer megen madlavning. Afskaf berigede butterdejskager, kager, desserter

og andre retter der frister appetitten. Spis et mindre antal slags mad ved hvert måltid, og spis i taknemmelighed.

Vedrørende kødmat kan vi alle sige: Lad det være. Og alle bør frembære et klart vidnesbyrd imod the og kaffe, brug det aldrig. Det er narkotika, skadelig ligesom for hjernen og for andre af kroppens organer. Tiden er endnu ikke kommet, hvor jeg kan sige at mælk og æg skal undgås helt. Mælk og æg bør ikke sættes i klasse med kødmat. Ved nogle sygdomme kan brug og æg være meget gavnligt.

Lad vore menighedsmedlemmer fornægte al selvisk appetit. Enhver øre der bruges på te, kaffe og kødmat er mere end spildt, for disse ting forhindrer den bedste udvikling af fysiske, mentale og åndelige kræfter. — *brev 135, 1902.*

Helliggørelse og selvbeherskelse

Guds folk skal lære betydningen af mådehold i alt. De skal praktisere mådehold i spise, drikke og klæder. Enhver metode at føje sig selv på, skal afskæres fra deres liv. Før de virkelig kan forstå betydningen af sand helliggørelse og tillem্পning til Kristi vilje, må de, i samarbejde med Kristus, opnå selvbeherskelse i at udføre vaner og praksis. — *Manuskript 16, 1902.*

Vis værdien af sundhedsreformen

Hold sundhedsreformarbejdet frem til fronten, er det budskab jeg har fået at frembære. Vis værdien af sundhedsreformen så tydeligt, at der vil kunne mærkes et udstrakt behov for denne. Men forsvar aldrig en sultende kost. Det er muligt at få sund og nærende kost uden at bruge kødmat.—*brev 49, 1902.*

Til Guds ære

Ved Guds Ånds inspiration, skriver apostlen Paulus, at »uanset hvad I gør!«, om det er den naturlige ting at spise, eller drikke, skal det ikke gøres for at stilne en forvansket appetit, men under en fornemmelse af ansvarlighed: »Gør alt til Guds ære.« Enhver del af mennesket må være under overvågning; vi skal passe på hvad vi tager i maven, som forjager høje og hellige tanker fra sindet.

Personlige rettigheder

»Må jeg ikke gøre hvad der behager mig?« spørger nogle, som om vi prøver at berøve dem en stor fordel, når vi viser dem de nødvendige ting at spise, for den enkelte person. Vi har en individualitet, og vor egen identitet. Ingen kan undertrykke denne individualitet for en andens.

Alle må selv handle, efter hvad deres egen samvittighed siger.

Hvad angår vort ansvar og indflydelse, er vi lydhorrig over for Gud, idet vort liv udgår fra Ham. Dette får vi ikke fra menneskene, men kun fra Gud. Vi er Hans ved skabelse og ved genløsning. Vore kroppe er ikke vore egne, at behandle dem som vi behager, og forkrøble ved vore vaner der leder til fordærv, gør det umuligt at yde Gud fuldkommen tjeneste. Vore liv og vore evner tilhører Ham. Sørger for os hvert øjeblik; Han holder det levende maskineri i gang; hvis vi fik lov at køre det et eneste øjeblik, dør vi. Vi er absolut helt afhængig af Gud.

Der læres en stor lektie når vi forstår vort forhold til Gud og Hans forhold til os. Ordene, »I tilhører ikke jer selv,« »I er købt for en pris,« bør være i vort hukommelsescenter, så vi altid kan erkende Guds ret over vore talenter, vor ejendom, vor indflydelse, vort personlige selv. Vi skal lære hvordan vi behandler denne Guds gave, i sind, i sjæl, i krop, at vi som Kristi indkøbte ejendom, kan gøre en sund og velsmagende tjeneste for ham.

Daniels renhed

Hvorfor nægtede Daniel og hans kammerater at spise af kongens bord? Hvorfor afviste de hans kødretter og vine? Fordi de havde lært at den slags mad ikke holder tankerne og den fysiske krop i den allerbedste sundhedstilstand til at gøre Guds tjeneste. . . .

De er meget omhyggelige at holde sig selv i berøring med Gud. De bad og studerede, og indførte streng samvittighed og ydmyge tanker i deres praktiske liv. De vandrede med Gud ligesom Enok gjorde. Herrens ord var deres kød og deres drikke. »Når som helst kongen spurgte dem om noget, der krævede visdom og indsigt, fandt han dem ti gange dygtigere end alle drømmetydere og manere i hele sit rige.«

I lyset af skriftens historie, skal hele menneskets vidnesbyrd for kødmat, eller en stor variation af mad, ikke få den mindste vægt for noget dødeligt menneske. Når troens børn helliger sig uforbeholdent sig selv med alvorlig bøn, vil Herren ære deres tro, og vil velsigne dem med et klart tankesind. — *brev 73*, 1896.

Appel til en læge

Du kan ikke forstå hvor megen større virkning dit arbejde har for det religiøse, og hvor meget mere tilfredsstillende for dig selv, hvis du vil følge det lys som er givet dig. . . . Skal din appetit,

levevaner og praksis være af den slags at du vil uddanne de, som er knyttet til dig for at undskylde de på samme måde, som gjorde for at hensvæve dig i kødspise af døde dyr?

Tilbage til den oprindelige primitive kost

Herren har i sindet at føre Sit folk tilbage til at leve af enkle frugter, grøntsager og kornprodukter. Han førte Israels børn ind i ørkenen, hvor de ikke kunne få kødmat; og Han gav dem himlens brød. »Mennesket spiste englemad«. Men de sukkede efter Ægyptens kødgryder, og knurrede og råbte efter kød, på trods af det som Herren har lovet dem, om de vil underlægge sig Hans vilje og føre dem ind i Kanaans land og etablere et rent, helligt og lykkeligt folk der, og der bør ikke være nogen svag person i alle deres stammer; for Han vil borttage al sygdom fra dem.

Det knurrende Israel

Men selvom de havde et tydeligt »Så siger Herren,« knurrede og græd de, og beklagede sig, indtil Herren havde værdi for dem. Fordi de var så opsatte på at få døde dyrs kød, gav han dem den kost Han havde holdt tilbage fra dem. . . .

Herren kunne give dem kødmat om det var nødvendigt for deres sundhed, men Han som havde skabt og genløst dem, ledte dem ud på en lang rejse til ørkenen og uddannede, disciplinerede og oplærte dem i korrekte levevaner. Herren forstod hvilken indflydelse kødmat har på menneskekroppen. Han vil have et folk som, med deres fysiske udseende, frembærer de guddommelige legitimationer, på trods af deres lange rejse. . . .

En af de store fejl som mange fastholder, er at muskelstyrken er afhængig af dyremad. Men de enkle kornprodukter, frugter på træer og grøntsager har de nødvendige næringsstoffer for at danne godt blod. Dette kan kødmat ikke udrette. . . .

Vi består af det vi spiser, og spiser vi meget kød vil vor forstandsaktivitet blive mindre. Studerende vil udrette meget mere i deres studier, hvis de aldrig smagte kød. Når den dyriske del af mennesket styrkes ved kødspise, vil forstanden formindske i samme forhold. Et religiøst liv kan få store succes og fastholdes som sådan, hvis kødet lægges bort, for denne kost stimulerer til voldsomme aktiviteter, lidderlige tilbøjeligheder, og svækker den åndelige og moralske natur. »Det kødelige fører krig imod det åndelige, og det åndelige imod det kødelige.«

Vi behøver meget at opmuntre og opelske rene og smagsfulde tanker, og styrke de moralske kræfter frem for de lavere og kødelige magter. Gud hjælpe os til at vågne op af vor selvforkyndte appetit!

En årsag til dødelighed

Kræft, blodsvulster og alle betændelsessygdomme forårsages for det meste af kødspise.

Ud fra det lys Gud har givet mig, skyldes udbredelsen af kræft og svulster at der leves meget af kødmat. Jeg håber oprigtigt og bønneligt at du, som læge, ikke vil være blind på dette emne for altid, for blindhed blandes med manglende moralsk mod til at fornægte din appetit, og opløfte korset, som vil at du skal tage de pligter op, som din naturlige appetit og lidenskaber har afskåret. . . . .

Jeg har fået vist emnet for mig i flere aspekter. Den moral der kommer af at spise kød kan ikke ses; kunne man det, vil vi ikke høre flere argumenter og undskyldninger for at føje appetitten for dødt kød. Vi har masser af gode ting til at stille sulte med, uden at bringe lig på vore borde som udgør vor spiseseddel....

Jeg har åbnet denne anstødsstenen op for mig, hvor dette kostspørgsmål har været vor egen åndelige vækst, og hvilken anstødssten har du ikke lagt på andres stivej, og alle blev forblændet på grund af dig, og føjede deres egen appetit. Se dybere for Kristi skyld, studér dybere, og handle i overensstemmelse med det lys som Gud har fundet rigtigt at give dig og andre på dette område. — *brev 72, 1896.*

En appel til en prædikant

Det er blevet vist klart for mig at Guds folk skal tage fast standpunkt imod kødspise. Skulle Gud give Sit folk det budskab i tredive år, som om de ønsker at få rent blod og klare tanker, må de opgive brugen af kødmat, hvis Han ikke ønsker at de skal give agt på dette budskab? Ved brug af kødmat styrkes den dyriske natur og den åndelige natur svækkes. Sådanne mennesker som dig, som er involveret i det mest højtideligste og vigtige arbejde, der nogensinde er betroet mennesker, behøver at være særlig opmærksom på hvad de spiser.

Husk at når du spiser kødmat, spiser du kun kornprodukter og grøntsager på anden hånd; for dyrene får næring fra disse ting, og får det til at vokse og forberedes til salg. Det liv som var i kornprodukter og grøntsager går ind i dyret og bliver en del af dets liv, og så spise mennesker

dyret. Hvorfor vil de så spise deres føde i anden omgang? . . . . .

Tanken med at dræbe dyr for at spise det er væmmelig i sig selv. Hvis menneskets naturlige sans ikke forvanskes ved at føje appetitten, vil mennesker ikke tænke på at spise dyrekød.

Modarbejd ikke reformarbejdet

Vi har fået arbejdet at fremme sundhedsreformen. Herren ønsker at Hans folk skal være i harmoni med hinanden. Som I ved, skal vi ikke forlade det standpunkt som Herren i de sidste femogtredive år har påbudt at indtage. Pas på om du ikke sætter dig op imod sundhedsreformens arbejde. Det vil gå fremad; for det er Herrens middel til at formindske lidelserne i vor verden og rense sit folk.

Vær forsigtig med den holdning du indtager; så du ikke forårsager splid. Min bror, om du så ikke fører sundhedsreform-principperne ind i dit liv og i den familie, så skad ikke andre ved at modsætte dig det lys Gud har givet på dette område.

Så længe vi ikke gør brugen af kødmat til en prøvesag, så længe vi ikke ønsker at tvinge nogen til at opgive dens brug, så er det dog vor pligt at bede om at ingen prædikant i konferensen skal tage let på eller modsætte sig reformbudskabet på dette punkt. Hvis du i lyset af det Gud har givet om effekten af kødspise på kropssystemet, fortsætter med at spise kødmat, må du tage konsekvenserne. Men tag ikke standpunkt over for folk, som lader dem tro det ikke er nødvendigt at kalde til reform om kødspise; fordi Herren kalder til reform.

Herren har givet os arbejdet at proklamere sundhedsreformens budskab, og hvis du ikke kan gå fremad i deres rækker som giver dette budskab, sætter du ikke dette i første række. Når du modarbejder dine medarbejders anstrengelser, som lærer sundhedsreformen, er du ikke i overensstemmelse og arbejder på den forkerte side.—*brev 48, 1902.*

En appel til forældre

Herren vil forkorte Sit værk i retfærdighed. Jorden fordærvs af beboerne derpå. Sygdom af enhver slags plager menneskeslægten. Den elendighed der nu kommer af fordærvet som er i verdens lyster, udvikler sig på en overraskende måde, med de forbrydelser der begås af enhver art. Røveri, mord, sensualitet, sataniske kræfters grusomhed —

dette og mange andre onder ses over alt. Vi omgives af usynlige farer.

Hvornår vil de der kender sandheden tage standpunkt for de rigtige principper for tid og evighed? Hvornår vil de være oprigtige mod sundhedsreformens principper? Hvornår vil de lære at det er farligt at bruge kødmad?

Jeg er instrueret til at sige, at hvis kødmad nogensinde var sikkert, så er det ikke sikkert nu. Syge dyr bringes til de store og mindre byer, og sælges som mad. Mange af disse stakkels skabninger ville være døde af sygdom på det tidspunkt hvis de ikke var blevet slagtet; alligevel blev disse syge dyrs afdøde kroppe, tilberedt til markedet, og folk spiste frit af denne giftige mad. En sådan kost forurener blodet og stimulerer de lavere lidenskaber.

Mange forældre handler som om de var berøvet al forstand. De er i en sløvhedstilstand, lammet af den forvanskede appetits udsvævelser og fornedrende lidenskaber. Vore prædikanter, som kender sandheden, burde vække folk fra den lammende tilstand og lede dem bort fra de ting som skaber appetit for kødmad. Hvis de ikke reformerer sig, vil de miste åndelig kraft, og blive mere og mere fornedrede ved syndige udsvævelser. Levevaner som væmmes ved det himmelske univers, levevaner der fornedrer mennesker lavere end dyr, og praktiseres i mange hjem. Lad alle der kender sandheden sige, »Fly de kødelige lyster, som fører krig mod sjælen.«

Eksempler på at gøre rigtigt

Lad ingen af vore prædikanter sætte et dårligt eksempel og spise kødmad. Lad dem og deres familier leve op til sundhedsreformens lys. Lad ikke vore prædikanter gøre deres egen natur og deres børns natur som dyrs. Børn som ikke ønsker at tøjles fristes ikke kun af almindelige umådeholdne levevaner, men slipper også tøjlerne løs for deres lavere lidenskaber og ignorerer renhed og dydighed. Disse ledes ikke kun af Satan til at fordærve deres egne kroppe, men at ynkes over deres onde forhold til andre. Hvis forældre forblindes af synd, vil de ofte ikke kunne se de ting. — *Manuskript* 133, 1902.

Blive til dyspeptikere

Vi kommer snart til en tid hvor vi må forstå meningen af en enkel kost. Det er ikke lang tid siden hvor vi var nød til at få en kost, der var helt anderledes fra vor nuværende kost. . . .

Vi behøver at studere tilberedelsens kunst med den enkle måde med frugter, kornprodukter og

grøntsager. Vi behøver ikke disse komplicerede sammensætninger som gøres. Sådan som sagen nu står, er vi i fare for at blive til dyspeptikere. — *Manuskript* 150, 1905.

Spise for ofte

Spiser man for ofte, og med for store mængder, overbebyrdes fordøjelsesorganerne og laver feberagtig tilstand i organismen. Blodet bliver urent, og der fremkommer sygdomme af forskellig slags. Så sender den syge bud efter læge, som udskriver en recept på medicin som måske giver en midlertidig lindring, men ikke helbreder sygdommen. Medicinen kan måske forandre sygdommens forløb, men den kan også øge plagene ti gange. Naturen ville have gjort sit bedste for at fjerne urenheder som havde hobet sig op i organismen, om den bare havde fået lov til at arbejde uden forstyrrelser. Naturen ville trofast have gjort sin gerning, og med hjælp af himmelens almindelige velsignelser som ren luft og friskt vand, ville den syge være blevet helbredet hurtigt og effektivt.

Men de syge kan selv gøre det som andre ikke kan gøre for dem. De kan befri organismen for den byrde som de selv har lagt på den. De må fjerne årsagen til lidelsen. De kan faste i nogen tid og derved give maven tid til at hvile. De kan lindre den sygelige tilstand i organismen ved en fornuftig brug af vand. Disse behandlingsmetoder vil hjælpe naturen i dens anstrengelser med at befri kroppen for alt som er urent. — *Åndelige gaver*, 4a:133, 134.

En plan med to måltider

Det er en ganske almindelig skik hos verdens folk at spise tre gange om dagen, udover at spise i uregelmæssige intervaller mellem måltiderne; og det sidste måltid er generelt det kraftigste, og tages ofte lige før der lægges til ro. Dette vender om på den naturlige orden; et kraftigt måltid bør aldrig indtages så sent på dagen. Skulle disse personer ændre deres levepraksis, og kun spise to måltider om dagen, og intet mellem måltiderne, ikke engang et æble, en nød, eller nogen slags frugt, vil resultatet kunne ses ved en god appetit og stærkt forbedret helbred. — *The Review and Herald*, 29. juli, 1884.

Hold ud for at overvinde

De som har været vant til at føje appetitten ved at spise kød med stærkt krydret sovs, og forskellige slags kager og syltetøj, kan ikke straks synes om enkel, sund og nærende mad. Smagen er blevet så forvent at de ikke kan lide god mad som består af frugt, groft brød og grøntsager. Men de kan ikke vente på at de skal lide mad som er så helt

forskellig fra den de har vært vant til at spise. Hvis de ikke straks kan indstille sig på den nye, enkle mad, bør de faste til de kan spise den. Det vil snart vise sig at være langt bedre end nogen medicin, fordi den misbrugte maven da får den ro som den så længe har haft behov for. En ordentlig sult kan blive tilfredsstillet ved enkel mad. Det vil tage tid før smagen kan komme sig igen efter det misbrug den har vært udsat for, og før den kan få den naturlige evne igen. Men med lidt udholdenhed i at fornægte de gamle spisevaner vil de snart kunne spise enkel mat. Og snart vil de finde ud at de kan spise med større tilfredshed end de nydelsessyge føler når de indtager deres festmåltider.—*Åndelige gaver 4a* side 130, 131.

Bed om moralsk mod

Hvor jeg end har set børn få kød mad, siden lyset blev givet mig fra himlen, har jeg følt at hvis forældrene kun vidste hvad de gjorde, ville de faste og bede efter moralsk mod og Guds-given visdom og nåde til at gøre det rigtige. Alle som føler deres behov for Hans Ånd til at uddanne og disciplinere selvet og oplære deres børn ordentligt, vil fornægte selvet og tage koret op og følge Jesus.

For visse ting anbefales og bruges faste og bøn til. I Guds hånd er de midler til at rense hjertet og fremme et åbent sind. Vi får svar på vore bønner fordi vi ydmyger vore sjæle for Gud. Hvis vor appetit råber på døde dyrs kød, er det nødvendigt at faste og bede for at Herren giver af Sin nåde til at fornægte kødelige lyster der fører krig mod sjælen.

Få føde fra Kristus

Man bør være langt mindre bekymret for det som vi spiser og drikker for at stilne vor kødelige appetit; men vi må opmuntre sjælens appetit, og bede for særlig oplysning af Guds ord, og spise og drikke af det ord. Jesus siger: ”Jeg er livets brød.”

.....

Vi må hele tiden meditere over ordet, spise af det, fordøje det, og tage det til os når det praktiseres, så at det tages med i livsstrømmen. Han som får føde af Kristus dagligt, vil, ved sit eksempel, undervise andre til at tænke mindre på det som de spiser og nærer en større bekymring for den føde de giver sjælen.

Den sande faste

Den sande faste som bør anbefales alle, er afhold fra al stimulerende mad, og ordentlig brug af sund og enkel mad, som Gud har tilvejebragt i overflod. Mennesker må tænke mindre på hvad de skal spise og drikke af timelig føde, men meget mere

om føden fra himlen, som giver hele den religiøse erfaring tone og livskraft. — *brev 73*, 1896.

Forslag til sanatoriets kost

Patienterne skal have en overflod af sund og velsmagende mad, tilberedt og serveret så appetitvækkende, at de ikke fristes til at ønske kødmat. Måltiderne kan tilvejebringe en uddannelse i sundhedsreformen. Der bør udvises omhu om kombinationen af den mad patienterne får. Kundskab til ordentlig kombination af føde er af stor værdi, og modtages som visdom fra Gud. . . .

Vi må huske på at når der er nogle som er bedre til at blot spise to måltider, er der andre som spiser let ved hvert måltid, og som føler at de behøver noget om aftenen. Der må spises mad nok til at give senerne og musklerne kraft. Og vi skal huske på at det er fra den føde der spises, at tankesindet får styrke fra. En del af det sundheds-missionsarbejde, som vore sanatoriearbejdere skal udrette, er at vise værdien af sund mad.

Undgå pludselige forandringer

Det er rigtigt at ingen the, kaffe, eller kødmat skal servers på vore sanatorier. For mange er dette en stor forandring og et hårdt afsavn. For at gennemføre andre forandringer, såsom ændre antallet af måltider om dagen, gør i nogle tilfælde mere skade end godt.

Der er mange hvor aftensmaden er dagens glædeligste tid. Så er det at hele familien, efter dagens arbejde, har samlet sig om bordet til socialt samvær.

Det er tydeligt at to måltider om dagen er bedre end tre. Jeg tror og praktiserer dette, men jeg har intet »Så siger Herren«, for at det er forkert at spise det tredje måltid. Vi skal ikke være som farisæerne, der var bundet op af regler og regulativer. I Guds ord står det ikke specificeret i hvilke timer maden skal spises. Vi skal være forsigtige med at ikke lave love som Farisæerne, eller lave doktriner ud af menneskebefalinger.

Lad dine leveregler være så pålidelige at de appellerer til endog deres forstand, som ikke er blevet uddannet til at se tingene klart. Idet du kæmper med indføre revolutionerende og forvandlerende sandhedsprincipper i deres livsstil som kommer på sanatoriet, for at blive sundere, så lad dem se at de ikke får pålagt nogen egenmægtige krav på sig. Giv dem ikke grund til at føle at de er tvunget til at følge en kurs de ikke har valgt.—*brev 213*, 1902.

Intet kødmat på sanatoriets borde

Jeg er blevet tydeligt instrueret af Herren at kødmat ikke skal sættes for patienterne i vort sanatoriums spisestue. Jeg har fået lys om at patienterne kunne få kødmat hvis de, efter at hørt de introducerende lektioner, stadig tilskynder os til at give kødet til dem; men det må i disse tilfælde spises i deres egne lokaler. Alle hjælpere skal aflægge kødmat. Men, som nævnt før, hvis nogle få patienter, som ved at kødmat ikke kan serveres i spisestuen, opfordrer til at de må få kød, giv det i venlighed til dem i deres værelser. . . . .

En god variation af mad

Maden må tilberedes velsmagende og serveres pænt. Flere retter må tilberedes end nødvendigt er, end hvis kødretter skulle serveres. Andre ting kan lægges til rette, så at kødet lægges bort. Nogle kan bruge mælk og fløde.

Jeg gør ikke mig selv til kriterium for nogen andre. Der er ting som jeg ikke kan spise uden at det volder mig stor pine. Jeg prøver at lære det som er bedst for mig, og så ikke sige noget til nogen, jeg er med i de ting jeg kan spise, som ofte blot er to eller tre variationer som ikke skaber forstyrrelser i maven.

Lad os huske at vi har haft lang tid til at tilpasse os sundhedsreformens kost. Vi kan ikke forvente andet end at den vil være nødvendig på vore sanatorier til at give retter, der er tilberedt helt anderledes end det som vi selv bruger; for vi har lært at synes om enkel mad. Det er nødvendigt at planlægge mere liberalt for en sundhedsinstitution end for en privat familie. Mange ting må overvejes, og der må dispensers for at imødekomme mange patientklassers særlige behov, som kommer på vore sanatorier. Appetitten må ikke pludselig have en spændetrøje på. Når du bliver bekendt med disse folk, og forstår deres sande tilstand, kan der laves ordninger for at imødekomme de personlige behov. — *brev 45, 1903.*

Der må gives lektier

I omgangen med patienter på vore sanatorier, må vi tænke fra årsag til virkning. Vi må huske på at livslange vaner og praksis ikke kan ændres på et øjeblik. Med forstandig kokekunst, og en masse sund mad til rådighed, kan reformer komme ind, som vil gøre godt, men det tager tid at få dem indført. Der bør ikke gøres et hårdt arbejde, medmindre situationen påkræver det. Vi må huske på at mad som kunne give appetit på en sundhedsreform kan være uden smag for dem som har vænnet sig til meget krydret mad.

Der bør gives lektioner der forklarer hvorfor reform i kosten er nødvendig, og viser at stærkt krydret mad skaber betændelse af fordøjelsesorganernes sarte følsomhed. Lad det blive vist hvorfor vi som et folk har ændret vore spise- og drikkevaner. Vis hvorfor vi afholder os fra tobak og al giftig brændevin. Læg sundhedsreformens principper klart og tydeligt ind, og lad der, sammen med dette, sættes en overflod af sund kost på bordet, der er tilberedt smagsfuldt; og Herren vil hjælpe jer til tilskynde reformen på indtryksfuld måde, og vil få dem til at se at denne reform er til deres allerbedste. De vil savne stærkt krydret mad, som de har vænnet sig til, men der må arbejdes på at give dem mad, som er så sundt og så appetitligt at de vil ophøre, at aflægge usunde retter. Vis dem at den behandling de får, vil ikke gavne dem, medmindre de gør den nødvendige ændring af deres spise- og drikkevaner. — *brev 331, 1904.*

Til en læge der dør af overarbejde og sparsom kost

Gennemgå ikke alt det som du har gjort, og gå ikke til yderligheder med hensyn til sundhedsreformen. Nogle af vore folk er meget uforsigtige med sundhedsreformen. Men fordi nogle er langt bagud, må du ikke, for at være et eksempel for dem, gå til yderligheder. Du må ikke berøve dig selv den slags mad som laver godt blod. Din helligelse mod sande principper leder dig til at underlægge dig selv en kost, som giver dig en erfaring, der ikke anbefaler sundhedsreformen. Dette er din fare.

Når du ser at du bliver svag fysisk, er det væsentligt at du forandrer dig, og det med det samme. Læg noget i din kost som du har udeladt. Det er din pligt at gøre dette. Få æg fra sunde fugle. Brug disse æg kogte eller rå. Hæl dem ukogte i den bedste ugærede vin du kan finde. Det vil give det som er nødvendigt for dit kropssystem. Tro ikke et øjeblik at det det ikke vil være rigtigt at gøre dette.

Der er en ting der har reddet liv – tilføre blod fra en person til en anden; men det vil være vanskeligt, og måske umuligt for dig at gøre. Jeg foreslår det blot.

Troens bøn skal redde den syge, og jeg beder dig indstændigt at kalde på menighedens ældste uden tøven. Måtte Herren hjælpe dig, er mit mest oprigtige håb.

Brug af mælk og æg

Vi påskønner din erfaring som en læge, og dog må jeg sige at mælk og æg bør tages med i din kost.

Disse ting kan vi ikke klare os uden lige nu, og der må ikke undervises i, at kunne klare sig uden.

Du er i fare for at tage for radikale synspunkter om sundhedsreformen, og ordinere dig selv en kost som ikke giver dig styrke.

Jeg siger igen, lad intet fremkomme for dig der bekymrer dig. Træk til side og hvil en stund. Det er hvad du må gøre. Drag blade fra den Store læges livets træ. Bed for din skyld, og lad andre bede for dig. »Med mindre man tyr til mit værn, slutter fred med mig, slutter fred med mig.«

Jeg håber at du vil give agt på de ord jeg har talt til dig. Det er blevet vist for mig at du ikke vil kunne udøve den bedste indflydelse i sundhedsreformen, medmindre du bliver fordomsfri over for dig selv og mod andre. Tiden vil komme hvor mælk ikke kan bruge så frit som det bruges nu; men lige nu er det ikke tid til at lægge det bort. Og æg indeholder midler som hjælper til at modvirke gift. Og når der advares imod brug af disse levnedsmidler, hvor børn vænnes til, ja da kommer det i selvbesmittelsens vaner, så bør vi alligevel ikke overveje nægtelsen at bruge hønseæg, som god pleje og passende mad. . .

Brug appetitligt mad

De som går til yderligheder i sundhedsreformen er i fare for at tilberede smagsløse retter. Dette er gjort igen og igen. Maden bliver så usmagelig at maven nægter det. Den føde som den syge får, bør være varieret. De bør ikke få de samme retter igen og igen. . . .

Nærende og velsmagende mad er væsentligt

Gud kalder på dem, som Kristus døde for, at de må tage ordentlig vare på sig selv og sætte et rigtigt eksempel for andre. Min bror, du skal ikke sætte Guds folk på prøve på grund af kostspørgsmålet; for de vil miste tillid til den lære som anspændes til yderste punkt. Herren ønsker at Hans folk skal være så sunde over for alle punkter i sundhedsreformen, men vi må ikke gå til yderligheder. . . .

Grunden til Dr. ___s dårlige helbred er at han overbelaster sit lager af sundhed og så får han ikke erstattet det som er fjernet med sund, nærende og velsmagende mad. Min bror, brug hele dit liv på Ham, som blev korsfæstet for din skyld, men bind ikke dig selv med en sparsom kost; for derved fremstiller du sundhedsreformen forkert.

Når der arbejdes imod grovædderi og umådeholdenhed, skal vi huske på evangeliens midler og anordninger, som byder sig selv til sund fornuft. For at gøre vort arbejde på ligefremme og enkle måder må vi genkende de vilkår som menneskeslægten er underlagt.

Visdom i undervisningen

Gud har lagt det til rette for dem som lever i verdens forskellige lande. De som ønsker at være medarbejdere sammen med Gud, må de nøje overvejes hvordan de underviser i sundhedsreformen i Guds store vingård. De må være forsigtige med at udspecificere nøje hvilken mad der bør spises og ikke spises. Den menneskelige budbringer må forene sig med den guddommelige Hjælper med at bringe nådebudskabet til Guds skarer for at frelse.

Vi skal sættes i forbindelse med masserne. Skal de lære sundhedsreformen i sin yderste form, vil det gøre skade. Vi beder dem at ikke spise kød, drikke te og kaffe. Det er godt. . . . .

Al kødmat bør lægges bort, men grøntsager bør gøres velsmagende sammen med lidt mælk eller fløde, eller noget lignende. Den fattige siger, når sundhedsreformen præsenteres for dem: »Hvad skal vi spise? Vi kan ikke tillade os at købe nøddeprodukter.« Når jeg forkynner evangeliet for fattige, er jeg instrueret til at sige til dem at spise den frugt som er det mest nærende. Jeg kan ikke sige til dem: »Du må ikke spise æg, drikke mælk eller fløde. Du må ikke bruge smør til at tilberede føde.« Evangeliet på forkyndes for fattige; og tiden er endnu ikke kommet til at foreskrive den strengeste kost.

Tiden vil komme hvor vi må aflægge nogle af de kostprodukter som vi bruger nu, som mælk, fløde og æg; men mit budskab er at I ikke må føre jer selv ind i en trængselstid på forhånd, og derved forpine jer selv med døden. Vent indtil Herren bereder vejen for jer.—*brev 37, 1901.*

Lyset gives i kærlighed og medynk

Vor nådige himmelske fader ser den sørgelige tilstand blandt menneskene, hvoraf nogle er vidende, men mange i uvidenhed lever i overtrædelse af de love, han har fastsat. Og fordi han elsker menneskeslægten og ynkes over den, lader han lyset angående sundhedsreformen skinne. Han kundgør sin lov og den straf, som overtrædelsen deraf medfører, for at alle må kunne lære og med omhu leve i overensstemmelse

med naturens love. Han forkynder sin lov så tydeligt og gør den så ophøjet, at den er som en stad, der ligger på et bjerg. Alle ansvarlige væsener kan forstå den, hvis de vil. Åndssvage vil ikke blive holdt ansvarlige. At klargøre naturens love og at formane til lydighed mod disse er den gerning, der følger med den tredje engels budskab for at berede et folk til Herrens komme. — *Vidnesbyrd for menigheden* 3:161.

*****

Til videre studium

Kost og sundhed:

Råd om sundhed, 107-161 (Vidnesbyrd for menigheden 2:63, 362-364, 368-370, 374, 375, 412-414, 602, 603);
Vidnesbyrd for menigheden 3:171, 172, 485-489;

Vidnesbyrd for menigheden 9:153-166;
I den store læges fodspor, 295-336;
Uddannelse, 202-206.

Forholdet mellem sunde levevaner og karakteren:

Råd om sundhed, 43-48 (Vidnesbyrd for menigheden 2:354-359);
Råd om sundhed, 64-70, 107-121;
I den store læges fodspor, 130;
Vidnesbyrd for menigheden 1:487, 488, 618, 619;

Vidnesbyrd for menigheden 2:404;
Vidnesbyrd for menigheden 3:162, 163;
Vidnesbyrd for menigheden 7:199, 257, 258;

Evangeliets tjenere, 230, 241;
Grundprincipper for kristen uddannelse, 143, 144, 147.

En reform er nødvendig:

Råd om sundhed, 575-579.

Resultatet af at føje appetitten:

Vidnesbyrd for menigheden 3:164, 165.

En enkel kost:

Råd om sundhed, 42 (Vidnesbyrd for menigheden 2:352).

Den enkle kost var årsag til Daniels fremgang:

Vidnesbyrd for menigheden 4:515, 516.

Kost til børn:

Vidnesbyrd for menigheden 2:365, 366;
Grundprincipper for kristen uddannelse, 20, 143, 150.

En improviseret kost:

Råd om sundhed, 151, 152 (Vidnesbyrd for menigheden 2:366-368);
Vidnesbyrd for menigheden 2:254;
Evangeliets tjenere, 241.

Flydende kost er ikke det bedste :

Grundprincipper i kristen uddannelse, 226, 227;

Vidnesbyrd for menigheden 3:74.

Yderligheder i kost:

Råd om sundhed, 153-156;

Vidnesbyrd for menigheden 1:205;

Vidnesbyrd for menigheden 2:538.

Sund madlavning og kogeskoler:

Råd om sundhed, 135 (Vidnesbyrd for menigheden 9:161);

Råd om sundhed, 143-147 (Vidnesbyrd for menigheden 1:681-687; Vidnesbyrd for menigheden 2:370, 373);

Råd om sundhed, 443, 450, 451, 551, 552;

Vidnesbyrd for menigheden 2:537;

Vidnesbyrd for menigheden 7:112, 113;

Vidnesbyrd for menigheden 9:112.

Sektion 16 Medarbejderens helbred

Vi tilhører Gud

Vore kroppe tilhører Gud. Han betalte genløsningsprisen for krop såvel som for sjælen. »I tilhører ikke jer selv! I er jo købt og prisen betalt; ær derfor Gud i jeres legeme!« »Legemet derimod er ikke bestemt for utugt, men for Herren, og Herren for legemet.« Skaberen overvåger det menneskelige maskineri, holder det i bevægelse. Var det ikke for Hans stadige omsorg, ville pulsen ikke slå, hjertet ville ophøre med at virke, hjernen ville ikke længere gøre sit arbejde.

Hjernen er sindets organ og redskab, og styrer hele kroppen. For at andre dele af kropssystemet kan være sund, må hjernen være sund. Og for at hjernen kan være sund, må blodet være rent. Hvis blodet holdes rent ved rigtige spise- og drikkevaner, vil hjernen få ordentlig næring.

Det er mangel på harmoni i menneskekroppen som fører til sygdom. Fantasien kan kontrollere andre dele af kroppen og gøre dem skade. Alle dele i kropssystemet må arbejde i harmoni. De forskellige dele af kroppen, særlig dem langt fra hjertet, må have frit blodomløb. Lemmerne gør en vigtig del, og må have ordentlig opmærksomhed.

Gud er det menneskelige maskineris store opsynsmand. Når vi passer på vore kroppe må vi samarbejde med Ham. Kærlighed for Gud er væsentligt for liv og sundhed. . . . . For at være helt sund må vore hjerter fyldes med kærlighed, håb og glæde.

Jeg ønsker at indprente overfor læger, at de ikke kan gøre som det behager deres tanker og fantasi, og samtidig leve op til deres kald. Satan er ødelæggeren; Kristus er genopretteren. Jeg ønsker at vore læger forstår dette punkt til fulde. De må redde deres sjæle fra døden, ved at bruge den kundskab de har fået rigtigt, ellers vil de arbejde imod den store Mesteropbygger. De skal samarbejde med Gud, ellers vil de modarbejde Hans planer og ikke arbejde i harmoni med Ham.

Vigtigt med regelmæssige vaner

Alle læger bør sætte sig selv under den Store Læges kontrol. Under hans vejledning vil de gøre som de bør gøre. Men Herren vil ikke udvirke et mirakel for at redde læger som mishandler Hans bygning ryggeløst. Læger bør så vidt muligt regelmæssigt overholde deres spisevaner. De bør motionere rigeligt. De bør være opsat på at samarbejde med den store MesterArbejder. Gud arbejder, og mennesker må komme på linje og arbejde sammen med Ham; for Han er kroppens Redningsmand.

Læger behøver, frem for alle andre, at indse forholdet mennesker skal have til Gud, når der passes på helbred og liv. De behøver at studere Guds ord ihærdigt, for at de ikke ignorer sundhedslovene. De har ikke brug for at blive svage og ubalancerede. Under den himmelske autoritets vejledning, kan de vokse i klare og rene linjer. Men de må være alvorligt opmærksomme på Guds love. De bør føle at de er Guds ejendom, så de er blevet købt for en pris, og at de derfor ærer Ham i alle ting. — *Manuskript 24*, 1900.

Vogt deres kræfter nøje

De som bruger hele deres sjæle på sundhedsmissionsarbejde, som arbejder utrættelig i fare, afsavn, ofte i årvågenhed, medens de er trætte og under smerte, må passe på at de ikke overser deres egne mentale og fysiske styrke, og vogte dette. De skal ikke lade sig overbelaste. Men de er fyldt med iver og alvor, og nogle gange handler de ubetænksomt, påtager sig selv for hårde byrde. Hvis disse medarbejdere ikke forandrer sig, vil resultatet være den sygdom der kommer over dem og de vil nedbrydes.

Så længe Guds medarbejdere er fyldt med en ædel entusiasme, og opsat på at følge den guddommelige medarbejders eksempel, den store Lægemissioner, er de ikke overdyngtet med for mange ting i dagens arbejde. Gør de det, vil de hurtigt forlade arbejdet helt, nedbrudt fordi de har prøvet at bære for tung en byrde. Min bror, er det rigtigt af dig at gøre bedst brug af de muligheder Gud har givet dig til alvorligt arbejde for at lette

lidende og for sjæles frelse. Men ikke på bekostning af dit helbred.

Vi har et højere kald end de almindelige, selviske interesser, ligesom himlene er højere end jorden. Denne tanke skal ikke lede Guds villige og hårdtarbejdende tjenere til at bære alle de byrder de overhovedet kan bære, uden hvileperioder.

Hvor stort vil det ikke være, hvis alle, som var med til at gennemføre Guds forunderlige frelsesplan for sjæle, hvis de ikke stod ledige! Hvor meget mere vil der ikke udrettes, hvis enhver ikke siger. »Gud drager mig til ansvar og er lysvågen, og lad mig tale for den sandhed jeg bekender at tro! Jeg skal være en praktisk medarbejder, ikke en dagdrømmer.« Det er fordi der er så mange dagdrømmere som er sande medarbejdere der bærer tvivlsomme byrder. — *brev 291*, 1904.

Bryder sammen under presset

Jeg hører medarbejdere hvis sundhed bryder ned under de byrder de bærer. Sådan bør det ikke være. Gud ønsker at vi skal huske på at vi er mennesker. Vi skal ikke favne for meget i vort arbejde. Vi skal ikke underlægge os selv et sådant pres at vore fysiske og mentale kræfter bruges helt ned til grunden.

Der er brug for flere medarbejdere, hvor nogle af byrderne kan fjernes fra dem, som nu er så stærkt betyngede. Herren ønsker at de erfarne i Hans tjeneste, skal være læremestre. Vi skal være elever i Kristi skole, så vi kan undervise andre, og at vi må planlægge klogt for at gennemføre Guds arbejde.—*Manuskript 71*, 1903.

Lægen skal bevare styrken

Nogle som har valgt lægeprofessionen, ledes let bort fra de pligter som lægerne har. Nogle var ved at misbruge deres vækkede kræfter, så de ikke kan yde Gud en fuldkommen tjeneste. De sætter sig selv der hvor de ikke kan handle med livskraft, taktfølelse og dygtighed, og indser ikke at de ved at ignorere de fysiske love, gør sig selv utilstrækkelige, og derved berøver og vanærer Gud.

Læger bør ikke lade deres opmærksomhed bortlede fra deres arbejde. De bør hverken begrænse sig selv så meget til deres professionelle arbejde at deres helbred skades. De bør være kloge i Guds frygt på at bruge den styrke Gud har givet dem. De skal aldrig ignorere de midler som Gud har tilvejebragt for at bevare sundheden. Det er deres pligt at styre al den fornuft som Gud har givet dem.

Af alle mennesker bør lægen, så vidt muligt, have regulære hviletimer. Dette vil give ham kræfter til at klare de belastende byrder i hans arbejde. Lægen vil i sit travle liv finde at skriftsransagelse og alvorlig bøn giver livskraft for sindet, og karakter-stabilisering. — *Manuskript 53, 1907*

Åndeligt tab på grund af overtræthed

Der er dem som kan klare en vis mængde arbejde med succes, men som bliver overtrætte, frustrerede og utålmodige når der hober en større arbejdsmængde op om dem, end de fysisk eller mentalt kan udføre. De mister Guds kærlighed af hjertet, og så mister de mod og tro, og Guds velsignelse er ikke hos dem. Der er læger som har mistet deres åndelige kraft fordi de har gjort det dobbelte arbejde, end de kunne have gjort. Når mennesker spørges eller fristes til at tage mere arbejde end de kan gøre, så må de sig bestemt: Jeg kan ikke gå med til dette. Jeg kan med sikkerhed ikke gøre mere end jeg gør. — *Manuskript 44, 1903*

Prædikantens pligt at beskytte helbredet

Gud ønsker ikke kun at Hans tjenere skal have tro på Hans institutioners arbejde. Han ønsker at de skal gå længere end dette. De skal ikke erkende at Gud vil have dem til at være levende eksempler på hvad det betyder at have det fysisk og åndeligt godt. Han ønsker at de skal vise at sandhed har udrette et stort arbejde for dem.

De forsamlede i vore konferenser er ikke altid i så god tilstand til at kunne dømmes retfærdigt. Mange lider af manglende blodtilstrømning til hjernen. De som er forsamlede til sådanne møder bør først gøre alt i deres kraft for at sætte sig selv i rette forhold til Gud og til sundhed. Hvis hovedet har for meget blod, lad dem finde ud hvad er forkert. Hjernen forstyrres fordi der er noget galt med maven. Lad dem finde ud af hvad er forkert med deres kost. Vore kroppe er Helligåndens templer, og hvis vi ikke gør alt hvad vi kan for at sætte kroppen i den allerbedste sundhedstilstand, berøver vi Gud den ære der tilkommer Ham fra de væsener Han har skabt.

Hvis du opfordres til at deltage i et bestyrelsesmøde, så spørg dig selv om du forstår om evnerne er i en ordentlig tilstand til vurdere tingene? Hvis din tilstand ikke er i orden, hvis din hjerne er forvirret, har du ikke ret til at tage del i mødet. Er du pirrelig? Har du et lifligt og behageligt temperament, eller er det forstyrret og ubehageligt så du ledes til at tage overlede beslutninger? Føler du som om du det som om du vil bekæmpe nogen? Så gå ikke til mødet; for hvis du gør det vil du visse lig vanære Gud. Tag en

økse og hukke brænde, eller lave noget fysisk krævende indtil du har en mild og nem ånd, man kan bede om noget. Ligeså sikkert som din mave skaber forstyrrelse i din hjerne, vil dine ord skabe en forstyrrelse i forsamlingen. Der kommer flere trængsler fra forstyrrede fordøjelsesorganer, end mange indser.

Vi bør altid spise den mest enkle mad. Der spises ofte dobbelt så meget som kropssystemet behøver. Så må naturen arbejde hårdt for at blive fri for overskuddet. Behandl din mave ordentligt, og så vil den gøre sit bedste. . . .

Uanset om de anerkender det eller ej, påligger Gud alle mennesker en opgave at tage vare på sjælstemplet. Kroppen skal holdes ren. Sjælen skal helliggøres og forædles. Så siger Gud: Jeg vil komme til ham og tage bolig hos ham. Vi står til ansvar for vor egen frelse, og Gud drager os til ansvar for den indflydelse vi udøver over dem vi er i forbindelse med. Vi bør stå i en sådan position, fysisk og åndeligt at vi kan anbefale Kristi religion. Vi skal hellige vore kroppe til Gud.

Gud ønsker at Hans prædikanttjenere skal stå i høje og hellige positioner. De som åbner Guds ord for andre bør spørge sig selv, før de indtager talerstolen, om de har været selvfornægtende, om deres føde var enkel, så at maven kan fordøje, uden at omtåge hjernen. Læs venligst det første kapitel i andet korinterbrev. Hele dette kapitel er en lektie for alle troende. — *Manuskript 62, 1900.*

Styrke de mentale og moralske kræfter

Jeg er instrueret at sige til vore prædikanter og til vore konferensformænd: Jeres nyttegrad som Guds medarbejdere for at genoprejse fortabte sjæle beror meget på om I kan overvinde appetitten. Overvind ønsket om at føje appetitten, og gør I dette, vil I let kunne kontrollere jeres lidenskaber. Så vil jeres mentale og moralske kræfter blive stærkere. »Og de har sejret over ham på grund af Lammets blod og på grund af deres vidnesbyrds ord.« — *brev 158, 1909.*

Under varme himmelstrøg

Under varme himmelstrøg, bør medarbejderen have mindre arbejde, uanset hvilket arbejde han har, end i det mere forfriskende klima. Herren husker at vi blot er støv. . . .

Jo mindre sukker der kommes i madens tilberedelse, des mindre vanskelig vil oplevelserne blive, på grund af klimaets hede. — *brev 91, 1898.*

Havearbejde og sundhed

Lad mænd og kvinder arbejde i mark, urtegård og have. Dette vil give sundhed og styrke til nerver og muskler. Det er en meget dårlig forretning at bo indendørs og gemme på invaliditet. Hvis de som er syge vil optræne nerver, muskler og sener ordentligt i den friske luft, vil de forny deres sundhed.

Det er en forbavsende stor uvidenhed om at bruge hjerne, ben og muskler i aktiv tjeneste. Alle dele i menneskeorganismen bør belastes ligeligt. Dette er nødvendigt for en harmonisk udvikling og aktion af alle dele.

Mange ser ikke vigtigheden af at få et land og opdyrke det, og dyrke frugter og grøntsager så deres borde kan forsynes med disse ting. Jeg er instrueret til at sige til enhver familie og enhver menighed: Gud velsigne jer når I arbejder for jeres egen frelse med frygt og bæven, - frygt for at du, ved uklog behandling af din krop, ødelægger Herrens plan for dig.

Mange handler som om sundhed og sygdom var helt uafhængig af deres optræden, og helt uden for deres kontrol. De tænker ikke fra årsag til virkning, og underligger sig svaghed og sygdom som en nødvendighed. De tror at sygdommens voldsangreb er Forsynets særlige dispensationer, eller resultatet af en overmandende mesterlig kraft; og de tyer til medicin som en kur mod det onde. Men den medicin der tages for at kurere sygdom svækker kropssystemet.

Regelmæssig motion

Hvis de som er syge dagligt brugt deres muskler, vil kvinder såvel som mænd, bruge hjerne, ben og muskler i ligeligt forhold i det udendørs arbejde, vil svagheden og sløvheden forsvinde. Sundheden vil gå i stedet for sygdom, og styrke i stedet for svaghed.

Lad de som er syge gøre alt i deres kraft for at praktisere måltidsspisning, drikke og klæder og udøve en fornuftig motion, for at blive raske igen. Lad patienter som kommer til sanatorierne, lære at samarbejde med Gud for at blive raske. »Guds medarbejdere er vi; Guds ager, Guds bygning er I.« Gud har dannet nerver og muskler for at de skal blive brugt. Det er passiviteten i det menneskelige maskiner der fører til lidelse og sygdom.—*brev 5, 1904.*

*****

Til videre studium

Pligt til at bevare sundheden:

Råd om sundhed, 563-566.

Livskraft beror på sundhed:

Råd om sundhed, 193, 194

(Vidnesbyrd for menigheden 4:264-270);

Råd om sundhed, 407

(I den store læges fodspor, 219).

Sundhedens pris:

Råd om sundhed, 595

(Vidnesbyrd for menigheden 4:408, 409).

Motion og kost:

Råd om sundhed, 572-574

(Vidnesbyrd for menigheden 3:489-492).

Resultater af passivitet med studier:

Råd om sundhed, 184-188

(Vidnesbyrd for menigheden 3:148-152);

Råd om sundhed, 20;

Vidnesbyrd for menigheden 4:94, 95).

Rekreation:

Råd om sundhed, 197, 198

(Vidnesbyrd for menigheden 1:514, 515).

Varsom med at tømme sig ud, ikke en styrkende rekreation:

Uddannelse, 277, 278.

Regelmæssige timer for hvile:

Råd om sundhed, 361.

Lejlighedsmæssig lindring for sanatoriets læger:

Råd om sundhed, 354

(Vidnesbyrd for menigheden 3:182).

Fysisk arbejde for students:

Råd til forældre, lærere og studerende, 285-293.

Den livgivende virkning af fysisk og mentalt arbejde i kombination:

Vidnesbyrd for menigheden 3:157.

Den rette brug af stemmen til gavn for helbredet:

Vidnesbyrd for menigheden 4:404, 405.

Sektion 17—Sundhedsmissionsarbejdet i de store byer

Kristi arbejde i byer og stæder

Herren taler til Sit folk i denne tid og siger: Få adgang ind i byerne, og proklamere sandheden i enkelthed og i tro. Helligånden vil arbejde når du indprenter menneskers hjerter. Indfør ingen fremmed lære i dit budskab, men tal Kristi evangelium med enkle ord, som unge og gamle kan forstå. Den ulærte såvel som den uddannede skal forstå den tredje engels budskab, og de må læres i enkelthed. Hvis du skal nærme dig folk på

acceptabel måde, må I ydmyge jeres hjerter for Gud og lære Hans veje.

Vi får megen undervisning om vort arbejde fra et studium om Kristi arbejdsmetoder og hans måde at møde folk på. I evangelieberetningen har vi en optegnelse om hvordan Han arbejdede for alle klasser, og hvordan, når Han arbejdede i byer og stæder, at tusindvis blev draget til hans side for at høre Hans undervisning. Mesterens ord var klare og tydelige, og blev sagt i sympati og ømhed. De første en forvisning med sig at her var der sandhed. Det var den enkelthed og alvor som Kristus arbejdede med og talte så mange blev draget til Ham.

Den store lærer lagde planer for Sit arbejde. Studér disse planer. Vi finder at Han rejser fra sted til sted, efterfulgt af ivrige tilhører. Når han kunne, førte han dem bort fra de tætbefolkede byer til det stille land. Her ville Han bede med dem, og tale til dem om evige sandheder.

Den sympati, som Kristus altid udtrykte for sine tilhøreres fysiske behov, vandt en respons for mange for de sandheder, han søgte at lære dem. Var evangeliets budskab ikke af største betydning for den skare på fem tusinde mennesker, som i timevis havde fulgt ham og klynget sig til hans ord? Mange havde aldrig før hørt sådanne sandheder, som de hørte ved den lejlighed. Dog gjorde Kristi ønske om at lære dem åndelige sandheder, ham ikke ligegyldig over for deres fysiske behov.—*The Review and Herald*, 18. januar, 1912.

Sundhedsevangelisering til byerne

Nu er det på tide at arbejde for byerne; vi må nå folk dér. Som et folk har vi været i fare for at centrere for mange vigtige interesse på ét sted. Dette er ikke god dømmekraft ejheller visdom. Der må skabes en interesse i de store byer. Mange centre må oprettes, frem for nogle få centre. . . . .

Lad missionærere arbejde to og to på forskellige dele af vore store byer. Medarbejderne i hver by bør hyppigt samles i råd og bøn, så de kan få visdom og nåde til at arbejde effektivt sammen og i harmoni. Lad alle være lysvågene for at få det meste ud af alle fordele. Vore folk må binde rustningen op og oprette centre i alle de store byer. Satans agenter er aktive på marken, og arbejder på at forvirre menneskenes sind og fylde dem med tomme indbildning, så de ikke bliver interesseret i sandheden . . . . .

Jeg har dristet mig at vække vore folk til at arbejde for de ubearbejdede dele af den store

missionsmark, alligevel er der kun få der vil reagere på Guds Ånds appeller. Vi indser ikke omfanget af det som sataniske agenter arbejder på i disse store byer. Arbejdet med at bringe den nærværende sandhed ud for folk bliver vanskeligere og vanskeligere. Det er væsentligt at nye og forskelligt begavede mennesker går sammen i forstandigt arbejde for folk. Hvis byrden for disse ubearbejdede byer hvilede på vore folks hjerter som den byrde, ville de vågne op og arbejde som aldrig før, for de sjæle der går til i synd. . . . .

Det budskab jeg er påbudt at frembære for vore folk for øjeblikket er: Bearbejd byerne uden tøven, for tiden er kort. Herren har fremholdt dette arbejde i de sidste tyve år eller mere. En smule er blevet gjort på nogle få steder, men meget mere kunne gøres. Jeg bærer en byrde dag og nat, fordi der udrettes så lidt for at advare de store befolkningscentre om de domme der vil falde over Guds lovs overtrædere. — *brev* 168, 1909.

Oplæring af medarbejdere

I alle store byer bør der være korps af organiserede og veldisciplinerede medarbejdere; ikke blot en eller to, men snesevis at sætte i arbejde. Men det største spørgsmål er stadig uløst: Hvordan skal de underholdes.

Jeg er blevet vist at vort arbejde med at oplyse folk i store byer har ikke været så godt organiseret eller arbejdsmetoderne så effektive som i andre kirker, som ikke har fået det store lys, som betragter som vigtigt. Hvordan kan det være? Fordi så mange af vore medarbejdere har været dem der elsker at prædike (og mange som ikke var godt kvalificerede til at prædike blev sat i arbejde), og en stor del af arbejdet blev lagt i at prædike.

Der bør være mere opmærksomhed på at oplære og uddanne missionærere med særlig henblik på at arbejde i byerne. Enhver gruppe bør være under en kompetent leders ledelse, og det bør altid fremhæves over for dem at de skal være missionærer i ordets højeste forstand. Et sådan systematisk arbejde, vil, om det føres klogt, give velsignede resultater.

Nogle ting er blevet gjort inden for dette område, men arbejdet er for er for ofte blevet svundet ind, og der kan ikke ses noget permanent som er blevet udrettet. Nu er der brug for alvorligt arbejde. De unge mænd som går ud i Generalkonferensens ansættelse, skal forstå at de ikke blot skal forkynde, men tjene, og handle som mennesker

der betynges med et højtideligt ansvar for at opsøge og frelse de som er fortabte.

Det bør ikke være medarbejderens mål at bringe en stor liste af de prædikener han har forkyndt, men hvad han har gjort for sjælevindingsarbejdet, for at oplære medarbejdere? Dette kræver et alvorligt arbejde med personlig møje. Det kræver at medarbejderne ofte skal være hos Gud i alvorlig bøn, og at de søger visdom ved at ransage Skrifterne ihærdigt. — *brev 34*, 1892.

Vanskelighederne bliver større

Det fremholdes stadig for mig at det er vigtigt at bane vej til de store byer. Herren har i mange tilskyndet os til denne opgave, og alligevel ser vi kun forholdsmæssigt lidt udrettet i vore store befolkningscentre. Hvis vi ikke tager dette arbejde op på en beslutsom måde, vil Satan mangedoble de vanskeligheder som ikke er lette at overvinde. Vi er langt bagud med at gøre det arbejde som burde være gjort i disse længe forsømte byer. Arbejdet vil nu være vanskeligere end det var for få år siden. Men hvis vi tager arbejdet op i Herrens navn, vil barrierer brydes ned, og vi vil få afgjorte sejre.

Til dette er der brug for læger og evangeliske forkyndere. Vi må presse vore bønner frem for Herren, og gøre vort bedste, fremskynde med al mulig energi, for at åbne op i de store byer. Havde vi arbejdet tidligere efter Herrens planer, vil mange lys skinne klart, som nu går ud. — *brev 148*, 1909.

Ikke tid til at kolonisere

Nu er det ikke tiden til at kolonisere. Arbejdet skal fremføres hurtigt fra by til by. Det lys som er sat under en skæppe skal tages ud og sættes på en lysestage, så det sprede lys for alle som er i huset.

Der er tusindvis af folk i vore byer der er efterladt i mørke, og Satan godt tilfreds med forhalingen; for denne forhaling giver ham mulighed for at arbejde på disse marker med indflydelsesrige mænd til at fremme hans planer. Kan vi nu stole på at vore mænd i ansvarsbetyngede stillinger kan handle ydmygt og ædelt fra deres side af? Lad vagtfolkene vågne op. Ingen må fortsætte med at være ligegyldig med situationen. Der bør ske en grundig opvågnen blandt brødre og søstre i alle vore menigheder.

Arbejdet i byerne er i årevis blevet præsenteret for mig, og er blevet påskønnet vore folk. Der er givet instrukser om at åbne nye marker op. Nogle gange er der en ivrig frygt for at nogle ønskede at indtage nye marker, ville få midler fra folk, som

de mente manglede til et andet arbejde. Nogle i ansvarlige stillinger følte at intet skal gøres uden deres personlige kundskab og anerkendelse. Derfor er virkningsfulde medarbejdere nogle gange blevet forsinket og forhindret, og fremdriftens vognhjul, der indtager nye marker, er gjort træge.

I enhver stor by bør der være stærke kræfter der arbejder alvorligt for at advare folk. Var dette igangsat i ydmyghed og tro, ville Kristus være gået foran de ydmyge medarbejdere, og Guds frelse ville være åbenbaret.

Nu må der hurtigt organiseres selskaber der går ud to og to, og arbejder i Kristi Ånd, følger Hans planer. Selvom nogle Judas'er kan komme ind i medarbejdernes rækker, vil Herren sørge for arbejdet. Hans engle vil gå foran og berede vejen. Før denne tid, bør alle store byer høre det prøvende budskab, og tusindvis burde komme til sandhedskundskab. Vågn op menigheder, tag lyset væk under skæppen.

Vor tøven er Satans mulighed

Hvor der er mænd som vil arbejde, studere og brydes i bøn ligesom Kristus gjorde? Vi skal ikke begrænse vort arbejde til nogle få steder. »Når de forfølger jer i én by, så flygt til en anden.« Lad Kristi plan blive fulgt. Han våger altid efter en anledning til at gå i personligt arbejde, altid være parat til at interessere og drage mænd til at studere skrifterne. Han arbejder tålmodigt for mænd som ikke har forstandsmæssig kundskab på hvad sandhed er. Når vi ikke er vågen over for situationen, og når der bruges meget tid på at planlægge, og nå fortabte sjæle, har Satan travlt med at opfinde og blokere vejen.

I synet af de mange forsømte byer fra den ene ende af de Forenede Stater til den anden, tager jeg friheden at sige at der arbejdes for meget på nogle få lokaliteter. Der må ikke bruges så mange midler og penge som er blevet brugt på ___ blive givet til andre steder; for de vil bruges som et bevis på at vi ikke virkelig tror på at alle tings ende er nær. Satan ved hvordan selvmodsigelsen kommer i brug, og han vil påvirke mennesker til at pege på os og sige: »De tror ikke de ting de lærer.« — *Manuskript 21*, 1910.

En mission i alle byer

Der bør være en bymission i alle byer, som vil være oplæringsskole for arbejdere. Mange af vore brødre vil stå fordømt i Guds øjne, fordi de ikke har gjort det arbejde som Gud vil have dem til.

Hvis vore brødre burger deres gudsgivne evner til at advare byerne, vil Guds engle visselig gå foran dem og gøre indtryk på de folks hjerter de arbejder for. Herren har mange tusind som aldrig har bøjet knæ for Baal. Vore prædikanter og læger må ikke svigte ej heller miste modet. — *brev 56*, 1910.

En mægtig bevægelse

Der er ingen forandringer i de budskaber som Gud har sendt tidligere. Arbejdet i byerne er det væsentlige arbejde for denne tid. Når byerne bearbejdes som Gud vil have dem bearbejdet, vil resultatet være at en mægtig bevægelse sættes i gang, som vi ikke har været vidne til før. Gud kalder på selvopofrende mænd, omvendte til sandheden og lade deres lys skinne i klare og tydelige stråler. . . .

Som et folk er vi ikke halvt så vågen for de behov og de tider vi lever i. Vågn op vagtfolk. Vort første arbejde bør være at ransage hjerterne og blive omvendte igen. Vi har ingen tid at miste med disse uvæsentlige spørgsmål. — *brev 46*, 1910.

Samarbejde

I arbejdet for byerne, behøver vi at alle slags medarbejderes samarbejder. Vi behøver særlig den hjælp som lægen kan give som evangelist. Hvis prædikanter og læger vil arbejde sammen for at nå de oprigtighjertede i vore byer, vil læger, såvel som prædikanter, komme på fordelagtig grund. Idet de arbejder i ydmyghed vil Gud åbne vejen for dem, og mange vil modtage en frelsende sandhedskundskab. — *Manuskript 9*, 1910.

At rykke fremad

Sundhedsreformens principper skal bekendtgøres som en del af disse byers arbejde. Den tredje engels røst skal kunne høres med kraft. Lad sundhedsreformens lære komme med i al arbejde, for at få sandhedens lys frem for folk. Medarbejdere, som er kvalificeret til at undervise sandheden klogt og i klare og enkle liner, må blive udvalgt. Lad os ikke vente på at dette værk skal begynde, på at hele vejen er banet. Troen siger: Gå fremad. Kristus siger: »Se, jeg er med jer alle dage, helt til verdens ende.« Fortsæt, skridt for skridt, forlad ikke helliggørelsens ånd, gennem den sandhed som Guds Ånd er tilstede ved, og lydigheden mod sandheden vil give. — *Manuskript 1*, 1910.

En lignelse om hvordan det bør være

Da Dr. Paulson viste mig den lokalitet han havde fået til sanatoriarbejdet i Hinsdale, blev jeg vældig godt tilfreds; for dette sted svarede godt til

det jeg havet fået fremstillet af steder, som vore folk skal have til sanatoriarbejde uden for de store byer. Tiden vil vise at sådanne ejendomme kan bruges til langt større fordel end bygninger i Chicago; for ondskaben i Chicago er som Sodoma og Gomorras ondskab. Det blev vist mig at der var andre steder nær Chicago, men uden fra byen, som Herren har givet sit folk. Der er sjæle som skal nås. Budskabet må proklameres. Dette er det lys som er blevet givet mig.

Jeg har fået fremvist at forkyndelsen af sandhedens ord sker med klarhed og kraft, på mange steder hvor den endnu ikke er blevet hørt. Herren vil have at folk advares; for et stort arbejde vil blive gjort på kort tid. Jeg har hørt Guds ord blive proklameret på mange lokaliteter uden for Chicago by. Der var mange stemmer der forkyndte sandheden med stor kraft. Det som de proklamerede var ikke fantasifulde teorier, men advarselsbudskabet. Da den solide bibelsandhed kom fra menneskers læber, som ikke havde fantasifulde teorier eller den fejlagtige videnskab at bringe, var der andre som arbejdede med al deres kraft for at bringe falske teorier ind om Gud og Kristus. Og miraklerne blev udført, for at om muligt, bedrage de udvalgte.

Jeg hørte budskabet blive proklameret af mennesker, som ikke var uddannet i _____. Der var unge mænd blandt de som var engageret i arbejdet, taget fra ploven og fra markerne, og sendt ud for at forkynde sandheden som den er i Jesus. Ubetinget tro på Herren himlens Gud blev tildelt dem som blev kaldt og udvalgt. »Alt dette,« sagde min instruktør, »er en lignelse på hvordan det må være, og hvad der vil ske.«

Afsiddesliggende yderposter

I øjeblikket er nogen nød til at arbejde i Chicago; man burde forberede arbejdscentre i landområderne, hvorfra byen bearbejdes. Herren vil have at hans folk ser omkring sig, og køber ydmyge og billige steder som centre for deres arbejde. Og fra tid til anden, vil de blive opmærksomme på større centre, som de vil kunne få til en overraskende lav pris. — *Manuskript 33*, 1906.

Sanatorier og vegetarrestauranter

Gud har erklæret at sanatorier og vegetarrestauranter bør oprettes for at gøre hans lov kendt for verden. Når restauranterne lukkes om sabbatten er det et vidne om at der er et folk som ikke er til verdslig vinding, eller for at behage folk, ignorerer Guds hellige hviledag. Disse restauranter skal oprettes i vore byer, for at bringe sandheden ud for mange som er optaget af

forretninger og denne verdens fornøjelser. Mange af disse er bekendende kristne, men er »lystens venner snarere end Guds venner.« Disse skal vide at Gud har et folk der frygter Ham og holder Hans bud. De skal lære hvordan de vælger og tilbereder den enkle mad, som bedst kan give kroppen næring og bevare sundheden.—*Manuskript* 115, 1903.

Fare for at miste mærket

Når der oprettes restauranter er der fare for at miste det arbejde af syne, der behøver at blive udrettet. Der er fare for at medarbejderne mister sjælevindingsarbejdet af syne, idet de fører forretningsdelen af virksomheden. Der er fare for at arbejdets forretningsdel får lov at fortrænge den åndelige del.

Noget godt må gøres ved restaurantarbejdet. Mænd og kvinder uddannes til at gå bort fra kød og andre skadelige kostartikler. Men hvem får føde fra livets brød? Opfyldes Guds mål hvis der ikke sker omvendelse ved arbejdet? Er det på tide at vi stopper op, så vi ikke bruger kræfter på at starte et arbejde op, som kun udretter lidt for at klargøre et folk til Herrens komme.

Det eneste mål med at oprette restauranter er et fjerne mænds og kvinders fordomme, og vinde dem for sandheden. Der arbejdes på samme måde for at omdele publikationer, og gøre et evangelisk arbejde, vil tælle langt mere for sjælevindingen.

Et personligt arbejde må gøres

Vore restaurant-arbejdere gør ikke det personlige arbejde som de burde, for at bringe sandheden frem for dem, som kommer efter måltider. Og i nogle henseender gør det indtryk hos nogle af medarbejderne, som ikke er ved at kunne vokse i nåden.

Maden i sig selv vil ikke helliggøre de sjæle som tjener. Bliver disse ord opfyldt: »Vort evangelium kom ikke til jer i ord alene, men i kraft og i Helligånd og fuld vished; . . . . Derved er I blevet forbillede for alle de troende . . . alle vegne.«

Det er det arbejde Gud har skitseret for os. Udrettes dette? Er der ansat medarbejdere på vore restauranter som har åndelig styrke nok til at modstå de fristelser, som de aldrig vil møde i byerne?

Der må udvises et stort ønske om at modtage Helligånden som en underviser, og mindre ønsker

at fremføre menneskers visdom, i et værk der betyder så meget.

Vore unge mænd og unge kvinder skal bruge deres evner, hvor de gør allerbedst nytte. De skal stå hvor de kan, for at kunne føre Kristi sjælevindingsarbejde. De bør ikke holdes i et arbejde for de hele tiden mister grunden, et arbejde hvor ingen sjæle kommer i kontakt med sandheden.

Opsat på resultater

Der serveres ikke så mange måltider som bringer Gud ære. Hvad nytter det, hvis ingen sjæle omvendes, for at udjævne medarbejdernes hjerter?

Spørgsmålet må være: Hvad skal al det arbejde være til gavn for? Har det en helliggørende og indviet indflydelse på medarbejderne sind, eller har det været middel der fører dem fristelse som har ødelagt deres fred og håb?

Lad vore prædikanter og læger ræsonnere fra årsag til virkning. Hvis vort restaurantarbejde ikke giver gode åndelige resultater, så lad verden lave deres egne serveringsborde og lad Herrens folk tage et arbejde hvor deres talenter vil lægges ud til vekselererne.

Tiden er kommet hvor Herrens folk skal forvise sig om de udfører et arbejde som yder såvel som fortærer. De som har forenet sig selv med menigheden skal stille sig på en sådan måde, at deres åndelige kraft ikke vil blive mindre, men vokse. De skal ikke stille sig der hvor de ikke har mulighed for at vokse i nåden.—*Manuskript* 84, 1903.

Et sanatorium nær New York

Vi behøver et sanatorium og en skole i New York Bys område, og jo længere vi tøver med at købe dette, des vanskeligere vil det blive.

Det vil være godt at få et sted, der kan være hjem for vore missionsarbejdere uden for byen. Det er af stor betydning at de får adgang til rent vand, fri for forurening. Af den grund er det ofte godt at overveje placeringer iblandt bakkerne. Og der burde være noget land, hvor frugt og grøntsager kan dyrkes til gavn for medarbejderne. Lad det være en mission på det sundest mulige sted, og der må knyttes et lille sanatorium dertil. Der bør også erhverves et sted i byen hvor der kan gives enkle behandlinger.

Et sådant hjem vil være et velkomment tilholdssted for vore medarbejdere, hvor de kan

være borte fra byens tummel og forvirring. Den motion der efterspørges med at gå i bakker, er ofte til stor gavn for vore prædikanter, læger og andre medarbejdere som er i fare for at ikke få nok motion.

Sådanne hjem må erhverves i nærheden af flere byer, og kvalificerede mænd må arbejde alvorligt og beslutsomt på at give disse byer det advarselsbudskab som skal nå ud til hele verden. Vi har kun været i kontakt med nogle få fra byerne.

Der må udpeges mænd med sund dømmekraft, ikke til at udbrede deres intentioner, men for at søge sådanne ejendomme i afsidesliggende distrikter, med let adgang til byerne, egne til at skoleoplære medarbejdere, og hvor der også er forhold til at behandle syge og trætte sjæle, som ikke kender sandheden. Se efter sådanne steder lige uden for de store byer, hvor der kan skaffes passende bygninger, enten som gave fra ejerne, eller købes til en fornuftig pris for gaver fra vore folk. Byg ikke bygninger i de larmende byer.

Skaffe sig bygninger

Der må oprejses menigheder i alle de byer hvor sandheden proklameres. I de store byer må der være menigheder i forskellige dele af byen. Nogle steder er der mødehuse til salg for rimelige priser, som kan købes med fordelagtigt. På nogle vigtige steder vil der sættes ejendomme til salg som eigner sig særligt til sanatorie-arbejde. Disse gode muligheder må overvejes nøje.

For at nogle af disse steder kan erhverves til vort arbejde, må det være nødvendigt at spare nøje på midlerne, intet overflødig udlæg på nogen af stederne. Den enkelhed som bygningerne har som vi bruger, skal være en forbilledlig lektie for de sandheder som vi bringer. Til vort sanatoriearbejde må vi sikre os bygninger, der har udseende af og arrangeret som en demonstration på sundhedsprincipperne.

Placering af medarbejdere

Det vil være en stor fordel at vore bygninger er på afsidesliggende steder så langt væk så muligt. De sunde omgivelser må overvejes nøje. Placeringerne bør overvejes lidt uden fra de larmende byer. De som arbejder i store byer behøver særlige muligheder, så de ikke kaldes til at unødigt ofre liv og helbred.

Jeg skriver disse ting fordi det er blevet vist mig som en vigtig sag, at vore medarbejdere skal være længst muligt væk, undgå alt som bringer deres sundhed i fare. Vi behøver at bruge bedst mulig

dømmekraft i disse sager. Svage eller ældre mænd og kvinder bør ikke sendes til at arbejde i usunde, tætbefolkede byer. Lad dem arbejde hvor deres liv ikke ofres unødigt. Vore brødre som bringer sandheden til byerne, skal ikke nødsages til at sætte deres sundhed i fare i den larm, tummel og forvirring, hvis der kan skaffes afsidesliggende steder.

De som er engageret i det vanskelige og prøvende arbejde i byerne, bør få al opmuntring de kan. Lad dem ikke underlægges uvenlig kritik fra deres brødre. Vi må sørge for Herrens arbejdere, som åbner sandhedens lys for dem som er i vildfarelsens mørke. Vi har fået præsenteret en høj standard.

Enhver evangelisk prædikant bør være ven med den fattige, forpinte og fortrykte blandt Guds troende folk. Kristus var altid den fattige mands ven, og de fattiges interesser må vogtes helligt. For ofte mangler Kristi medfølelse og den kærlige interesse for fattig og forpinte, på en vidunderlig måde. Kærlighed, hellig forfinet kærlighed, skal udøves for den fattige og uheldigt stillede. — *brev 168, 1909.*

Genløse tiden

De frygtelige katastrofer som kommer over store byer, burde vække os til intens aktivitet at give folk i disse tætbefolkede byer advarselsbudskabet, så længe vi har anledning til det. Den bedste tid til at bringe vort budskab i byerne er gået. Synd og ondskab vokser hurtigt, og nu skal vi genløse tiden og arbejde meget mere målrettet.—*brev 148, 1906.*

Opsøge afsidesliggende hjem

Til forældre som bor i byerne, sender Herren advarselsråbet: Sammel jeres børn i jeres egne huse; sammel dem væk fra dem der ignorerer Guds bud, som lærer og praktiserer ondt. Kom hurtigt muligt ud af byerne.

Forældre kan få små hjem på landet, med jord til at dyrke hvor de kan få urter og hvor de kan dyrke grøntsager og små frugter, at gå i stedet for kødmat, som er så fordærvende for livsblodet der løber i venerne. På disse steder vil børnene ikke være omgivet af bylivets fordærvende indflydelse. Gud vil hjælpe Sit folk til at finde sådanne hjem uden for byerne.—*Manuskript 133, 1902.*

Afsides placering for institutionerne

Vore institutioner bør videst muligt plases borte fra byerne. Vi må have medarbejdere på disse institutioner, og hvis de placeres i byen, betyder at vort folks familier må bosætte sig nær dem. Men

det er ikke Guds vilje at Hans folk skal bosætte sig i byerne, hvor der hele tid er tummel og forvirring. Dette bør deres børn spares for; for hele kropssystemet demoraliseres af jag, spektakel og larm.

Herren ønsker at hans folk skal flytte ud på landet, hvor de kan bosætte sig på jorde og dyrke deres egne frugter og grøntsager, hvor deres børn kommer i direkte kontakt med Guds værker i naturen. Mit budskab er: Tag jeres familier ud af byerne. — *brev 182, 1902.*

Arbejde for de udstødte

Så sendt som i 1899, blev der vækket en stor interesse for fattige og udstødte klasser; et stort arbejde blev igangsat for at opløfte de faldne og fornærede. Det er i sig selv et godt arbejde. Vi bør altid have Kristi ånd, og vi skal gøre den samme slags arbejde som han gjorde for den lidende menneskehed. Herren har et arbejde at udføre for de udstødte. Der er ingen tvivl om at det er nogles pligt at arbejde blandt dem og prøve at frelse sjæle som går tabt. Dette vil have sit sted i forbindelse med proklamationen af den tredje engels budskab og tage imod bibelsandhed. Men der er fare for at enhver i denne arbejdsklasse betynges på grund af det meget der bæres på. Der er fare for at ledende mænd samler deres energi i denne arbejdslinje, skønt Gud har kaldt dem til et andet arbejde.

Det store spørgsmål om vor pligt over for menneskene er et alvorligt spørgsmål, og der behøves meget af Guds nåde for at afgøre hvordan der skal arbejdes, og udrette mest muligt godt. Ikke alle skal kaldes og begynde deres arbejde blandt de lavere klasser. Gud kræver ikke at Hans arbejdsfolk få deres uddannelse og oplæring for at udelukkende hellige sig disse klasser.

Guds arbejde vises på en måde som opretter tillid at Hans planer virker på, og at der ligger sunde principper bag hver handling. Men jeg har fået instrukser fra Gud, at der er fare for at planlægge en metode for de udstødte, som vil føre til tilfældige og nervøse tiltag. Dette vil ikke rigtig give gode resultater. En klasse vil opmuntres til en slags arbejde, som næsten vil gøre det mindste for et harmonisk og pålideligt arbejde.

Evangeliets indbydelse gives til rige og fattige, til høje og lave, og vi må finde på metoder til at føre sandheden til nye steder og til alle klasser af folk. Herren påbyder os: »Gå ud på vejene og ved gærderne og nød dem til at gå ind, så mit hus kan

blive fuldt.« Han siger: »Begynd på hovedvejene, arbejd grundigt på hovedvejene; bered en gruppe som går sammen med dig og kan gøre det arbejde som Kristus gjorde, ved at opsøge og frelse de fortabte«.

Kristus forkyndte evangeliet for fattige, men Han begrænsede ikke sit arbejde til denne klasse. Han arbejdede for alle som vil høre Hans ord – ikke kun for toldere og udstødte, men for de rige og dannede farisæere, de jødiske adelsmænd, høvedsmanden og den romerske officer. Det er den slags arbejde jeg altid har set bude gøres. Vi skal ikke spænde alle åndelige sener og nerver for at arbejde for de laveste klasser, og gøre denne opgave til et og alt. Der er andre som må bringes til Mesteren, sjæle som behøver sandheden, som bærer ansvar, og som vil arbejde med alle deres helliggjort evner til høje steder såvel som til lave steder.

Arbejdet for de fattigere klasser har ingen grænser. Det kan aldrig gøres færdigt, og det må behandles som en del af et større hele. Får dette arbejde vor første opmærksomhed, hvor umådelige dele af Herrens vingård står åben for at dyrke og alligevel står uberørt, er at begynde på det forkerte sted. Ligesom den højre arm på kroppen, sådan er sundhedsmissionsarbejdet den tredje engels budskab. Men den højre arm skal ikke være hele legemet. Arbejdet med at opsøge de udstødte er vigtigt, men det er ikke blevet vor missions store byrde. — *Manuskript 3, 1899*

De unges sikre grund

Der bør vises stor omhu for at arbejde med udstødte. Hverken unge mænd eller unge kvinder bør sendes ud i vore byers lavere steder. Hvad unge mænd og kvinder ser med øjnene og hører med ørerne bør holdes fra det onde. Der er meget som de unge kan gøre for Mesteren. Hvis de vil våge og bede og gøre Gud til deres tillid, vil de forberedes til at gøre forskellig slags udbredt arbejde under erfarne medarbejders ledelse. — *Manuskript 33, 1901.*

Overvinde vanskeligheder

I nattesynerne er jeg blevet vist de vanskeligheder som må imødekommes, når folk i byerne skal advares; men på trods af vanskeligheder og modarbejdelse, bør sandheden forkyndes for alle klasser. . . .

Herren ønsker at Hans folk skal stå op og gøre deres udpegede arbejde. Ansvar for at advare verden påhviler ikke prædikanterne alene. Menighedens lægmedlemmer skal tage deres del i sjælevindingsarbejdet. Ved hjælp af

missionærbesøg og ved klog fordeling af vor litteratur, kan mange nås som endnu ikke er blevet advaret. Lad grupper blive organiseret til at søge efter sjæle. Lad menighedens medlemmer besøge deres naboer og åbne Skrifterne for dem. Nogle sættes i arbejde ude ved hegnene, og derved vil sandheden, ved klog planlægning kunne forkyndes i alle distrikter.

Er man udholdende i dette arbejde, vil man blive mere egnede, og mange vil se frugten af deres arbejde i sjælevindingen. Disse omvendte vil, efter en tid, kunne undervise andre. Derved vil frøene kunne ses på mange steder, og sandheden vil proklameres for alle. — *The Review and Herald*, 25. januar, 1912.

*****

Til videre studium

Lægmissionsarbejdet i byerne :

Råd om sundhed, 549-553; (Vidnesbyrd for menigheden 7:110-114).

Arbejdet i byerne:

Vidnesbyrd for menigheden 7:34-36.

Arbejdet i Stor-New York:

Vidnesbyrd for menigheden 7:37-39;

Vidnesbyrd for menigheden 9:137-151.

Særlige arbejde på rejsecentre:

Råd om sundhed, 500, 501.

Sanatorier som byens yderposter:

Råd om sundhed, 554-556.

Bymenighederne leder behandlingsrum:

Råd om sundhed, 468 (Vidnesbyrd for menigheden 6:113).

Bymissioner:

Råd om sundhed, 443, 444 (Vidnesbyrd for menigheden 9:112, 113).

Redningsarbejde er ofte overfladiske og utilfredsstillende:

Vidnesbyrd for menigheden 8:184, 185.

Helsekost og restaurant-arbejde :

Råd om sundhed, 471-496 (Vidnesbyrd for menigheden 7:54-57, 60, 115-120, 121-126, 128, 129, 132-137).

Sektion 18—Arbejdet udbredes

Samarbejde med Kristus

Han der tror på Jesus Kristus som en personlig frelser skal være en medarbejder sammen med Ham, bundet til Hans hjerte med uendelig kærlighed, samarbejde med Ham i selvfornægtelsens og næstekærlighedens gerninger. Han som Kristus har åbenbaret Sin

tilgivende nåde vil, ved at praktisere Kristi gerninger, finde sig knyttet til Kristus. Gud kalder på dem som Han har gjort til et uendeligt offer, og indtage deres position som medarbejdere sammen med Ham for at udvikle Guds guddommelige godgørenhedstiltag.

Kristus har trukket sig selv fra jorden, men Hans efterfølgere er stadig tilbage i verden. Hans menighed består af dem der elsker Ham, og skal fremstille Kristi kærlighed i ord og handling, i uselvisk kærlighed og i næstekærlighed. De skal være middel, praktisere selvfornægtelse og bære korset, indpode kærlighedsprincippet i deres hjerter som ikke kender Frelseren af erfaring.

Menighedens mål

Alle som tror, har Gud pålagt en byrde at oprejse menigheder, med det udtrykkelige mål at uddanne mænd og kvinder til at bruge deres betroede evner til at hjælpe verden, bruge midler Han har lånt til Hans ære. Han har gjort dødelige mennesker til Sine forvaltere. De skal bruge gladelig og generøst af de midler de har i eje for at fremme retfærdigheden og sandheden. De skal bruge Hans betroede talenter til at opbygge Hans arbejde og udvide Hans rige.

Prædikanter som lægmissionærer

Vore menigheder, store som små, skal ikke behandles sådan at de bliver helt afhængige af præstelig hjælp. Medlemmerne skal befæstes så meget i troen, at de får forstandig kundskab på sundhedsmissionsarbejdet. De skal følge Kristi eksempel, tjene dem omkring sig. De skal trofast opfylde deres dåbsløfter, løftet om at de vil praktisere de lektier der er i Kristi liv at lære. Gennem helliggørelse af sandheden, som den er i Jesus skal de plante levende principper af frelsende tro i hjerterne. De skal arbejde sammen for at holde de selvfornægtende og selvopofrende principper levende i menigheden, som Kristus, med sin guddommelighed iklædt med menneskelighed, fulgte op om i Hans sundhedsmissionsarbejde. Det er at bibringe kendskab til Kristi kærlighed og ømhed som giver missionsaktiviteterne virkekraft.

En hær af arbejdere

Herren ønsker at medlemmerne i Hans menighed skal udgøre en hær af medarbejdere, der arbejder for Ham med deres forskellige evner, og gennemfører selvfornægtelsens og selvopofrelsens principper, bevarer den kærlighed til Gud, som drog dem bort fra verden, og som vil drage dem sammen, bort fra adskilte forbund, fra fjerne og løsrevne partier. Arbejdet skal være en stor og harmonisk helhed i Kristus Jesus. Den tro som

virker ved kærlighed og renser sjælen er den hellige, opløftende og helliggørende hjælper, som blødgører og underlægger den rystende menneskenatur. Kristi kærlighed skal begrænse de troende, få dem til at blande harmoniske handlinger ind ved Golgatas kors. Idet de efterlever de principper som skiller dem ud af verden, vil de bindes til hinanden med kristen kærligheds hellige bånd.

Gøre Kristi gerninger

De troende skal gøre Kristi gerninger med nåde i deres hjerter, sætte sig selv, sjæl, krop og ånd på hans side, som Hans menneskelige hånd, der viderebringer Hans kærlighed til dem som er uden for folden. De troende skal samles i kristent fællesskab, betragte hinanden som brødre og søstre i Herren. De skal elske hinanden ligesom Kristus elskede dem. De skal være lys for Gud, skinne i menigheden og i verden, modtage nåde for nåde ligesom de viderebringer til andre. Derved er de hele tiden i åndelig nærhed til Gud. De genspejler Kristi billede.

Helliggjort kærlighed spreder, nægter at lade sig binde af hjem eller af menighed. Den prøver at frelse fortabte sjæle. Ethvert hjerte som mærker en syndstilgivende Frelasers kærlighed finder sig selv forbundet med alle andre kristnes hjerter. Sande troende vil forene sig med hinanden i at arbejde for sjæle der er ved at gå tabt. Lad ingen af vore prædikanter bruge tid og kræfter på at arbejde for dem der kender sandheden. Lad dem i stedet for søge efter dem uden for folden, og enhver bør stimulere andre til alvorlige tiltag ved et veldefinerede og helliggjort arbejde der frelser stakkels sjæle, som går tabt i deres synder.

En levende menighed

Når vore menigheder opfylder de pligter der påhviler dem, vil de være levende og virkende agenter for Mesteren. Manifestationen af kristen kærlighed vil fylde sjælen med en dybere og mere alvorlig iver for at arbejde for Ham som gav Sit liv for at frelse verden. Ved at være god og gøre godt, så fordriver Kristi efterfølgere selvskheden fra sjælen. For dem er det dyrebareste offer for billigt at give. De ser en stor vingård som skal bearbejdes, og indser at de må beredes ved guddommelig nåde for at kunne arbejde tålmodigt, alvorligt, i tide og i utide, i en sfære som ikke kender grænser. De opnår sejr efter sejr, får større erfaring og virkekraft, udbreder alvorlige anstrengelser til alle sider, for at vinde sjæle for Kristus. De bruger det allerbedste for at deres erfaringer bliver større; deres hjerter blødgøres ved Kristi kærlighed.

Anledninger

Alle kan arbejde for deres frelse som er uden for sikkerhedens ark. Når menighedsmedlemmerne er forpligtet over for Guds tjeneste, forpligtet til at udføre missionsarbejde, når de griber uselvsk fat i arbejdet, fordi de elsker de sjæle som Kristus døde for og er ivrig efter at forene sig med den store Lægemissionær, vil Herren komme meget nær til dem og instruere dem. Livet er fuld af anledninger for praktiske missionærer. Enhver mand, kvinde og barn kan dagligt så frø med venlige ord og uselviske gerninger.

Et tusinde strømme

Vi skal se sundhedsmissionsarbejdet udbrede og uddybe sig alle de steder det vokser, fordi det påvirkede hundrede og tusindvis strømme, indtil hele jorden er dækket som vand dækker havet. Vore prædikanter mishager Gud ved deres svage bestræbelser på at lade Hans ords sandheder skinne ud til verden. Intet styrker menighederne mere som at se værket vokse i andre dele af vingården. Når prædikanterne forstår den store velsignelse der kommer af deres arbejde, som ikke kender sandheden, vil de forlade menighederne, efter at indprente vigtigheden hos dem at lægge planer og metoder, hvor de kan udrette den samme slags arbejde inden for deres grænser, som evangeliske prædikanttjenere udretter i regionerne derude.

Livsarbejdet er en skole

Verden er ikke et krokeret sted hvor vi fornøjer os selv; den er en skole hvor vi studerer alvorligt og grundigt de lektier der gives i Guds ord. Der kan de lære hvordan de modtager og videregiver. Der kan de lære hvordan der søges efter sjæle på livets hovedveje og biveje. Hvor alvorligt er det ikke at inklade sig i denne verdens spil! Hvis de som involverer i dette, kæmper alvorligt for livets krone som ikke visner bort, hvilke sejre vil der så ikke vindes!! De vil blive sundhedsmissionærer, og de vil se hvor meget de kan gøre for at hjælpe lidende mennesker. Hvilken velsignelse vil det ikke være! Hvad vi behøver er praktisk uddannelse. Prædikanttjenere og folk, praktiser de lektier Kristus har givet i Hans ord, og I vil ligne Kristus i karakter.—*Manuskript 32, 1901.*

Sandheden skal præsenteres på mange måder

Kristi menighed er afhængig af Ham netop for dens eksistens. Kun gennem Ham kan den fortsætte sit liv og sin styrke. Medlemmerne skal hele tiden leve i det mest intime livsvigtige forhold med Frelseren. De skal følge i Hans selvornægtende og opofrende fodspor. De skal gå ud på livets hovedveje og biveje for at vinde sjæle

til Ham, bruge alle mulige midler for at gøre sandheden synlig i sin sande karakter for verden.

Sandheden skal præsenteres på forskellige måder. Nogle på livets højere trin vil gribe den som den vises i figurer og lignelser, idet mennesker arbejder på at udbrede sandheden med klarhed og dens tilhørere måtte blive overbeviste, er Herren til stede som Han lovede at være. Idet de går ud i deres mission, lærer alle ting som Kristus har befalet, vil løftet opfyldes: »Se jeg er med jer alle dage, helt til verdens ende.« De som er ærlige af hjertet vil se sandhedens vigtighed for denne tid, og vil indtage deres plads blandt dem der overholder og lærer budene. — *brev 223*, 1905.

Hvordan Kristus åbenbares

Der er et stort arbejde at udrette. Hvordan skal vi åbenbare Kristus? Jeg kender ingen bedre metode . . . end at gribe fat i sundhedsmissionsarbejdet i forbindelse med forkyndertjenesten. Uanset hvor du tager hen, så begynd med at arbejde. Hav interesse for dem omkring dig, som behøver hjælp og lys. Du kan stå og forkynde for dem her som kender sandheden; du kan holde prædiken efter prædiken, men de værdsætter det ikke. Hvorfor? Fordi de er passive. Enhver som kan gå ud og arbejde, bør ligge grundstenen, ikke hør, træ og strå, men guld, sølv og ædelstene.— *Generalkonferense Bulletin, 1901, ekstra nr. 18*.

Et nyt element

Et nyt element må bringes i arbejdet. Guds folk må tage imod advarslen, og arbejde for sjæles ret der hvor de er; for folk indser ikke deres store behov og fare. Kristus søgte folk hvor de var, og bragte store sandheder for dem om Hans rige. Idet Han gik fra sted til sted, velsignede og trøstede Han lidende og helbredte syge. Dette er vort arbejde. Gud vil have at vi lindrer de nødlidendes behov. Årsagen til at Herren ikke viser Sin kraft tydeligere, er fordi der er så lidt åndelighed blandt dem der hævder at tro sandheden. — *brev 42*, 1898.

Anledninger for alle

»Men de gik ud og prædikede alle vegne. Og Herren virkede med og stadfæstede ordet ved de tegn, som fulgte med.«

De ord der blev talt til disciplene, tales også til os. Ingen må tro at apostlenes arbejdsdag er blevet fortid. I dag kan mænd og kvinder arbejde som Kristus har givet dem eksempel på. Alle vil få mulighed for at tjene de syndssyge sjæle og de som behøver fysisk helbredelse. Fysisk helbredelse er en himmelskødt videnskab, bundet

sammen med evangelie-hvervet.—*Manuskript 16*, 1904.

Vil genoplive menighederne

Få de unge mænd og kvinder i menighederne til at arbejde. For én virksomhed i sundhedsmissionen med forkyndelsen af den tredje engels budskab. Gør regelmæssige, organiserede bestræbelser for at løfte menighedsmedlemmerne ud af det dødvande, hvor de i årevis har befundet sig. Send menighederne sådanne arbejdere, som vil efterleve sundhedsreformens principper. Uddan sådanne, som kan indse nødvendigheden af selvfornægtelse med hensyn til appetitten; ellers vil de blive en snare for menigheden. Forsøg, om ikke livets ånd da vil komme ind i vore menigheder.—*Vidnesbyrd for menigheden 6:267*.

Vær praktiske missionærer

Der kan findes syge alle steder, og de som går ud som medarbejdere for Kristus bør være oprigtige sundhedsreformatorer, forberedt til at give de syge den enkle behandling som vil hjælpe dem, og så bede sammen med dem. Derved vil de åbne døren for at sandheden kommer ind. Gøres dette arbejde vil gode resultater følge efter. Vore Sabbats-holdende familier bør have deres tankesind fyldt med sundhedsreformens og andre sandhedslinjers hjælpende principper, så de kan være til hjælp for deres næste. Vær praktiske missionærer. Sammel al den kundskab op der kan, som er med til at bekæmpe sygdom. De som studerer ihærdigt kan gøre dette.

Kun nogle få kan tage et oplæringskursus på vore sundhedsinstitutioner. Men alle kan studere sundhedslitteratur, og få forstand på dette vigtige emne.—*Manuskript 19*, 1911.

Arbejde for børn og unge

Herren har bestemt, at de unge skal være hans hjælpende hånd. Dersom de i enhver menighed ville hellige sig til ham, dersom de ville vise selvfornægtelse i hjemmet og hjælpe deres trætte mor, kunne moderen få tid til at besøge sine naboer og når der bød sig en anledning, kunne de selv hjælpe til ved at gøre små barmhjertigheds- og kærlighedshandlinger. Bøger og blade, som behandler emner om sundhed og afholdenhed, bør bringes ind i mange hjem. Det er meget vigtigt at udbrede den litteratur, for på den måde kan folk få kundskab om, hvordan de skal behandle sygdom, en kundskab, som kan blive til stor velsignelse for sådanne, som ikke har råd til at betale for lægebesøg. — *Vidnesbyrd for menigheden 7:64*, 65.

I forfølgelsens stund

Idet religiøs aggression undergraver vor nations friheder, vil de som står for samvittighedsfrihed komme i en dårlig position. For deres egen skyld burde de, så længe de har mulighed for det, få forstand på sygdomme, deres årsager, forebyggelse og behandling. Og de som gør det vil finde en arbejdsmark overalt. Der vil være dem som lider, masser af det, som behøver hjælp, ikke kun blandt de af vor egen tro, men mest blandt dem som ikke kender sandheden. Tidens korthed kræver kræfter som ikke er blevet vækket blandt dem der hævder at tro den nærværende sandhed.—*Råd om sundhed*, 506.

Appel for de ikke-lovende marker

Den instruks Herren har givet mig er at en mark ikke skal undgås fordi den har ikke-lovende træk. Denne verden er hjemsogt og ødelagt af forbandelse, men alligevel kom Kristus til den. Han, den allerhøjstes Guds søn, blev kød, og boede iblandt os. Han forlod frivilligt sin høje rang for at tage Sin plads som overhoved for en falden slægt, blive fattig, så vi ved hans armod kunne blive rige. — *En appel til lægemissionærskolen*, side 11, 12.

Selvunderholdende bestræbelser

Det makedonske råb kom fra alle kanter. Skal mennesker gå til de »regulære linjer« for at se om de får lov til at arbejde, eller skal de gå ud og arbejde så godt som de kan, bero på deres egne evner og på Herrens hjælp, begynde på en ydmyg vej og skabe interesse for sandheden på steder hvor der ikke er gjort noget for at give advarselsbudskabet.

Herren har opmuntret dem som har startet på eget ansvar for at arbejde for Ham, deres hjerter fyldes med kærlighed for sjæle som er ved at gå tabt. Et sandt missionsarbejde vil tildeles dem som søger alvorligt at kende Gud og Jesus Kristus, som Han har sendt. Herren lever og regerer. Unge mænd, som tag ud på steder som Herrens Ånd har sendt jer til. Arbejd med jeres hænder, så I kan være selvunderholdende, og så I har mulighed for at proklamere advarselsbudskabet. — *brev 60*, 1901.

Sundhedsmissioner i alle byer

Umådeholdenhed har fyldt vor verden, og sundhedsmissionerne burde oprettes i alle byer. Derved mener jeg ikke at dyre institutioner skal oprettes, der kræver et stort udlæg af midler. Disse missioner skal styres på en sådan måde at de ikke dræner sagen tungt; og deres arbejde skal berede vejen for at befæste den nærværende sandhed. Sundhedsmissionsarbejde bør have sin repræsentant alle steder i forbindelse med

oprettelse af vore menigheder. Når legemlige lidelser afhjælpes, åbner det vej for at helbrede den synds-syge sjæl. — *Manuskript 88*, 1902.

Fordele ved små skoler

Herren åbner visselig vejen for os som et folk, til at dele og under opdele selskaber som vokser sig for store til at arbejde sammen for største vinding. Og denne opdeling må gøres, ikke kun for at studerende må få store fordele ud af dem, men så lærerne kan hjælpes, og liv og helbred blive sparet. Det er bedre at oprette en anden skole end at udvide skolen i _____. Lad en anden lokalitet få vore uddannelsesinstitutioners muligheder. Sikre at den får de bedste talenter, og vogte den mod en overfyldt skoles farer. — *brev 253*, 1908.

Mange optræningsskoler

Der må bruges kræfter på at sætte gang i et nyt sted, og etablere nye indflydelsesrige centre, hvor der end findes en åbning for det. Kald medarbejdere sammen som besidder en sand missionsiver, og lad dem gå ud for at sprede lys og kundskab nær og fjern. Lad dem tage sundhedsreformens levende principper ind i de fællesskaber som i for stor græd ikke kender til disse principper . . . .

Eftersom værket skrider frem, vil skoler med tiden blive oprettet i mange byer, hvor medarbejdere hurtigt kan uddannes og oplæres til tjeneste. De studerende og lærerne kan gå ud med vore publikationer og sprede sandheden ved hjælp af trykte papirer. Ønskværdige steder kan sikres for de møder der afholdes, og her kan folk indbydes til at samles. Lad de som egner sig til arbejdet, unge og midaldrende, handle upartisk og med uselvisk del i arbejdet for de marker, der er hvide til høsten, er dog er ubearbejdede.— *Manuskript 11*, 1908.

Sanatorier knyttes til skoler

På alle steder hvor der er oprettet skoler skal vi finde ud af hvilke industrier der kan oprettes, som beskæftiger de studerende. Små sanatorier bør oprettes i forbindelse med vore større skoler, så studerende har mulighed for at stifte bekendtskab til sundhedsmissionsarbejdet. Denne arbejdslinje skal føres ud på vore skoler som en del af regulær undervisning. — *brev 25*, 1902.

Mange små sanatorier

Det er tørstende sjæle som skal ledes til de levende vande, at vi beder indstændigt om sanatorier, ikke dyre mammutstore sanatorier, men hjemlige institutioner, på behagelige steder.

Byg aldrig, aldrig mammutstore institutioner. Lad disse institutioner være små, og der må være flere af dem, så sjælevindingsarbejdet for Kristus kan udrettes. Det kan ofte være nødvendigt at starte et sanatoriarbejde op i byen, men byg aldrig et sanatorium i byen. Lej en bygning, og se efter et passende sted uden for byen. De syge skal kunne nås, ikke med massive bygninger, men ved at oprette mange små sanatorier, som skal være som lys der skinner på et mørkt sted. De som er involveret i dette arbejde skal genspejle sollyset fra Kristi ansigt. De skal være som salt som ikke har mistet sin smag. Føres et sanatoriarbejdet ordentligt, vil indflydelsen fra sand og ren religion brede sig til mange sjæle.

Der skal udgå optrænede sanatoriarbejdere til steder hvor sandheden aldrig er blevet proklameret, og gøre missionsarbejde for Mesteren.—*brev 17, 1905.*

Anledning til at købe sanatorieejendomme

Jeg har netop læst dit brev af 25. april, 1905, og vil prøve at skrive noget som svar. Jeg er ikke i stand til at skrive et langt brev, for posten sendes til middag i dag.

Jeg ønsker at sige at jeg ikke ser nogen forhindringer i at købe de nævnte bygninger. Det lys jeg har fået er, at de bygninger passer til vort arbejde, vil vi kunne fås til en pris langt under deres omkostninger, der gør det muligt at vi kan sikre os dem. Dette har været vor erfaring at oprette et sanatoriarbejde i Sydcalifornien, og det vil være tilfældet i andre lande. Disse anledninger må udnyttes til at oprette og udbrede det evangeliske sundhedsmissionsarbejde; for tiden er kort, og vi må så principperne for sundhedsreformens frø.

Når en anledning byder sig for at købe bygninger for en lav pris, hvor vort arbejde kan gennemføres, så lad os udnytte disse muligheder. Var dette sket for lederne af sundhedsmissionsarbejdet i ____, ville der nu være mange flere beplantninger i vore byer i Amerika, byer som endnu ikke er blevet oplyst af sandheden om sundhedsreformen. Forbyd derfor ikke dem som ønsker at udbrede sundhedsmissionsarbejdet i nogle andre dele af Australien. Adelaide er lang vej fra Sydney. Et sanatorium på dette sted vil ikke konkurrere med arbejdet på Wahroonga-sanatoriet.

Der bør være sanatorier nær alle vore store byer. Mulighederne bør udnyttes for at købe bygninger

på gode lokaliteter så sandhedens standard kan plantes på mange steder.

Jeg er blevet instrueret at vi ikke skal forhale det nødvendige arbejde, som må bæres i sundhedsreformens linjer. Gennem dette arbejde kan vi nå sjæle på hovedveje og biveje. Jeg har fået særligt lys om at mange sjæle på vore sanatorier, vil modtage og adlyde den nærværende sandhed. På disse institutioner lærer mænd og kvinder hvordan de skal sørge for deres egne kroppe, og samtidig hvordan de får en sund tro. De skal lære hvad det vil sige at spise Guds Søns kød og drikke Hans blod. Kristus sagde: »De ord som jeg siger jer, de er ånd, og de er liv.«

Sanatorier der uddanner

Vore sanatorier skal være skoler hvor der undervises i sundhedsmissionens linjer. De skal bringe livets træs blade til den synds-syge sjæl, som vil genoprette fred og håb og tro på Kristus Jesus. Forbyd ikke dem som har et ønske at udbrede dette arbejde. Lad lyset skinne ud. Alle værdige sundhedsprodukter vil skabe en interesse for sundhedsreformen. Forbyd dem det ikke. Herren vil have at alle anledninger for at udbrede værket bliver udnyttet. . . . .

Det sande sundhedsmissionsarbejde være repræsenteret i alle de store byer. Principperne for ægte sundhedsreform skal føres ud i klare linjer, i vore sundhedspublikationer, og i lektioner patienterne på vore sanatorier får. I enhver by er der mænd og kvinder som kan tage til et sanatorium nærved, som ikke kunne tage så lang vej. Der er mange som vil overbevises og omvendes, som nu virker ligegyldige. Jeg ser denne sag i et meget bestemt lys.

Lad mange nu spørge: »Herre, hvad vil du at jeg skal gøre?« Det er Herrens mål at Hans helbredelsesmetoder uden kunstig medicin skal være fremstående i alle store byer, på vore sundhedsinstitutioner. Gud indbyder dem med hellig værdighed, som går frem i Hans kraft at helbrede de syge. Lad lyset skinne længere og endnu længere ud, på alle steder hvor det er muligt at få adgang. Satan vil gøre arbejdet så vanskeligt som det er muligt, men guddommelig kraft vil følge alle oprigtige medarbejdere. Lad os, vejledt af vor himmelske Faders hånd, gå ud og udnytte alle anledninger for at udbrede Guds værk.

Vi vil arbejde under vanskelige forhold, men lad ikke vor iver mærke på grund af dette. Bibelen anerkender ikke-troende der går ledige, uanset

hvor høj hans bekendelse måtte være. — *brev* 203, 1905.

Ikke en forretningspekulation

I de sidste få måneder har jeg haft overordentligt travlt, skrevet de instrukser ned som jeg har fået som Herrens vidne og budbringer. Jeg har ofte skrevet ti sider før andre stod op om morgnen. Jeg var nød til at fremføre indtrængende budskaber til mange personer. . . . .

Herren kender alle de farer som omgiver os i denne tid. Han kender vore nødvendigheder. Han kender den styrke som vi behøver for at opretholde sandheden i sin ophøjede og hellige karakter, og han vil dække alle vore behov. Vi skal ikke lade os nedtrykke af nogen af de prøvelser der kommer.

Jeg ønsker at sige til dig at hvis Gud åbner vej for vore brødre i andre dele af Australien til at købe ejendomme som kan bruges til sanatoriarbejde, som det sted hvor ___ har skrevet om, så forbyd det dem ikke. Sig ikke et protesterende ord. Der er mange byer der skal bearbejdes, og sundhedsmissionsarbejdet skal ikke begrænses til nogle få centre.

Battle Creek-sanatoriet har i lang tid været den eneste sundhedsinstitution som vore folk drev. Men der er givet lys i mange år, om at der skal oprettes sanatorier nær alle større byer. Der bør oprettes sanatorier nær byer som Melbourne og Adelaide. Og når anledninger giver sig at oprette værket på endnu flere steder, skal vi aldrig række hånden ud og sige: Nej, nu må ikke skabe interesse for andre steder, af frygt for at vi får mindre søgning.

Hvis sanatoriarbejdet er det middel som vejen åbnes for at proklamere sandheden, opmuntre og gør dem ikke modløse som prøver at fremme dette arbejde.

Der mangler tro

Måtte Herren øge vor tro og hjælpe andre til at se at han ønsker vi alle skal kende til Hans helbredelsestjeneste og til nådestolen. Han ønsker at Hans nådes lys skal skinne fra mange steder. Vi lever i de sidste dage. Trængselstider står foran os. Han som forstår situationens behov forordner at medarbejderne på forskellige steder skal have muligheder, så de kan vække folks opmærksomhed på en mere effektiv måde. Han kender de svagestes behov og nødvendigheder i Sin hjord, og han sender sit eget budskab ud på hovedvejene og bivejene. Han elsker os med en evig kærlighed. . . . .

Lyset skal skinne

Der skal værnes om sandheden på vore sanatorier, ikke fordrives eller skjules for øjnene. Lyset skal skinne ud i klare og tydelige stråler. Disse institutioner er Herrens rammer for at vække til ren og ophøjet moral. Vi skal ikke spekulere i den som forretninger, men hjælpe mænd og kvinder til at følge de rigtige levevaner.

Kristus, den store Lægemissionær, er ikke længere personligt tilstede i vor verden. Men han har ikke efterladt verden i mørke. Han har givet Sine undersætter denne opgave: »Gå ud i alverden, og forkynd evangeliet for al skabningen,« »Lær dem at overholde alt hvad jeg har befalet: og se jeg vil være med jer helt til verdens ende.« Bibelsandhedens store spørgsmål skal gå ind i samfundets hjerte, for at reformere og omvende mænd og kvinder, få dem til at se det nødvendige i at berede de boliger som Kristus fortalte Sine disciple at Han vil berede for dem der elsker ham. . . . .

Arbejde i enstemmighed

Vort arbejde er at få kendskab til Ham som er vejen, sandheden og livet. Vi skal interessere folk om emner der vedrører kropssundhed, såvel som emner der angår sjælens sundhed. Troende har et bestemt budskab at frembære, der bereder vejen for Guds rige. Herrens vilje skal ske på jorden. Vi skal ikke bruge et øjeblik på tom spekulation. »Bered Herrens vej, gør Hans stier jævne,« er det budskab vi skal proklamere. Midt i al den forvirring som fylder verden, skal høres et klart og tydeligt budskab.

Nogle tiltrækkes af en del af evangeliet, andre af en anden del. Vi er instrueret af Herren til at arbejde sådan at alle klasser vil blive nået. Budskabet må gå ud til hele verden. Vore sanatorier skal hjælpe med at øge Guds folks antal. Vi skal ikke oprette nogle få mammutinstitutioner; for derved er det umuligt at give patienterne de budskaber som bringer sjælen sundhed. Der skal oprettes små sanatorier på mange steder.

Vær tapper

Satan vil indføre enhver form for vildfarelse, i bestræbelsen på at lede sjæle bort fra det de sidste dages arbejde. Der er behov for en afgjort opvågning, i overensstemmelse med de emners vigtighed som vi kommer med. Nu er sjæles overbevisning vort mål. Alt skal bruges for at fremme Guds sag, så Hans vilje kan ske på jorden, som den sker i himlen. Nu kan vi ikke tillade os at være ikke-religiøse og ligeglade. Vi må udnytte de midler som Herren har lagt i vore hænder for at

fremføre sundhedsmissionsarbejdet. Ved dette arbejde skal hedninge omvendes. Ved de forunderlige genoprettelser der finder sted på vore sanatorier, vil sjæle ledes til at se på Kristus, som den Store Helbreder for sjæl og krop. — *brev* 233, 1905.

Arbejd med forstand

Lad dem der overvejer oprettelsen af et sanatorium være genstand for Guds Ånds formning og dannelsen. Sådanne mennesker vil ikke fremstille Kristus forkert i deres karakteropbyggelse. Lad alle som har betroede stillinger bruge nådens hellige olie i ånd og ord og handling. Lad dem gøre et grundigt arbejde med at rense sjælstemplet, så de kan få en forståelse det arbejde de overvejer at påtage sig, og så de kan så sandhedens frø i mange hjerter. Med den ene hånd frembærer de evangeliet for at hjælpe de syndsbebyrdede sjæle, og med den anden hånd skal de fremføre hjælpemidler til fysisk lidelse. Derved vil de være sande missionærer for Gud.— *Manuskript* 41, 1902.

Opfylde Guds planer

Jeg er instrueret at fortælle vore folk at det er nødvendigt at de giver alt de har opsparet af deres midler, for at oprette sanatorier, som vil udføre det arbejde siger skal udrettes. Disse sanatorier skal være under de menneskers ledelse, om styres af Helligånden, mennesker som ikke vil gennemføre deres egne planer, men Guds planer. . . .

Vi skal samarbejde med Herren Jesus i det store arbejde med at bringe denne tids sandhed til verdens folk. Vi behøver sundhed, vi behøver sjælsstyrke; vi behøver en ren og uforfalsket tro på evangeliebudskabet. Vi behøver at studere Åbenbaringens bog, særlig de vigtige budskaber som frembæres til vor verden. Om det så ikke er nu, hvornår skal budskaberne da udbringes?

Vi skal nu og altid stå som et adskilt og særligt folk, fri for verdslig politik, uden nogen forbund med dem som ikke har visdom til at se Guds krav så tydeligt som de fremlægges i Hans lov. — *brev* 110, 1902.

Sikre sig hjælp fra velhavende

Vi har mange interesser at udvikle. Vi er kommet i besiddelse af institutioner på forskellige steder. I Sydcalfornien har vi tre sanatorier der har vist sig at være til stor velsignelse for mange. Vi må udbrede vor indflydelse så vidt ud som det er muligt. . . .

Der er velhavende mænd, som har fået betroet Herrens penge, og vi har fuldstændig ret til at

bede om at hjælpe os med vort missionsarbejde. Vi har et arbejde at føre i alle verdens dele, og må have midler. Vil nogle af disse velhavende mænd ikke komme os til hjælp? I Skriften har vi læst [Esajas 60,1] opmuntringer til at tro hvad de vil. Der er nogle som betragter det som et privilegium. — *Manuskript* 113, 1908.

Vore behov må lægges frem

Vi skal gøre et særligt arbejde for dem som er i høje betroede stillinger. Herren kalder på dem som Han har betroet sine goder, at bruge deres forstandtalenter og af deres midler til hans tjeneste. Nogle vil indprentes af Helligånden til at investere Herrens midler på en måde, som vil fremme Hans arbejde. De vil opfylde Hans mål med at hjælpe at skabe indflydelsesrige centre i de store byer. Vore medarbejdere bør komme med klare udtalelser om vort behov, over for disse mænd. Lad dem vide hvad vi behøver, for at hjælpe fattige og trængende, og oprette arbejdet på en fast basis.— *Manuskript* 79, 1900

Plantet på udenlandske marker

Når de som har ansvar for sundhedsmissionsarbejdet indser at der må plantes på mange steder, vil Guds arbejde endog fremføres på de vanskeligste marker. Når mennesker ser at det er nødvendigt at oprette sundhedsmissionsarbejdet i Amerika, kan de så ikke se at det samme arbejde er nødvendigt på nye marker, hvor der ikke er noget der giver præg af arbejdet?

Sendes der missionærer ud på udenlandske marker for at udføre missionsarbejde, uden faciliteter og midler, er at arbejde uden tilstrækkelige midler.

Lad Guds tjenere handle som kloge mænd, huske på at arbejde i alle dele af verden skal hjælpe værket i alle andre dele. »Derfor, vær ikke uforstandige, men forstå, hvad der er Herrens vilje.« . . .

Medarbejdere som arbejder på nye steder, hvor der ikke er nogen der tror den nærværende sandhed, disse bør udstyres med midler der kan hjælpe de trængende. De mødes med så mange som er syge og behøver hjælp. Idet de hjælper sig med deres timelige behov, åbnes vejen for at tale om Frelseren og Hans dyrebare sandhed. Disse medarbejdere må have faciliteter til at berede Herrens vej og jævne en hovedvej ud i ørknen for vor Gud. Lad vore forlagshuse hjælpe med boggaver og blade, og lad vore sanatorier skabe rammer for sygepleje. . . .

De som indtager nye marker for at bruge skæreploven, og tilberede jorden til at så sandhedens frø skal opmuntres, bedes for og støttes. Det er Herrens ønske at enhver arbejder, der sendes ud på nye marker, skal have midler og faciliteter for at udrette Hans arbejde med succes. De skal modtage hjælp og opmuntring fra de på hjemmemarken, så de får mod til at overvinde de vanskeligheder de møder i deres arbejde.—*brev 92, 1902.*

Sundhedsinstitutioner i mange lande

Gud har kvalificeret Sit folk til at oplyse verden. Han har betroet dem med evner hvorved de kan udbrede Hans arbejde, indtil det omkranser jordkloden. De skal oprette, sanatorier, skoler, forlagshuse og lignende faciliteter på alle dele af jorden, for at udrette Hans arbejde.

Evangeliets afsluttende budskab til føres til »alle folkeslag og stammer og tungemål og folk.« Åbenbaringen 14,6. I fremmede lande må der påbegyndes og fremføres mange virksomheder for dette budskabs fremme. Opåbningen af vegetarrestauranter og behandlingsrum, og oprettelsen af sanatorier der sørger for den syge og lidende, er ligeså nødvendig i Europa som det er i Amerika. Der skal oprettes sundhedsmissioner i mange lande for at agere som Guds hjælpende hånd der tjener den forpinte.

Kristus samarbejder med dem som involverer sig i sundhedsmisjonsarbejdet. Mænd og kvinder der uselsvisk gør hvad de kan for at oprette sanatorier og behandlingsrum i mange lande, vil blive rigt belønnet. De som besøger disse institutioner vil hjælpes fysisk, mentalt og åndeligt – den trætte vil opkvikkes, den syge genoprettes til godt helbred, den syndsbebyrdede sjæl hjælpes. Der vil høres taksigelse og melodiske røster i fjerntliggende lande, fra hvis hjerte disse hjælpemidler vendes fra syndens tjeneste til retfærdighed. Med deres taknemmelige lovprisningssange vil et vidnesbyrd frembæres, som vil vinde andre til alliance og fællesskab med Kristus. — *Råd om sundhed, 215.*

Gå fremad

Når jeg tænker på vort arbejdes historie de sidste ti år, kan jeg kun sige: Se hvad Herren har udrettet. Han har allernådigst arbejdet på at sprede lys på Sit folks stivej. På trods af de forhindringer som mødes i arbejdet, må vi ikke føle bedrøvelse, medmindre vi ser en fejl fra Guds folks side, for at følge deres Leder skridt for skridt. . . .

Arbejdet i byerne er vigtigt for denne tid, og nu skal der gribes fat i tro. Når byerne bearbejdes som Gud vil have dem, vil resultatet være at sætte

en mægtig bevægelse i gang, som vi endnu ikke har været vidne til. Måtte Herren give vore brødre visdom, så de må vide hvordan arbejdet skal fremføres i harmoni med Hans vilje. Råbet genlyder med mægtige råb i vore store befolkede centre: »Se, brudgommen kommer; og ud og mød ham.«

Alle hjælpemidler sættes i gang

Den ordinerede prædikant er ikke den eneste om at advare verden. Gud kalder ikke kun prædikanter, men også læger, sygeplejersker, kolportører, bibelarbejdere og andre helligede lægfolk med forskellige talenter, som kender til den nærværende sandhed, til at overveje de uadvarede byers behov. Der burde være et hundrede arbejdere aktivt engageret i personligt missionsarbejde, hvor der kun er én. Tiden går hurtigt. Der er meget arbejde der skal gøres, før den sataniske modstand lukker vejen. Ethvert redskab må sættes i gang, så de nuværende anledninger kan udnyttes klogt.

Herren kalder mænd og kvinder, som har sandhedens lys for denne tid, til at påtage et ægte og personligt missionsarbejde. Menighedsmedlemmer der bor i byerne bør arbejde i særlig ydmyghed, med deres Gudsgivne talenter for at give dem, som gerne vil høre budskabet som kommer til verden i denne tid. Der er store velsignelser i vente for dem, som overgiver sig helt til Guds kald. Idet sådanne medarbejdere påtager sig at vinde sjæle for Jesus, vil de finde at mange som aldrig vil kunne nås på andre måde, vil reagere på forstandigt personligt arbejde.

En arbejdende menighed er en levende menighed. Menighedsmedlemmer, lad lyset skinne ud! Lad jeres røster kunne høres i ydmyg bøn, i vidne imod verdens umådeholdenhed, tåbelighed og fornøjelser, og for at proklamere sandheden for denne tid. Din stemme, din indflydelse, din tid – alt dette er gaver fra Gud, og skal bruges på at vinde sjæle til Kristus. Besøg dine naboer, og vis interesse for deres sjæles frelse. Væk alle åndelige energier til handling. Fortæl dem, som du besøger at alle tings ende er nær. Herren Jesus Kristus vil åbne døre i deres hjerter, og vil gøre det endelige indtryk i deres sind.

Kæmp for at vække mænd og kvinder fra deres åndelige bevidstløshed. Fortæl dem hvordan du fandt Jesus, og hvor velsignet du blev siden du erfarede Hans tjeneste. Fortæl dem hvilke velsignelse du får når du sidder ved Jesu fødder

og lærer dyrebare lektier af hans ord. Fortæl dem om den glæde der er ved kristenlivet. Dine varme og brændende ord vil overbevise dem om at du har fundet en perle af høj værdi. Lad dine glade og opmuntrende ord vise at du visselig har fundet en højere uddannelse. Dette er ægte missionsarbejde, og sådan som det gøres, vil mange vækkes som op af en drøm.

Lyt til Jesu røst idet den genlyder ned ad vor tidslinje, og henvender sig bekendende kristne, står ledige på markedspladsen: »Hvorfor står alle I her og er ledige? . . . gå også I hen i vingården.« Arbejd så længe det er dag; for natten kommer, hvor ingen kan arbejde. . . .

En tid med overvældende interesse

Snart vil der bryde stridigheder ud blandt folkene med en intensitet, som vi ikke regner med i dag. Nu er det tid til overvældende interesse for alt levende. Herskere og statsmænd, mænd som har betroede og autoritetsstillinger, tænkende mænd og kvinder af alle klasser, har deres opmærksomhed fæstnet på de begivenheder der finder sted iblandt os. De overvåger de anspændte og hvileløse forhold der er blandt folkene. De observerer den intensitet som finder sted i alle jordiske elementer, og indser at noget stort og bedragerisk er ved at finde sted, da verden er på kanten til en vældig krise.

Gud har allernådigst givet os et pusterum. Enhver kraft der er lånt os fra himlen skal nu bruges på arbejdet for dem der går til i uvidenhed. Der må ikke være nogen forsinkelse. Sandheden må proklameres på jordens mørke steder. Forhindringer må imødekommes og overfindes. Et stort arbejde skal udrettes, og de som kender sandheden for denne tid, har fået betroet dette arbejde.

Som en lampe der brænder

Jeg er instrueret til at sige ordene til vore folk som vil indgyde dem mod til at arbejde ihærdigt, som kommer til dem på denne deres mulighedens dag. Jeg er instrueret til at tilskynde til personlig helligelse og lægge hele livet frem for Gud. Lad enhver spørge: Herre, hvad vil Du have at jeg skal gøre, så at Kristi tapperhed kan ses i mit liv, så jeg kan følge Hans eksempel, så jeg kan sige oprigtige ord som vil hjælpe sjæle i mørke? Oh, hvor jeg længes efter at se menighedsmedlemmer iklædt deres smukke klæder, og forberedt til at gå frem og møde brudgommen. Mange forventer at sidde ned ved Lammets bryllupsmåltid, som ikke er forberedt på Kongens konge. De er som den blinde, de lader ikke til at se faren.

Herren kalder på dig, oh menighed, der er blevet velsignet med sandheden! for at gøre denne sandhed kendt, blandt de, der ikke kender den. Fra jordens ender skal budskabet om Jesu snare komme forkyndes. Den tredje engels budskab - det sidste nådens budskab til en fortabt verden - er så mægtigt, så herligt. Lad sandheden gå fremad som en brændende lampe. Gåder, som engle ønsker at kende, som profeter og konger og retfærdige mennesker ønsker at kende, skal Guds kirke åbenbare.

Et kald til større selvfornægtelse

Det er vort privilegium at se Guds værk gå fremad i byerne. Gud venter, venter kun på at pladserne bliver optaget. Hvem forbereder sig på dette arbejde? Vi kan ikke sige, at vi er blottet for arbejdere. Der er nogle få arbejdere, og det er vi glade for. Men der et større, langt større arbejde at gøre i vore byer. Langt større selvfornægtelse skal udvises for at livets ord kan bringes fra sted til sted og fra hus til hus.

Flere og flere, mænd og kvinder går ud med apostlenes budskab. Det takker vi Gud for. Men vi behøver at vågne endnu mere op. Vi glider tilbage i selvmedlidenhed; vi viser ikke de største dyder, som Kristus har lovet os, hvis vi beder i tro. Det vi modtager fra Kristus skal vi give videre til andre. Lige så sikkert som vi modtager, skal vi også give. Ingen, som modtager Guds nåde, kan holde det for sig selv. Så snart som Kristus bor i hjertet, vil vi ikke være i stand til at se sjæle fortabes i uvidenhed om sandheden og bare hvile. Vi vil give ethvert offer for at vi kan nå dem; og ingen af os er så fattige at vi ikke dagligt kan ofre for Kristus.

Resultatet af det arbejde vi gør, vil mærkes gennem hele evigheden. Hvis vi arbejder i harmoni med hinanden og med himmelen, vil Gud vise sin magt til vor fordel, som han gjorde for disciplene på pinsefestens dag. På de forberedelses dage på hvilke disciplene forberedte sig med bøn og bilagde al uenighed, bragte dem et tæt forhold til Gud, at han kunne arbejde for dem og gennem dem på en vidunderlig måde. I dag ønsker Gud at gøre store ting gennem tro og arbejde af hans troende folk. Men vi må stå i det rette forhold til ham, så når han taler til os, hører vi og forstår hans stemme.

Hvad er løftet til de, som lever i de sidste dage? - Hjem til borgen, I fanger med håb. I dag siger jeg, vil jeg give jer i dobbelt mål. .... Herren skal I bede om regn ved tidlig- og sildig regns tide; Herren skaber uvejrr; regnskyl giver han dem.”—
The Review and Herald, 17. november, 1910.

*****

Til videre studium

Ud i hele verden:

Råd om sundhed, 215-220 (Vidnesbyrd for menigheden 7:51-60).

Sundhedsmissionsarbejdets bredde forstås ikke:

Råd om sundhed, 509, 510 (Vidnesbyrd for menigheden 8:203, 204).

Advarsel mod centralisering:

Råd om sundhed, 223-227 (Vidnesbyrd for menigheden 7:99-102); Vidnesbyrd for menigheden 8:204, 205.

Jerusalem-centre skal spredes:

Råd om sundhed, 299, 300.

Centre i alle byer:

Råd om sundhed, 214 (Vidnesbyrd for menigheden 8:204, 205).

Skolers forhold til sanatorier:

Råd om sundhed, 242, 243, 301, 54; Vidnesbyrd for menigheden 9:178.

En uselvisk interesse for alle dele af arbejdsmarken:

Vidnesbyrd for menigheden 8:170, 171.

Velhavende institutioner hjælper andre:

Råd om sundhed, 220

(Vidnesbyrd for menigheden 7:59, 60); Råd om sundhed, 308-3; Vidnesbyrd for menigheden 8:136-144).

Mange må oplæres hurtigt:

Råd om sundhed, 394, 395, 397.

Selvunderholdende medarbejdere:

I den store læges fodspor, 154-156, 479-48; Vidnesbyrd for menigheden 7:23, 24, 227, 254; Mesterens efterfølgere, 18.

Evangeliebudskabet gives til sit sted:

Vidnesbyrd for menigheden 6:327.